

له ميٽووي
ٽيسلامي هوه

250

به سه رهاتي نيو
ميٽووي ٽيسلامي

نوسيني
نهاد جلال حبيب الله

له میژووئیسلامیه وه

ئیسلامیه وه

250 به سه رهاتی ناو میژووئیسلامیه

نووسینی

نهاد جلال حبیب الله

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناوی کتیب: له میژووی ئیسلامیه وه

نووسەر: نهاد جلال حبیب الله

بابهت: میژوویی

چاپخانه: زانا

شوین و سالی چاپ: سلیمانی - 2016

تیراژ:

ژمارهی سپاردن:

پیشه کی

سو پاس و ستایش بۆ خوی گه وه، سه لات و سه لام بۆ هر پیغه مبه ر و ئالوبه یتي، ئەم به ره مه ی به رده ستان هه ولێکی سه ره تاییه سه باره ت به خسته پرووی چه ند هه لویستیکی جیاوازی ناو میژوو ئیسلامی، رووداوگه لیک که ته نها په یوه ست نه بن به مه یدانی سیاسی و سه ربازیه وه، به و چه شنه ی زۆریک له نووسینه کانی تایبه ت به میژوو ئیسلامی ته نها دیمه نه کانی مه یدانی جه نگ و مملانی سیاسییه کانیان باسکردوو وه چاویان داخستوو وه له و کۆمه لگه به رفراوانه ی ناو میژوو ئیسلامی که هه زاران زانا و سه رکرده ی بواره کانی تری له خۆ گرتوو وه دیمه نیکی تری میژوو یان نیشاندا وه .

ئیمه ش لی ره دا هه ولماندا وه نزیکه ی (250) به سه ره اتی راسته قینه ی ناو میژوو ئیسلامی به خینه به رچا و که بۆ که سی جوان لییان رامینی پهن د و وانه ی زۆری تی دایه ، چونکه ئەم رووداوانه و هه زاران رووداوی تر، ئەگه ره کانی به رده م ژیا نی هه رکاممانن، به لام جیاوازیه که له وه دایه ، که سی که به سه ره اتی ژیا نی که سیکی تر ده بینیت یان ده بیستی، له دهره وه ی رووداوه که وه ده پروانی ت و ده توانیت جوان هه موو لایه نه کانی ببینیت و لیک بداته وه و دواتر له هه لویستی هاوچه شندا زیاتر به رچاوی روون ده بییت .

به کورتی له م نووسینه دا:

❖ سه ره تا نمونه ی هاوه لانی پیغه مبه رمان (ﷺ) هیناوه و دواتر به تیکه لی گولبژیریکی به سه ره اته کانی ناو میژووی ئیسلامیمان کردوه.

❖ سه ره باسی تایبه تمان بو به سه ره اته کان دیاری نه کردوه و به پیی ئه و سه ره باسه دایانبنینین، له وانه شه ئه مه ره خنه یه ک بیته، به لام ئامانجه که ی ئیمه ئه وه بوو، که سانیک که توانای خویندنه وه یان که مه، یان هندی که س پیش خه و، یان له دهر فه تیکی کورتدا به سه ره اته ک بخویننه وه و هر جاره و له گه ل به سه ره اته یکی جیاوازا بژین، نه وه ک چند جاری له سه ره یه ک جوړه به سه ره اته بخویننه وه، واته هه مه چه شنیه ک که هر جاره و بواریک بگریته خو.

❖ هه ولمانداوه زانیاریه کان له سه ره چاوه سه ره که یه کانی ناو میژووی ئیسلامیه وه بن، واته له مه صادیره وه نه وه ک له مه رجه عه کانه وه، ئه مه ش بو ئه وه ی خوینهر بیخه م بیته له راستی و دروستی سه ره چاوه ی به سه ره اته کان.

❖ له وانه یه که سیک که ره خنه ی له میژووی ئیسلامی هه بیته، خیرا بلیته خو زۆرینه ی ئه م به سه ره اته نه گولبژیری هه لویسته جوانه کانه و ناشیرینی و هه له و په له کان زۆرن، ئیتر بوچی باس نه کراون، لیږه مه به ستم نیه مشتومر له سه ره ئه م بوچوونه بکه م، به لام ئه وه ی مه به ستمه ئه مه دیویکی تری میژووی ئیسلامیه جیا له و رووه ی که ماوه یه که له بری سه ره چاوه وه تاکه خالیکی سپیش ره وانا بینن به میووی ئیسلامی، هه تا هیچ نه بیته خوینهر بری له نمونه کانی

دیوه‌که‌ی تری مێژووی ئیسلامیشیان له‌به‌رچاو بیٔ، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی مێژوو ته‌نها له‌ بواره‌ سیاسیه‌که‌یدا کورت نه‌که‌نه‌وه‌و چاوپۆشی بکه‌ن له‌و که‌شه‌ فراوانه‌ی زانایان و جه‌ماوه‌ر تیایدا ژیاون.

هیوادارم خوینهر له‌م به‌سه‌ره‌اتانه‌وه‌ بریارى کۆتایی نه‌دات له‌سه‌ر ئه‌کته‌ره‌کانى ناو رووداوه‌کان و لی‌ره‌وه‌ ئافه‌رین و زۆر باشه‌ داننه‌یت بۆیان، به‌لکو ته‌نها بریار له‌سه‌ر ئه‌م هه‌لۆیسته‌یان بدات، ئه‌وى تر جیبه‌یلێت بۆ توێژینه‌وه‌ی ورد له‌سه‌ر ژیاى ئه‌و که‌سه‌.

داواکارم له‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌م هه‌ولّه جیى ره‌زامه‌ندی خۆی بیٔ و سوودێکی هه‌بیٔ بۆ خوینهر.

نهاد جلال حبيب الله

سلیمانی

1

ئابو له حم كه يه كۆك بوو له هاوه لانی پێغه مبهەر (ﷺ)، له گه ل عومه یرو چه ند كه سیکی تر دا پیکه وه کۆچیان کرد بۆ مه دینه، عومه یر ده لیت کاتیک نزیك بووینه وه له مه دینه گه وره که م و هاوړیکانم جییا نه یشتم، تووشی برسیتیه کی زۆر بووم، چوومه باخیک و دوو هیثوو خورمام لیکرده وه، خاوه ن باخه که هات و بردمی بۆ لای پێغه مبهەر (ﷺ)، پێغه مبه ریش (ﷺ) پرسیا ری لیکردم چیم و چی ئه که م و بۆچی وامکرد؟ منیش حال و مه سه له که م بۆ باسکرد، پێغه مبه ر (ﷺ) پپی فرمووم کام له و دوو هیثوو ه خورما یه ت لا باشته ره؟ منیش وتم ئه وه یان، پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی کرد به خاوه ن باخه که ئه و هیثوو ه خورما که ی تریان بیات و ده سته بر داری من بیّت.¹

2

جا ریک ئه سه ده ی کورپی زوراره مو صعه بی کورپی عومه یری برد بۆ لای به نی عه بدولئه شه هل تا له سه ر ئیسلام قسه یان بۆ بکات، گه یشتنه ناو باخیکی بنی ظفر و لای بی ری دانیشتن، بری له خه لکی هۆزی ئه سه له م له ده وریان کۆبوونه وه، هیشتا سه ده ی کورپی مو عاذو ئه سه ی دی کورپی حوضه یر که گه وره ی هۆزه کانیان بوون مو سلمان نه بوو بوون، کاتی قسه کانی ئه سه ده و

1 - معجم الصحابة ج2 ص228.

موصعه ببيان بيست ساعد به ئوسه يدي وت هه ي بيباوك برؤ بويان، سهيركه چون هاتوونه ته خاكمان تا هه رزه كاره كانمان له خشته بهرن، برؤ بهريان پي بگره و مه هيله بينه ناوچه ي ئيمه، ئوسه يديش به خه نجه ريكه وه هات، ئه ساعد به موضعه بي وت ئه مه گه وره ي هوزه كه يه تي، ديت بو لات، راست په يامي خواي پي بلي، موضعه ب وتي ئه گه ر دابنيشي قسه ي له گه ل ئه كه م، ئوسه يد به قسه وتنه وه هاته به رده ميان، وتي بوچي هاتون بو لامان تا هه رزه كاره كانمان له خشته بهرن، ئه گه ر گياني خوتانتان لا خوشه ويسته دووربگرن لي مان، موضعه ب پي وت بوچي دانانيشيت تا گويمان لي بگريت، ئه گه ر به دلّت نه بوو وازدينين، ئه ويش وتي قسه كه ت جوانه، خه نجه ره كه ي دهستي داچه قاند به ناو زه ويداو له به رده مياندا دانيشت، موضعه ب باسي ئيسلامي بو كردو قورئاني بو خوينده وه، خيرا ئوميدي موسلمانبوونيان له روخساريدا به ديكرد، ئوسه يد وتي چه ند جوانو چاك ئه لين، باشه ئه گه ر بتانه وي بچنه ناوئهم ئاينه چي ده كه ن؟ ئه وانيش پييان وت خوت بشوو جله كانت بشوو دواتر شايه توماني حه ق بهينه و دواتر نويز بكه، ئه ويش وايكرد، دواتر ئوسه يد وتي من كه سيكم له دواي خوم جيھيشتووه ئه گه ر ئه ويش شوينتان بكه وي چي كه سي ناو هوزه كه ي هه يه شوينتان ئه كه ون، ئيستا ئه ينيرم بو لاتان، ئه ويش ساعد ي كورپي موعاده، ئينجا ئوسه يد خه نجه ره كه ي هه لگرتو چوو بو لاي ساعدو هوزه كه شي چاوه روان بوون، ساعد پي وت چيت كرد؟ ئوسه يد وتي من قسه م له گه ل كردن به خوا واي نابينم خراپ بن، ريم ليگرتن، ئه وانيش وتيان چيت پي خوشه

واده کهین، بهنی حارثه ویستیان بچن ئەسعهدی کوری زوراره بکوژن، ئەشزانن پوورزای تۆیه، واده کهن وهک سووکایهتی به تۆ، سهعد به توورهیی و خیرایی ههستاو چوو بۆ لایان، که چوو بینی ههردووکیان بیخه م دانیشتون زانی ئوسهید ویستوویهتی گوئیان لی بگری، به قسهوتنهوه (جنیودانهوه) له بهرده میاندا راوهستا، به ئەسعهدی کوری زورارهی وت بهخوا له بهر خزمایهتی نیوانمان نه بویه ئەمهت به سهردا تیئه ئەپهپی، موضعب پیی وت بۆچی دانانیشیت گویمان لی بگریت، ئەگه به دلّت بوو باشه، ئەگه به دلّت نه بوو لیّت دوورده که وینهوه، سهعد وتی قسه کهت جوانه، دانیشت و خه نجه ره کهی داچه قاند به زه ویداو گوئی لیگرتن، هه مان شتیش بۆ ئەم روویدا، که سهعد که رایه وه، هۆزه کهی وتیان به وخوایه سهعد به ده موچاویکی تره وه هاتوه ته وه، کاتی سهعد گه یشته لایان وتی ئەی بهنی عه بدولئه شههه ل منتان لا چۆنه؟ وتیان گه وره و شاره ازو به ریزترینی ئیمهیت، ئەویش وتی دهی دهنگم له ژنو پیاوتان هه لده گرم تا کاتی باوهر دینن به خواو پیغه مبه ره کهی، به وه هه ره موو بهنی عه بدولئه شههه ل موسلمان بوون جگه له چهند که سی، پاشان ئەسعه د موضعبی برده وه بۆ مالی خویان.¹

1 - البداية والنهاية لابن كثير، ج3، ص152-153.

3

ئەسودەى حەبەشى كارى شوانەى دەکرد بۆ خاوەنە جوولەكەكەى،
 پيغەمبەر (ﷺ) كە گەمارۆى خەيبەرى دا، ئەسودە پاش گەرانەوہى لە
 لەوہراندنى ئازەلەكان چوو بۆ لای پيغەمبەر (ﷺ) و پيى وت دەكرى باسى
 ئيسلام بۆ بكەيت و پيم بليت ئيسلام چيه؟ پيغەمبەريش (ﷺ) تىيگەياند كە
 ئيسلام چيه، ئەوئيش موسلمان بوو، ئينجا وتى ئەى پيغەمبەرى خوا ئەم مەرپو
 ئازەلانە هى ئەو كەبراينەن من چييان لى بكم، فەرموى (اضر ب في وجوها
 فانها سترجع إلى ربها) (بەرييان بكة خويان دەچنەوہ بۆ لای خاوەنەكانيان)،
 ئەوئيش مشتى خۆلى هەلگرت و وەشاندى بەرووى ئازەلەكانداو وتى بپۆنەوہ بۆ
 لای خاوەنەكانتان سويند بەخوا خۆم ناتانبەمەوہ، هەموويان چوون تا
 گەيشتنەوہ ناو قەلاكە، ئينجا ئەسەلم لينەوى تا لەگەل موسلمانان بەشدارى
 جيهادى خەيبەر بكات، بەردىكى بەركەوت و شەهيد بوو، هاوہلان تەرمەكەيان
 هينا بۆ پيغەمبەر (ﷺ) و لە پشت پيغەمبەرەوہ (ﷺ) بە داپۆشراوى داياننا،
 هەندى لە هاوہلانىش لە دەورى پيغەمبەر (ﷺ) بوون، پيغەمبەر (ﷺ) لايەكى
 كردهوہ تا سەيرى بكات، خيرا رووى وەرگيړا، هاوہلان وتيان ئەى پيغەمبەرى
 خوا رووت لى وەرگيړا؟!¹ پيغەمبەر (ﷺ) تىيگەياندن كە رووہرگيړانەكە لە

1 - أسد الغابة، ج 1، ص 118.

رقه وه نيه و پي فهرموون (إن معه الآن زوجته من الحور العين) ئيستا ژنه
حوريه كه ي به هه شتي له گه ليدايه.¹

4

ئه بوورافيع به سه رهاتي خوي ده گيزي ته وه كه كاتي جهنگي به در روويدا،
ئه و له مهككه بوو، ده لئيت من كه سيكي لاواز بووم و سه رقالي چاكردني
په رداخ و قاپ و قاچاخ بووم، كه هه والي سه ركه وتني موسلمانان هات ئيمه
وره مان به رزبوويه وه و دلخوش بووين، ئه بووله هه ب نه چوو بوو و له بري خويدا
عاصي كوري هيشامي نارد بوو، من لاي ئاوي زه مزه م له گه ل ئوممولفه ضل بووم
سه رقالي ئه و كارهم بووم، ئه بووجه هل هات و قاچي راكيشاو پشتي تيكردم و
دانيشت، ئه وه ندهم بيست وتيان ئه وه ئه بووسوفيان هاته وه، ئه بووله هه ب وتي
ئاده ي برازام سويند به ته مه نم تو هه والت لايه، چوو بو لاي ئه يوسوفيان و
خه لكي له دهوري وه ستابوون، پرسياي كرد له ئه بووسوفيان،
ئه بووسوفيانيش وتي به خوا هيچ نه بوو، ته نها ئه وه ي به رنگاري خه لكي
بووينه وه و گهردني خومانمان پيدان تا چون بيانه وي بمانكوژن و بمانگرن، به خوا
له گه ل ئه وه شدا سه ركونه ي خه لكه كه مان ناكه م، به رنگاري پياوانيكي سپي
بووينه وه به سه ر ئه سپه وه كه له نيوان ئاسمان و زهويدا بوون، ئه بوو رافيع

1 - الإصابة في تمييز الصحابة، ج 1، ص 63.

هاواری کرد وتی به خوا ئهوانه فریشتتهی خوا بون، ئه بووله هه بیهش تا توانی دای به ناو ده ممداء، منیش ئه وه نهی تر ورووژاندم، هات بۆم و دامی به زه ویداو که وته لیدانم، منیش که سیکی لاواز بووم، ئوممولفه ضلیش هه ستاو داریکی هه لگرت و دای به سه ریداو سه رکۆنه ی کرد چۆن ده دات له مه ولای که سیک که خۆی ئاماده نیه، ئه بووله هه بیهش به سه رشۆریه وه ملی ریی گرت به رو چوو، سویند به خوا حه وت شه وی به سه ردا نه چوو تا خوا تووشی نه خۆشیه کی کرد که به هۆیه وه مردو دوو کورپه که شی دووریان ده گرت لیی و دوو سی شه و ته رمه که یان له ماله وه جیهیشت ئه سپه رده یان نه ده کرد تا بۆنی کرد، خه لکی له قوره ییش سه رکۆنه یان کردن و وتیان به سه رینه، ئه ری شه رم ناکن ناچن باوکتان ئه سپه رده بکن له کاتی کدا وا له ماله وه بۆنی کردوه، وتیان ده ترسین تووش بین، یه کیکی وتی وهرن منیش دیم له گه لتانا، به و حاله شه وه ده ستیان به ری نه که وت، به لکو هه ر له دووره وه ئاویان کرد به سه ریدا، دواپی بردیان له سه رووی مه که وه ئه سپه رده یان کردو به ردیان له سه ری دانا.¹

1 - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج4، ص73-74، البداية والنهاية لابن كثير، ج3، ص308-309.

5

که عبی کوری مالیک باسی ئه و سه فه رهیان ده کات که بۆ به یعه تدان چون بۆ مه ککه، ده لئیت بۆ سالی دواتر که واده مان هه بوو له مه ککه پیغه مبه ر (ﷺ) ببینین، هه فتا پیاو ده بووین، له ده ور به ری به یته دا بووین که به رائی کوری مه عروور (که گه وره و ریبه رمان بوو) وتی به خوا بۆ چوونیکم هه یه ئیتر نازانم ئیوه له گه لمن یان نا؟ پیم وایه رووه و که عبه نوێژ بکه م، ئیمه ش وتمان و امه که ئیمه بیستوو مانه پیغه مبه ر (ﷺ) رووه و شام نوێژ ده کات، بۆیه ئیمه ش رووه و قیبله که ی ئه و نوێژ ده که یین، هه رچه ند هه وائی دا ئیمه رازی نه بووین و ئه ویش به راکه ی ئیمه رازی نه بوو، که کاتی نوێژ هات به رائی کوری مه عروور رووه و قیبله نوێژی کرد، ئیمه ش رووه و شام نوێژمان کرد، تا چووینه مه ککه، به رائی کوری مه عروور پئی وتم برزاگیان به زم و حالئ ئه م سه فه ره م دلّه خورپه ی بۆ دروست کردوم، جا ئه وکات ئیمه پیغه مبه ری خوامان نه ده ناسی، به لام عه بباسی کوری عه بدو لموطه لییمان ده ناسی، چونکه به هۆی بازرگانیه وه ده هات بۆ لامان و ده مانبینی، له مه ککه که وتینه پرسیارکردن له سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) تا بزانی له کوئییه، له ناوچه ی به طحا گه یشتین به که سیك هه وائی پیغه مبه رمان (ﷺ) لی پرسی؟ وتی ده یناسن؟ وتمان ناوه لا، وتی ده ی که چوونه ژوره وه ئه و پیاوه ی له گه ل عه بباسدا دانیشتوو ه ئه وه موحه ممه ده، چونکه ئیستا لای ئه وان ه وه هاتم پیکه وه دانیشتبوون، ئیمه ش چووین تا گه یشتینه لای پیغه مبه ر (ﷺ) و بینیمان له گه ل عه بباسه، سه لاممان کرد له هه ردووکیان و له لایان

دانیشتین، پیغمبهر (ﷺ) به عهباسی فهرموو ئه‌ی عهباس ئه‌و دوو پیاوه ده‌ناسیت؟ عهباسیش وتی به‌لی، ئه‌و دوانه خه‌زهره‌جین-ئوکات پشتیوانان به ئه‌وسی و خه‌زهره‌جی ده‌ناسران نه‌ک به ئه‌نصار، چونکه دواتر ناوی ئه‌نصاریان لئینرا- ئه‌وه‌یان به‌رائی کورپی مه‌عرووره‌و گه‌وره پیاویکی ناو هۆزه‌که‌یه‌تی، ئه‌وه‌ش که‌عی کورپی مالیکه، سویند به‌خوا قسه‌که‌ی پیغمبهرم (ﷺ) بیر ناچیته‌وه که فهرمووی (شاعیره‌که؟) وتی به‌لی، ئینجا به‌رائی کورپی مه‌عروور وتی ئه‌ی پیغمبهری خوا (ﷺ) من له سه‌فه‌ره‌که‌مدا شتیکم کردووه‌و حه‌ز ده‌که‌م پیم بلیت ئه‌و کاره‌م چۆنه؟-راسته یان هه‌له‌یه- چونکه تووشی راری و دوولئی بوم، من رووه‌و قبیله نوژم کرد و هاوریکانیشم نارازی بوون و ئه‌وان رووه‌و شام نوژیان کرد، ئیتر تووشی دوولئی بوم، پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی (أما إنك قد كنت علی قبله لو صبرت علیها)، (ئه‌گه‌ر خۆراگر بوویتایه له‌سه‌ری رووه‌و قبیله ده‌بوویت)، ئیتر زیاتر له‌وه‌ی نه‌فه‌رموو، دواتر چووین بۆ مینا و حه‌جمان کرد تا له‌ روژانی ته‌شریقدا- ئیمه‌و پیغمبهر (ﷺ) واده‌ی عه‌قه‌به‌مان دانا و له‌ تاریکی شه‌ودا به‌ دزی بیباوه‌رانه‌وه‌ چووین و له‌ عه‌قه‌به‌ کۆبووینه‌وه، پیغمبهر (ﷺ) هاوده‌م به‌ عهباسی مامی هات، پیغمبهری خوا (ﷺ) قورئانی خوینده‌وه‌ به‌سه‌رماندا و ئیمه‌ش لامان خۆشه‌ویست بوو و به‌راستمان زانی و باوه‌رمان پی‌هینا و به‌ فه‌رمایشته‌کانی رازی بووین، پاشان عه‌هباسی کورپی عه‌بدولموطه‌لیب قسه‌ی کرد...ئینجا به‌رائی کورپی مه‌عروور قسه‌ی کرد و ده‌ستی پیغمبهری خوی (ﷺ) گرت و وتی به‌یعه‌تمان لی

وهربگره، ئه ویش فهرمووی (أبايعكم على أن تمنعوني مما تمنعون منه أنفسكم ونساءكم وأبناءكم)، (به یعه تتان لیّ وهرده گرم له سه ره ئه وهی چۆن خۆتان و ژن و منالّتان ده پارێزن وا بمپارێزن)، به رانیس وتی سویند به وهی تۆی به حه ق ناردوه واده کهین.¹

6

شه ویک پيش جهنگی حونهین پیغه مبه ر (ﷺ) به هاوه لانی فهرموو کئ
 ئه مشه و پاسه وانیمان ده کات، ئه نه سی کوپی ئه بی مه رته د وتی من ئه ی
 پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، ئه ویش فهرموی ده ی سه رکه وه، ئه نه سیش سواری
 ئه سپیککی خۆی بوو، دواتر هات بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ)، پیغه مبه ری خوا
 (ﷺ) پئی فهرموو: (استقبل هذا الشعب حتى تكون في أعلاه ولا تُعْرَن من قبلك
 الليلة)، (برۆ بۆ ئه و شیوه تا ده چپته به رزاییه که ی، ئه مشه ویش ئه وه ی
 له پيشته وه یه هه لته خله تینیت و ته مات نه بات)، بۆ به یانی پیغه مبه ر (ﷺ)
 له کاتی نوێژدا به هاوه لانی فهرموو (أحسستم فارسكم)، (ئه ری ئه وه
 سوارچاکه که تان نه بینیه ؟)، وتیان نا ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، پیغه مبه ر
 (ﷺ) دهستی کرد به نوێژو له کاتی نوێژه که شدا لای ده کرده وه به لای
 شیوه که دا، که نوێژی ته واو کرد فهرموو (أبشروا فقد جاء فارسكم)،

1 - صحيح ابن حبان، الرقم 7121، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 15493، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 15921، حسنه الألباني في التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان، الرقم 6972.

(موژده تان لی بیّت وا سوارچا که که تان هات)، سه یرمان کرد ده بینین هات تا لای پیغه مبهەر (ﷺ) وه ستا، وتی ئەمشه وه له بهرزایی ئەو شیوه وه بووم تا به یانی، بو به یانی سه یری ههردوو لای شیوه که م کرد و که سم نه دی، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی (ئایا ئەمشه وه دابه زیت؟) وتی نا مه گه ر به س بو نوێژ یان پیویستی (دهست به ئاو گه یاندن)، پیغه مبهەر (ﷺ) پیی فهرموو (فقد أوجبت فلا عليك أن لا تعمل بعدها)¹ (به هه شتت بو خۆت واجب کرد ئیتر له سه رت نیه دوا ی ئەمه کار بکه یت).

7

ئەنه سی کورپی نه ضر نه یتوانی له جهنگی به دردا به شدار بیّت، بویه دوا ی جهنگی به در چوو یه خزمهت پیغه مبهەر (ﷺ) و وتی ئەی پیغه مبهیری خوا (ﷺ) له یه که م جهنگدا که دژ به بیباوه پان ئەنجامت دا من ئاماده نه بووم، سویند به خوا ئەگه ر ئەمجار خوا ده رفه تم بدات جهنگی بیباوه پان ببینم و به شدار بم تیایدا خوی گه وره ده بینیت چی ده که م، ئەوه بوو جهنگی ئو حود هات و تیایدا ئەنه سی کورپی نه ضریش به شداری کرد، کاتی موسلمانان شکان و بلاوه یان تیکه وت ئەنه س وتی خویه من پۆزش دینمه وه له وه ی ئەوانه کردیان - واته موسلمانان کان - وه له بهرده م تۆدا دووره په ریژ ده بم و ته به را ده که م له وه ی

1 - سنن أبي داود، الرقم 2153، المستدرک علی الصحیحین، الرقم 2371، السنن الکبری للبيهقي، الرقم 17147، المعجم الأوسط للطبرانی، الرقم 409، صححه الذهبي في التلخيص، كما صححه الألباني في صحيح وضعيف سنن أبي داود، الرقم 2501.

ئەوانە بۆی هاتون و دەیکەن-واتە بېباوەران-، دواتر لێنەوی، سەعدی کورپی موعادی بینی وتی ئەی سەعد ئەوه بەهەشتە له خواروو ئوحودهوه سویند بەخوا بۆنی دەکەم، سەعد دەلیت ئەوهی ئەنەس کردی من نەمتوانی بیکەم، ئەوهبوو ئەنەس لهو جەنگەدا شەهید بوو، ئەنەسی کورپی مالیک دەلیت ئەنەسی مامم نزیکەیی هەشتاو ئەوهنده جار بەرکەوتبوو و تیر و شمشیر و ڕم بەر جەستەیی کەوتبوو، دواتر چوون بۆ دۆزینەوهی تەرمەکەیی، وا تەرمی شیوینرا بوو کە نەدەناسرایەوه، روبەیی خوشکی دەلیت تەنها بە سەرەپەنجەکەیدا زانیم ئەوه ئەنەسی برامە، ئەنەسی کورپی مالیک دەلیت: ئیمە وا دەمانپروانی ئەم ئایەتە لەسەر ئەنەسی کورپی نەضر و هاوشیۆهکانی دابەزیوه (من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه).¹

¹ - صحیح البخاری، الرقم 2670، صحیح مسلم، الرقم 3614، صحیح ابن حبان، الرقم 4845، سن الترمذی، الرقم 3206، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 13391، مسند الطیالسی، الرقم 2143، الإصابة فی تمییز الصحابة، ج 1، ص 132، أسد الغابة، ج 1، ص 199. الإصابة فی تمییز الصحابة، ج 7، ص 642.

8

رۆژێك پێغه‌مبەر (ﷺ) لەسەر وڵاخی بوو، دەچوو بۆ سەردانی سەعدی كۆری عوبادە، ئوسامەى كۆرى زەیدیش لەدواپەوه لەگەڵیدا سەركەوتبوو، ئەمەش لەپێش جەنگی بەدردا بوو، دای بەلای كۆریكدا كە موسلمان و جۆله‌كە و بێپەرسەتیشی تێدا بوو، عەبدوڵای كۆری ئوبەى كۆرى سەلۆلێش لەوێ بوو، هەروەها عەبدوڵای كۆرى رەواحەش لەوێ بوو، كاتى تەپۆتۆزى وڵاخەكە بەر كۆرەكە كەوت، عەبدوڵای كۆرى ئوبەى لووتى خۆى بە عەباكەى داپۆشى، ئینجا وتى تۆزمان بەسەردا مەكەن، پێغه‌مبەر (ﷺ) سەلامى بۆ كردن و دواتر وەستاو بانگی كردن بۆ لای خوا و قورئانى بەسەریاندا خویندەوه، عەبدوڵای كۆرى ئوبەى كۆرى سەلۆل وتى هۆ كایرا، ئەوهى تۆ دەیلێیت ئەگەر حەق بێت لەوه باشتر نیە، دەى ئێتر لە مەجلیسەكانماندا بێزارمان مەكە و برۆرەوه بۆ شوینی خۆت، هەركامان هات بۆ لات بۆى بخوینەرەوه و قسەى خۆتى بۆ بكە، عەبدوڵای كۆرى رەواحە وتى ئەى پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) وەرە مەجلیسمان ئێمە دلخۆشین بەوه، موسلمان و بێباوەرو جۆله‌كەكان بەینیان شلۆق بوو، خەریك بوو بدەن بە یەكدا، بەلام پێغه‌مبەر (ﷺ) ئارامى كردنەوه، ئینجا سواری وڵاخەكەى بوویەوه و چوو بۆ لای سەعدی كۆرى عوبادە.¹

1 - صحیح البخاری، الرقم 5924، صحیح مسلم، الرقم 3460، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 21301، السنن الكبرى للنسائي، الرقم 6296.

9

خوهيله ده لئيت ئه وسى كورپى صامت كه سيكى به ته من بوو و كه سيكى توورپه و نازاربه خش بوو، رۆژيک هاته وه مال و منيش له سه ر شتيك قسه م له گه ل کرد، ئه ویش توورپه بوو و وتى تۆ وه ك پشتى دايكم بيت بۆم، ئينجا چوويه دهره وه، پاشان له وى له گه ل خه لکيدا ماويه ك دانيشت و دواتر هاته وه مال وه، ده ويوست سه رجيم له گه ل بکات، منيش وتم نا سویند به وه ی گيانى خوهيله ی به دهسته ده ستت پيم ناگات، قسه ش هه ر ئه وه يه كه وتم تا ئه و کاته ی خواو پيغه مبه رى خوا بريا رمان له سه ر ده دن، به لام ئه و هه ر هه لمه تى بۆ بردم، به لام من ريم پى نه ده دا تا چۆن ژنيك زال ده بيت به سه ر پيره پياويکدا خسته م ژيره وه و چوومه دهره وه بۆ لای دراوسييه کمان و داواى جليکم لى کردو چوومه دهره وه تا چوومه خزمه ت پيغه مبه رى خوا (ﷺ)، مه سه له که م بۆ باس کرد و سکا لام کرد له سه ر خراپى ره وشت و هه لسوکه وتى ئه وس له گه لمد، پيغه مبه رى خوايش (ﷺ) ده يفه رموو: (يا خويله ابن عمك شيخ كبير فاتقي الله فيه)، (ئهى خوهيله ئاموزاکه ت پيريکی به ته مه نه، ده ی له ئاستيدا له خوا بترسه)، خوهيله ده لئيت سویند به خوا نه چووم تا سه روش دابه زى و پيغه مبه ر (ﷺ) ئه و باره ی به سه ريدا هات كه له کاتى سه روشدا به سه ريدا ده هات، پاشان بارى ئاسايى بوويه وه، پيغه مبه ر (ﷺ) فه رموى ئهى خوهيله خواى گه وره له سه ر تۆ و هاوه له که ت ئايه تى دابه زاند، پاشان ئه م ئايه ته ی خوینده وه به سه رمدا (قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي إلى الله.....

وللكافرين عذاب أليم)، پاشان فەرمووی بۆی بە مێردەكەت با كۆیلهیهك رزگار بكات، وتم ئەى پێغه مبهرى خوا هیندهى نیه بتوانیت كۆیلهیهك ئازاد بكات، فەرمووی دەى با دوو مانگ بەسەر یهكەوه رۆژوو بگریت، وتم ئەى پێغه مبهرى خوا (ﷺ) ئەو پیریكى بەتەمەنەو توانای رۆژووگرتنى نیه، فەرمووی دەى با كۆلێك خورما ببهخشیت بە شەست هەژار، وتم ئەى پێغه مبهرى خوا (ﷺ) ئەوهشى نیه، پێغه مبهر (ﷺ) فەرمووی دەى ئیمه یارمەتى دەدەین بە كۆله خورمایهك، خوهیله وتى دەى منیش كۆله خورمایهكى پى دەدەم بۆ ئەوه، پێغه مبهرى خوایش (ﷺ) فەرمووی (أصببت و أحسنت، فاذهبي فتصدقني به عنه، ثم استوصي بآبن عمك خيرا)، (پیکات و چاكت كرد، دەى برۆ و بهوه سهدهقهكهى بۆ بده، دواتر لهگهڵ ئامۆزاکهت چاك بهو چاكه بنوینە)، خوهیله دهلیت منیش چووم و وامکرد.¹

له ریوایهتى ئەبوو داووددا هاتوو له و کاتهدا كۆله خورمایهك(عرق)- شهست صاع دهكات- هات بۆ پێغه مبهرى خوا (ﷺ)، ئەویش ئەوهى دانا بۆ یارمەتى ئەوس.²

1 - صحيح ابن حبان، الرقم 4341، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 14255، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 26694، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 615، و أخرجه مختصراً أبي داود في سننه، الرقم 1906، و حسنة الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داود، الرقم 2214.
2 - سنن أبي داود، الرقم 1906.

10

ئه نه سی کوری مالیک ده لئیت جووله که کان کاتی ئافرته تیان ده که وه ته
حه یزه وه نانیان له گه ل نه ده خواردن و له مالدا له گه لئیان دانه ده نیشتن، هاوه لانی
پیغه مبهه (ﷺ) له و باره وه پرسیاریان کرد له پیغه مبهه (ﷺ)، ئه وه بوو خوا
ئه م ئایه ته ی دابه زاند (ویسألونک عن المحیض قل هو أذی فاعتزلوا النساء فی
المحیض...)، پیغه مبهه (ﷺ) فه رموی (اصنعوا کل شیء إلا النکاح)، (هه موو
شتیک بکه ن جگه له جووتبوون)، جووله که کان ئه مه یان بیست، وتیان ئه م
کابرایه چیه تی، هه رچی ئیمه بیکه ی پیچه وانه ی ئیمه ده کات، ئوسه یدی کوری
حوضه یرو عه ببادی کوری بیشر هاتن و وتیان ئه ی پیغه مبهه ی خوا جووله که
ئاوا و ئاوا ده لئین بویه ئیمه له گه ل ئافرته تان کونا بینه وه، پیغه مبهه (ﷺ) رهنگی
گورا تا ئاستی و تمان رقی له و دوانه هه لگرتو وه و لئیان تووره ده بیست، ئه و دوانه
چوونه ده ره وه و له و کاته دا بری شیر به دیاری هات بو پیغه مبهه (ﷺ)،
پیغه مبهه ریش (ﷺ) ناردی به شوینیا ندا و ئه وانیش گه رانه وه و پیغه مبهه (ﷺ)
له شیره که ی پیدان تا بیخونه وه، ئیتر به وه دا زانیان رقی لی هه لئه گرتون.¹

1 - صحیح مسلم، الرقم 481، سنن الترمذی، الرقم 2986، صحیح ابن جبان، الرقم 1378، مسند
أحمد بن حنبل، الرقم، 12110، سنن أبي داود، الرقم 228، الرقم 274، سنن الدارمی، الرقم 1087، سنن ابن
ماجة، الرقم 641، السنن الكبرى للنسائي، الرقم 272، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 1393، مسند أبي
يعلى الموصلي، الرقم 3437، مسند الطيالسي، الرقم 2151.

جاریک ئوسهید هات بۆ لای پیغمبهر (ﷺ) و باسی ههژاری مالیکی پشتیوانانی بۆ کرد، ئەوکات پیغمبهر (ﷺ) چی خواردنی لابوو دابهشی کردبوو، پیغمبهر (ﷺ) پێی فەرموو (ترکتنا حتی ذهب ما فی ایدینا، فإذا سمعت بشيء قد جاءنا فانکر لی أهل البيت)، (پیت نهوتین تا چی له دهستماندا ههبوو نهما، ئەمجار بیستت شتی کمان بۆ هاتوو وهره و ئەو مالەم بیربخهروه)، دواى ماوهیهك بری خواردن هات بۆ پیغمبهر (ﷺ) که گهنم و خورما بوو له خهیهروهو بۆی هاتبوو، زۆربهی کهسهکانی ئەو مالە ههژارهش ئافرهت بوون، پیغمبهر (ﷺ) خواردنهکهی بهسهر خه لکدا دابهش کردو بهشی زۆر باشی بۆ ئەو مالە دانا، ئوسهید سوپاسی پیغمبهری (ﷺ) کرد و وتی (ئەى پیغمبهری خوا خواى گهوره له بری ئیمه چاکترین-یان پاکترین- پاداشتت بداتهوه)، پیغمبهریش (ﷺ) فەرمووی (وأنتم معشر الأنصار فجزاکم الله أطيب الجزاء - أو قال : خیرا - ما علمتکم أعفة صبر، وسترون بعدي أثره في الأمر والعیش، فاصبروا حتی تلقوني على الحوض)، (ئێوهش ئەى کۆمهلی پشتیوانان خواى گهوره چاکترین-یان پاکترین- پاداشتتان بداتهوه، هیندهی من لهسهر ئێوهی بزانه زۆر پاک و خۆراگرن، جا دواى من له دهسهلات و ژياندا

خۆكاری و بیبه شکردن ده بینن، دهی خۆپاگر بن تا له سه ر چهوز- چهوزی
كه و ئه ر- پیم ده گه نه وه).¹

12

شه و یك ئوسهیدی كوری حوضهیر له ماله وه بوو قورئانی ده خویند،
سه رقال بوو به خویندنی سوورتهی به قه ره وه، ئه سپه كه شی له نزیکیه وه
به سترابوویه وه، کاتی قورئانی ده خویند ئه سپه که ی حیلاندى و بهرز بوویه وه،
ئوسهید ده لیت منیش له قورئان خویندنه که وه ستام، ئه ویش بیده نگ بوو،
دوو باره ئوسهید دهستی کرده وه به قورئان خویندنه که ی و ئه سپه که ش همدی
حیلاندى و بهرز بوویه وه، همدی ئوسهید بیده نگ بوو و ئه سپه که ش
دامرکایه وه و بیده نگ بوو، بۆ جاری سییه م که قورئانی خویند ئه سپه که همدی
حیلاندى و بهرز بوویه وه و بری جولا، یه حیا ی كوری ئوسهیدیش له نزیك
ئه سپه که وه بوو، ئوسهید ترسا ئه سپه که یه حیا بشیلێ، کاتی ئه سپه که ی
هیور کرده وه سه ری به ره و ئاسمان بهرز کرده وه و شتیکی بینی، بۆ به یانی
ئوسهید چوو بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) و باس و خواسه که ی بۆ گپرایه وه، پیغه مبه ر

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 7384، السنن الکبری للنسائی، الرقم 7080، المستدرک علی الصحیحین، الرقم
7038، صححه الذهبي في التلخیص، حسنه شعيب الأرنؤوط، صححه الألبانی في السلسلة الصحیحة، الرقم
3096.

(ﷺ) پيی فەرموو (اقراً يا ابن حضير، اقرأ يا ابن حضير)، (بتخويندايه ئەى ئيبن حوضه‌ير، بتخويندايه ئەى ئيبن حوضه‌ير)، ئوسه‌يد وتى ئەى پيغه‌مبەرى خوا ترسام يەحيا بشيلى، چونکه يەحيا نزيك بوو له ئەسپه‌که‌وه، کاتى سەرم بەرز کردە‌وه و چووم بۆ لای، سەرم بەره‌و ئاسمان بەرز کردە‌وه دەبينم وەک بليى سيبەرى هەبى شتانی وەک چراخان دياربوون، منيش چوومه‌ده‌ر تا نەيبينم، پيغه‌مبەر (ﷺ) فەرموو (ده‌شتزانی ئەوه چيه؟)، ئوسه‌يد وتى نا، پيغه‌مبەر (ﷺ) فەرموو (تلك الملائكة دنت لصوتك، ولو قرأت لأصبت ينظر الناس إليها لا تتواری منهم)، (ئەوانه‌ فریشته‌کان بوون نزيك بووبوونه‌وه بۆ بيستنى دەنگى تۆ، ئەگەر له‌ قورئان خویندنه‌که‌ت بەرده‌وام بوويتايه‌ به‌يانيت دەکرده‌وه‌و خەلکى سەيرى فریشته‌که‌يان دەکردو له‌به‌رچاويان ون نە‌ده‌بوون).¹

1 - صحيح البخاري، الرقم 4733 واللفظ له، صحيح مسلم، الرقم 1368، صحيح ابن جبان، الرقم 779، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 11543، السنن الكبرى للنسائي، الرقم 7748، شعب الإيمان للبيهقي، الرقم 1916.

13

پیش ئه وهی په رده له سه ر خیزانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) فه رز بیّت،
ئوصه یل له مه ککه وه هات به ره و مه دینه و موسلمانیش بووبوو، کاتی هات
دایکی باوه پداران عائیشه هه والی مه ککه ی لی پرسى و وتی ئه ی ئوصه یل که
هاتیت مه ککه چۆن بوو؟ ئوصه یلش باسی مه ککه ی بو کرد، عائیشه ش وتی
ههسته تا پیغه مبه ر (ﷺ) دیته وه، هینده ی نه برد پیغه مبه ر (ﷺ) هاته وه و
هه مان پرسى یاری کرد له ئوصه یل، ئه ویش له وه لامی پیغه مبه ردا (ﷺ) وه سفو
باسی مه ککه ی بو ده گپرایه وه، له نیوه ندی قسه کانیدا پیغه مبه ر (ﷺ) پیی
فه رموو (حسبك يا أصیل لا تحزنا)،¹ (به سه ئیتر ئه ی ئوصه یل، دلته نگمان
مه که)، له ریوایه تیکی تر دا هاتوو پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی (ویها یا أصیل دع
القلوب تقر)،² (ئیتر به سه ئه ی ئوصه یل وازبینه دلان ئارام بگرن)،³ له
گپرا نه وه یه کی تر دا هاتوو پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی (لا تشوقنا)،⁴ (تاسه مان
مه ورووژینه)، واته به بیستنی باس و وه سفی مه ککه پیغه مبه ر (ﷺ) بیری
مه ککه ی کرد.

1 - أسد الغابة، ج 1، ص 155-156.

2 - الإصابة في تمييز الصحابة، ج 1، ص 92.

3 - أخبار مكة للأزرقي، دار الأندلس، بيروت 1996، ج 2، ص 155.

4 - الإستهيعاب في معرفة الأصحاب، ج 1، ص 137.

خۆشهویستی خاک و شوینی له دایکبوون به شیکی نه پراوهیه له ناخی مرۆف، ئیسلامیش ره چاوی ئه و باره ی کردوووه و نه ک بهری پی نه گرتوووه به لکو ری پیداووه و پیغه مبه ریش (ﷺ) له پیش هه موانه وه ئاماژه ی پیداووه، وه ک چون له کاتی کۆچکردنی بو مه دینه تاسه ی خوی بو مه ککه نیشاندا و رووی کرده مه ککه و فه رمووی (علمت أنك خير أرض الله، وأحب الأرض إلى الله عز وجل، ولولا أن أهلك أخرجوني منك ما خرجت)،¹ (ده زانم چاکترین زهوی خوایت و لای خوا خۆشهویستترین زهویت، وه ئه گه ر خه لکه که ت منیان له ناو تۆدا دهرنه کردایه دهرنه ده چووم)، کاتیکیش چوونه مه ککه به نه خۆشکه وتنی ئیمامی ئه بووبه کر ئاماژه ی به وه دا تاو گه رمی له شی له بهر دووریه تی له مه ککه، ههروه ها لیژه شدا ده بینین هه ر به بینینی هاتنی که سیك له مه ککه وه خیرا هه والی مه ککه ده پرسیت و کاتیکیش هه والی مه ککه ده بیستیت خیرا پی دلته نگ ده بییت و بیری ده کات، هاوکات ئه مه ئاماژه یه کی گه وره یه به و راستیه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) که ده فه رمویت (لو سلك الناس واديا وسلکت الأنصار واديا - أو شعبا - لسلك وادي الأنصار، - أو شعب الأنصار)،² (ئه گه ر خه لکی دۆلّی یان شیوی بگرنه به رو پشتیوانانیش دۆلّی یان شیوی بگرنه به ر به دلنیا ییه وه من دۆلّ یان شیوی پشتیوانان ده گر مه به ر)، چونکه به م هه موو

1 - مسند أحمد بن حنبل، الرقم 18339، سنن النسائي، الرقم 4125، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 5817، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن الترمذي، الرقم 3926.
2 - صحيح البخاري، الرقم 6837، صحيح مسلم، الرقم 1822، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 12101، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 12701 و 13310، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 6508.

خۆشه ویستییهی بۆ مهككه و بیرکردنی، كه چى كاتى فهتھى مهككه كرا پىغه مبهەر (ﷺ) له گه ل پشتيوانان گه راپه وه بۆ مه دینه و له وى نيشته جى بوو تا هه ر له وى كۆچى دوايى كرد.

14

ئه سمائى كچى ئه بووبه كر ده لئىت سكم پىر بوو به خه ديجه وه، درواسييه كى جووله كه مان گوشتى لىنا بوو، ته واو بيزووم پيوه كرد و خۆم پى رانه گيرا و چووم بۆ لای ژنه جووله كه كه و به بيانووى هينانى ئاگره وه چووم بۆ لای، وتم به لكو خوى توژىكم به ش بدات، كه چوومه ئه وى و بۆنم كرد و گوشته كه م بينى زياتر هزم لىكرد، ئه وه بوو ئاگره كه م برد و ژنه كه به شى نه دام، ئاگره كه م كوژانده وه وه همدى چوومه وه بۆ ئاگره كه، سى جار وامكرد، كه چى هىچى به ش نه دام، منيش دانيشتم و دهستم كرد به گريان و نزاكردن، مپردى ژنه جووله كه كه هاته وه ماله وه وه به ژنه كه ي وت كه س نه هاتووه بۆ لات. ژنه كه وتى ئافره تىكى عه ره ب هات داواى ئاگرى كرد، كا برای جووله كه وتى تا به شى ئه و ژنه نه نيريت لى ناخۆم، ئه وه بوو قاپىك گوشتى بۆ ناردم، تا ئىستاش شتىكم نه خواردووه هينده ي ئه و خواردنه چىژى پىدا بم.¹

1 - الإصابة في تمييز الصحابة، ج 7، ص 605.

15

عائیشه ده لیت دواي نه وهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) کۆچی کرد بۆ مه دینه، زهیدی کورپی حارتهی نارد بۆ لامان و نه بوورافیعی مه و لاشی له گه لدا نارد، دوو وشتر و پینچ سه د دره می پیدان تا بۆ کۆچه که چی وشتریان پیویسته بیکرن، نه بووبه کریش عه بدولای کورپی ئوره یقیطی به دوو یان سی وشتره وه نارد و نامه یه کی نووسی بۆ عه بدولای کورپی نه بووبه کر و فه رمانی پیده کرد دایکی و من و نه سمائی خوشکم به ودا بنیریت بۆ مه دینه، نه وه بوو که وتنه پری، له نیوهی ریډا زهید به پاره که سی وشتری کری، دواتر هه موویان هاتنه مه که و رییان که وته طه لحه ی کورپی عوبه یدولا که ده یویست خیزانی نه بووبه کر ببات بۆ مه دینه، نه وه بوو هه موومان که وتینه پری، زهید و نه بوورافیعی فاطیمه و ئومموکلثوم و سه وده ی کچی زه معه یان هینان، هه روه ها زهید ئومموئه یمه ن و ئوسامه ی کورپی زهیدی هینا، عه بدولای کورپی نه بووبه کریش دایکم و من و نه سمائی هینا، طه لحه ش ها وده م به ئیمه هات و هه موو پیکه وه که وتینه پری تا گه یشتینه مه دینه، نه و کات موسلمانان خه ریکی دروستکردنی مزگه وتی مه دینه بوون.¹

¹ - المستدرک علی الصحیحین، الرقم 6755.

16

ئەسمائی کچی ئەبووبه کر ده لیت له گه ل پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) چووین بو حج تا گه یشتینه عه رج، پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) دابه زی و عائیشه له که نار پیغه مبهه وه (صلواته علیه وسلم) دانیشتم، منیش له پال باوکه وه دانیشتم، کۆل و تویشووی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) و ئەبووبه کر یه کیک بوو و به خزمه تکاریکی ئەبووبه کر بوو، ئەبووبه کر دانیشتم و چاوه پیری ئەو خزمه تکاره بوو بگات، ئەوه بوو خزمه تکاره که ده رکه وت و وشتره که ی پی نه بوو، ئەبووبه کر وتی کوا وشتره که ت؟ خزمه تکاره که وتی دوینی شه و ونم کرد، ئەبووبه کر وتی یه ک وشترت پی بوو و ئەویشتم و نکرد؟ ئیتر که وته لیدانی، پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم) بزه ی ده کرد و ده یفه رموو (انظروا إلى هذا المحرم وما یصنع)،¹ (ته ماشای ئەم ئیحرام به ستووه بکه ن چی ده کات).

17

کاتی کۆچه رانی حه به شه هاتنه وه بو مه دینه، خه لکی له کۆچه ران پییان ده وتن ئیمه پیش ئیوه کۆچمان کردوه بو مه دینه، ئەسمائی کچی عومه یسیش که له و کۆچه رانه ی حه به شه بوو به سه ردان چوو بو لای حه فسه ی ژنی پیغه مبهه (صلواته علیه وسلم)، عومه ر چوو یه ژوره وه بو لای حه فسه و ئەسمائی له وی بینی،

1 - مسند احمد بن حنبل، الرقم 26314، صحیح ابن خزيمة، الرقم 2500، المستدرک علی الصحیحین، الرقم 1606، سنن أبي داود، الرقم 1565، سنن ابن ماجه، الرقم 2930، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 8612، ضعفه شعيب الأرنؤوط، حسنه الألباني في صحیح و ضعيف سنن أبي داود، الرقم 1818.

به حه فصه ی وت ئه و ئافرته کییه؟ وتی: ئه سمائی کچی عومه یسه، عومه ر وتی ئه مه حه به شییه که یه، ئه مه له وانه ی که شتییه که یه؟ (واته ئه و کۆچه رانه ی به که شتی له حه به شه وه هاتبوون بۆ مه دینه)، دایکی باوه رداران وتی به لّی، عومه ر وتی: به کۆچکردن پیشتان که وتین، جا ئیمه له ئیوه له پیشترو شیاوترین به پیغه مبه ری خوا، ئه سمائیش تووره بووو وتی نه به خوا، ئیوه له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) بوون و نانی برسیتانی ده داو ئامۆژگاری نه زانتانی ده کرد، به لام ئیمه له خاکیکی-یان ولاتیکی- دوورو ناخۆش بووین له حه به شه، ئه وه ش له بهر خواو له بهر پیغه مبه ره که ی، سویند به خوا نان ناخۆم و ئاو ناخۆمه وه تا ئه وه ی وتت باسی نه که م بۆ پیغه مبه ر (ﷺ)، ئیمه ئازارمان به رده که وت و ده ترساین، ده چم و بۆی باس ده که م و پرسیار ی لیده که م و درۆ و فیلیش ناکه م و که م و زیاد ی بۆ ناکه م، ئه سماء چوو بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) و مه سه له که ی بۆ باس کرد، پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فهرموو ئه ی تو چیت پیی وت؟ وتی ئاو او ئاوام پیی وت، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی (لیس بأحق بی منکم، وله ولأصحابه هجرة واحدة، ولکم أنتم - أهل السفينة - هجرتان) (ئو له ئیوه شیاو تر نیه به من، ئه وو هاوه لانی یه ک کۆچیان بۆ هه یه و ئیوه ش-یارانی که شتی - دوو کۆچتان بۆ هه یه).¹

1 - صحيح البخاري، الرقم 4004، صحيح مسلم، الرقم 4462، السنن الكبرى للنسائي، الرقم 8113، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 19089، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 7151،

دایکی ئەبوو هورهیره بیاوهر بوو، ئەو کاتەش که ئەبووهورهیره
 موسلمان بووبوو هیشتا ئەو بیاوهر بوو، ئەبوو هورهیره بەسەرھاتی
 موسلمانبوونی دایکی باس دەکات و دەلیت: بەردەوام دایکم بانگ دەکرد بۆ
 ئیسلام، رۆژیک که داوام کرد موسلمان بیت، قسەیهکی ناشیرینی وت بە
 پیغمبەر (ﷺ) که پیم ناخۆش بوو، بۆیه چومە خزمەت پیغمبەر (ﷺ) و
 دەگریام، وتم ئەی پیغمبەری خوا (ﷺ) من دایکم بانگ دەکەم بۆ ئیسلام و
 ئەو رازی نابیت، جا ئەمڕۆ که بانگم کرد بۆ ئیسلام، سەبارەت بە تۆ شتیکم لی
 بیست که پیم ناخۆش بوو، جا نزای بۆ بکە بەلکو خوا رینموونی بکات،
 پیغمبەریش (ﷺ) نزای بۆ کرد و فەرمووی (خوایە دایکی ئەبوو هورهیره
 رینموونی بکە)، منیش بە دلخۆشیەوه دەرچوم، که گەیشتمە بەردەرگای
 مالەوه بینیم داخراوه، دایکم خشپەیی پئی منی بیست و وتی ئەبووهورهیره له
 شوینی خۆت راوەستە، دەنگی خورەیی ئاوم دەبیست، دایکم جلو بەرگی پۆشی
 و لەچکەکەیی دا بە سەریدا و دەرگاکی کردەوه و دواتر بەبەرچاومەوه
 شایەتومانی هیئا، منیش گەرامەوه بۆ لای پیغمبەری خوا (ﷺ) و لە خۆشیدا
 دەگریام، وتم ئەی پیغمبەری خوا (ﷺ) موزدە بیت خوا نزاکی وەرگرتیت و
 رینموونی دایکی ئەبووهورهیره کرد، پیغمبەریش (ﷺ) سوپاس و شتایشی
 خوای کرد، دواتر وتم ئەی پیغمبەری خوا (ﷺ) نزام بۆ بکە خوا من و دایکم
 لای بەندە باوەردارەکانی خۆشەویست بکات و ئەوانیش لای ئیمە خۆشەویست

بكات، پیغهمبهریش (ﷺ) نزای کرد و فہرمووی (اللہم حبب عبیدک هذا وأمه إلى عبادک المؤمنین، وحبب إليہم المؤمنین)، (خوایہ ئەم بەندہ بچووکە ی خۆت و دایکی لای بەندہ باوہ پدارە کانت خۆشەویست بکہ و باوہ پدارانیش لا ئەوان خۆشەویست بکہ)، ئیتر ھەر باوہ پداریک باسی منی دەبیست یان دەیبینیم منی خۆش دەویست.¹

19

جاریک عەمرە ی کچی رەواحە کە ژنی بە شیر بوو داوای کرد لە بە شیر بە شیک بپریتەوہ بۆ کورپەکە ی، بە لام ئەو رازی نەبوو، دواتر داوای دوو جار² پاش یەک سال بە شیر رازی بوو، بە لام عەمرە وتی نابەخوا رازی نابم تا دەستی نەگرت و نەیبەیت بۆ لای پیغەمبەر (ﷺ) و پیغەمبەری خوا (ﷺ) بکہیت بە شایەت، بە شیریش مندالەکە ی هینا بۆ لای پیغەمبەری خوا (ﷺ) و وتی ئە ی پیغەمبەری خوا (ﷺ) من بە شیک ی سامانم برپوہتەوہ بۆ ئەم کورپەم و دایکی ئەم کورپەشم دەیەوویت تۆ شایەت بیت لە سەر ئەوہ، پیغەمبەر (ﷺ) فہرمووی ئایا جگە لە مە مندالی ترت ھە یە؟ وتی بە لی، فہرمووی ئایا ئەوہ ی بۆ ئەمت برپوہتەوہ بۆ ھەموو ئەوانیشت برپوہتەوہ؟ وتی نا،³ پیغەمبەر (ﷺ)

1 - صحیح مسلم، الرقم 4650، صحیح ابن حبان، الرقم 7261، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 8053، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 20974.

2 - صحیح ابن حبان، الرقم 5181 و اللفظ له، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 11212.

3 - صحیح مسلم، الرقم 3141، سنن أبي داود، الرقم 3092.

فهرمووی (فإني لا أشهد على هذا، هذا جور أشهد على هذا غيري، اعدلوا بين أولادكم في النحل كما تحبون أن يعدلوا بينكم في البر واللطف)،¹ (دهی من نابمه شایهت بؤ شتی وا، ئه وه سته مه برؤ که سی تر جگه له من بکه به شایهت بؤی، له نیوان منداله کانتاندا دادپهروه ر بن له به شدا وه ک چؤن چه ز ده که ن ئه وان له چاکه و میهردا له نیوانتانداندا دادپهروه ر بن).

له گِیرانه وه که ی بوخاریدا هاتووه پیغه مبه ر (ﷺ) لی پیرسی ئایا جگه له مه مندالی ترت هه یه؟ وتی به لی، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی ده ی بیگیړه وه (پاشگه ز ببه ره وه)،² هه ره ها هاتووه پیی فهرموو (فاتقوا الله واعدلو بین أولادکم)،³ (ده ی له خوا بترسن و له نیوان منداله کانتاندا دادپهروه ر بن).

هه ر له گِیرانه وه یه کی تری بوخاریدا هاتووه فهرمووی (لا تشهدنی علی جور)،⁴ (مه مکه به شایهت له سه ر سته میک).

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 5181 و اللفظ له، السنن الکبری للبيهقي، الرقم 11212، السنن الکبری للنسائي، الرقم 5836، صححه الألباني في صحيح الجامع الصغير وزيادته، الرقم 1046.
2 - صحیح البخاري، الرقم 2467، صحیح مسلم، الرقم 3138، السنن الکبری للنسائي، الرقم 6303.
3 - صحیح البخاري، الرقم 2468، صحیح مسلم، الرقم 3140.
4 - صحیح البخاري، الرقم 2528.

کاتیك پیغه مبهەر (ﷺ) فه تخی خه بیهری کرد و ژماره یه کی زۆر له جووله که کان کوژران، زهینه بی کچی حارث که ئافره تیکی جووله که بوو بهرخیکی برژاوی ژههراوی به دیاری هیئا بو پیغه مبهەر (ﷺ)، زۆربه ی ژههره که ی له بال و شانی بهرخه که دا دانا چونکه بیستبووی پیغه مبهەر (ﷺ) ئه و پارچه ی بهرخی له هه موو پارچه کانی تر لا به چیژتره، کاتیك ئه و بهرخی هیئا بیشری کورپی بهرائی کورپی مه عروور لای پیغه مبهەر (ﷺ) بوو، پیغه مبهەر (ﷺ) به شی له شانی بهرخه که ی هه لگرت تا بیخوات، بیشریش به شیك له گوشته که ی هه لگرت، که پیغه مبهەر (ﷺ) پارووه که ی خوارد بیشریش پارووه که ی خوارد، پیغه مبهەر (ﷺ) فه رموی دهست هه لگرن چونکه شانی ئه م بهرخه هه والم پی دهدات چی پیدا کراوه، بیشر وتی ئه ی پیغه مبههری خوا (ﷺ) سویند به وهی ریژداری کردیت من ئه وه م له خواردنه که مدا به دیکرد، به لام ته نها له بهر گه وره یی و ریژی تو نه متفانده وه چونکه حه زم نه کرد خواردنه که ت لا بیژراو بکه م، کاتیك بینیم پارووه که ت خوارد خۆم له تو لا له پیشتر نه بوو و حه زم نه کرد جیا له تو خۆم رزگار بکه م، بۆیه هیوام وابوو ئه وه ی خواردت ژههراوی نه بیئت، بیشر هه ر له و شوینه یدا رهنگی تی کچووو مرد، پیغه مبههری خوا (ﷺ) له پشتی شانیه وه که له شاخی گرت،¹ پیغه مبههری خوایش (ﷺ) ئافره ته که ی بانگ کرد و پیی فه رموو چی وایکرد وا بکهیت؟

1 - دلائل النبوة للبيهقي، الرقم 1612، البداية والنهاية لابن كثير، ج 4، ص 210.

ئەویش وتی وتم ئەگەر پیغەمبەر بیّت ئەوه زیانی پی ناگەیه نیت، ئەگەریش پیغەمبەر نه بیّت ئەوه له کۆلی هەموانی دەکەمەوه، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمانی کرد ئەو ژنه جووله که یه کوژرا،¹ دواتر سی سال به و نازاره یه وه مایه وه تا هەر به و نازاره وه وه فاتی کرد وه له رۆژی وه فاتی فەرمووی (ما زلت أجد من الأكلة التي أكلت من الشاة يوم خيبر عدا حتى كان هذا أوان انقطع الأبر مني)، (هیشتا به بری دەردی ئەو خواردنه وه دەنالینم که له رۆژی خهیهەر له بهرخه که م خوارد، ئیتر ئیستا تاقه تی لی بریم)، ئەوه بوو پیغەمبەر (ﷺ) به شههیدی وه فاتی کرد.²

21

جاریک کابرایه ک هات بو لای ته میمی داری و داوای لیکرد فەرمووده ی بو بگیڕیته وه، ئینجا پی وت چەند جوزئت خویندوو؟ ته میم وتی له وانیه تو له وانیه بیت که هه موو قورئان به شه وه خوینیت و دواتر به یانی که هه ستا ده لیت ئەمشه وه هه موو قورئانم خویند، ده ی سویند به وه ی گیانی منی به دهسته ئەگەر شه وی سی ركات نوژی سوننه ت بکه م لام خوشه ویستتره له وه ی شه وی هه موو قورئان بخوینم و به یانی باسی بکه م بو خه لک، کابرا به وه تووره بوو و وتی به خوا ئیوه ئەی گرۆی هاوه لانی پیغەمبەر (ﷺ) هه رکامتان له ژیان ماون

1 - سنن أبي داود، الرقم 3933، الطبقات الكبرى لابن سعد، ج 1، ص 172، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داود، الرقم 4514.
2 - دلائل النبوة للبيهقي، الرقم 1612.

هه قه بیدهنگ بن و ئه وهی پرسپارتان لی دهکات توورهی نهکن، ته میم که کابرای بینی تووره بوو، نه رمی نواند و وتی برازا قسه ت بو بکه م؟ ئه گهر من باوه پداریکی به هیز بم و تویش باوه پداریکی لاواز بیت به هیزی من بدهیت به سه ر لاوازی خوتدا و بته ویت وهک من بکهیت ناتوانیت و پهکت دهکه ویت، یان تو باوه پداریکی به هیز بیت و من باوه پداریکی لاواز بم کاتیک به هیزی تو ددهم به سه ر لاوازی خوتدا بهرگه ی ناگرم و دهکه وم، بویه له توانای خوته وه بنه وه ئایینداریه که ت و له ئایینداریته وه بو دهرونت لینه وه تا بارت له سه ر په رستشی¹ راوهستی که بهرگه ی بگریت.

22

ثومامه دژایه تیه کی زوری پیغه مبه ری خوی (ﷺ) ده کرد و ده یویست بیکوژیت، به لام نهیده توانی،² ئه وه بوو جاریک پیغه مبه ر (ﷺ) دای به لای ثومامه دا، له وکاته دا ثومامه ویستی پیغه مبه ر (ﷺ) بکوژیت، به لام مامی ری نه دا ئه وه بکات،³ ثومامه به بیباوه ری به ره و عومره چوو، سواره کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه ویان گرت و هینایان بو لای پیغه مبه ر (ﷺ).⁴

¹ - سیر أعلام النبلاء، ج 2، ص 446.

² - أسد الغابة، ج 1، ص 364.

³ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج 5، ص 550.

⁴ - أسد الغابة، ج 1، ص 364.

ئەبووھورەيرە دەلّيت پيغەمبەر (ﷺ) دەستەيەکی سوارەي رووھ و نەجد نارد، کەسيکیان لە بەنی حەنیفە هینا کە پيی دەوترا ئومامەي کورپي ئوئال، ئومامەيان بەستەوھ بە پایەيەکی مزگەوتەوھ، پيغەمبەر (ﷺ) هات و فەرمووی ئومامە ئازاد بکەن، ئومامەش چووێ ناو باخيکی نزیک لە مزگەوت و خوئی شۆرد و دواتر هاتەوھ مزگەوت و وتی (أشهد أن لا إله إلا الله و أن محمدا رسول الله).¹

لە گيڕانەوھيەکی تر دا هاتوھ کاتيک پيغەمبەر (ﷺ) ئومامەي بينی بەسترا بووێوھ بە پایەي مزگەوتەوھ، پيی فەرموو چیت لایە ئەي ئومامە؟- يانی قسەت چيە؟- ئەويش وتی ئەي موحمەد قسەي چاکم لایە، ئەگەر بمکوژیت خاوەن خوئيکت کوشتوھ، ئەگەریش چاکە بنويئیت بەرامبەر سوپاسکەريک چاکە دەنويئیت، ئەگەریش پارەو سامانت دەويئت داوای بکە تا چەندت دەويئت پيئت بدريئت، پيغەمبەر (ﷺ) وازی لی هینا تا بەيانی، هەمان شتی لی دووبارە کردەوھ، ئومامەش وتی هەمان شتم لایە کە پيیم وتیت، پيغەمبەریش (ﷺ) جيی هیشت تا بەيانی، بو رۆژی سيیەم پيغەمبەر (ﷺ) هەمان شتی لی دووبارە کردەوھ، ئومامەش هەمان وەلامی دایەوھ، پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووی ئومامە ئازاد بکەن، ئەويش چوو بو باخە خورمايەکی نزیک مزگەوت و خوئی شۆرد و هاتەوھ ناو مزگەوت و وتی (أشهد أن لا إله إلا الله و أن محمدا رسول الله)، ئەي موحمەد سویند بەخوا لەم سەر رووی زەويەدا کەس

1 - صحيح البخاري، الرقم 452 و 459 و 2312،

نەبوو ھەندەى تۆ رقم لىي بىت، بەلام ئىستا دەموچاوى تۆ شىرینترین و
خۆشەويستترین دەموچاوه، سویند بەخوا ھىچ ئایینیک نەبوو ھەندەى
ئایینەكەى تۆ لام بیزراو بىت، ئىستا ئایینەكەى تۆ خۆشەويستترین ئایینە،
سویند بەخوا ھىچ شاریک نەبوو ھەندەى شارەكەى تۆ لام بیزراو بىت، بەلام
ئىستا شارەكەى تۆ لام خۆشەويستترین شارە، دەستە سوارەكەى تۆ منیان
بردو منیش لەو کاتەدا نیازم ھەبوو عومرە بکەم، جا بۆچوونى جەنابت چۆنە؟
پىغەمبەرىش (ﷺ) مزگىنى پىدا و فەرمانى پىکرد عومرە بکات، کاتیک ئومامە
چووئە مەككە كەسىك پىي وت: ئەرى لىت شىواوھ؟ وتى نا بەلكو موسلمان بوم
لەگەل پىغەمبەرى خوام (ﷺ)، سویند بەخوا لە يەمامەوھ دەنكە گەنمىكتان
بۆ نایەت تا پىغەمبەر (ﷺ) مۆلەتى ئەوھ نەدات،¹ ئىتر ئومامە گەراپەوھ بۆ
يەمامەو رى نەدەدا ھىچ دانەوئىلەيەك بچىت بۆ مەككە، قورەيش حالىيان سەخت
بوو، نامەيان نووسى بۆ پىغەمبەر (ﷺ) و داوايان لىکرد رەحمى ھەبىت بۆ
خزمانى و نامە بنىرئىت بۆ ئومامە تا رى بدات خواردن بنىردرئىت بۆيان،
پىغەمبەرىش (ﷺ) پەيامى نارد بۆ ئومامە تا دانەوئىلە بنىرئىت بۆ مەككە.²

1 - صحيح البخاري، الرقم 4123، صحيح مسلم، الرقم 3397، مستخرج أبي عوانة، الرقم 5369،
صحيح ابن حبان، الرقم 1255، سنن أبي داود، الرقم 2318، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 12004،
مسند أحمد بن حنبل، الرقم 9622، السنة لأبي بكر بن الخلال، الرقم 1675.
2 - أسد الغابة، ج 1، ص 364.

جابر ده لئيت جاريك باوكم فهرماني كرد خواردني (خهزیزه) ئاماده كرا،
ئینجا به مندا ناردی بۆ پیغه مبهەر (ﷺ)، منیش بردم بۆی و پیغه مبهەر (ﷺ)
له مالى خۆی بوو، فهرمووی (ئەى جابیر ئەوه چیه؟ ئایا گوشتە؟) وتم نا به لكو
خواردنی (خهزیزه) یه، ئەویش فهرماني كرد و خواردنه كه یان له دهست گرتم،
كاتيك گه پامه وه بۆ لای باوكم وتی ئایا پیغه مبهیری خوات (ﷺ) بینى؟ وتم
به لئى، وتی ئایا هیچی وت؟ وتم به لئى فهرمووی (ئەى جابیر ئەوه چیه؟ ئایا
گوشتە؟) باوكم وتی له وانە یه پیغه مبهەر (ﷺ) تاسەى گوشتی كردبیت، چوو
گیسکیكى سهربرى و چاك برژینرا، ئینجا پئی وتم بیبه بۆ پیغه مبهەر (ﷺ)،
منیش كه گه یشتمه لای پیغه مبهەر (ﷺ) هەر له وشوینەى خۆی بوو، فهرمووی
(ئەوه چیه ئەى جابیر) وتم ئەى پیغه مبهیری خوا (ﷺ) گه پامه وه بۆ لای باوكم
وتی ئایا پیغه مبهیری خوات (ﷺ) بینى؟ وتم به لئى، وتی ئایا هیچی فهرموو؟
وتم به لئى وای فهرموو، باوكیشم وتی له وانە یه پیغه مبهەر (ﷺ) تاسەى گوشتی
كردبیت، بۆیه چوو گیسکیكى سهربرى و چاك برژینرا، ئینجا پئی وتم بیبه بۆ
پیغه مبهەر (ﷺ)، پیغه مبهیریش (ﷺ) فهرمووی (جزی الله الأنصار عنا خیرا، و
لا سیما عبدالله بن عمرو بن حرام و سعد بن عبادة)¹، (خوای گه وره له بری ئیمه

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 7130، المستدرک علی الصحیحین، الرقم 7162، مسند أبی یعلی الموصلي،
الرقم 2024، شعب الإیمان للبيهقي، الرقم 5621، صححه الذهبي في تعليقاته على المستدرک، كما صححه
الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة، الرقم 461.

پاداشتی خیری پشتیوانان بداته وه به تایبته عهبدو لای کوری عه مری کوری
حه رام و سه عدی کوری عوباده).

24

عهبدو لای باوکی جابیر له غه زای ئو خوددا به شداری کرد و له و غه زایه شدای
شهید بوو، دواتریش که تهرمه کان خرانه ژیر خاک هه ریه ک له عهبدو لای کوری
عه مر و عه مری کوری جه مووح خرانه یه ک گوڤه وه.¹

جابیر ده لیت کاتیک تهرمی باوکم هینرا و تهرمه که شی شویوینرا بوو،
ته رمه که ی هینرا و له به رده م پیغه مبهری خوا (ﷺ) دانرا و به جلیکیش
دایو شرابوو.²

جابیر ده لیت کاتیک تهرمی باوکم دانرا بوو پو شاکه که ی سهر ده موچاویم
لاده برد و سه یرم ده کرد و ده گریام، هاوه لانی پیغه مبه ریش (ﷺ) ریگریان
لیده کردم، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) ریگری لی نه ده کردم،³ ویستم هه متر
پو شاکه که ی سهر ده موچاوی لابه رم به لام هاوه لان نه یانه یشت، نه وه بوو
پیغه مبه ر (ﷺ) خو ی لایبرد- یان فه رمانی کرد لابه ر- که ده موچاوی ده رکه وت

1 - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج2، ص 44.

2 - صحيح البخاري، الرقم 1245.

3 - صحيح البخاري، الرقم 1199.

دهنگی گریانیک بهرزبوییه وه، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی ئه وه کئییه؟ وتیان کچی عه مره،¹ فاطیمه ی کچی عه مری پوورم له سه ر ته رمی باوکم ده گریا، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی (تبکین أو لا تبکین ما زالت الملائكة تظله بأجنحتها حتى رفعتموه)،² (بگریت بۆی یان نه گریت به رده وام فریشته کان به باله کانیان سیبه ری بۆ ده که ن تا ته رمه که ی هه لده گرن).

25

جابیر ده لئیت دوا ی مه رگی باوکم خه لکئیک قه رزیان لای باوکم بوو، منیش داوام له پیغه مبهەر (ﷺ) کرد داوا له خاوه ن قه رزه کان بکات له قه رزه که یان خو ش بن، پیغه مبه ریش (ﷺ) داوا ی کرد لییان، به لام ئه وان رازی نه بوون، پیغه مبهەر (ﷺ) پیی فه رموم (اذهب فصنف تمرک أصنافا، العجوة علی حدة، وعذق زید علی حدة، ثم أرسل إلي)، (برۆ و خورما که ت به ش به ش بکه، خورما ی عه جوه له لایه ک و خورما ی عذق له لایه ک، ئینجا بنیره به شوینمدا)، منیش چووم و وامکرد و دواتر هه والم نارد بۆ پیغه مبهەر (ﷺ)، ئه ویش هات و له سه روو یان له لای ناوه رپاستی خورما که نه وه وه ستا، پاشان فه رمووی (بیکیشه بۆ خه لک)، منیش بۆم ده کیشان تا چی قه رزیان هه بوو پیمدانه وه، ئینجا خورما که ش وه ک خو ی مایه وه وه ک ئه وه ی هیچی لی که م نه بوو بیته وه.³

1 - صحیح مسلم، الرقم 4621.

2 - صحیح البخاری، الرقم 1199، صحیح مسلم، الرقم 4622، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 13903.

3 - صحیح البخاری، الرقم 2038.

يه كيك له و كه سانه ي قهرزي لاي عه بدولاي باوكي جابير بوو كابر ايه كي جووله كه بوو، سي كۆل خورماي لاي عه بدولا بوو، جابير داواي كرد كابر ايه جووله كه ماويه كه له سه ري بوه ستيت، به لام ئه و رازي نه بوو، جابير چوو له گه ل پيغه مبهري خوا (ﷺ) قسه ي كرد تا لاي كابر ايه جووله كه سكالاي بو بكات، پيغه مبهري خوايش (ﷺ) هات بو لاي كابر ايه جووله كه و داواي ليكرد له بري قه رزه كه ي به ره مه مي خورماكه ي ئه و بيات، به لام كابرا رازي نه بوو، پيغه مبهري (ﷺ) چوو به ناو دارخورماكان و پيايدا تيپه ر بوو، پاشان به جابيري فهرموو (جد له، فأوف له الذي له)، (بو ي لي بكه ره وه و ئه وه ي هي ئه وه بو ي بكيشه)، ئه و يش ده ستي پيكر د، كاتي ك پيغه مبهري (ﷺ) گه رايه وه جابير سي كۆله كه ي دا به كابرا و له سه روو ئه وه شه وه حه قده كۆلي تر مايه وه، جابير هات بو لاي پيغه مبهري (ﷺ) تا ه والي پيبدات چي روويدا وه، كه چي بيني پيغه مبهري (ﷺ) نويزي عه سر ده كات، كاتي ك پيغه مبهري (ﷺ) نويزه كه ي ته واو كرد جابير پي وت ئه و زياده ي ماوه ته وه، پيغه مبهريش (ﷺ) فهرمووي (ه والي ئه وه بده به كوري خه ططاب)، جابير يش چوو بو لاي عومه ر و ه والي ئه وه ي پيدا، عومه ر يش پي وت: من به دلنيايي ده مزاني كاتي ك پيغه مبهري خوا (ﷺ) به ناو دارخورماكاندا تيده په ري خوا به ره كه ت ده خاته ناو دارخورماكانه وه.¹

1 - صحيح البخاري، الرقم 2288، مستخرج أبي عوانة، الرقم 4461.

26

جابیری کور عه بدولا ده لیت له رییه کدا له گهل پیغه مبهه ر (ﷺ) بووین و منیش له سهه و شتریک بووم، له دواى خه لکه که وه بوو، پیغه مبهه ریش (ﷺ) به شتیک که له ده ستیدا بوو دای له و شتره که - بوئ وه ی بروت - ئیتر و شتره که پیش خه لکه که ده که وت، ئیتر وای لیها تبوو جله و م ده گرت تا زور نه پوات، پیغه مبهه ر (ﷺ) فه رموی به ئه وه نده و ئه وه نده ئه یفروشیت و خواش لیت خوش بیته؟ وتم پیشکه شت بیته ئه ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ)، پیغه مبهه ر (ﷺ) فه رموی به ئه وه نده و ئه وه نده ئه یفروشیت و خواش لیت خوش بیته؟ وتم پیشکه شت بیته ئه ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ)¹، منیش شه رمم کرد، چونکه ته نها ئه و و شتره مان هه بوو، وتم به لی ده یفروشم، ئه وه بوو فروشتم پیی به مه رجیک تا ده گمه مه دینه پیم بیته، ئینجا وتم ئه ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) من زاوام، بویه داواى مؤله تم لیکرد، پیی فه رمووم ئایا دواى باوکت هاوسه رگیریت کردووه؟ وتم به لی، فه رموی کچ یان بیوه ژنت هیئا؟ وتم بیوه ژن، فه رموی (فها لتزوجت بکرا تضاحکک وتضاحکها، وتلاعبک وتلاعبها)³، (خوزگه کچیکت بهینایه تا بتخاته پیکه نین و بتخستایه ته پیکه نین و گمه ی له گهل بگردایتایه و گمه ت

1 - صحیح مسلم، الرقم 2745.

2 - صحیح مسلم، الرقم 3083.

3 - صحیح مسلم، الرقم 2745.

له گه ل بگردايه)، منيش وتم ئه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) باوكم روژي ئوحد كوژرا و نو كچي جيھيشتووھ كه نو خوشكن بو من، منيش هزم نه كرد ئافره تيكي پينه گه يشتووي وهك خويان بييم بو لايان، به لام ژنيك بيت كويان بكاته وه و چاوي له سهريان بيت باشته، پيغه مبهريش (ﷺ) فهرمووي (أصبت)، (چاكت كرد)،¹ ئينجا مؤله تي پيدام، منيش پيش خه لك به ره و مهدينه چووم تا هاتمه وه مهدينه، خالوم گه يشت پيم و سه بارهت به وشتره كه پرسياي ليكردم، منيش پيم وت چيم پيكردوه، ئه ويش سه ركونه ي كردم، كاتيك پيغه مبهري (ﷺ) هاته وه وشتره كه م بو برد، ئه ويش پاره ي وشتره كه ي پيدام و وشتره كه شي دايه وه به خوم.²

ئهم رووداوهش كاتي گه رانه وه ي پيغه مبهري (ﷺ) بوو له غه زاي (ذاتورقاع).³

1 - صحيح البخاري، الرقم 3844.

2 - صحيح مسلم، الرقم 3083.

3 - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج 2، ص 61.

جاهیمه ده لیت هاتم بو لای پیغه مبهه (ﷺ) تا سه بارهت به جهاد کردن
راویژی پی بکه م،¹ وتم من نیه تی جهادم هیئاوه له گهل تودا تا به وه
ره زامه ندی خواو به ههشت به دهست بهینم، ئه ویش فه رموی (ئایا دایکت
زیندووه و ماوه؟) وتم به لی، فه رموی (ارجع فبرها)، (دهی بگه پیره وه و چاکه
له گهل دایکت بکه)، دواتر له لایه کی تره وه هاتمه خزمه تی و وتم ئه ی
پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) من نیه تی جهادم هیئاوه له گهل تودا تا به وه ره زامه ندی
خواو به ههشت به دهست بهینم، ئه ویش فه رموی (ویحک أحيه أمك؟) مالویران ئایا
دایکت زیندووه؟ وتم به لی، فه رموی (دهی بگه پیره وه بو لای و چاکه ی له گهل
بکه)، جاهیمه ده لیت ئه مجاریان له به رامبه ری وه هاتمه وه خزمه تی و وتم ئه ی
پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) من نیه تی جهادم هیئاوه له گهل تودا تا به وه
ره زامه ندی خواو به ههشت به دهست بهینم، ئه ویش فه رموی (مالویران ئایا
دایکت زیندووه؟) وتم به لی، فه رموی (ویحک، الزم رجلها فثم الجنة)،² (مالت
ویران دهی برؤ په یوه سستی قاچه کانی به چونکه به ههشت له ویدایه).

1 - الإصابة في تمييز الصحابة، ج1، ص 446.

2 - سنن ابن ماجه، الرقم 2777، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن ابن ماجه، الرقم 2781.

موعاوییه ی کوری جاهیمه ده لئیت وتم من نیه تی جیهام هیئاوه له گهل
تودا تا به وه ره زامه ندی خواو به هشت به ده ست بهیئم، ئه ویش فه رموی (ئایا
دایکت زیندووه و ماوه؟) وتم به لئ، فه رموی (ارجع فبرها)، (ده ی بگه پیره وه و
چاکه له گهل دایکت بکه)، دواتر له لایه کی تره وه هاتمه خزمه تی و وتم ئه ی
پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من نیه تی جیهام هیئاوه له گهل تودا تا به وه ره زامه ندی
خواو به هشت به ده ست بهیئم، ئه ویش فه رموی (ویحک أحمیه أمک؟) مالویران ئایا
دایکت زیندووه؟ وتم به لئ، فه رموی (ده ی بگه پیره وه بو لای و چاکه ی له گهل
بکه)، جاهیمه ده لئیت ئه مجاریان له به رامبه ری وه هاتمه وه خزمه تی و وتم ئه ی
پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من نیه تی جیهام هیئاوه له گهل تودا تا به وه
ره زامه ندی خواو به هشت به ده ست بهیئم، ئه ویش فه رموی (مالویران ئایا
دایکت زیندووه؟) وتم به لئ، فه رموی (ویحک، الزم رجلها فثم الجنة)،¹ (مالت
ویران ده ی برؤ په یوه سستی قاچه کانی به چونکه به هشت له ویدا یه).

له گئیرانه وه یه کی تر دا هاتووه پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فه رموو (اذهب
فألزمها فإن الجنة عند رجلها)،² (برؤ لای دایکت به چونکه به هشت لای
پیکانی دایکته).

1 - سنن ابن ماجه، الرقم 2777، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن ابن ماجه، الرقم 2781.
2 - السنن الكبرى للنسائي، الرقم 4181، المستدرک علی الصحیحین، الرقم 2438 و صححه الذهبي في التلخیص، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 16571، معرفة الصحابة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم 1608.

ئەم فەرموودەیه ئاماژەیه بە گەورەیی فەزلی دایک و باوک و چاکەکردن لەگەڵیاندا، ھەرۆک لە فەرموودەیی صەحیحدا ھاتووہ یەکیک لە گوناھە گەورەکان بریتیە لە ئازاردانی دایک و باوک، خوای گەورەش فەرمان دەکات بە موسڵمان ئەگەر دایک و باوک یەکیکیان یان ھەردووکیان پیر بوون و لای مندالەکیان مانەوہ و ئازار و نارەحەتیشیان دروست کرد بۆیان ئەو مندالەکیان تەنھا ئۆف و تەنیکیش چپە لە بەرامبەریاندا نەیلێت، چ جایی ئەو مندالانەیی کە بێ ئەوہی دایک و باوکیان پێویستیان بەوان بێت خراچە دەنوینن لە رووی دایک و باوکیاندا، ھەیانە کاریگەرە بە ماددە و ھەیانە کاریگەرە بە ژنەکەیی و ھەیانە کاریگەرە بە مندالەکەیی و ھەیانە کاریگەرە بە بیرو بێرکردنەوہی خوئی، ھەریەک لەوانە و چەندینی تر ھۆکارن بۆ ئازاردانی دایک و باوک، وەک چۆن دەکرێت ھەریەک لەوانە بکرینە ھۆکار بۆ دلخۆش کردنی دایک و باوک، جا چ رەحمەتیکە کەسێک سۆزی دایک و باوکی بۆ بمینێت، مەگەر پێغەمبەری خوا (ﷺ) تکای نەکرد لای خوای گەورە تا ریی پێ بدات سەردانی گۆرەکیان بکات؟ ھەرۆک بە پێی فەرموودەکانی پێغەمبەر (ﷺ) دەزانن ئەرکی مندال بەرامبەر بە دایک و باوک تەنھا بە مردنیان کۆتایی نایەت، بە لکو چەندین مافی تری دایک و باوک ھەن بەسەر مندالەوہ وەک نزاکردن بۆ دایک و باوک و سەردانی خزمان و کەسە خۆشەویستەکانیان و سەردانی گۆریان و خۆپاراستن لە قسە و کاریک کە ببیتە ھۆکار تا خەلکی تر نەفرین و قسەیی ناشرینیان پێ بلین.

ههروه ها ئه وهش روونه كه فه زلی چاكه كردن له گه ل دایكدا له پيشتره له ئاست باوكدا وهك چۆن له فهرمووده ی سه حیددا هاتووه پیغه مبه ر (ﷺ) له وه لامی هاوه لیكدا كه وتی كی باشترین كه سه تا هاوده می بكه م فهرموی دایكت، تا سی جار ئه وهی دووباره كرده وه تا له جاری چواره مدا فهرموی باوكت، ئه مه به و مانایه نا باوك پشتگویی بخریت، چونكه چاكه له گه ل دایك و باوك و ئازاردانی دایك و باوك له قورئان و فهرمووده دا پیکه وه باس كراون، چاكه له گه ل هه ردووکیان واجبه و خراپه نواندیش به رامبه ریان گوناھی گه وره یه و هیچ راجیاییه كیش له وه دا نیه و چه ندین ده قی قورئان و فهرمووده ش له و باره وه هه ن،

سه باره ت به حوكمی چوون و نه چوون بۆ جیهاد له كاتی بوونی دایك و باوكدا، ئه وا ئه گه ر جیهاد كرده كه جیهادی كیفایه بوو ئه وا مؤلّه ت خواستنی ده ویّت، به لام ئه گه ر جیهاد كرده كه بوو به فه رزی عه ین ئه وا پیویست به مؤلّه تی دایك و باوك ناكات، شه وکانی له كتیبه كه یدا (نیل الأوطار) ئه م فهرمووده و فهرمووده ی تریش دینیت و دواتر ده لیّت: هه موو ئه مانه له كاتیكدا یه كه جیهاد له سه ر ئه و كه سه نه بوویّت به فه رزی عه ین، به لام كه بوو به فه رزی عه ین ئه وا گویرایه لی به نده له سه ریچی خوادا دروست نیه).¹

1 - نیل الأوطار للشوكاني، ج 8، ص 38.

29

جابر ده لیت جاریک له گه ل پیغه مبهه (ﷺ) ده رویشته تا نزیك بووینه وه له ناویکی عه ره ب، پیغه مبهه (ﷺ) فه رموی (من رجل يتقدمنا فيمدر الحوض فيشرب و يسقينا)، (چ پیاوی هه یه پیش ئیمه بکه ویت و حه وزه که بسویت و ناو بخواته وه و ناویش نۆشی ئیمه بکات)، جابر ده لیت: منیش هه ستام و وتم ئه وه پیاویکه - واته من ئاماده م - ئه ی پیغه مبهه (ﷺ)، پیغه مبهه ریش (ﷺ) فه رموی چ که سیك له گه ل جابر ده پروات؟ ئه وه بوو جه بباری کورپی صه خر هه ستا، هه ردوو کمان چووین بو لای بیره که، سه تلک یان دوو سه تل ئاومان کرده ناو حه وزه که وه، ئینجا چاک سویمان، ئینجا ئاومان تیکرد تا پرمان کرد، یه که م که س گه یشته پیمان پیغه مبهه (ﷺ) بوو، فه رموی (ئایا مؤله ت ده دن؟) و تمان به لی ئه ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ)، ئه ویش ناوی دا به وشتره که ی، ره شوکه ی گرت و وشتره که ش میزی کرد، ئینجا وشتره که ی مؤل دا، پاشان پیغه مبهه (ﷺ) هات بو لای حه وزه که و ده ستنوژی لیگرت، دواتر منیش هه ستام و له شوین ده ستنوژی که ی پیغه مبهه را (ﷺ) ده ستنوژی م گرت، ئینجا جه بباری کورپی صه خر چوو تا ده ست به ئاو بگه یه نیت، پیغه مبهه (ﷺ) هه ستا تا نوژی بکات، منیش له لای چه پی پیغه مبهه وه (ﷺ) وه ستام، ئه ویش ده ستی گرتم و منی خسته لای راستیه وه، ئینجا جه بباری کورپی صه خر هات و ده ستنوژی گرت، دواتر هات و له لای چه پی پیغه مبهه وه (ﷺ) وه ستا، پیغه مبهه (ﷺ) ده ستی هه ردوو کمانی گرت و پالی پیوه ناین تا ئیمه ی خسته

پشت خۆیهوه، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) چاوی له سه رم بوو و منیش ههستم بهوه نه ده کرد، دواتر زانیم که پیغه مبهر (ﷺ) چاوی له سه رمه...¹

30

ئین مه سهوود ده لیت پیغه مبهر (ﷺ) ئیمه ی نارد بو لای نه ججاشی که هه شتا پیاو ده بووین، من و جه عفر و نه بوو موساو عه بدولای کورپی عور فوطه و عو شمانی کورپی مه طعوون، قور هیشیش عه مری کورپی عاص و عماره ی کورپی وه لیدیان به بریک دیاریه وه نارد و هاتن بو لای نه ججاشی، که چوونه ژوره وه بو لای نه ججاشی کرنووشیان بو برد و چوون بو لای، یه کیکیان له لای راستیه وه و نه وی تریش له لای چه پیه وه دانیشت، ئینحا وتیان دهسته یه که له که سوکاری ئیمه هاتوونه ته خاکی تو و پشتیان کردو ته ئیمه، نه ویش وتی ئه وان له کوین؟² شتی وا هه یه؟ پیی و ترا به لی، نه ججاشی وتی به خوا نایانده مه وه ده ستان تا قسه یان له گه ل نه که م، نه وه بوو ناردی به شوینیاندا،³ جه عفر به هاوه له کانی وت من له بری هه مووتان قسه ده که م، هه موو به دوای جه عفر دا چوونه ژوره وه، به جه عفر یان وت بوچی کرنووش نابه ییت بو پاشا؟ وتی ئیمه ته نها کرنووش بو خوا ده به یین، وتیان بوچی؟ وتی چونکه خوا

1 - صحیح مسلم، الرقم 5442.

2 - سیر أعلام النبلاء، ج1، ص 206-207.

3 - سیر أعلام النبلاء، ج1، ص 215.

پيغه مبهريكي له نيوماندا نارد و فهرماني پيكردين ته نها كرنووش بو خوا بهرين و نويز بكهين و زهكات بدهين،¹ نه ججاشي وتي نه م ئايينه ي ئيوه چيه؟ جعفه ريش وتي نه ي پاشا ئيمه گه ليك بووين له سهر بيباوه ري بووين و بتمان ده پهرست و مرداره وه بوومان ده خوارد و حه رame كانمان به حه لال ده زانين و خوينا مان ره وا ده كرد، نه وه بوو خوا له ناو خو ماندا پيغه مبهريكي بو ناردن كه وه فاداري و راستگويي و سپارده كاري نه ومان ده زاني، بانگي كردن تا خواي تاك و ته نها بپهرستين و په يوه ندي خزميه تي بگه يه نين و دراوسييه تيمان باش بيت و نويز بكهين و رُوژوو بگرين،² عه مر وتي نه وان سه باره ت به كوري ميره م و داكي رايان پيچه وانه ي راي ئيوه يه، نه ججاشي وتي سه باره ت به كوري ميره م و داكي چي ده لين؟ جعفه ريش وتي نه وه ده لين كه خوا فه رمويه تي رُوخ و كه ليمه ي خوايه كه به خشيويه تي به ميره مي پاكداويني بي هاوسه ر كه هيچ مروفئيك ده ستي پي نه گه يشتووه،³ نه ججاشي وتي هيچتان پييه له وه ي بوي دابه زيوه؟ فه رمانيشي كرد به قه شه كان تا په رتوو كه كاني خويان بكه نه وه، جعفه ر وتي به لي، نه وه بوو برپك له سووره تي ميره مي له سه ره تاوه بو خويندنه وه، نه ججاشي ده ستي كرد به گريان تا ريشي ته ر بوو، قه شه كانيش هه روا گريان تا په رتوو كه كانيان ته ر بوو،⁴ نه ججاشيش داريكي له سه ر زه وي

1 - سير اعلام النبلاء، ج 1، ص 206-207.

2 - سير اعلام النبلاء، ج 1، ص 215.

3 - سير اعلام النبلاء، ج 1، ص 206-207.

4 - سير اعلام النبلاء، ج 1، ص 215-216.

هه لگرت و وتی ئەی خەلکی حەبەشە و قەشە و راهیبەکان ئیوه دەلێن چی من ئەمەم پێ خراب نیە، من شایەتی دەدەم ئەو پێغەمبەری خواوە ئەو یە که له ئینجیلدا هاتوو و عیسا مزگیانی له بارهوه داوه، سویند به خوا ئەگەر من له م پاشایەتیه مدا نه بوومایه ده چووم بو لای و ده بوومه نه عل هه لگر و ئاوی ده ستنوێژیم ده دا، ئینجا به موسلمانانی وت برۆن له کوی ده تانه ویت بمیننه وه، فه رمانیشی کرد دیاریه کانی قوره ییشیه کان گێرد رایه وه.¹

31

کاتیک جهنگی بهرد روویدا و موسلمانان سه رکه وتن، جه عفر و هاوه لانی هه والیان لا نه بوو، نه ججاشی ناردی به شوین جه عفر و هاوه لانی دا، که چوونه ژوره وه بو لای، له مالیکدا بوو جلی پینه کراوی له بهردا بوو، جه عفر و هاوه لانی دلیان سووتا بوی، نه ججاشی که ده موچاوی بیتا قه تی ئەوانی بینی وتی من موژده یه کتان پیده ده م که دلخوشتان ده کات، هه والگره که م له خاکی ئیوه وه هاتوو بو لام و هه والی پیدام خوا پێغه مبه ره که ی سه رخستوو وه دوژمنه که ی شکاندوو وه فلان و فلانه که س به ند کراون، له دۆلێک جه نکه که بووه که پێی ده وتریت به در که داری ئەراکی زۆره، ده لئیت ئەم پویه دیته به رچاوم له وی شوانه یی وشترم ده کرد بو گه وره که م که که سیک بوو له به نی ضه مره، جه عفر به نه ججاشی وت ئەوه چیه بوچی له سه ر خوڵ دانیش تویت و هیچ

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 1، ص 206-207.

راخه رِیکت له ژیردا نیه و ئه و جلانهت له بهره؟ ئه ویش وتی له وهدا که خوا دایبه زاندووه بۆ سه ر عیسا ئیمه ئه وه مان دیتووه که حه قه له سه ر به نده کانی خوا کاتیک به خششیکى خویان پیده گات ته وازوع بنوینن، کاتیک خواش سه رکه وتنی پیغه مبه ره که ی به خشى پیم، منیش ئه م ته وازوعه م بۆ نواند.¹

32

عیرباضی کورپی ساریه به سه رهاتی خوی له گه ل جوعال ده گپیتته وه و ده لیت من له هه موو کات له به ر ده رگای مالى پیغه مبه ر (ﷺ) ده بووم هه م له ماله وه و هه م له سه فه ریش، شه وی ته بووک پیغه مبه ر (ﷺ) ویستی بجیتته ناو خپوه ته که ی و ئومموسه له مه ی خیزانیشی له گه لدا بوو، من بۆ پئویستییه ک چوو بووم و هاتمه وه، که هاتمه خزمه تی فه رمووی (له شه وه وه له کوئ بوویت؟) منیش مه سه له که م بۆ باس کرد، جوعالی کورپی سورا قه و عه بدولای کورپی موغه ففه لی موزه نی و من هه رسیکمان ته واو برسی بووین و له به ر ده رگای مالى پیغه مبه ریش (ﷺ) ده ژیاين، پیغه مبه ر (ﷺ) چوو یه ژووره وه تا شتی کمان بۆ بهینیت بیخوین، که چی هچی شک نه برد و هیچیان نه بوو، بۆیه هاته ده ره وه و بیلالی بانگ کرد و فه رمووی هیچ خواردنی نیه بۆ ئه م چه ند که سه؟ بیلال وتی سویند به وه ی توی به حه ق ناردووه کۆله کانمان ته کاندون هیچیان تیدا نیه، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی سه یری بکه ره وه به لکو شتی ک

1 - البداية والنهاية لابن كثير، ج3، ص 307-308.

په‌یدا بکه‌یت، ئه‌ویش یه‌ک یه‌ک تویشووه‌کانی ده‌ته‌کاند تا یه‌ک دوو خورمایه‌ک که‌وتن تا حه‌وت خورمای کوکرده‌وه، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوای قاپیکی کرد و خورماکانی خسته‌ناوی و ده‌ستی له‌سه‌ر خورماکان داناو ناوی خوی لی هیئا و فه‌رمووی (به‌ ناوی خواوه بخون)، ئیمه لیمان خوارد، من په‌نجاو چوار خورما ژمارد که ناوکه‌که‌شیان له ده‌سته‌که‌ی ترمدا بوو و دوو هاوړیکه‌شم هه‌روایان ده‌رکد، هه‌رکامان په‌نجا خورمای خوارد و تیر بووین، که ده‌ستمان لاده‌برد حه‌وت خورماکه هه‌روه‌ک خویان بوون، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی (یا بلال ارفعها فإنه لا يأكل منها أحد إلا نهل منها شبعاً)، (ئه‌ی بیلال هه‌لیانگره چونکه هه‌رکه‌س لییان بخوات تیر ده‌بیئت)، ئینجا ئیمه لای خپوه‌ته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بووین و ئه‌ویش شه‌ونویژی ده‌کرد، دواتر نویژی سوننه‌تی کرد، ئینجا بیلال بانگی فه‌رموو و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نویژی کرد بو خه‌لکه‌که‌و دواتر گه‌رایه‌وه به‌ره‌و لای خپوه‌ته‌که‌ی و دانیشته و ئیمه‌ش له ده‌وری دانیشته‌ین، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسیاری نانی به‌یانی لیکردین، منیش له دلای خومدا وتم نانی به‌یانی چی؟ ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوای کرد له بیلال خورماکان به‌ینیت، ئه‌ویش خورماکانی هیئا، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خورماکانی خسته‌ناو قاپه‌که‌و ده‌ستی خسته‌سه‌ر خورماکان و فه‌رمووی بخون به‌ ناوی خواوه، سویند به‌خوا ده‌که‌س بووین تیرمان خوارد، ئینجا ده‌ستمان هه‌لگرت ده‌بینین خورماکان وه‌ک خویان ماونه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی (لولا أني أستحي من ربي لأكلنا من هذه التمرات حتى نرد المدينة من آخرنا)، (ئه‌گه‌ر

له بهر شهرم له په روه ردگارم نه بوايه له و خورمايانه مان ده خوارد تا دواچار
 هه موومان ده گه راپينه وه مه دينه)، ئينجا ميرومندالايك هات، پينغه مبهه (ﷺ)
 خورماكانى دا به و ميرومندالاه و ئه ويش خورماكانى ده مژى.¹

33

له سه رده مى شوږشه كه ى عه بدولاي كورپى زوبه يردا جوندوب هه والى نارد
 بو لاي عه سه سى كورپى سه لاهه و وتى برپى له براكانت كو بكه ره وه بوم تا
 قسه يان بو بكه م و فه رموده يان بو بگيرمه وه، كاتيك هاتن و قسه كرا جوندوب
 به سه رها تيكي گيرايه وه بو يان و وتى پينغه مبهه (ﷺ) ده سته يه كى سوپاي
 موسلمانانى نارد بو سه ر برپى له بيباوه رپه كان، كاتيك جهنگ روويدا يه كيك له
 بيباوه رپه كان ده چوو بو موسلمانايك، موسلمانايكيان بيئاگايى ئه و كه سه ي
 قوسته وه و هه ليكوتايه سه رى-ئو هاوه له ئوسامه ي كورپى زه يد بوو-
 شمشيرى لى هه لكرد و كابر اش وتى لا اله الا الله، به لام ئه و كوشتى، كه
 موژده بهر هاته وه بو لاي پينغه مبهه (ﷺ) هه والى ئه وه ي پيدا، پينغه مبهه (ﷺ)
 ئه و هاوه له ي بانگ كرد و فه رموى بوچى كوشتت؟ وتى ئه ي پينغه مبهه رى خوا
 (ﷺ) زورى له موسلمانان دا و فلانه كه س و فلانه كه سى كوشت، -ناوى چه ند
 هاوه ليكى برد كه ئه و كابرا شه هيدى كرد بوون- منيش هه لمكوتايه سه رى، كه

1 - دلائل النبوة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم 434، تاريخ دمشق لابن عساکر، ج 40، ص 189، البداية
 والنهاية لابن كثير، ج 6، ص 118.

شمشپیره که ی منی بینی وتی لا إله إلا الله، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: ئیتر کوشنت؟ وتی به لئی، فهرمووی (ئهی که رۆژی دواپی هات چی ده که ییت به لا إله إلا الله؟) ئه ویش وتی ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) داوای لیخوشبوونم بۆ بکه، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی (ئهی که رۆژی دواپی هات چی ده که ییت به لا إله إلا الله؟)، بهردهوام پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئه و شته ی پی ده فهرموو.¹

34

کاتیك عه لی کورپی ئه بو طالیب فاطیمه ی کچی پیغه مبهری خوای (ﷺ) به هاوسه رگرت، بۆ مالیک ده گه را تا تیایدا نیشته جی بییت، به لام خانوویه کی دور له مالی پیغه مبهری خوای (ﷺ) ده ست که وت و له وی گواستیه وه، پیغه مبه ر (ﷺ) هات بۆ مالیان و پیی فهرموون ده یه ویی نزیکیان بکاته وه له مالی خوی، فاطیمه ش وتی داوا له حارثه بکه تا شوینه که ی بگورپته وه له گه لمان تا نزیك بینه وه، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی (حارثه هینده شوینی خوی بۆ چۆلکردوین ئیتر رووم نایه ت پیی بلیم)، حارثه ئه وه ی بیسته وه و هات بۆ لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و وتی ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بیستومه ده ته ویی فاطیمه لیته وه نزیك بییت و ئه وه ش خانووه کانی منن، من خۆم و ئه وه شی هه مه بۆ خوا و پیغه مبهری خوایه، سویند به خوا ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئه وه ی تو لیم وهرده گریت لام زۆر خۆشتره له وه ی وازی لی دینیت بۆم، پیغه مبه ریش

1 - صحیح مسلم، الرقم 167، الإیمان لابن مندة، الرقم 62.

(ﷺ) فەرمووی (راست دەکهیت، خوا بەرەکەت بېرژیت بەسەرتدا)، ئەوه بوو فاطیمە ھاتە ناو خانووێه کی حارثە کە نزیک مزگەوتی پیغەمبەر (ﷺ) بوو، حارثە لە نزیک مزگەوتی پیغەمبەر (ﷺ) چەند خانووێه کی ھەبوو، ھەر جارەو یەکیک لەو خانووانە ی چۆل دەکرد بۆ خوشەوێستێکی پیغەمبەر (ﷺ) تا ھەموو خانووێه کانی ئەو شوینە ی دا بە پیغەمبەر (ﷺ) و ھاوسەرە کانی.¹

35

حارث دەلیت ھاتم بۆ لای پیغەمبەری خوا (ﷺ) و ئەویش منی بانگھێشت کرد بۆ ئیسلام، منیش موسلمان بووم و دانم نا بە موسلماننیتیدا، ئینجا بانگھێشتی کردم بۆ زەکات و منیش دانم پێدا نا و وتم ئە ی پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەگەریمەو ھە ناو ھۆزەکەم و بانگیان دەکەم بۆ ئیسلام و زەکات دان، ھەرکەس ھات بە دەم داواکەمەو ئەو زەکاتە کە ی کۆ دەکەمەو و با لە فلانە کاتدا پیغەمبەری خوا (ﷺ) نێردراوی خۆی بنیڕیت بۆ لام تا چی زەکاتم کۆکردەو ھەتەو بھینیت بۆت، ئەو ھەبوو حارث چوو و خەلکە کە ی بانگ کرد و زەکاتە کە ی کۆکردەو کاتی ئەو ھات کە سیك بچیت زەکاتە کە بھینیت، کە چی نوینەر نە ھات، حارثیش وایزانی توورە یی خوا و پیغەمبەری خوا ی بەرکەوتوو، بۆیە پیاوماقولانی ھۆزە کە ی بانگ کرد و وتی پیغەمبەری خوا (ﷺ) لە گەل من وادە یە کی ھەبوو تا نێردراوی خۆی بنیڕیت بۆ وەرگرتنی

1 - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج 8، ص 166.

زه کاته که ی لای من، که چی وا دهنگی نه بوو و واده زانم ئەمهش توورپه یی خوا و پیغه مبهری خوايه (ﷺ)، دهی وهرن با بچین بۆ لای پیغه مبهری خوا (ﷺ)، ئەوکات پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه لیدی کورپی عوقبه ی ناردبوو بۆ لای حارث تا ئەو زه کاته ی کۆی کردوه ته وه وه ریبیگریت، کاتیکی وه لید چووبوو و گه یشتبوویه نیوه ی ری گه رابووویه وه و وتبووی ئە ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) حارث ئاماده نه بوو زه کاته که م بداته دهست و ویستی بمکوژیت، بۆیه پیغه مبهر (ﷺ) دهسته یه کی وه ک نیردراو نارد بۆ لای حارث، ئەوه بوو حارث هاو ده م به هاوه له کانی ری که وته دهسته که، دهسته که وتیان ئەوه حارثه، ئەویش که نزیک بوویه وه لیان وتی بۆ کوی نیردراون؟ ئەوانیش وتیان پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه لیدی کورپی عوقبه ی ناردبوو بۆ لات و وه لیدیش ده لیت تو زه کاتت پی نه داوه و ویستووته بیکوژیت، حارث وتی نا سویند به وه ی موحه ممه دی به حه ق ناردوو به هیچ جوریک وه لیدم نه دیوه و نه هاتوو بۆ لام، ئەوه بوو کاتیکی حارث چوو بۆ لای پیغه مبهر (ﷺ)، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی (ئاماده نه بویت زه کات بدیه ت و ویستووته نیردراوی من بکوژیت؟) ئەویش وتی نا سویند به وه ی تو ی به حه ق ناردوو ئەوم نه دیوه و نه هاتوو بۆ لام و منیش ته نها له بهر ئەوه هاتم که نیردراوی پیغه مبهر (ﷺ) له کاتی خویدا نه هات بۆ لام و ترسام ئەوه تووره ییه کی خواو پیغه مبه ره که ی بووبیت، ئیتر ئەوه بوو خوا ی گه وره ئایه تی دابه زاند¹ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن

1 - مسند أحمد بن حنبل، الرقم 18097، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 3314، معرفة الصحابة لأبي نعيم

تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ، وَعَلَّمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ
اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْأَيْمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي
قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ، فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ
وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ¹.

36

عه لی کورپی ئەبوو طالیب دەلێت: پینغه مبهری خوا (ﷺ) من و زوبه ییری
کورپی عه ووام و میقدادی نارد و فهرمووی (انطلقوا حتی تأتوا روضة خاخ ، فإن
بها ظعينة معها كتاب ، فخذوا منها)، (برۆن تا دهگه نه باخچه ی خاخ لهو ی
ئافره تیکی لیه که نامه یه کی پییه، ئەو نامه ی لی وه ریگرن)، ئیمه ش خیرا
چووین تا گه یشتینه ئەو ی و بینیمان ئافره تیکی لیه، پیمان وت نامه که
دهرکه، ئەویش وتی نامه م پی نیه، وتمان یان نامه که ده رده که ییت یان بهرگت
پیوه ناهیلین-واته به زۆر خو مان لیت ده سه نین-²، ئافره ته که وتی مه گه ر ئیوه

الأصبهاني، الرقم 1928، قال الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة، الرقم 3088: إسناده صحيح وقال
الحافظ ابن كثير إنه من أحسن طرق الحديث (تفسير ابن كثير ج4، ص 210)،
1 - الحجرات: 6-8.

² - صحيح البخاري، الرقم 4037، صحيح مسلم، الرقم 4654، سنن أبي داود، الرقم 2293، سنن
الترمذي، الرقم 3310، صحيح ابن حبان، الرقم 6592، السنن الكبرى للنسائي، الرقم 11135، السنن
الكبرى للبيهقي، الرقم 17138، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 580، مسند الشافعي، الرقم 1388، مسند
أبي يعلى الموصلي، الرقم 378.

موسلمان نين؟ چۆن شتى وا دهكەن؟ ئەوانيش وتيان با موسلمانين، بهلام پيغه مبهەر (ﷺ) هه والى پيداوين كه تو نامه يهكت پييه، ئافره ته كه نامه كهى له پرچه كانى دهرهينا،¹ بينيمان له نامه كه دا نووسرابوو: (له حاطيبى كورپى ئەبى بهلته عه وه)، نامه كهى نووسيبوو بۆ بيباوه رانيكى ناو مهككه وه هندی زانيارى پيغه مبهرى خواى (ﷺ) پيگه ياندبوون، پيغه مبهەر (ﷺ) فهرمووى (ئەبى حاطيب ئەمه چيه؟) وتى ئەبى پيغه مبهرى خوا (ﷺ) په له م لى مهكه، من له ناو قوره يشدا كه سيكى پاشكو و بيده سه لات بووم، چونكه كه سيك نه بوم له خودى قوره يشيه كان، تو كوچه رانيكت له گه له كه خزم و كه سيان هه يه له مهككه وه ئه و خزمانه يان ژن و منال و مال و سامانيان ده پاريزن، منيش وتم ماده م هيچ كه س و پشتيكم نيه له وى، با به مه پاريزگارى له خوم بكه م، ئەمه شم هه رگيز له وه وه نه كردوه كه وازم هينا بييت له ئايينه كه م و له رازيبوونم نه بووه به كوفر پاش ئەوهى خوا ئيسلامى پى به خشيم، پيغه مبهەر (ﷺ) فهرمووى (أما إنه قد صدقكم)، (ئەو راستى پى وتن)، عومەر وتى ئەبى پيغه مبهرى خوا (ﷺ) ريم بده بدهم له گه ردنى ئەو دوورپوه، پيغه مبهەر (ﷺ) فهرمووى (إنه قد شهد بدرا و ما يدريك لعل الله اطلع على من شهد بدرا فقال اعملوا ما شئتم قد غفرت لكم)، (ئەو به شداربووى به دره، تو چووزانيت خوا ئاگاداره به به شداربووانى به در و فهرموويه تى چى دهكەن بيكه ن من ليتان خوښ بوم)، ئەوه بوو خواى گه وره ئەم ئايه تهى دابه زاند (يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم اولياء تلقون

1 - سير أعلام النبلاء، ج2، ص 45، قال الذهبي إسناده صالح و أصله في الصحيحين.

اليهم بالمودة وقد كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول واياكم ان تؤمنوا
بالله ربكم ان كنتم خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم بالمودة
وانا اعلم بما اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء
السبيل)،¹ ئەمەش ھۆكاری دابەزینی ئەو ئایەتە بوو.²

37

حه ججاج ھاودەم بە کاروانیکی ھۆزەکەى بەرەو مەككە گەپایەو، جا
كاتيك شهو داھات ترس و بیم دایگرت، له سەرەى پاسەوانیەكەیدا شیعرى
دەوت و تیایدا داواى پەناى دەکرد تا خۆى و ھاوہلانی بە سەلامەتى
بگەرینەو، لەو کاتەدا گوئی لە دەنگیک بوو ئەم ئایەتەى دەخویندەو (یا
معشر الجن و الإنس إن استطعتم أن تنفذوا من أقطار السما والأرض فانفذوا لا
تنفذون إلا بسطن)، جا کە رۆژ بوویەو دواتر گەیشتنە مەككە، سەبارەت بەو
ئایەتە پرسىاری کرد و وتى کەستان شتى واتان بیستوو؟ پئی وترا ئەو
بەشیکە لە قسەکانى موخەممەد کە دەلئیت بۆم دابەزیو، حەججاج وتى ئەى

1 - المتحنه: 1.

2 - صحيح البخاري، الرقم 4037، صحيح مسلم، الرقم 4654، سنن أبي داود، الرقم 2293، سنن
الترمذي، الرقم 3310، صحيح ابن حبان، الرقم 6592، السنن الكبرى للنسائي، الرقم 11135، السنن
الكبرى للبيهقي، الرقم 17138، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 580، مسند الشافعي، الرقم 1388، مسند
أبي يعلى الموصلي، الرقم 378.

ئیسئا موحه ممد له کوئیه؟ وترا له مه دینه یه، خیرا به ره و مه دینه که وته پری و بریاری دا موسلمان بیئت.¹

کاتیک چه جاجی کوری عیلاط موسلمان بوو وتی ئه ی پیغه مبه ری خوا
 من له مه ککه ژن و منال و سامانم جیهیشتوو، ده بیئت بجم بیانیهنم، جا
 ئه گهر ناچار کرام به رامبه ر به تو قسه بلیم مؤله تم ده دهیت؟ پیغه مبه ریش
 مؤله تی پیدا تا چی ویست بیلیت، ئه ویش چوو یه وه بو مه ککه و به
 ژنه که ی وت: چیت هه یه کوی بکه ره وه چونکه من ده مه ویئت شتیک له سامانی
 فه وتاوو مه پرو مالاتی موحه ممد و هاوه لانی بکرم، چونکه ئه وان له جه نگدا
 دوپاون و حالیان شره،² وا موحه ممد له لایه ن جووله که کانه وه به دیل گیراوه و
 هاوه له کانیشی یان کوژراون یان بلاوه یان لیکردوه،³ ئه وه واله له مه ککه
 بلاو بوویه وه و موسلمانه کانی مه ککه پیی دلگران بوون و بیباوه ره کانیش پیی
 دلخوش بوون، هه واله که گه یشته عه بباسی کوری عه بدولموطه لیب، عه بباسیش
 که ئه وه ی بیست له پیی کهوت و دوش داما و نه یئه توانی بجوولیت، ئینجا
 عه بباس کوریککی هه بوو که ناوی قوئهم بوو و زور له پیغه مبه ر (ﷺ) ده چوو،

1 - أسد الغابة، ج 1، ص 559.

2 - صحیح ابن حبان، الرقم 4600، السنن الکبری للبیهقی، الرقم 17157، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 12166، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 3383، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 3124، صححه شعيب الأرنؤوط.

3 - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج 2، ص 108.

راکشنا و لهسه ر سنگی داینا و شیعیری دههونیهوه که تیایدا دهیوت
خۆشهویستم له پیغه مبهری خوا دهچیت:

حبی قثم حبی قثم

شبییه ذی الأنف الأشم

نبی رب ذی النعم

برغم أنف من رغم

ئینجا غولامیکی نارد بۆ لای چه جاجی کورپی عیلاط و پیی وت مالویران
ئمه چ هه والیک بوو هیئات؟ تو چی ده لئیت؟ به لئینی خوا له وه والهی تو
باشتره، چه جاجیش به غولامه که ی وت: سه لامم بگه یه نه به ئه بولفه ضل و
پیی بلی: بجیتته مالیکه وه تا به ته نها ببینم، چونکه هه والیکم هه یه بوی که
دلی خۆش ده کات، غولامه که هاته وه، که گه یشته وه به رده رگا، وتی موژده ت
لی بیته ئه ی ئه بولفه ضل، عه بباسیش له خۆشیدا خۆی بۆ فرییدا و ناوچاوانی
ماچ کرد، ئه ویش هه والی قسه کانی چه جاجی پیدایا، عه بباسیش ئه و غولامه ی
ئازاد کرد، ئینجا چوو بۆ لای چه جاج و ئه ویش هه والی دروستی پیی وت، وتی:
پیغه مبهری خوا (ﷺ) خه یبه ری فه تح کردو وه و سامانی ئه وانی به ده سته که وت
گرتو وه، پیغه مبه ر (ﷺ) له ده سته که وته کاندایا سه فیه ی کچی حویه ی بۆ خۆی
هه لئبژارد و سه رپشکی کرد ئایا ئازادی بکات و ببیتته ژنی یان بجیتته وه بۆ ناو
مال و که سوکاری خۆی، ئه ویش پیی باش بوو ئازادی بکات و شوو بکات به

پیغمبەر (ﷺ)، منیش بۆیه هاتوم بۆ ئیره تا ئەو سامان و ژن و منالەى لیره هەمە بیبەم و برۆم، مۆلەتیشم لە پیغمبەر (ﷺ) وەرگرت و ئەویش مۆلەتى دام چى پیویست بکات بیلیم، جا تکام وایه تا سى رۆژ هیچ نەلییت، دواى سى رۆژه که چیت پى خوش بوو باسى بکه، ئەوه بوو ژنه کهى حەججاج چى خشل و پیویستی هەبوو کۆى کردەوه و دای بە حەججاج و حەججایش هەموو برد لەگەل خۆى و کەوتەرى، دواى تىپەربوونى سى رۆژه که عەبباس چوو بۆ لای ژنه کهى حەججاج و وتى میرده کهت کوا؟ ئەویش هەوالى ئەوهى پيدا که حەججاج چووہ بۆ مەدینە، ئینجا وتى خوا سەرشۆرت نەکات ئەى ئەبولفەضل ئەوهى پیت و تین زۆر لەسەرمان قورس بوو، ئەویش وتى بەلى خوا سەرشۆرم ناکات، سوپاس بۆ خواش تەنها ئەوه روویداوه که حەزمان پى بووه، حەججاج هەوالى پيداوم که خواى گەورە فەتحى خەیبەرى بەخشیوه بە پیغمبەرە کهى و تیايدا پشکه کان جیاکراونەتەوه و پیغمبەر (ﷺ) صەفییهى هەلبژاردووه بۆ خۆى، جا ئەگەر پیویستیه کهت هەیه بە میرده کهت ئەوه برۆ و خۆت بگەیه نە پى، ژنه کهى حەججاجیش وتى سویند بەخوا بروات پى دەکه م، ئەویش وتى من راست دەلیم و مەسەله که ئاوه ایه که پیم وتیت، ئینجا عەبباس چوویدەرەوه و چوو بۆ کۆرى قورەیشیه کان و دەبییست دەیانوت ئەى ئەبولفەضل بەس خیرت بیتهرى، ئەویش وتى سوپاس بۆ خوا خیرم هاتو ته پى و حەججاجیش هەوالى پيداوم که خواى گەورە فەتحى خەیبەرى بەخشیوه بە پیغمبەرە کهى و تیايدا پشکه کان جیاکراونەتەوه و پیغمبەر (ﷺ) صەفییهى هەلبژاردووه بۆ خۆى،

حه ججاج داواى لیکردم سى رۆژ ئه و قسهى بشارمه وه و نه یلیم، ئه و ته نها بۆ ئه وه هاتبوو چى سامانى هه یه بیبات و بروت، به و هه واله خواى گه و ره دلتهنگى سه ر موسلمانانى هه لگرت و داى به سه ر بیباوه پاندا، چى موسلمانى دلتهنگى مه ککه ش هه بوون ده هاتن بۆ لای عه بباس، ئه ویش هه والی پیده دان و موسلمانانىش دلخۆش ده بوون.¹

38

ئه نه سى كورپی مالیک ده لیت جاریک موعادى كورپی جه به ل پیش نویژی بۆ هۆزه کهى ده کرد، هه رامیش هاته ژووره وه و ده یشیویست ئاوى دارخورماکانى بدات، به لام چوه مزگه وت تا پیشتر نویژه کهى بکات، له نویژه که دا ده بینى موعان زۆر دریژه به نویژه کهى ده دات - له گێرانه وه کهى ئه بوو نوعه یمدا هاتوه که سووره تی به قه ره ی ده خویند - بۆیه هه رام که ناری گرت و خۆى نویژه کهى ته واو کرد و چوو بۆ ئاودانى دارخورماکانى، کاتیک موعان نویژه کهى ته واو کرد پیى وترا خۆ هه رام هاته ژووره وه، که بینى تۆ دریژه ت دا به نویژه که ت که ناری گرت و نویژی خۆى کرد و چوو بۆ ئاودانى باخه خورماکه ی، موعادیش وتى ده ی به دلنیا ییه وه ئه و مونا فیه، له پینا و خورماکانیدا په له

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 4600، السنن الکبری للبيهقي، الرقم 17157، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 12166، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 3383، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 3124، صححه شعيب الأرنؤوط.

دهكات له نوێژدا؟! ! حه رام چوو بۆ لای پیغه مبهه ر(ﷺ) و موعادیش له وی بوو، حه رام وتی ئه ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) من ویستم ئاوی یاخه خورماکه م بده م، بۆیه چوومه مزگه وت تا له گه ل خه لکه که نوێژ بکه م، به لام که بینیم موعاد نوێژه که درێژ ده کاته وه، من نوێژه که م کرد و درێژم نه کرده وه و چووم بۆ ئاودانی باخه خورماکه م، که چی موعاد بانگه شه ی ئه وه ی کرده وه من مونا فایقم، پیغه مبهه ر(ﷺ) رووی وه رچه رخاند به رووی موعاددا و فه رمووی (أفتان أنت، أفتان أنت، لا تطول بهم، اقرأ بسبح اسم ربك الأعلى و الشمس و ضحاها)،¹ (ئهری تۆ په کخهریت، ئهری تۆ په کخهریت؟! نوێژه که یان بۆ درێژ مه که ره وه، ئه م ئایه تانه و هاوشیوه ی بخوینه سبح اسم ربك الأعلى، والشمس و ضحاها).

له گێرانه وه که ی بوخاریدا ناوی حه رام نه هاتوه وه ده لیت پیاویک هات، ئینجا له کۆتاییشه وه هاتوه پیغه مبهه ر(ﷺ) به موعادی فه رموو (فلولا صلیت بسبح اسم ربك والشمس و ضحاها، واللیل إذا یغشی، فإنه یصلی وراءك الکبیر والضعیف وذو الحاجة)،² (با که نوێژت کرد ئه مانه ت بخویندایه، سبح اسم ربك، والشمس و ضحاها، واللیل إذا یغشی، چونکه له دوا ی تۆوه که سی به ته مه ن و لاواز و خاوه ن ئیشی گرنگ هه ن نوێژ ده که ن).

1 - مسند أحمد بن حنبل، الرقم 12005، السنن الکبری للنسائی، الرقم 11224، صححه شعيب الأرنؤوط و قال إسناده صحيح على شرط الشيخين.

2 - صحيح البخاري، الرقم 684.

له گِيرانه وه كه ي موسليميشدا هاتووه خه لكه كه به كابراكه يان وت - واته
حرام - نايا بويت به مونافيق؟ نه ويش وتي سويند به خوا ده چم بو لاي
پيغه مبه ر(ﷺ) و نه مه ي بو باس نه كه م.¹

39

حه سه ني كوپي عه لي ناماده ي كاتي وه فاتي نه بووبه كرى صديق بوو،
حه سه ن ده لئيت كاتيك نه بووبه كر سه ره مه رگي هات به عائيشه ي وت نه ي
عائيشه سه يري نه و وشتره بكه كه له شيره كه يمان ده خوارده وه نه و ته شته ي
به كارمان ده هيئا و نه و به رگي ده مانپوشي، ني مه كاتيك كاروباري
موسلمانانمان به ده ست بوو نه و شتانه مان به كارده هيئا، جا نه گه ر مردم نه وانه
ببه بو عومه ر، نه وه بوو كه نه بووبه كر مرد نه و شتانه ي نارد بو عومه ر، نه ويش
وتي خوا لئيت رازي بيئت نه ي نه بووبه كر، نه ركي دواي خوئت قورس كرد.²

1 - صحيح مسلم، الرقم 738.

2 - المعجم الكبير للطبراني، الرقم 36.

40

کاتیک حه فسه بیوه ژن کهوت، عومه ری باوکی بریاری دا میردیکی باش بدوژیتته وه بو کچه کهی، بویه پیشنیازی کرد بو ئه بووبه کر تا به هاوسه ری بگریت، به لام ئه بووبه کر ره زامه ندی ده رنه بری، ئینجا پیشنیازی کرد بو عوتمان، ئه ویش ره زامه ندی ده رنه بری و وتی بروام نیه بتوانم ئه م ماوه ژن بهینم، عومه ریش به وه دلته نگ بوو و جوړیک له بیتاقه تی رووی تیکرد و چوو لای پیغه مبه ر(ﷺ) سکاالی کرد که چی روویداوه، ئه ویش فهرمووی (یتزوج حفصة من هو خیر من عثمان و یتزوج عثمان من هی خیر من حفصة)، (که سی باشتر له عوتمان حه فسه به هاوسه ر ده گریت و عوتمانیش که سی باشتر له حه فسه به هاوسه ر ده گریت)، ئه وه بوو پیغه مبه ر(ﷺ) داوای حه فسه ی کرد و به هاوسه ری گرت، دواتر که ئه بووبه کر عومه ری بینی وتی دلته شتیک نه کات به رامبه رم، من بیستبووم که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) باسی حه فسه ی ده کرد، بویه - ئه م شم پی نه وتیت - وتم با نهین پیغه مبه ر(ﷺ) ئاشکرا نه که م، به دلنیا ییشه وه پیغه مبه ر(ﷺ) حه فسه ی به هاوسه ر نه گرتایه من داوام ده کرد و به هاوسه رم ده گرت.¹

1 - صحیح البخاری، الرقم 3802، مسند احمد بن حنبل، الرقم 4647، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 7، سیر أعلام النبلاء، ج 2، ص 228.

41

حه فصه ده لیت رۆژیک پیغه مبه ر(ﷺ) له ماله وه بوو و جله که ی خستبووه
نیوان رانه کانی، ئه وه بوو ئه بووبه کر هات و داوا ی مؤله تی کرد و مؤله تی پیدراو
هاته ژوره وه، پیغه مبه ر(ﷺ) هه روه ک خۆی مایه وه و خۆی تیکنه دا، ئینجا
عومه ریش هات و هه مان شت روویدا، ئینجا عه لی هات و هه مان شت روویدا،
ئینجا هاوه لانیکی تر هاتن و پیغه مبه ر(ﷺ) هیچ خۆی تیکنه دا و هه ر له و
شیوه ی خۆیدا مایه وه، ئینجا عوتمان هات و داوا ی مؤله تی کرد، مؤله تی پیدرا
تا بیته ژوره وه، خیرا پیغه مبه ر(ﷺ) جله کانی ری کرد، ئینجا که وتنه
قسه کردن و پاش ماوه یه ک خه لکه که چون، منیش وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا
(ﷺ) ئه بووبه کر و عومه ری و عه لی و ئه و هاوه لانه ی تر هاتن تو هیچ خۆت
تیکنه دا، که چی که عوتمان هات خیرا خۆت کۆ کرده وه و جله کانت ری کرد،
ئه ویش فه رموی: (ألا أستحيي ممن تستحيي منه الملائكة)،¹ (ئایا شه رم نه که م
له که سیك که فریشته شه رمی لی ده کات)

1 - مسند احمد بن حنبل، الرقم 25892، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 3017، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 19249.

حه کیمی کوری حیزام ده لئیت جاریک داوای شتم کرد له پیغه مبه‌ر (ﷺ) و
ئه ویش پیی به خشیم، ئینجا همدی داوای هی ترم لیگرد و ئه ویش پیی
به خشیم، بۆ جاری سییه میش لیم داواکرد و هه متر پیی به خشیم، ئینجا
پیغه مبه‌ر (ﷺ) پیی فه رمووم (یا حکیم، إن هذا المال خضرة حلوة، فمن أخذه
بسخاوة نفس بورك له فيه، ومن أخذه بإشراف نفس لم يبارك له فيه، كالذي
يأكل ولا يشبع، اليد العليا خير من اليد السفلى)، (ئه‌ی حه کیم ئه م مال و
سامانه - سه‌وز- جوان و شیرینه، جا هه رکه‌س به ده‌روونی سه‌خاوه ته‌وه - واته
بی پارانه وه و فرت و فیل و به پاکی ده‌ستی بکه‌وئیت - وه‌ری بگریت به‌ره‌که‌تی
تیده‌که‌وئیت بۆی، هه‌رکه‌سیش به چا و چنۆکیه وه وه‌ری بگریت ئه وه به‌ره‌که‌تی
تینا که‌وئیت بۆی، وه‌ک ئه و که‌سه‌ی هه‌ر ده‌خوات و تیر نابیت، ده‌ستی بالا
چاکتره له ده‌ستی نزم)، حه کیم ده‌لئیت وتم ئه‌ی پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) سوئند
به‌وه‌ی تۆی به حه‌ق نادر وه‌ داوای تۆ تا روژی مردنم داوا له که‌س ناکه‌م،
ئه وه بوو کاتیک ئه بووبه‌کر بووبوو به خه‌لیفه حه‌کیمی بانگ ده‌کرد تا موچه و
به‌خششی پیدات که‌چی حه‌کیم ئاماده نه‌بوو وه‌ری بگریت، پاشانیش که‌ عومه‌ر
هات به هه‌مان شیوه، عومه‌ر ئه‌یوت ئه‌ی گرووی موسلمانان من ئیوه به شاهید

دهگرم بهرامبهر به حهكيم، وا من مافهكهى خوى دهخه مه بهره ستي و ئه وئيش
ئاماده نيه وه ريبيگرئيت، حهكيم به لئينه كهى خوى برده سهر.¹

43

حه نظله لى كورى ره بيح ده لئيت جاريك ئه بووبه كر داي به لامداو وتى ئه لى
حه نظله حالت چونه؟ وتم حه نظله توشى دوروويى بووه، ئه وئيش وتى
سوبحانه لا ئه وه چى ده لئيت؟ منيش وتم: كاتيك لاي پئغه مبهرى خواين (ﷺ)
كه باسى دوزهخ و بهه شتمان بو دهكات وا ده زانين له بهرچاومانه و به چاوى
خومان ئه و شتانه ده بينين، كه چى كه لاي پئغه مبهر (ﷺ) ده پوين گه مه و
به زمى ژن و مندال و بزئوى ژيان سه رقالمان دهكات و زور شتمان بير
ده چئته وه، ئه بووبه كرىش وتى ده لى به خوا ئيمه ش ههر واين، بوئه له گه ل
ئه بووبه كر چووين بو لاي پئغه مبهرى خوا (ﷺ) و وتم ئه لى پئغه مبهرى خوا
(ﷺ) حه نظله تووشى نيفاق بووه، پئغه مبهرىش (ﷺ) فه رموى چى بووه؟
وتم ئه لى پئغه مبهرى خوا (ﷺ) كاتيك لاي توين كه باسى دوزهخ و بهه شتمان
بو ده كه يت وا ده زانين له بهرچاومانه و به چاوى خومان ئه و شتانه ده بينين،
كه چى كه لاي تو ده پوين گه مه و به زمى ژن و مندال و بزئوى ژيان سه رقالمان

1 - صحيح البخاري، الرقم 1414، صحيح ابن حبان، الرقم 3279، سنن الترمذي، الرقم 2446، السنن
الكبرى للبيهقي، الرقم 7404، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 3011.

دهکات و زور شتمان بير ده چي ته وه، پيغه مبه ريش (ﷺ) فه رمووی (والذي نفسي بيده إن لو تدمون على ما تكونون عندي، وفي الذكر، لصافحتكم الملائكة على فرشكم وفي طرقكم، ولكن يا حنظلة ساعة و ساعة)، (سويند به وهی گيانی منی به دهسته، نه گهر له سهر نه و باره به رده و ام بن که لای منن و له زيکر به رده و ام بن، نه وه فريشته كان له سهر جيگه کانتان و له سهره ريکانتاندا ته و قه تان له گه ل ده کهن، به لام نهی حنظله له ساته و ساته)، سی جار نه مهی فه رمووی.¹

44

له غه زای خنده قدا حوده يفه نيږدراوی پيغه مبه ر (ﷺ) بوو بو ه وال و هرگرتنی دوژمن، نه وه تا خوئی ده يگيږي ته وه و ده لیت له خنده قدا ره شه باو سه رمایه کی سهخت بوو، پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی (ألا رجل يأتيني بخبر القوم جعله الله معي يوم القيامة)، (نه ری که سيک هيه هه والی دوژمنم بو بهينيت تا له روژی دواييدا خوا له گه ل من بيهي ليت ته وه؟) ني مهش هه موو بيدهنگ بووين و که سمان نه چووين، پيغه مبه ر (ﷺ) دووباره هه مان شتی دووباره کرده وه و ني مهش هه ر بيدهنگ بووين، پيغه مبه ر (ﷺ) بو جار سیي هم نه وهی دووباره کرده وه و ني مهش هه ر بيدهنگ بووين، ني جا پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی (نهی حوده يفه ههسته برؤ هه والی دوژمنان بو بهينه)، منيش نيتر چارم نه ما،

1 - صحيح مسلم، الرقم 5043، سنن الترمذي، الرقم 2498.

چونکه پیغه مبهەر (ﷺ) به ناوهینان ناوی هینام تا ههستم و برۆم، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی (برۆ ههوالی دوژمنم بۆ بهینه وه مهیانورووژینه لیم)¹ ترس و بیمیکی زۆرم ههبوو، ئه وه بوو پیغه مبههری خوا (ﷺ) نزای بۆ کردم و فهرمووی (خوایه له بهردهم و دواوه و راست و چهپیه وه بیپاریزیت) ئیتر سویند به خوا چی ترس و بیم له دلما د هه بوو هیچی نه ما،² منیش چووم و زۆر به وریایی و له سه رخۆیی ده چووم تا چوومه ناویانه وه، ئه بوو سوفیانم بینی پشتی کرد بووه ئاگره که و پشتی گهرم ده کرده وه،³ که سیکی گه وره و که له گهت بوو و منیش ئه وکات نه مده زانی ئه بوو سوفیانه، ئه و دهیوت ده بیئت برۆین،⁴ منیش تیریکم خسته ناو که وانه که وه و ویستم بیکوژم، به لام فه رمایشته که ی پیغه مبههری خوام (ﷺ) بیر که و ته وه که فهرمووی مهیانورووژینه لیم، بۆیه نه مکوشت، ئه گینا بۆم بهاویشتایه به دلنیا ییه وه ده مپیکا،⁵ ئینجا چوومه نیوان دوو که سیانه وه، کابرایه ک وتی ئه مشه وه هه والگر و شت دین، بۆیه هه رکامتان پرسیار بکه ن له وه ی پال خۆتان بزنانن کییه؟ منیش خیرا به وه ی لای راستم وت

1 - صحیح مسلم، الرقم 3430، صحیح ابن حبان، الرقم 7232، السنن الکبری للبیهقی، الرقم 17146.

2 - مستخرج أبي عوانة، الرقم 5487.

3 - صحیح مسلم، الرقم 3430، صحیح ابن حبان، الرقم 7232، السنن الکبری للبیهقی، الرقم 17146.

4 - مستخرج أبي عوانة، الرقم 5487.

5 - صحیح مسلم، الرقم 3430، صحیح ابن حبان، الرقم 7232، السنن الکبری للبیهقی، الرقم 17146.

تۆ کئیت؟ به وهی لای چه پیشم وت تۆ کئیت؟¹ ئینجا دواتر گه رامه وه بۆ لای پیغه مبه ر(ﷺ) و هه واله کانم پئیدا، سه رمایه کی سه ختیشم چه شتبوو، بۆیه پیغه مبه ر(ﷺ) عه بایه کی پیبوو که نوژی پیوه ده کرد ئه و عه بایه ی دا به سه رمدا، خه وم لیکه وت و تا به یانی هه لئه سام، که به یانی هه ستام پیغه مبه ر(ﷺ) فه رمووی (هسته خه والوو).²

45

خالیدی کوپی وه لید ده لئیت: کاتیک خوی گه وره خیری هینایه ریم و ئیسلامی خسته دلمه وه و ژیری پی به خشیم، خۆم به خۆم ده وت خۆ من چی جهنگی دژ به موحه ممه د هه یه بینیم، چی جاریش چوویم که گه راومه ته وه ده روونم پی و توم ئه و کارو شوینه هی من نیه، موحه ممه دیش به مزوانه سه رده که ویت، ئه وه بوو که پیغه مبه ر(ﷺ) به ره و حوده بییه هات به سواره ی بیباوه رانه وه ده رچووم و له ناوچه ی عوسفان ریم پیگرت، دواتر که قوره ییش ریکه وتن له گه لی وتم ئیتر بۆ کوئی بچم؟ بۆ لای نه ججاشی که ئه وانیه ی چون بۆ لای نه ججاشی له وی پاریزراون و خۆیشی بوته شوینکه وته ی موحه ممه د؟ یان بچم بۆ لای هیره قل و واز له ئایینی خۆم بهینم و بیم به نه صرانی و

1 - مستخرج أبي عوانة، الرقم 5487.

2 - صحيح مسلم، الرقم 3430، صحيح ابن حبان، الرقم 7232، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 17146.

جووله که و شوین عه جه م بکهوم، یان وهک ئه و خه لکه ی تر له مالی خۆم بمینمه وه، ئه وه بوو له مالی خۆم مامه وه تا پیغه مبه ر (ﷺ) بو عومره هاته مه ککه و منیش چوممه دهره وه، وه لیدی براشم له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) هاتبوو بو مه ککه و به دوامدا گه رابوو، به لام منی به دینه کردبوو، بویه نامه یه کی بو نووسیوووم و تیایدا نووسیوووی (زۆر سه رم سوپ ده مینیت چۆن ئیسلام هه لئابژیریت... پیغه مبه ر (ﷺ) پرسیار ی لیکردم کوا خالید؟ منیش وتم خوا بیهینیت، ئه ویش فه رمووی: که سی وهک ئه و هی ئه وه نیه بیئاگا بیت له ئیسلام و ئه گه ر ئه و به هیزی و توانایه ی له گه ل موسلمانان دژ به بیباوه ران به کاربهینایه باشت بوو بووی و به دلنیا ییشه وه پیش که سانی ترمان ده خست) ده ی براکه م فریا که وه چهند دواکه وتووی قه ره بووی بکه ره وه)، خالید ده لیت: که نامه که م خوینده وه گوپ و تین گرتمی تا به ره وئیسلام بچم، ئینجا شه وه که ی خه وم بین ی له ناوچه یه کی وشک و رووته نی ته نگه لاند ا بووم و چووم به ره و خاکیکی سه وزایی به رفراوان، که چوممه مه دینه باسم کرد بو ئه بووبه کر، ئه ویش وتی وشکه لانه ته نگه لانه که بیباوه ریه که ت بوو، سه وزاییه به رفراوانه که ش موسلمان بوونه که ته... ئینجا که ویستم بچم بو مه دینه سه فوانی کوپی ئومه ییه م بین ی و وتم ئه ی ئه بوو وه ب وانا زایت ئیمه له هه له داین، وا موحه ممه د سه رکه وت به سه ر عه ره ب و عه جه مدا، با بچین بو لای و شوینی بکه وین، گه وره یی ئه و بو ئیمه شه، به لام ئه و زۆر به سه ختی به رپه رچی دامه وه و وتی ئه گه ر ته نها من مابم شوینی بکه وم شوینی ناکه وم، منیش

جِمْهَيْشْت و وتم ئەم کابرايه له به دردا براكه ی کوژراوه، بۆيه وايه، ئینجا ریم کهوته عیکریمه ی کورپی ئەبوو جههل و چیم به سهفوان وتبوو بهویشم وت، ئەویش هه مان وه لآمی سهفوانی پی و وتم، منیش وتم ده ی ئەم قسانه م لای کهس باس مه که، چوومه وه ماله وه و فه رمانم کرد سواره کهم ئاماده کرا و ده رچووم تا گه یشتم به عوثماني کورپی طه لحه، وتم ئەمه یان هاوړیمه، مه سه له کهم بۆ باس کرد و ئەویش ئاماده بوو بیټ، وتم ئەم ئیواره ده مه ویټ ده رچیم، ئەوه بوو بۆ به ره به یان چووین، ... له ریډا عه مری کورپی عاصمان بینی، ئەویش هاتبوو تا موسلمان بیټ، ئەوه بوو له مانگی سه فه ری سالی هه شتی کۆچیدا گه یشتینه خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ).¹

46

رۆژیک خالد له خزمهت پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) بوو، عه لی کورپی ئەبوو تالیب بریک ده سته که وتی له یه مه نه وه ناردبوو، پیغه مبه ر (ﷺ) دابه شی کرد له نیوان چوار که سدا، ئینجا کابرايه ک له وی بوو وتی ئیمه له و که سانه شیاو تر بووین وه ری بگرین، ئەم قسه یه گه یشته وه به پیغه مبه ر (ﷺ) و فه رمووی: (ئایا لیم دلنیانین له کاتی کدا من ئەمینی ئەوه م که له ئاسمانه، به یانی و ئیواره هه والی ئاسمانم بۆ دینی)، کابرايه ک له وی بوو هه ستا و وتی ئەی پیغه مبه ر (ﷺ) له خوا بترسه، ئەویش فه رمووی: (ویلک، اولست أحق أهل الأرض أن

1 - تاريخ الإسلام للذهبي، ج2، ص 474-476، البداية والنهاية لابن كثير، ج4، ص 238-239.

يتقي الله)، (قور به سهر، مه گهر من شياوترين كه سى سهر زهوى نيم بو ئه وهى له خوا بترسم)، ئينجا كابرا پشتى هه لکرد و چوو، خالیدی کورپی وه لید وتی ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) با بده م له گهر دنی، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: (نا، له وانه یه نوێژ بکات)، خالید وتی جا چهند كه س هه یه نوێژ ده کات و ئه وهى به زمانى ده یلئیت له دلیدا نیه، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: (إني لم أومر أن أنقب عن قلوب الناس و لا أشق بطونهم)، (من فه رمانم پی نه کراوه پیشکنین بکه م بو ناو دلئ خه لک و سکیان هه لدرم)، پاشان فه رمووی: (إنه یخرج من ضئضى هذا قوم يتلون كتاب الله رطبا، لا یجاوز حناجرهم، یمرقون من الدین كما یمرق السهم من الرمية)¹، (له پشت و وه چه ی ئه م کابرایه وه خه لکانی دین که زور به جوانی و ئاسانی قورئان ده خویننه وه، به لام له قورگیان تیپه ر ناکات، وه ک چۆن تیر له که وان ده رده چیئت ئاوا له دین ده رده چن).

1 - صحیح البخاری، الرقم 4103، صحیح مسلم، الرقم 1827.

عائیشهی دایکی باوه‌پداران ده‌لئیت: جاریک خوه‌یله‌ی کچی‌ه‌کیم هاته‌ژوره‌وه، پیغه‌مبهر (ﷺ) بینی شیوه‌یه‌کی شپرز و شیواوی هه‌یه، به‌ه‌عائیشه‌ی فه‌رموو‌ئه‌وه‌ بۆ‌وایه‌؟ عائیشه‌وتی‌ئه‌ی پیغه‌مبهری‌خوا‌ئه‌و‌ژنه‌می‌ردی‌نیه، چونکه‌می‌رده‌که‌ی به‌رۆژ‌رۆژوو‌ده‌گریت‌و‌به‌شه‌ویش‌شه‌ونویژ‌ده‌کات، ده‌ستی‌له‌خۆی‌شتوو‌ه‌و‌خۆی‌و‌یران‌کردوو‌ه،¹ پیغه‌مبهریش (ﷺ) ناردی‌به‌شوین‌عوثماني‌کوپری‌مه‌ظعوونداو‌ئه‌ویش‌هات، پیغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رمووی: (ئه‌ی‌عوثمان‌پشتت‌کردوه‌ته‌سوننه‌تم؟) عوثمان‌وتی‌نه‌به‌خوا‌ئه‌ی پیغه‌مبهری‌خوا (به‌لکو‌به‌شوین‌سوننه‌تی‌تۆدا‌هه‌نگاو‌ده‌نیم، پیغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رمووی: (فإني أنام وأصلي وأصوم وأفطر، وأنكح النساء، فاتق الله يا عثمان، فإن لأهلك عليك حقا، وإن لضعيفك عليك حقا، وإن لنفسك عليك حقا، فصم وأفطر وصل ونم)،² (ده‌ی‌من‌ده‌خه‌وم‌و‌نویژیش‌ده‌که‌م، رۆژوو‌ده‌گرم‌و‌به‌بانگیش‌ده‌که‌مه‌وه، ژن‌به‌هاوسه‌ر‌ده‌گرم، ده‌ی‌ئه‌ی‌عوثمان‌له‌خوا‌بترسه‌چونکه‌ژن‌و‌منالت‌مافیان‌هه‌یه‌به‌سه‌رته‌وه‌و‌میوانت‌مافی‌هه‌یه‌به‌سه‌رته‌وه‌و‌جه‌سته‌شت‌مافی‌هه‌یه‌به‌سه‌رته‌وه، ده‌ی‌رۆژوو‌بگه‌وه‌و‌رۆژووش‌بشکینه، نویژ‌بکه‌و‌بشخه‌وه).

1 - مسند أحمد بن حنبل، الرقم 25733، حسنة شعيب الأرنؤوط.

2 - مسند أحمد بن حنبل، الرقم 25733، حسنة شعيب الأرنؤوط، سنن أبي داود، الرقم 1175، صحه

الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داود، الرقم 1369.

خه وواتی کوری جوبهیر ده لیت: له گهل پیغه مبهەر (ﷺ) له مه روظه هران بووم، ئینجا له خهیمه که ی خۆم هاتمه دهره وه ده بینم بریک ئافرهت قسه ئەکه ن، منیش که یفم هات به وه زعه که، بویه چوومه وه ناو چادره که م و جله جوانه کانم پۆشی و هاتمه وه له گهل ئافره ته کان دانیشتم، پیغه مبهری خوا (ﷺ) له خیه ته که ی هاته دهره وه و پیی فهرمووم (ئهی ئەبوو عه بدولا ئەوه بو چ شتی که له گهل ئەو ئافره تانه دانیشتویت؟) منیش که پیغه مبهرم (ﷺ) بینم سام دایگرتم و قسه م لی شیوا و وتم ئەی پیغه مبهری خوا (ﷺ) و شتریکم دهرچوو و منیش ویستم گوریسیکم ده ست بکه ویت تا بچم و شتره که می پی بهینمه وه، پیغه مبه ریش (ﷺ) عه باکه ی خوی بو فریدام و چوو تاره تی گرت و ده ستنوژی گرت و هاته وه، ئاو له ریشیه وه ده چۆرایه سهر سنگی، ئینجا فهرمووی ئەهی ئەبوو عه بدولا و شتره که ت چی لی هات؟ ئیتر که وتینه ری، له و رییه دا ههرکات پیم ده گه یشت ده ی فهرموو ئەهی ئەبوو عه بدولا و شتره راکردوه که ت چی لی هات؟ منیش به وه شه رمه زار ده بووم و هه ولّم ده دا زوو بگه مه وه مه دینه، ئیتر رووم نه بو و بچمه مزگه وت و کۆری پیغه مبهر (ﷺ)، ماوه یه کی زۆر وا بووم، ئیتر جاریک که زانیم مزگه وت چۆله دهر فتم قۆسته وه و چوومه مزگه وت و نوێژم کرد، له نوێژدا بووم که پیغه مبهری خوا (ﷺ) هاته مزگه وت، دوو رکاتی کورت نوێژی کرد، منیش ههر نوێژه که م درێژ ئەکرده وه به و هیوا یه ی پیغه مبهر (ﷺ) بروات، پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی: (سه لامت لی

بیټ ئه بوو عه بدولا و شتره را کردووه کهت چی به سه رهات؟) منیش وتم سویند به وهی توی به حهق نار دووه ئه و وشتره م تا ئیستا بو تاکه جار یکیش راینه کردووه، پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی: (ره حمه تی خوات لی بیټ) سی جار ئه وهی فه رموو، ئیتر دوا ی ئه وه ئه و پرسیا ره ی لی نه ده کردم.¹

جا له گی رانه وه یه کی تر دا ها تووه خه ووات ده لیت: جار یک نو یژم ئه کرد و نو یژه که م در یژ ئه کرده وه، پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فه رموم (نو یژه کهت در یژ مه که ره وه، ئی شمان پیته)،² پیده چیټ له هه مان رو دا ودا بو بیټ کاتی ک خه ووات نو یژه که ی در یژ کرده ته وه تا پیغه مبه ر (ﷺ) بروات.

49

عومه ری کو ری خه ططاب ده لیت: کاتی ک پیغه مبه ر (ﷺ) که ناری گرت له ژنه کانی، چوم بو لای حه فصه و وتم پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له کو ییه؟ وتی له ژوره بچوو که که یدایه، منیش چوممه ژوره وه، ده بینم ره باحی خزمه تکاری پیغه مبه ر (ﷺ) له وییه و له به رده رگای ژوره که دانیش تووه، هه ردوو قاچی له سه ر قه دی دا رخورمایه کی برا و رووه و خوار شو پ کرد بو ییه وه، ئه و دا رخورمایه پیغه مبه ر (ﷺ) ده چوو یه سه ری و داده به زی، منیش وتم ئه ی ره باح لای

1 - المعجم الكبير للطبراني، الرقم 4035، معرفة الصحابة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم 2258،

2 - المعجم الكبير للطبراني، الرقم 4039.

پیغمبەر (ﷺ) مۆلەتم بۆ وەر بگره، ره باحیش سهیریکی ژووره که ی کرد و دواتر ته ماشای منی کرد و هیچی نهوت، منیش دووباره وتم ئە ی ره باح لای پیغمبەر (ﷺ) مۆلەتیکم بۆ وەر بگره، هه متر ره باح سهیریکی ژووره که ی کرد و ته ماشایه کی منی کرده وه هیچ نهوت، ئە مجار به دهنگی بهرز پیم وت ئە ی ره باح لای پیغمبەر (ﷺ) مۆلەتیکم بۆ وەر بگره، چونکه واده زانم پیغمبهری خوا (ﷺ) وایزانیبیت من له بهر حه فسه هاتوم، به خوا ئە گەر پیغمبهر (ﷺ) فه رمانم پی کبات بدهم له گهردنی حه فسه ددهم له گهردنی، له گه ل قسه کانیشمدا دهنگم بهرز ده کرده وه، ئە ویش ئاماژه یه کی پیدام سهرکه وه منیش چوومه ژووره وه بۆ لای پیغمبهر (ﷺ) بینیم له سه ر حه سیریک راکشابوو، چووم و دانیشتم، ده مبینی حه سیره که به سه ر جهسته یه وه شوینه واری جیهیشتبوو، سه یرم کرد کۆگاکه ی ته نها نزیکه ی مشتێ گهنمی تیدابوو له گه ل دارگه لایه ک که بۆ خۆشه به کار ده هات و کونه یه ک له ولاره هه لئاسرابوو، ئیتر چاوه کانم پر بوون له فرمی سک، پیغمبهری خوا (ﷺ) فه رمووی: ئە ی کوری خه ططاب بۆچی ده گریته؟ وتم ئە ی پیغمبهری خوا (ﷺ) چۆن نه گریم که ده بینم حه سیره که شوینه واری له سه ر جهسته ت جیهیشتوو وه ئە وهش کۆگاکه ته ده بینم هیچی تیدا نیه، له ولشه وه قه یسه رو کيسرا ده بینم چیان هه یه، تۆش پیغمبهر و هه لبژێردراوی خوایت و ئە وهش

کۆگا که ته، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: (ئهی کوری خهططاب ئایا رازی نیت رۆژی دوایی بۆ ئیمه بیّت و دنیا ش بۆ ئهوان بیّت؟) وتم به لئی رازیم.¹

50

ره بیعهی کوری که عب ده لیت: من خزمه تی پیغه مبهری خوام (ﷺ)
 ده کرد و به رۆژ له خزمه تیدا ده بوم تا نوێژی عیشای ده کرد، دوای ئه وه له بهر
 ده رگای مائی داده نیشتم تا ده چوو یه وه ماله وه، ده موت خۆزگه جارێک
 پیغه مبهەر (ﷺ) پیویسته کی هه بوايه و بۆم بکردایه، بهردهوام ده مبیست
 پیغه مبهەر (ﷺ) ده یفه رموو: (سبحان الله، سبحان الله، سبحان الله و بحمده)،
 هینده ئه وهی ده فهرموو تا منیش ماندوو ده بووم و ده گه رانه وه، یان خه و
 زۆری ده هینا بۆ چاوه کانم و راده کشام، جارێک که بینی من هینده له
 خزمه تیدام فهرمووی: (ئهری ره بیعه چیت ده ویت لیم داوا بکه تا پیّت ببه خشم)،
 منیش وتم ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) با بیریکه لی بکه مه وه و دواتر وه لامت
 ده ده مه وه چیم ده ویت، ئینجا لای خۆمه وه بیرم لیکرده وه وتم ئه م دنیا یه زوو
 کۆتایی دیت و ده بریته وه و له م دنیا یه شدا هینده هه یه به شم بکات، بۆیه
 داواکاریه که م له پیغه مبهەر (ﷺ) بۆ رۆژی دوایی تاییهت ده که م، چوومه وه
 خزمهت پیغه مبهەر (ﷺ) و ئه ویش فهرمووی (ئهی ره بیعه چیت کرد؟) وتم

1 - صحیح مسلم، الرقم 2782، صحیح ابن حبان، الرقم 4249، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 153.

به لئى ئەى پىڭمبەرى خوا (ﷺ) داوات لىدەكەم لای پەروەردگارت شەفاعەتم
 بۆ بکەیت تا له دۆزەخ بمپاریزیت، ئەویش فەرمووی (ئەى رەبیعه کى فەرمانى
 پىکردیت ئەو داوايه بکەیت؟) وتم ئەى پىڭمبەرى خوا (ﷺ) سویند به وهى
 توى به حەق ناردووہ کەس فەرمانى ئەوهى پى نەکردم، بەلام کاتیک تو
 فەرمووت چیت دەوئیت لیم داوا بکەو زانیم تو لای خوا چ پایەیهکت هەیه و بیرم
 له بارى خۆم کردەوهو زانیم دنیا کاتیهو دەپریتەوهو له م دنیایهدا بەشى
 پىویست رۆزیم پى دراوه، وتم داواى رۆژى داوى له پىڭمبەر (ﷺ) دەکەم،
 پىڭمبەر (ﷺ) ماوهیهکی زۆر بیدەنگ بوو، داوتر فەرمووی: (إني فاعل فأعني
 على نفسك بكثر السجود)،¹ (من ئەوه دەکەم، دەى تویش به سوجدهى زۆر
 بردن یارمەتیم بدە بۆ داواکەت).

51

رەبیعهى کورپى کەعب دەلئیت: من خزمەتى پىڭمبەرى خوا (ﷺ) دەکرد،
 رۆژیک پىڭمبەرى خوا (ﷺ) پى فەرمووم ئەى رەبیعه ئەرى ژن ناهینیت؟
 منیش وتم ئەى پىڭمبەرى خوا (ﷺ) نا بەخوا نامەوئیت ژن بهینم، من هیچم
 نیه تا ژنى پى بهینم، حەزیش ناکەم کەس سەرقالم بکات تا دوورم بخاتەوه له
 تو، پىڭمبەرىش (ﷺ) وازی لى هینام، داوى ماوهیهکی تر فەرمووی: ئەى
 رەبیعه ئەرى ژن ناهینیت؟ منیش وتم نا بەخوا نامەوئیت ژن بهینم، من هیچم نیه

1 - مسند أحمد بن حنبل، الرقم 16260، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 4439، حسنه شعيب الأرنؤوط.

تا ژنی پی بهینم، حه زیش ناکه م کهس سه رقالم بکات تا دوورم بخاته وه له تو، همدی پیغه مبهری خوا (ﷺ) وازی لی هینام، منیش دواتر که وتمه به خودا چوونه وه و وتم به خوا ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) تو له خووم زانانیت چی بو دنیا و قیامه تم باشه، ئینجا له دهروونی خوودا ده موت ئه گهر پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئه م جاره پرسیارم لی بکات ده لیم به لی، ئه وه بوو بو جاری سییه م پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی: ئه ی ره بیعه ئایا ژن ناهینیت؟ وتم با ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ)، چونت پی خوشه وا فرمانم پی بکه، ئه ویش فرمووی: (برو بو لای فلانه دهسته ی پشتیوانان و پییان بلی پیغه مبهری خوا (ﷺ) سه لامتان لی دهکات و فرمانتان پی دهکات فلانه ئافره ت ماره بکه ن له ره بیعه)، منیش چووم و ئه وه م پی وتن، ئه وانیش وتیان مه رحه با له پیغه مبهری خوا (ﷺ) و نیردراوه که شی، به خوا ده بیت نیردراوه که ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) به داواکه یه وه بگه ریته وه، ریژیکی زوریان لی گرتم و ئافره ته که شیان لی ماره کردم و نه رمی و سوژیکی زوریان له گه ل نواندم، داوای هیچ به لگه یه کیشیان لی نه کردم، منیش به دلته نگیه وه گه رامه وه، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی: ئه وه چیه؟ وتم ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) چووم بو لای خه لکانیکی زور به پیز و به خشنده و ئافره ته که یان لی ماره کردم و ریزیان لی گرتم و نه رمی یان له گه ل نواندم و داوای هیچ به لگه یه کیان لی نه کردم، ئه ی ماره یی له کوئی بهینم؟ پیغه مبهری خوا (ﷺ) به بوره یده ی فرموو ئه ی بوره یده هیندی زیری بو کوبکه نه وه، پاشان وتم ئه ی نانی شاییه که له کوئی بینم؟ پیغه مبهری خوا (ﷺ)

فهرمووی: ئه‌ی بوره‌یده مه‌پیکیشی بۆ ئاماده بکه‌ن، ئه‌وه‌بوو به‌رانیکی قه‌له‌ویان بۆ هینام، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: برۆ بۆ لای عائیشه‌و پیی بلیّ (سه‌پریکی سه‌تلّ-ئه‌وه‌ی خواردنی تیدا هه‌لده‌گیرا - بکه‌و بینیره) منیش چووم بۆ لای عائیشه‌و پیم وت، ئه‌ویش پیی دام، نزیکه‌ی سی مشتیک گهنمی تیدا بوو، عائیشه‌و تی به‌خوا ئه‌وه هه‌موو خواردنی ناو مالمان بوو، منیش برده‌مه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌ویش فهرمووی (ئه‌وانه به‌ره‌ بۆیان - بۆ مالّ خه‌زوورانی - و بلیّ به‌مه‌ نانّ ئاماده بکه‌ن)، منیش ئه‌وه‌و به‌رانه‌که‌م برد، ئه‌وانیش خواردنه‌که‌یان وه‌رگرت و وتیان ئیوه به‌رانه‌که‌ لای خوتان بیّت، ئینجا خه‌لکی له‌ ئه‌سله‌میه‌کان هاتن و به‌رانه‌که‌یان سه‌رپری و ئاماده‌یان کرد و لییان نا، ئیتر نان و گوشت ئاماده بوو و منیش خوانه‌که‌م ده‌ست پیکرد و پیغه‌مبه‌ری خواشم (ﷺ) بانگه‌یشت کرد،¹

1 - المستدرک علی الصحیحین، الرقم 2674، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 16258، مسند الطیالسی، الرقم 1254.

52

قه تادهی کوری نوعمان ده لیت: مالیک هه بوون ناسرابوون به به نو
 ئوبه یرق، به نی ئوبه یرق بریتی بوون له بیشر و به شیر و موبه شیر، به شیر
 که سیکی دوو پوو بوو و شیعی دژ به هاوه لآن دهوت و دواتر شیعه ره که ی
 ده دایه وه پال که سیکی تر، زور ده سترۆیش نه بوون و هه ژار بوون، ... ره فاعه ی
 کوری زهید که مامی قه تاده بوو له کاروانیکی شام بری خواردنی کپی و له ناو
 گۆزه یه کدا دایناو بری چه کیشی له گه لدا بوو، شه و خواردن و چه که کان برابوون،
 بو به یانی رفاعه هاتو و وتی برازا که م ئه مشه و شته کانمان براون، دوا ی
 پرسیارکردن وتیان بینیمان ئه مشه و به نی ئوبه یرق ئاگریان کردبوویه وه و
 واده زانین خواردنه که ی ئیوه یان بردبوو، به نو ئوبه یرق وتیان به خوا ئیمه
 لوبهیدی کوری سه هل شک ئه بهین که پیاوچاک و ئیماندار بیته، با مه سه له که
 بهینه وه لای ئه و، چونکه گومان به و نابریته، لوبهید که ئه وه ی بیست
 شمشیری هه لکردو وتی من دزی بکه م؟ به خوا ده بیته ئه و دزه ده ربکه ویته یان
 ئه م شمشیره خوینتان تیکه ل ده کات، ئه وانیش بیباکی خو یان نیشان دا، دواتر
 رفاعه به قه تاده ی وت برازا برۆ بو لای پیغه مبه ر (ﷺ)، ئه ویش چوو و
 به سه رهاته که ی گیرایه وه که دزی له ره فاعه ی مامی کراوه، وتی ئه ی
 پیغه مبه ری خوا گویمان له خواردنه که نیه، به لام با چه که کانمان بو بگیرینه وه،
 پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی فه رمان ده که م به وه، کاتی به نو ئوبه یرق ئه وه یان
 بیست چوون بو لای که سیکی که ناسرابوو به ئوسهیدی کوری عوروه (ئوسهیری

کوپری عوروه)، له وباره یه وه قسه یان له گه لّ کرد و چهند که سی له سهر ئه وه ریکه وتن و چوون بو لای پیغه مبه ر (ﷺ) و وتیان ئه ی پیغه مبه ری خوا قه تاده و رفاعه ی مامی که سیکی ئیمه یان تومه تبار کردووه که پیاوچاک و باوه پرداره و بی به لگه تومه تی دزی دده نه پال، قه تاده چوویه وه بو لای پیغه مبه ر (ﷺ) و ئه ویش پیی فهرموو رووت کردووه ته که سیانک که باسی چاکه و باوه پرداریان ده کریت، تومه تی دزیان دده ه یته پال بی هیچ به لگه یه ک، قه تاده گه پرایه وه و وتی خوزگه بری له سامانم بفه وتایه به لام لای پیغه مبه ر (ﷺ) قسه م نه کردایه، ره فاعه ی مامی هات و وتی برازا چیت کرد، ئه ویش به سه ره اته که ی بو گپرایه وه، رفاعه وتی خواپشت و په نایه، ئه وه بوو هینده ی نه برد ئایه ت دابه زی (إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس بما أراك الله ولا تكن للخائنين خصيما....)، دوا ی ئه وه پیغه مبه ر (ﷺ) چه که که ی له وانه سه نده وه و گه پانده وه بو رفاعه.¹

1 - تفسیر ابن کثیر: ج 1، ص 553، سنن الترمذی، الرقم 3045، المستدرک علی الصحیحین، الرقم 8235، المعجم الکبیر للطبرانی، الرقم 15756، تأریخ المدینه لابن شبة، الرقم 715، حسنه الألبانی فی صحیح و ضعیف سنن الترمذی، الرقم 3036.

53

ریفاعه‌ی کوری زهید خزمه‌تکاریکی پیشکەشی پیغه‌مبەر (ﷺ) کرد، کۆیله‌یه‌کی ره‌ش بوو که پیی ده‌وترا میدعه‌م، ئەو جلّه‌وی و لاخه‌که‌ی پیغه‌مبەری خوای (ﷺ) ده‌گرت، له سه‌روبەندی غەزای خەیبەردا که گە‌یشتنه‌ وادیلقورا و گە‌یشتنه‌ لای جووله‌که‌، میدعه‌م بارو شمه‌که‌که‌ی پیغه‌مبەری خوای (ﷺ) داگرت،¹ له‌و کاته‌دا تیریکی ویلّ هات و میدعه‌می کوشت، هه‌موان وتیان خۆزگه‌ به‌ خۆی به‌هه‌شتی به‌ده‌ست هینا، که‌چی پیغه‌مبەر (ﷺ) فه‌رمووی (نه‌خیر سویند به‌وه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته‌ ئیستا به‌رگه‌که‌ی به‌ری له‌ دۆزه‌خدا پیوه‌یه‌وه‌ ده‌سووتیت چونکه‌ له‌ ده‌ستکه‌وتی موسلمانان له‌ روژی خەیبەردا ناپاکی نواند.²

54

ئەنه‌سی کوری مالیک ده‌لّیت: پیاویکی لادیکانی ده‌وروبه‌ری مه‌دینه‌ که‌ پیی ده‌وترا زاهیری کوری حه‌رام دیاری بو پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌هینا، پیغه‌مبەریش (ﷺ) که‌ بیویستایه‌ بجیته‌ ده‌روه‌ه‌ ئاماده‌کاری بو ده‌کرد، پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌یفه‌رموو (إن زاهر بادینا و نحن حاضره‌)، (زاهیر کاری ده‌روه‌ی شاری ئیمه‌ ده‌کات و ئیمه‌ش کاری ناوشاری ده‌که‌ین)، جارێ پیغه‌مبەر (ﷺ) هات بو لای زاهیر، له‌و کاته‌دا زاهیر شمه‌که‌کانی ده‌فروشت،

1 - دلائل النبوة للبيهقي، الرقم 1616.

2 - المستدرک علی الصحیحین، الرقم 4292، صححه‌ الذهبي في التلخیص و قال علی شرط مسلم.

پیغمبهر (ﷺ) له پشتهوه دهستی له مل کرد و چاوهکانی گرت، زاهیر وتی بهرمبده، ئهوه کییه؟ لایکردهوه، که زانی پیغمبهری خواجه (ﷺ) پشتی خوی دهنوسان به سنگی پیغمبهری خاوه (ﷺ)، پیغمبهریش (ﷺ) دهیفرموو: (کی ئه م کویلهیه دهکریت؟) زاهیریش دهیوت ئه ی پیغمبهر (ﷺ) ئه وهنده به که منرخم داده نییت؟ پیغمبهریش (ﷺ) دهیفرموو: (به لام تو لای خوا که منرخ نیت)، یان دهیفرموو: (به لکو تو لای خوا گرانبه هایت).¹

55

له غه زای خهنده قدا زهید که ته مهنی نزیکه ی پانزه سال ده بوو به شداری کرد، زهید له گه ل موسلماناندا باری خوئی له کۆل دهنای، پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی (ئه وه ره زه کاریکی زۆر چاکه)، چاوهکانی ماندوو بوون و که میک راکشاو خه وه نووچکه برديه وه، عوماره ی کورپی حه زم هات و چه که که ی ئه وی برد، پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی (یا أبارقاد نمت حتی ذهب سلاحك)، (ئه ی خه وخۆش هینده خه وتیت تا چه که که یان بردیت)، ئینجا فهرمووی کی ئه زانی چه کی ئه م هه رزه کاره له کوییه؟ عوماره ی کورپی حه زم وتی ئه ی پیغمبهری خوا (ﷺ) من بردم، ئینجا بوی گیرایه وه، پیغمبهر (ﷺ) هۆشیاری دا له وه ی هیچ باوه رداریک بترسینریت و وه ک گالته وگه پ شمه کی بریت.²

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 5869، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 12399، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 3360، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم 19689، صححه شعيب الأرنؤوط.
2 - المستدرک علی الصحیحین، الرقم 5770.

56

جاريك عه بدولاي كورپى عومهر داواي له عومهرى باوكى كرد تا داواي كچه كهى صالحى كورپى نه حمامى بو بكات، عومهر وتى ته و برى هه تيوى هه يه و تا ته وانه وه ستابن كچه كهى نادات به ئيمه، بويه عه بدولا چوو بو لاي زه يدى مامى و وتى مامه داواي كچى فلانه كه سم بو بكه، زه يديش چوو بو لاي صالحه ح و وتى عه بدولاي كورپى عومهر منى نار دووه بو داواي كچه كهت، ته و يش وتى من برى هه تيوم هه يه و ناماده نيم كچه كه م بدهم به ئيوه و برازاكانى خوم له ولا وه ستابن، به لام دايكى كچه كه كه زى ده كرد كچه كهى بو عه بدولا بيت، چوو بو لاي پينغه مبه ر (ﷺ) و وتى تهى پينغه مبه رى خوا (ﷺ) عه بدولاي كورپى عومهر هاتووه ته داواي كچه كه م، كه چى باوكى كچه كهى داوه به هه تيويك كه لايه تى و به خيوى ده كات، هيشتا راي كچه كه شى وهر نه گرتووه، پينغه مبه ريش (ﷺ) ناردي به شوين صالحدا و فه رموى: (ته رى بى ته وهى راي كچه كهت وهر بگريت داوته به شوو؟) وتى به لى، پينغه مبه ر (ﷺ) فه رموى: (أشيروا على النساء في أنفسهن و هي بكر)،¹ (راي كچه كانتان سه بارهت به خويان وهر بگرن).

1 - مسند أحمد بن حنبل، الرقم 5542، حسنه شعيب الأرنؤوط.

57

کاتیک زهینه بی کچی پیغمبهر (ﷺ) که وته ری بۆ کوچه که ی له گه ل
کینانیه کان چوو، خیرا کۆمه لیک که و تنه شوینی تا ئازاری بدن، له وانه هه بباری
کورپی ئەسوه د بوو که ئەو هه لوئسته ی نواند، ئەوکات زهینه ب سکی هه بوو، به و
که و تنه ی سکه که ی خست و خوینیشی لی رویشت، له سه ره ئوه هاشمی و
ئومه ویه کان که و تنه دهمه بۆله و هه رکام ده یانوت ئیمه نزیکترین لییه وه،
ئه وه بوو زهینه ب برایه وه بۆ لای هیندی کچی عوتبه، هیند پپی دهوت هه موو
ئه م به زمانه له بهر باوکتە، پیغمبهر (ﷺ) زهیدی کورپی حارثه ی نارد به
شوینیدا و فه رمووی: (ده توانیت بچیت زهینه بم بۆ بهینیت؟)، ئەویش وتی
به لی ئە ی پیغمبهری خوا (ﷺ)، پیغمبهر (ﷺ) فه رمووی خاته مه که م بیه،
زهید چوو و به وشتره که یه وه نزیک بوویه وه تا گه یشت به شوانیک، وتی
شوانه ی کییت؟ ئەویش وتی هی ئە بولعاصم، وتی ئە ی ئەو مه رانه هی کیین؟
وتی هی زهینه بی کچی موحه ممه دن، زهید له گه لیدا چوو، دواتر به شوانه که ی
وت ئە گه ر شتیکت بده می ده یگه یه نیته دهستی زهینه ب به لام لای که س باسی
نه که ییت؟ وتی به لی، زهید خاته مه که ی پیدایا، کابرای شوانه چوو یه وه و مه ره کانی
کرده وه شوینی خو یان و خاته مه که ی دا به زهینه ب، زهینه بیش خاته مه که ی
ناسیه وه وتی کی ئە مه ی پیدایت؟ شوانه که وتی کابرایه ک، زهینه ب وتی ئە ی
له کوی جیته یشت؟ وتی له فلانه شوین، زهینه بیش بیده نگ بوو تا شه و هات،
ئینجا چوو بۆ لای زهید، که گه یشته لای زهید، زهید وتی (سه رکه وه له پیش

منه وه دابنیشه)، زهینه ب وتی نه خیر تو سهرکه وه له پیش منه وه دابنیشه، زهینه له دوا وه زهید له پیشیه وه به سهر وشتره که وه چونه وه به ره وه مه دینه، پیغه مبه ر (ﷺ) دهیفرموو (ئه مه چاکترین کچه که له بهر من تووشی نارحه تی بو).¹

58

زهیدی کوری سه عنه ده لیت: کاتیک سهیری موحه ممد کرد، چی ئاماژه و نیشانه ی پیغه مبه رایه تی هه بو له ده موچاوی موحه ممد دا به دیم کرد، ته نها دوو نیشانه نه بیئت، ئه وانیش بریتی بوون له وه ی که ده بو له سه رخویی و داناییه که ی پیش نه زانی بکه ویئت و نه فامی نواندن به رامبه ری دانایی و نه رمونیانی ئه و زیاتر بکات، منیش نه رمیم له گه ل ده نواند و خوم لی نزیک ده کرده وه بو ئه وه ی تی: هلی بکه م و بزانه ئه و نیشانه ی تیدایه، ئه وه بوو جاریک پیغه مبه ر (ﷺ) له ژوره که ی ده رچوو و عه لی کوری ئه بوو طالیبیشی له گه لدا بوو، کابرایه کی ده شته کی هات بو لای و وتی ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) خه لکی فالانه گوند موسلمان بوون و منیش وتوومه ئه گه ر موسلمان بن به رده وام رۆزیان بو دیت، که چی له و کاته وه ی موسلمان بوون قات و قری و نه بوونی روی تیکردون و باران ناباریت بویان، منیش ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده ترسم به و بۆنه یه وه واز له ئیسلام به یتن، به لکو که سیک بنیریت فریایان

1 - المستدرک علی الصحیحین، الرقم 2744، المعجم الکبیر للطبرانی، الرقم 18858، صححه الألبانی فی سلسله الاحادیث الصحیحة، الرقم 3071.

بکه ویت، پیغه مبه ریش (ﷺ) ته ماشای کابرایه کی کرد که له ویدا بوو و ایزانم عومهر بوو، عومهر وتی ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هیچ شتیکی لی نه ماوه، منیش لیی نزیك بوومه وه و وتم ئه ی موحه ممه د پیټ چونه بری خورمای باخی فلانه که سم لی بکریت تا فلانه روژ ئینجا به ها که ی وهرگرم لیټ؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: (نا ئه ی کابرای جووله که، من بری خورمای دیاریکراوت لی ده کرم تا فلانه کات و ناوی باخی فلانه که س نابهم)، منیش وتم باشه، پیغه مبه ر (ﷺ) خورما که ی لی کریم و ناردی بو ئه و خه لکه و فهرمووی (خیرا برؤ بو لایان و به وه فریایان بکه وه)، هیشتا چند روژیک مابوو بو ماوه که، دوو یان سی روژ مابوو، پیغه مبه ر (ﷺ) بو ئه سپه رده کردنی تهرمی کابرایه کی پشتیوانی هاوده م به ئه بووبه کرو عومهر و عثمان وده سته یه کی تر له هاوه لانی درچوو، دوا ی ئه وه ی نویژی له سهر تهرمه که کرد، له دیواریک نزیك بوویه وه و پالی پیوه دایه وه، منیش جله کانم کو کرده وه و به ده موچاویکی گرژه وه ته ماشام ده کرد، دواتر وتم ئه ی موحه ممه د ئه ری مافه که ی خوّم ناده یته وه؟ من پیشتر تیکه لی بنه مالّه ی ئیوه م کردووه و نه مدیوه ئاوا ده سته رپوی که س بکه ن، ئینجا ته ماشای عومهری کورپی خه تتابم کرد بینیم چاوه کانی پر بون له فرمیسک و فرمیسک به سهر کولمیه وه یه تی، به خیسسه یه که وه ته ماشای کردم و وتی ئه ی دوژمنی خوا چون قسه ی وا به پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده لیټ؟ سویند به وه ی پیغه مبه ری خوی (ﷺ) به حه ق ناردووه ئه گهر له بهر ئه و نه بوایه به م شمشیرم ده مدا له گهر دنت، پیغه مبه ریش (ﷺ) به هیوری ته ماشایه کی

عومهری کرد و فهرمووی: (إنا كنا أحوج إلى غير هذا منك يا عمر، أن تأمرني بحسن الأداء، وتأمره بحسن التباعة، اذهب به يا عمر فاقضه حقه، وزده عشرين صاعا من غيره مكان ما رعته)، (ئهی عومهر ئیمه پیویستمان به هه لوئیستی تری تو ههیه، ده بیئت فهرانم پیبکهیت چاک قهرزه کهم بدهمه وهو فهران بهویش بکهیت به جوانی داوای قهرزه کهی بکاته وه، ئهی عومهر بیبه و مافه کهی بدهره وه و بیست صاعیش زیاد له وهی بدهری له به رامبه ر ئه وهی وا ترساندت)، ئینجا عومهر منی برد و قهرزه کهی دامه وه و بیست صاعیش زیاده ی پیدام، منیش وتم ئه و زیاده یه چیه؟ وتی پیغه مبه ر (ﷺ) فهرانی پیکردم تا به رامبه ر به وهی تو ترساند ئه م زیاده ت بدهمی، منیش وتم ئهی عومهر من ده ناسیت؟ وتی نا، تو کییت؟ وتم من زهیدی کوری سه عنهم، وتی زانا جووله که که؟ وتم به لی، وتی ئه بوچی وات وت به پیغه مبه ر (ﷺ) و وا له گه لیدا هه لوئیستت نواند؟ وتم ئهی عومهر من چی ئاماژه و نیشانه ی پیغه مبه رایه تی هه بوو له ده موچاوی موحه ممه ددا به دیم کرد، تهنها دوو نیشانه مابوو، ئه وانیش بریتی بوون له وهی که ده بوو له سه رخویی و داناییه که ی پیش نه زانی بکه ویت و نه فامی نواندن به رامبه ری دانایی و نهرمونینانی ئه و زیاتر بکات، بویه بو ئه و دوانه هه ولما تا بزائم ئه وانه شی هه یه؟ دهی عومهر تو به شایهت ده گرم وا من رازیم خوا په روه ردگارمه و ئیسلا م ئایینمه و موحه ممه دیش پیغه مبه ری خواجه، به شایهتت ده گرم نیوهی سامانه کهم ده کهم به خیر بو ئوممه تی موحه ممه د (ﷺ)، عومهر وتی بلی بو به شیک له و ئوممه ته چونکه فریای هه موو

ئەو ئوممەتە ناكەويت، منىش وتم بەشېك لەم ئوممەتە، ئىنجا عومەر و زەيد پېكە وه گەرانه وه بۆ لای پېغەمبەر خوا (ﷺ) و زەيد لە خزمەتیدا شایه تومانی هینا، ئیتر لە گەل پېغەمبەر (ﷺ) بوو و بەشدارى چەندین غەزای کرد، دواچار لە غەزای تەبووکدا لە ریی هاتنە وه یاندا کۆچی دواى کرد.¹

پەندو وانە

بە راستى کاتیک موسلمانى ژیری ئەمپۆ ئەم فەرموودە یە دەخوینیتە وه و لە بار و رەوشتی ئەمپۆى موسلمانانىش رادەمیتیت، دەگمەنە ئەگەر ئارەقە یە شەرم و ئاهی خەمى لاسارى موسلمانانى ئەمپۆ بەخۆ وه نە بینیت، موسلمانانىک پېغەمبەرە کە یان ئەمە بەسەر هاتی بیّت و قورئان رینموونییان بکات بە وه ی ببە رەحمەت بۆ هەموو مرقایەتی، کە چی نەك بۆ هەموو مرقایەتی، بە لکو بۆ خودى خویان بوونە تە خۆرە ی یە کدى و شکینە رى بیویژدان، بروانە پېغەمبەر (ﷺ) چۆن هیندە نەرمى و رووخوشى نواندووە بۆ کابرایە کى جوولە کە کە ویستوو یە تی لپی نزیك بیته وه، تەنانەت لە کاروبارى بانگە وازە کە یدا لە گە لیدایە و ئاگادارە، بروانە چۆن پېغەمبەر (ﷺ) مامە لە یە کى ماددى دەکات لە گە ل جوولە کە یەك، تا هە هەنگا وه ی پيشنیا زە کە ی حە لالە لە گە لیدایە دەروات، لە کویدا کیشە دروست بکات رى راستە کە ی بۆ دەخاتە پروو، بروانە پېغەمبەر (ﷺ) چۆن بارگرانى لە سەر خۆی دروست کردووە بۆ فریاکە وتنى کە سانیک کە هیشتا بە

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 287، المستدرک علی الصحیحین، الرقم 6588، قال الحافظ ابن حجر فی الإصابة: رجال الإسناد موثقون.

چاوه كانى نه يديون، پاشان پروانن بۆ سادھىي ژيانى پيغهمبهرى خوا (ﷺ) كه هه رچه نده هه م پيشه واي قيامهت و هه م سه ركرده ي دنيا ييش بووه، كه چي له بواره ئاساييه كانى ژيانى كۆمه لگه كه ي كه نارى نه گرتووه، بۆ ئه سپه رده ي تهرمى مردوويه ك پيغهمبهر (ﷺ) ئاماده ده بيت، نه ك به بيانوى كارى ترى پيويست خۆي له كۆمه لگه كه ي دابرييت.

كه سانىكى زۆر هه ن به داوى راستيدا ده گه رپن و هيشتا موسلمان نه بوون و ريئموونى و ايان بۆ نه بووه، يان هيشتا له سه ره تاى ريډان، هه ندى جار ئه و كه سانه پيوه ره يكيان بۆ راستى ريگا كه تا قىكر دنه وه و خسته نه ژير چاوديري كه سه كاراكانى بانگه وازه كه يه، بۆيه زانايان و كه سانى كاراي ناو بانگه وازى ئىسلامى زۆر گرنگه جيا له وه ي وه ك موسلماننك ده جوولينه وه، وريابن بزنان ئه وان ويئاي ئىسلام ده نوينن له چاوى كه سانى كه وه، له وانه يه ده رنه چوونى زانايه ك كه له لايه ن تاكيكى ناموسلمان يان گرووپيك يان ده سته يه كه وه خراوه ته بهر تا قىكر دنه وه، بيتته به ربه ستي به رده م موسلمان بوونى ئه و كه سانه.

پيغهمبهرى خوا (ﷺ) له و باره سه خته دا كه قه رزاره و خاوه ن قه رزه كه شى ناموسلمان ه و هاتووه سته مى ليده كات، له و روانگه وه كه واده شكيني كردووه تا يان ده روونى بشكينييت يان شكوى له ناو خه لكدا بزپينييت (ئهمه له ديه رووكه شيه كه وه نه ك له نيازى ناو ناخى زه ديه وه)، كه چي له و ساته دا پيغهمبهرى خوا (ﷺ) ده رفهت نادات يه كيك له خۆشه ويستترين هاوه له كانى و خه زوور و كه سى نزيكى كه عومه ي كوپرى

خه تتابه، هیچ زبریهك بنوینیت بهرامبهر بهو رهقیه ی که ئه و جووله که یه نواندوویه تی، به لکو ری راستی نیشان دهدات که سه رخستنی موسلمان ئه وه یه ری راستی نیشان بدهیت نهك ئه وه ی بهرامبهره که ی بشکینیت، وهك له فهرمووده دا هاتووه (براکهت سه ربخه سته مکار بیّت یان سته ملیکراو، ئه گهر سته می لیکرا سه ری بخه، ئه گهریش سته می کرد ری سته مه که ی لیگره)، به لکو ئه وه فیری عومه ر و ههر موسلمانیک دهکات که نارخستنی زبری نیوان تاکه کانی کومه لگه و رینموونی ههردوولا به ره وه هه لوئیسست و ئاکارنوینی جوان بهرامبهر به یه کدی رهواتره .

ئه مه بنه مایه کی گرنگه له سوننه تی پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) که له و سه رده م و له و باره دا قه ره بووی زیانی دهروونی کردووه ته وه، ئه مه ش له م سه رده مه شدا ده گمه نه نهك بو ئه و سه رده مه، پیغه مبه ر (ﷺ) بو ترسانی تاکیکی جووله که له دارایی موسلمان قه ره بووی ماددی ده به خشیت هه رچه نده تاکه جووله که که سه ره تای هه نگاوه که ی نیاسایی بووه، چونکه هیشتا واده ی داواکردنه وه ی قه رزه که ی نه هاتبوو، ئایا هیچ ده ولّه ت و ده سته یه کی ناو جیهانی ئیسلامی له مپوڤدا نمونه ی له م شیوه ی هه یه ؟!

59

زهیدی کوری سه هل که داوای ئوموسولهیمی کرد هیشتا موسلمان نه بووبوو، ئوموسولهیم وتی کهسی وهک تۆ هی ئه وه نیه جواب بکریت، به لام من ئافره تیکی موسلمانم و تۆیش کهسیکی بیباوه پیت و بۆ من حال نیه شوو بکه م به تۆ، ئه گهر موسلمان بیت ئه وه مارهییه که شم ده بیت و داوای هیچ مارهییه کی ترت لیناکه م، ئه وه بوو زهید موسلمان بوو،¹ زهید چوو به ره و لای پیغه مبه ر (ﷺ) که له ناو هاوه لانیدا بوو، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: (ئهبووله له دیت بۆ لاتان و تارمایی ئیسلام به نیوچاوانیه وه یه تی)، زهید هات و ته کانی ئوموسولهیمی بۆ باسکرد و له سه ر ئه وه ئوموسولهیمی ماره کرد،² داوای ماوه یه ک ئوموسولهیم سکی بوو و مندالیکی بوو، زهید زۆر ئه و مندالی خۆشده ویست، به لام منداله که نه خۆش که وت، زهید زۆر زۆر خه فه تی بۆ ده خوارد، زهید به یانی و ئیواره ده چوو بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ)، جاریک داوای ئیواره چوو بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) که چی منداله که وه فاتی کرد بوو، ئوموسولهیم منداله که ی بۆنخۆش کرد و جوان شۆردی، که زهید هاته وه وتی کوره که م چۆنه؟ ئه ویش وتی باشه و له و کاته وه ی نه خۆش بووه هیچ شه ویک هینده ی ئه مشه و هیور و ئارام نه بووه، زهیدیش سوپاسی خوای کرد و به وه زۆر

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 7294 واللفظ له، صححه شعيب الأرنؤوط، صحیح البخاری باختصار، الرقم

5157، صحیح مسلم، الرقم 4090.

2 - السنن الکبری للبيهقي، الرقم 6722، مسند الطيالسي، الرقم 2154.

دلخۆش بوو، نانی خوارد و ئومموسوله ییمیش بۆنی خۆشی دا له خۆی و ده چوو به دهوری زهیددا تا نه وهی زهید له گهلی سهرجیی کرد، دواي هه موو نه وانه ئینجا ئومموسوله ییم پیی وت نه گهر دراوسیکهت شتیکت بداته لا و تۆیش سوودی لی ببینیت و دواتر بیه ویت لیت وهر بگریته وه تو چی ده کهیت؟ زهید وتی وه لا بۆی ده گپر مه وه، ئومموسوله ییم وتی له ناخی دلته وه بۆی ده گپر یته وه؟ وتی به لی به دلنیا ییه وه، ئومموسوله ییم وتی دهی خوی گه وره کورپکی دایه لات و تۆیش به شی خۆت خۆشیت لی بینی، دواتر منداله کهت کۆچی دوا یی کرد، بۆیه خۆراگر به و لای خوا چاوه رپی پاداشت به، زهیدیش بیئاقهت بوو، به لام خۆراگری نواند، بۆ به یانی چوو بۆ لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و به سه رهاته که ی به وردی بۆ گپراهه وه، پیغه مبه ری خوایش (ﷺ) فه رموی (خوا به ره کهت بخاته نه مشه وتانه وه)، نه وه بوو به و سهرجییه ئومموسوله ییم سکپر بوو، پیغه مبه ر (ﷺ) به زهیدی فه رموو نه گهر ئومموسوله ییم منداله که ی بوو بیهینه بۆم، که منداله که ی بوو زهید منداله که ی به پارچه قوماشیک پیچایه وه و بردی بۆ خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ)، پیغه مبه ر (ﷺ) خورمایه کی هینا به لیوه کانیدا و خستیه ده میه وه و منداله که ش ده میژی، پیغه مبه ر (ﷺ) ناوی نا عه بدولا و نزای خیری بۆ کرد.¹

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 7294 واللفظ له، صححه شعيب الأرنؤوط، صحیح البخاری باختصار، الرقم 5157، صحیح مسلم، الرقم 4090.

60

ئهنهس دهلیت جاریک زهیدی کوری سههل هاته وه ماله وه وه به
 ئوموسولهیمی وت دهنگی پیغه مبهری خوام (ﷺ) بیست دهنگی کز بوو، وا
 ههست دهکه م برسی بیټ، هیچمان نیه له ماله وه؟ ئوموسولهیم وتی با،
 ئه وه بوو بریک گهنمی دهرکرد و نانی پی دروست کرد و به له چکه که ی نانه که ی
 پیچایه وه و خستیه ژیر بالم و ناردمی بو لای پیغه مبهر (ﷺ)، ئهنهس دهلیت
 چووم ده بینم پیغه مبهر (ﷺ) له مزگه وته و خه لکی له گه له، چووم بو لایان،
 پیغه مبهر (ﷺ) پیی فهرمووم (ئهری ئه بوو طه لحه توی نارد؟) وتم به لی،
 فهرمووی: (خواردنی پیدا ناردویت؟) وتم به لی، پیغه مبهر (ﷺ) به وانیه ی
 دهوری فهرموو ههستن، خه لکه که چوون و منیش چوومه وه بو لای زهید و
 هه والم پیدا، ئه ویش وتی ئه ی ئوموسولهیم وا پیغه مبهر (ﷺ) دیت و ئه و
 خه لکه ش له گه ل خوی ده هینیت و ئیمه ش هیچمان نیه دهرخواردیان بدهین،
 ئوموسولهیم وتی خوا و پیغه مبهره که ی زانترن، زهید چوو تا گه یشته خزمهت
 پیغه مبهر (ﷺ)، دواتر پیغه مبهر (ﷺ) هاو ده م به زهید هاته وه وه فهرمووی:
 ئاده ی ئوموسولهیم چیت لایه بیهینه، ئه ویش نانه که ی بو برد، ئینجا
 ئوموسولهیم له قاپیکدا خواردنیکی هیئا، پیغه مبهر (ﷺ) هینده ی خوا
 بیهویت فهرمایشتی فهرموو و دواتر فهرمووی ده که س مؤله ت بده بیینه
 ژوره وه، ده که س هاتنه ژوره وه و تیران خوارد و چوونه دهره وه، دواتر
 فهرمووی مؤله تی ده که سی تر بده بیینه ژوره وه، ئه وانیش هاتنه ژوره وه و

تیریان خوارد و چوونه دهرهوه، بهوجوره هه موویان تیریان خوارد که هه موویان هفتا یان هه شتا که س ده بوون.¹

61

زهید له مه دینه باخیکی دارخورمای هه بوو که بهرامبهر به مزگهوت بوو، زهید له هه مووان زیاتر باخه خورمای هه بوو، پیغه مبههر (ﷺ) ده چوو بو ناو ئه و باخه ی و له وی له و کانیاو و بیرهی تیایدا بوو ئاوی ده خوارده وه، کاتیک خوی گه و ره ئایه تی دابه زاند (لن تنالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون)، زهید چوو بو لای پیغه مبههر (ﷺ) و وتی ئه ی پیغه مبهری خوا (خوی گه و ره ئه و ئایه تی دابه زاندوه و منیش ئه و باخه م که ناسراوه به به یروحاء له هه موو سامانیکم لام خو شه ویستتره، وا ده یکه مه خیر له ری خوادا و هیوام وایه لای خوا پاداشته که ی وهر بگرمه وه، ده ی ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) خوا چونی پی باشه ئاوی لی بکه، پیغه مبه ریش (ﷺ) فرمووی: (به خ، ئه وه سامانیکی به قازانجه، من بیستم چیت وت و پیم باشه دابه شی بکه یت به سه ر خزم و نزیکاندا)، زهید وتی واده که م ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ)، ئه وه بوو دابه شی کرد به سه ر خزم و نزیکانیدا.²

1 - صحیح البخاری، الرقم 3405، صحیح مسلم، الرقم 3894، صحیح ابن حبان، الرقم 6628.

2 - صحیح البخاری، الرقم 1403، صحیح مسلم، الرقم 1726.

جاریک کابرایهک هات تا له مالی پیغه مبهەر (ﷺ) بمینیتته وه، به لام پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ماله وه هیچی نه بوو، بویه به هاوه لانی فهرموو رهحمت له و کهسه ی میوانداری ئەم کهسه دهکات، ئەبووطلحه ههستاو وتی من،¹ کابرای برده و ماله وه، به ژنه که ی وت ریزی میوانی پیغه مبهەر (ﷺ) بگره، ژنه که ی وتی ته نها خواردنی منداله کانمان ههیه، زهید وتی دهی خواردنه که ئاماده بکه و چراکه بکوژینه ره وه و منداله کان بخه وینه، ئەویش نانه که ی ئاماده کرد و منداله کانی خه واند و چوو دهستکاری چراکه ی کرد به و بیانوو هی چاکی دهکات و کوژاندیه وه، به وجۆره وایان له میوانه که تیگه یاند که ئەوانیش نان دهخۆن، بۆ به یانی که چوو یه وه بۆ لای پیغه مبهەر (ﷺ)، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: (ضحک الله اللیلة - أو عجب - من فعلتکما)، (خوا ئەمشه و پیکه نی - یان خوا ئەمشه و سه رسام بوو - له کرده وه ی ئەو دوانه تان)، خوی گه وره ئایه تی دابه زانده خواره وه (وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْاٰیْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا اُوْتُوا وَيُوْثِرُونَ عَلٰی اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ).²

1 - صحیح مسلم، الرقم 3923.

2 - صحیح البخاری، الرقم 3610.

سالىمى كورې عوبه يد ده لئيت: پيغه مبه ر (ﷺ) نه خو ش كه وت و له هوش خوي چوو، دواتر هاتوه هوش خوي، فهرمووي ئايا كاتي نوپژ هاتوه؟ منيش وتم به لي، فهرمووي به بيلال بلين با بانگ بدات، به ئه بووبه كريش بلين با بهرنوپژى بو خه لك بكات، ههمدى له هوش خوي چوو، دواتر هاتوه هوش خوي، فهرمووي ئايا كاتي نوپژ هاتوه؟ منيش وتم به لي، فهرمووي به بيلال بلين با بانگ بدات، به ئه بووبه كريش بلين با بهرنوپژى بو خه لك بكات، ههمدى له هوش خوي چوو، دواتر هاتوه هوش خوي، عائيشه وتى باوكم كه سيكي دلناسكه و زوو گريان دايده گريت، به لكو كه سيكي تر بنيريت بو بهرنوپژى، پيغه مبه ر (ﷺ) ههمدى فهرمووي ئايا كاتي نوپژ هاتوه؟ وتمان به لي، فهرمووي به بيلال بلين با بانگ بدات، به ئه بووبه كريش بلين با بهرنوپژى بو خه لك بكات، ههمدى عائيشه وتى باوكم كه سيكي دلناسكه و زوو گريان دايده گريت، به لكو كه سيكي تر بنيريت بو بهرنوپژى، پيغه مبه ر (ﷺ) فهرمووي (ئيوه ي ئافره تان هاوده مه ژنه كاني يوسفن، به بيلال بلين با بانگ بدات و به ئه بووبه كريش بلين با بهرنوپژى بكات بو خه لك)، ههمدى له خو ش خوي چوو، بيلال بانگى دا و قامه تى كرد و ئه بووبه كريش چوو بهرنوپژى بكات بو خه لكه كه، پيغه مبه ر (ﷺ) هاتوه هوش خوي و فهرمووي ئايا نوپژ دابه سراوه؟ وتم به لي، فهرمووي (كه سيكم بو بانگ بكن تا خو مى پيوه بگرم)، ئه وه بوو به ريره و كه سيكي تر هاتن و پيغه مبه ر (ﷺ) بالي دايه سه ر شانيان و

بەو حالەوه چوو بۆ نوێژ، لە پال ئەبووبەکرادا دانیشیێنرا، ئەبووبەکر ویستی بگەرێتە دواوه، پیغەمبەر (ﷺ) ئەبووبەکرە هێشتەوه تا نوێژەکه تهواو بوو.¹

63

سەعدی کورپی عوباده لە غەزای حونهیندا بەشدارى کرد، دواتر که پیغەمبەر (ﷺ) دەستکەوتەکانى دابهش کرد، هەمووی بەخشیهوه بەسەر قورەیشیهکان و ھۆزەکانى تردا و بەشى پشتیوانانى نەدا، ئیتر قسەو بۆلەیهک لەناو پشتیواناندا دروست بوو تا ئەوێ یەکیک وتی پیغەمبەر (ﷺ) هەمووی بەخشیهوه بە ھۆزەکەى خۆی، سەعدی کورپی عوباده بپاری دا مەسەلەکە بباتە لای پیغەمبەر (ﷺ)، چووێ خزمەتى و وتی ئەى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو دەستى پشتیوانان گلەییەک لە ناخیاندا دروست بوو بەرامبەر بەو دابهشکردنەت و دەلێن هەموویت بەخشیهوه بە ھۆز و قەومەکەى خۆت و پشتیوانان هیچ پشکیکیان نەبوو، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی ئەى سەعد ئەى تۆ لەو نیوئەندەدا رات چۆنە؟ وتی ئەى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) منیش ئەندامیكى قەومەکەم، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی بپۆ قەومەکەتم بۆ کۆبکەرەوه، سەعد چوو و پشتیوانانى کۆکردەوه، ھەندى لە کۆچەرەن ھاتن و ھەموویانى گێرایەوه، کاتیک ھەموو پشتیوانان کۆبوونەوه سەعد ھات بۆ لای

1 - صحيح ابن خزيمة، الرقم 1527، سنن ابن ماجة، الرقم 1230، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سن ابن ماجة، الرقم 1234.

پیغمبر (ﷺ) و پیی وت که هموو کوبوونه ته وه، پیغمبر (ﷺ) چو بو لایان و سوپاس و ستایشی خوی کرد و دواتر فہرموی:

(یا معشر الأنصار ما قاله بلغتني عنكم وجدة وجدتموها في أنفسكم، ألم آتكم ضللا فهداكم الله؟ وعالة فأغناكم الله؟ وأعداء فألف الله بين قلوبكم)

(ئہی گروی پشتیوانان و تہیہ کم بیستووہ ته وه له ئیوہ وه کہ له ناختاندا دروست بوہ، مہ گہر من ہاتم بو لاتان گومرا نہ بوون و خوا ریئمونی کردن؟ مہ گہر ہہ ژار نہ بوون و خوا دولہ مہندی کردن؟ مہ گہر دوژمن نہ بوون و خوا نیوانی دلہ کانی یہ کخستن؟) وتیان با ئہی پیغمبری خوا (ﷺ) منہت و فہزل بو خوا و پیغمبرہ کہیہ تی، ئینجا پیغمبر (ﷺ) فہرموی (ئہی گروی پشتیوانان ئایا وہ لامم نادنہ وه؟) وتیان چوں ولامت بدہینہ وه ئہی پیغمبری خوا (ﷺ) لہ کاتی کدا فہزل و منہت بو خوا و پیغمبرہ کہیہ تی؟ فہرموی:

(أما والله لو شئتم لقلتم فلصدقتم وصدقتم أتيتنا مكذبا فصدقناك، ومخذولا فنصرناك، وطريدا فأويناك، وعائلا فأسيناك، أوجدتم في أنفسكم يا معشر الأنصار في لعاعة من الدنيا، تألفت بها قوما ليسلموا، ووكلتكم إلى إسلامكم؟ أفلا ترضون يا معشر الأنصار أن يذهب الناس بالشاة والبعير، وترجعون برسول الله في رحالكم؟ فوالذي نفس محمد بيده لولا الهجرة لكنت امرأ من الأنصار، ولو سلك الناس شعبا، وسلكت الأنصار شعبا لسلكت شعب الأنصار، اللهم ارحم الأنصار، وأبناء الأنصار، وأبناء أبناء الأنصار)

(نا سویند به خوا ئه گهر بتانه ویت ده لئین و راست ده لئین و به راستیش ده زانرین، بلین تو هاتیت بو لامان به درو خرابو ویته وه و ئیمه به راستمان زانیت، پشتت به درابوو و ئیمه سه رمان خستیت، ده رکرابویت و ئیمه په نامان دایت، بیناز بوویت و ئیمه دلنه واییمان کردی، ئه ی گرووی پشتیوانان خه می ناختان بو بری پاشماوه ی که می دنیا یه که بو دلراکیشانی خه لکی به کارم هیناوه تا موسلمان بن و ئیوه شم راسپاردوو بو ئیسلامه که تان؟ ئه ی گرووی پشتیوانان ئایا رازی نابن خه لکی به مه پ و وشتره وه بچنه وه و ئیوه ش له کاروانه که تاندا پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل خو تان ببه نه وه؟ سویند به وه ی گیانی موحه ممه دی به ده سه ته ئه گهر هيجره ت نه بوایه ئه وه من یه کیک ده بووم له پشتیوانان، ئه گهر هه موو خه لکی شیویک بگرن و پشتیوانان شیویکی تر بگرنه بهر، ئه وه من به دلنیا ییه وه شیوه که ی پشتیوانان ده گرمه بهر، خواجه رحه م بکه به پشتیوانان و مندالانی پشتیوانان و منداله کانی مندالانی پشتیوانان)، ئیتر هه موو پشتیوانان ده ستیان کرد به گریان تا ئه وه ی ریشیان ته پ بوو و ده یانوت رازین پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پشک و به ختمان بیټ.¹

1 - مسند أحمد بن حنبل، الرقم 11507، حسنه شعيب الأرنؤوط.

64

ئەبووسەئیدی خودری دەلیت جارێك پێغه مبهەر (ﷺ) به سهركردایه تی
 عهلقه مهی كورپی موجه زیز سهریه یه کی نارد و منیش له سهریه که دا بووم، له
 نیوهی ریډا دهسته یه که له سوپا که داوای مۆله تیان له عهلقه مه کرد و ئه ویش
 مۆله تی دا پییان و عه بدولای کورپی حوزافه ی کرد به ئه میریان، له نیوهی ریډا
 بوون که ئاگرێکیان کرده وه تا خۆیان گهرم بکه نه وه یان خواردنیك
 ئاماده بکه ن، عه بدولا جوری گالته و سوعبه تی هه بوو، وتی مه گهر گوپرایه لی من
 له سه رتان واجب نه؟ وتیان با، وتی دهی فه رمانی کتان پی بکه م چی ده لێن؟
 وتیان چی بلیت ده یکه ین، وتی ده مه ویت خۆتان تل ده نه ناو ئه و ئاگره وه،
 دهسته یه که هه ستان ئه وه بکه ن، خیرا عه بدولا وتی ده ست راگرن، من گالته م
 له گه ل کردن، دواتر که چووینه وه خزمه ت پێغه مبهەر (ﷺ) به سه رها ته که مان بو
 باسکرد، فه رمووی (من أمرکم منهم بمعصية الله، فلا تطيعوه)،¹ (هه رکه س
 فه رمانی پی کاردن به سه رکه شی له خوا ئه وه گوپرایه لی مه که ن).

1 - سنن ابن ماجه، الرقم 2860، صحیح ابن جبان، الرقم 4628، مسند احمد بن حنبل، الرقم 11414،
 مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 1318، جسنه شعيب الأرنؤوط، حسنه الألباني في صحیح و ضعيف سن ابن
 ماجه، الرقم 2863.

65

سه عدى كورى ئه بى وه قاص ده لئيت له رۆژى ئوحوودا عه بدولاي كورى
جه حش پيى وتم وه ره با له خوا بپارپينه وه، ئه وه بوو چووينه سووچي كه وه، من
نزام كرد وتم خوايه سبهى بگه م به كابرايه كى زور به هيژ و له پيناو تودا له گه لى
بجه نغم و دواتر به سه ريدا سه ريكه وم تا بيكوژم و شمه كه كهى به ده سته كه وت
به رم، عه بدولاي كورى جه حشيش وتى خوايه سبه ينى تووشم بيت به تووشى
كابرايه كى زور به هيژه وه و له پيناو تودا له گه لى بجه نغم، دواتر بمكوژيت و گوى
و لووتم بپرئيت، كه رۆژى دوايى گه يشتمه وه به تو بفرموويت ئه ي عه بدولا
بوچى گوى و لووتت براوه؟ منيش بلئم له پيناو تو و پيغه مبه ره كه تدا، تووش
بفرموويت راست ده كه يت، سه عد ده لئيت: نزاكه ي عه بدولا له وه ي من باشت
بوو، كوئاي رۆژى ئوحوود ته رمه كه يم بينى گوى و لووتى كرابوون به
ده زوويه كه وه.¹

1 - المستدرک على الصحيحين، الرقم 2349، صححه الذهبي في التلخيص.

سه‌عدی کوری ئەبی وه‌قاص ده‌لێت له‌ غه‌زای ئو‌حوددا که‌ خه‌لکی له‌ ده‌وری پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌کینه‌وه‌، منیش که‌ نارم گرت و وتم خۆم ده‌ده‌مه‌ به‌ر ئەو لێشاهه‌، یان شه‌هید ده‌بم یان رزگار ده‌بم تا ده‌گه‌م به‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، له‌و باره‌دا بووم که‌ که‌سیکی ده‌موچاو هه‌لبه‌ستراوم بینی نه‌مه‌زانی کێیه‌، بێباوه‌ران هاتن، وتم ئیستا پێی ده‌گه‌ن، که‌چی ئەو ده‌ستی پر کرد له‌ ورده‌چه‌و و وه‌شاندی به‌روویاندا و هه‌موو گه‌رانه‌وه‌، چه‌ند جار ئەوه‌ی کرد، ته‌نها میقدادی کوری ئەسوه‌د له‌نیوان من و ئەودا هه‌بوو، ویستم بلیم میقداد ئەوه‌ کێیه‌، میقداد وتی ئەی سه‌عد ئەوه‌ پێغه‌مبه‌ری خواجه (ﷺ) بانگت ده‌کات، وتم له‌ کوییه‌؟ میقدادیش به‌ ئاماژه‌ پێی نیشان دام، منیش چووم بۆ لای، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی ئەی سه‌عد ئەمڕۆ له‌ کوی بوویت؟ وتم له‌ کویوه‌ پێغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) دیبیت له‌ویوه‌ بوم، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌پیش خۆیه‌وه‌ داینیشاندم و تیرم ده‌هاویشت و ده‌موت خواجه ئەمه‌ تیری خۆته‌، بیده‌ له‌ دوژمنی خۆت و دوژمنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ت، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌یفه‌رموو (خواجه نزاکه‌ی سه‌عد گیرا بکه‌، خواجه هاویشتنه‌که‌ی بپیکیت، ئاده‌ی سه‌عد، به‌دایک و باوکمه‌وه‌ به‌قوربانته‌م)، ئیتر چی تیریکم ده‌هاویشت پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نزای بۆ ده‌کردم، تا هه‌موو تیره‌کانم ته‌واو بوون، ئینجا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) تیره‌کانی خۆی ده‌دایه‌ ده‌ستم.¹

1 - المستدرک علی الصحیحین، الرقم 4257، صحه‌ الذهیبی فی التلخیص و قال علی شرط مسلم.

سه عدى كورپى ئه بى وه قاص ده لئيت جاريك له خزمهت پيغه مبه ر (ﷺ) بووم و دهسته يه هاتنه خزمه تي، پيغه مبه ر (ﷺ) به خششى هه مووياني كرد ته نها كه سيك نه بيت كه من له هه موويان زياتر به و سه رسام بووم، وتم ئه ي پيغه مبه رى خوا (ﷺ) بوچى فلانت بي به ش كرد به خوا من به باوه ردار ده بي بيم، پيغه مبه ر (ﷺ) فه رموى (يان - بلى - موسلمان)، منيش بي ده نگ بووم، دواى كه ميكي تر خو م پي رانه گيرا و هه مان شتم وته وه و پيغه مبه ر (ﷺ) هه مان شتى فه رموو، منيش بي ده نگ بووم، هه مدي خو م پي رانه گيرا و هه مان شتم وته وه و ئه ويش هه مان شتى فه رمويه وه، دواتر فه رموى (ئه ي سه عد من به خششى كه سيك ده كه م و كه سى تر هه يه له و خو شه ويستره له لام، ئه وه ش له ترسى ئه وه ي نه با دا خوا فريى داته ناو دوزه خه وه).¹

سه عدى كورپى ئه بى وه قاص له كو تا سالى ژياني پيغه مبه ردا (ﷺ) نه خو ش كه وت، پيغه مبه ر (ﷺ) چوو بو سه ردانى، سه عد ده لئيت وتم من وا نه خو شى زورى بو هيناوم و سامانم هه يه و ته نها كچيكم هه يه ميراتم لى وه ربگريت، ئايا دوو له سيى سامانم بكه م به خير؟ فه رموى نا، وتم ئه ي نيوه ي؟ فه رموى نا، دواتر فه رموى (الثالث والثالث كبير - أو كثير - إنك أن تذر ورثتك أغنياء، خير من أن تذرهم عالة يتكفون الناس، وإنك لن تنفق نفقة تبتغي بها وجه الله إلا أجرت بها، حتى ما تجعل في في امرأتك)، (سى يه ك، سى يه كيش

1 - صحيح البخاري، الرقم 27.

زۆره، ئەگەر تۆ بهیلت میراتگره کانت دهوله مەند بن بۆت باشتره له وهی به ههژاری بیانیهیلته وهو چاو له دهستی خهلك بن، تۆ ههه خه رجیهك بکهیت له پیناو خوادا بیته پاداشتی له سهه وهرده گریته، ته نانهت ئە وهش بۆ ژنه کهت دهیکهیت) منیش وتم ئەی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بهیلم له مهککه بمرم و پاداشتی هیجره تم بۆ نه بیته؟ فهرمووی (تۆ دوانا که ویت- زۆر ده ژیت- و کاری چاکه ده کهیت به وهش پله بهرزیت پی زیاد ده کات، پاشان له وانهیه تۆ زۆر بژیت تا ئە وهی بری قهوم لیته سوودمه ند بن، خواجه کۆچی هاوه لانه وه رگره و مه یانگی پره وه دواوه، به لام بیه یوا سه عدی کورپی خه وله یه) چونکه له مهککه کۆچی دواپی کرد.¹

68

سه عدی کورپی ئەبی وه قاص ده لیته له سه رده می خیلافه تی عومه ری کورپی خه ططابدا جاریک له مزگه وتدا دام به لای عوثمانی کورپی عه ففاندا، ئە ویش به ته وای چاوی بریبوو ه من، سه لامم لی کرد که چی وه لامی نه دامه وه، منیش چووم بۆ لای عومه ر و سکالام لا کرد و وتم ئەی ئە میری باوه رداران ئایا هیچ گۆرانکاریه که له ئیسلامدا روویداوه؟ دوو جار ئە وه م پی وت، ئە ویش وتی نا، به لام بۆچی؟ وتم هیچ، ته نها هینده هه یه من که میك پیش ئیستا له مزگه وتدا دام به لای عوثماندا و سه لامم لی کرد، چاوی بریبوو ه من که چی وه لامی نه دامه وه، عومه ر ناردی به شوین عوثماندا و عوثمان هات، عومه ر وتی بۆچی

1 - صحیح البخاری، الرقم 1247.

سهلامی براكه تت وه لام نه داوه ته وه؟ عوتمان وتی شتی وام نه کردووه، سهعد وتی با واتکرد، عوتمان سویندی خوارد شتی وانه بووه و منیش سویندم خوارد شتی وا بووه، دواتر عوتمان باره که ی بیر که وته وه و وتی به لئ وایه، خویه لیّم خوش به، تو که میک پیش ئیستا دات به لامدا، له و کاته دا من له خه یالی فهرمووده یه کدا بووم که له پیغه مبهرم (ﷺ) بیستبوو، سویند به خوا هه ركات بیرم ده که ویته وه چاو و دلم به په رده یه ک داده پوشریت، منیش وتم دهی من فهرمووده که ت بو ده گپمه وه، پیغه مبهر (ﷺ) باسی یه که م نزای بو کردین، ده شته کیه ک هات بو لای و سه رقالی کرد، پیغه مبهر (ﷺ) هه ستا، منیش شوینی که وتم و هه ولّم دها پیشم نه که ویته، که چی پیشم که وت، که ویستی بجیته ژوره وه، به توندی پیم کوتا به زه ویدا، پیغه مبهر (ﷺ) لایکرده وه به لامدا و فهرمووی ئه وه کییه؟ ئه بوئیسحاقه؟ وتم به لئ ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ)، فهرمووی ئه ی بو وا؟ وتم به خوا ته نها له بهرئه وه ی تو باسی یه که م نرات بو کردین، ئه م کابرا هات و سه رقالی کردیت، پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی (نعم دعوة ذي النون إذ هو في بطن الحوت: لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فإنه لم يدع بها مسلم ربه في شيء قط إلا استجاب له)، (به لئ)، نزاکه ی ذیننون که له سکی حووتدا بوو نزای کرد (لا اله الا انت سبحانک انی كنت من الظالمین)، هه ر موسلمانیک به و نزایه له پهروه ردگاری بیاریته وه خوا نزاکه ی وه لام ده داته وه).¹

1 - مسند احمد بن حنبل، الرقم 1406، مسند ابی یعلی الموصلی، الرقم 741، حسنه شعیب الارناؤوط.

69

جارىك ئافره تىك چوو بۆ لای مه پوانى كورپى حه كه م كه والى مه دینه بوو،
 وتى سه عید به شىك له زه ویه كه ی منى داگیر كردوو، مه پوانیش ناردى به
 شوین سه عیددا تا لئى پچینه وه ی له گهل بکات، سه عید وتى من به شىك له زه وى
 ئەو داگیر بکه م له کاتى کدا بیستوو مه له پیغه مبه ر (ﷺ) ده یفه رموو (من أخذ
 شبرا من الأرض ظلما، طوقه إلى سبع أرضین)، (هه رکه س به سته م بستى زه وى
 ببات گه ردن کۆت ده کریت بۆ حه وت زه وى- واته خوار حه وت م توپژى زه وى-
)، مه پوان وتى ئیتر داواى به لگه ت لى ناکه م، سه عید وتى خوایه ئەگه ر ئەم
 ئافره ته درۆ ده کات چاوه کانى لى وه رگریته وه و له زه وى خویدا بیکوژیت،
 ئەوه بوو ئەو ئافره ته نه مرد تا بینایى له ده ستدا، پاشان جارىك به ناو
 زه ویه که یدا ده رپویشت که که وته چالیکه وه و مرد.¹

70

کاتىك عومه رى كورپى خه ططاب خه لى فه بوو، سه عیدى كورپى عامیرى
 بانگ کرد و وتى من ده تکه م به والى فلانه ناوچه، ئەویش وتى ئەى ئەمیرى
 باوه رداران ئایا ده کریت بمبووریت تا نه یکه م؟ عومه ر وتى به خوا وازت لى
 ناهینم، ئیوه منتان خسته ئەم ئەرکه وه و ئیستاش ته نه ام ده خه ن؟! ئینجا وتى
 با مووچه یه کت بۆ بپرمه وه، سه عید وتى له و به شه ی هه مبووه به شى پى وى ست

1 - صحیح مسلم، الرقم 3107.

بۆ بریومه تهوه، هه موو جار که وهک خه لکی تر مووچه که ی خۆی وهرده گرت ده چوو شمه کی بۆ خانه واده که ی ده کپی و ئه وه ی لئی ده مایه وه ده یکرد به خیر، ژنه که ی پیی دهوت ئه ی ئه وه ی مایه وه چیت لیکرد؟ ئه ویش ده یوت داومه به قهرز، خه لکیک هاتن بۆ لای و وتیان ژنه که شت مافی هه یه به سه رته وه و خزمانیشت مافیان هه یه به سه رته وه، ئه ویش وتی من له بهر ئه وان دواړوژی خۆم نافه وتینم، من بیستوومه له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده یفه رموو (یجمع الناس للحساب فيجیء فقراء المؤمنین فیزفون کما یزف الحمام فیقال لهم قفوا عند الحساب فیقولون: ما عندنا من حساب ولا سمونا، فیقول لهم ربهم جل وعلا: صدق عبادي، فیفتح لهم باب الجنة فیدخلونها قبل الناس بسبعین عاما)،¹ (خه لکی کۆده کرینه وه بۆ لئی پیچینه وه، ئینجا هه ژارانی باوه رداران دین و وینه ی کۆتر ده رده چن، پییان ده وتریت راوه ستن تا لئی پیچنه وه ده کرین، ئه وانیش ده لاین ئیمه هیچ لئی پیچینه وه و ناوه ی ناانمان نیه، په روه رده گاریش پییان ده فه رمویت به نده کانم راست ده که ن، ئیتر ده رگای به هه شتیان بۆ ده کریته وه و ده هه ساڵ پییش خه لک ده چنه ناو به هه شته وه).

1 - المطالب العالیة لابن حجر، الرقم 3227.

سه له مه ی کوری سه خر ده لئیت من پیاویک بوم زۆر ده چوممه لای ژنه که م،
 ئه وه بوو که رهمه زان هات ترسام دره نگانى شه و حه زى جووتبوونم بۆ په یدا
 بییت و ده ست پی بکه م و نه گمه بارى حه سانه وه تا به یانى دیت، بۆیه
 به رامبه ر به ژنه که م ظیهارم به کارهینا، شه ویک ژنه که م خزمه تی ده کردم که
 شتیك له جه سته ی ده رکه وت و کارى تی کردم و له گه لى جووتبووم، بۆ به یانى
 چووم بۆ لای هۆزه که م، هه وال و به سه رهاته که م بۆ باسکردن، ئینجا وتم ده ی
 یه کیکتان وهرن له گه لم با بچم بۆ لای پیغه مبه رى خوا (ﷺ) تا به سه رهاته که ی
 بۆ باس بکه م، ئه وانیش وتیان به خوا نایه یین له گه لت، ده ترسین قورئانمان
 له باره وه دابه زیت یان پیغه مبه ر (ﷺ) شتیکمان به رامبه ر بلیت که دواتر
 عه یبه که ی له سه رمان بمینیته وه، خۆت برۆ بزانه چی ده بییت، منیش خۆم ته نها
 چوومه خزمه ت پیغه مبه رى خوا (ﷺ) و به سه رهاته که م بۆ گێرایه وه، ئه ویش
 فه رموی (ئاوا بوویت؟) وتم به لى، رازیشم حوکمی خوام له سه ر په یره و بکریت و
 خۆراگر ده بم و لای خوا چاوه رپى پاداشت ده بم، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی
 کۆیله یه ک ئازاد بکه، منیش به ده ستم دام به پشته ملی خۆمدا و وتم سویند
 به وه ی تۆی به حه ق ناردووه توانای ئه وه م نیه، فه رموی ده ی دوو مانگ
 به سه ریه که وه به رۆژوو به، وتم ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) جگه له رۆژوو چاریکی تر
 نیه؟ چونکه من ئه م باره م له رۆژوو گرتنه وه تووشی ئه مه بووم، فه رموی نانی
 شه ست هه ژار بده، وتم ئه ی پیغه مبه رى خوا (ﷺ) سویند به وه ی تۆی به حه ق

ناردووه ئەم ئیوارەى که تیپەرى له مالماندا هیچ نەبوو بیخۆین، فەرمووی دەى برۆ بۆ لای بەرپرسی سەدەقەى بەنى زورەیق و بلی با کۆلیک خورما و نانى شەست هەژارت پى بدات، هەمووی بەکاربەینە بۆ ژن و مندالەکانت، منیش چوومەوه بۆ لای هۆزەکەم و وتم لای ئیوهوه نارەحەتیم دەست کەوت و لای پیڤەمبەرىش (ﷺ) کراوهیى و بەرەکەتم دەستکەوت، فەرمانى کرد سەدەقەى خۆتان بدەن بە من، ئەوانیش پىیان بەخشى.¹

72

سەلەمەى کورى عمر دەلێت لەگەڵ پیڤەمبەردا (ﷺ) چوین بۆ حودەبیبیە و هەزار و چوارسەد کەسێک دەبووین، دواتر پیڤەمبەر (ﷺ) لە بنى دارەکەدا بانگی کردین تا بەیعت بدەین، خەلکی بەیعتیان دەدا، دواتر لەنیو خەلکەکە بووم کە پیڤەمبەر (ﷺ) فەرمووی ئەى سەلەمە بەیعت بدە، وتم ئەى پیڤەمبەرى خوا (ﷺ) من پىش هەموان بەیعتم پىدايت، فەرمووی هەمدى، پیڤەمبەر (ﷺ) تەماشای کرد چەکم پىنەبوو، کەوانىکی پىدام، کە خەلکەکە هەموو تەواو بوون، هەمدى فەرمووی ئەى سەلەمە بەیعتم پى نادەيت؟ وتم ئەى پیڤەمبەرى خوا (ﷺ) پىش هەموان بەیعتم پى دايت،

1 - صحيح ابن خزيمة، الرقم 2213، المستدرک على الصحيحین مع تقصیر، الرقم 2747، سنن أبى داود، الرقم 1905، سنن الدارمی، الرقم 2237، سنن الترمذی، الرقم 3304، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 16099، صححه شعيب الأرنؤوط، حسنه الألبانى في صحيح و ضعيف سنن أبى داود، الرقم 2213،

فهرمووی همدی، ئه وه بوو سیّ جار به یعه تم پیدّا، ئینجا فهرمووی ئه ی سه له مه
ئه و که وانه ی پیمدایت کوا؟ وتم ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) عامیری مامم بینی هیچ
چه کی پیّ نه بوو، منیش دام به و، پیغه مبه ر (ﷺ) پیکه نی و فهرمووی (تو وه ک
ئه وه یت که یه که میان وتی خویه خوشه ویستیکم پیّ ببه خشه له خوم لام
خوشه ویستتر بیت)، دواتر وه فدی بیباوه ران هاتن و ریکه وتن کرا، من له ناو
سوپاکه ی طه لحه ی کوری عوبه ی دولا دا بووم، خزمه تم ده کرد و له خواردنی ئه وم
ده خوارد، من ژن و منالم جیهیشتبوو و له بهر خواو پیغه مبه ر که ی کۆچم
کردبوو، دوا ی ریکه وتنه که چومله سیبه ری داریک دانیشتم، چوار بیباوه ری
قوره یش هاتن بوم و که وتنه قسه وتن به پیغه مبه ر (ﷺ)، منیش زور داخ له دل
بووم بویان، چومه بن داریکی تر و ئه وانیش چه کیان هه لواسی و راکشان، له و
باره دا بووین که یه کی که له کۆچه ران هاواری کرد ئه ی کۆچه ران ئین زونه یم
کوزرا، منیش خیرا شمشیرم هه لکردو و چوم چه کی ئه و چواره م برد که
راکشابوون، ئینجا وتم سویند به وه ی موحه ممه دی ریژدار کردوو هه رکامتان له
شوینی خوی هه ستیت دده م له گه ردنی، ئینجا ئه وانم برد بۆ لای پیغه مبه ر
(ﷺ)، عامیری مامیشم که سیکی گرتبوو و هیئا بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ)،
پیغه مبه ر (ﷺ) ته ماشایه کی ئه وان ی کرد و فهرمووی ئازادیان بکه ن، دواتر
گه راینه وه بۆ مه دینه، له شوینی بووین نیوانی ئیمه و به نی لیحیان شاخیک بوو،
ئه وانه بیباوه ر بوون، پیغه مبه ر (ﷺ) نزای لیخوشبوونی کرد بۆ ئه و که سه ی
ئه و شه وه پاسه وان ی ئه و شاخه بکات، منیش ئه و شه وه دوو یان سیّ جار

به سهر ئه و شاخه دا سهرکه وتم، دواتر هاتینه وه مه دینه، پیغه مبهه (ﷺ) هاوده م به ره باح وشتره کانی خوی نارد، منیش له گه لی بووم، دواپی عه بدوره حمانی فه زاری هی رشی برده سهر وشتره کانی پیغه مبهه (ﷺ)، شوانه که ی کوشت و هه موو وشتره کانی برد، منیش وتم ئه ی ره باح ئه و ئه سپه به ره و بیده به طه لحه ی کوری عوبه یدولا و هه والیش بده به پیغه مبهه (ﷺ) که بیباوه ران وشتره کانی ئه ویان بردوه، روومکرده مه دینه و سی جار هاوارم کرد فریا که ون، ئینجا که وتمه شوین شالاوه یان و تیربارانم ده کردن، به و شیوه تیربارانم ده کردن تا که وتمه ته نگاوی نیو شاخه که وه و منیش له سهره وه به رد م تیده گرتن، وازم نه هینا تا چی وشتری پیغه مبهه (ﷺ) هه یه هه موویم گیرایه وه، چواریان ویستیان بینه سهره وه بووم، که ده نگم گه یشته لایان، پیم تن من ده ناسن؟ وتیان نا، وتم من سه له مه ی کوری ئه کوه عم، سویند به وه ی ده موچاوی موحه ممه دی ریزدار کردوه هه رکامتان بکه مه ئامانچ خومی پی ده گه یه نم، که سیشتان ناتوانیت دهستی بگه یه نیته لام، ئه وه بوو گه رانه وه، له وی بووم که سوارچا که کانی پیغه مبهه (ﷺ) گه یشتن.¹

سه له مهی کوری عه مر ده لیت جاریک له خزمهت پیغه مبهردا (ﷺ) دانیشتبووین که تهرمیکیان هینا و وتیان نویژی له سهر بکه، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی ئایا قهرزی له سهره؟ وتیان نا، فهرمووی ئهی هیچی پاش خوی جیهیشتوو؟ وتیان نا، بویه نویژی له سهر کرد، دوی ماوه یه که تهرمیکی هینرا، وتیان ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نویژی له سهر بکه، فهرمووی قهرزی له سهره؟ وتیان به لی، فهرمووی ئهی هیچی جیهیشتوو؟ وتیان سی دینار، ئه وه بوو نویژی له سهر کرد، دواتر تهرمی سییه م هینرا، وتیان نویژی له سهر بکه، فهرمووی هیچی جیهیشتوو؟ وتیان نا، فهرمووی ئهی قهرزی له سهره؟ وتیان سی دینار، فهرمووی (خوتان نویژ له سهر هاوه له که تان بکه ن)، ئه بوو قه تاده که له وی ئاماده بوو، وتی ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نویژی له سهر بکه من قهرزه که ی ده ده مه وه، ئه وه بوو پیغه مبهری خوا (ﷺ) نویژی له سهر کرد.¹

1 - صحیح البخاری، الرقم 2190، صحیح ابن حبان، الرقم 3323، مسند احمد بن حنبل، الرقم 16206، مسند الرویانی، الرقم 1107، المعجم الکبیر للطبرانی، الرقم 6164.

سهلمانی فارسی ده لئیت: من کابرایه کی فارس بووم له گوندیکی سهر به
ئه صفه هان که پیی ده و ترا جهی، باوکم دیهقانی ئه و گونده بوو، من لای باوکم
خۆشه ویستترین کهسی سهر زهوی بووم، هینده منی خۆشده ویست که وهک
چۆن ئافرهت له ماله وه ده هیلرئیه وه، باوکم ئاوه ها له ماله وه ده هیشتمه وه،
منیش ته واو له ئایینی مه جووسیته دا رۆچوو بووم، هینده سهرقالی مه جووسیته
بووم که سهرپهرشتی ئاگری په رستگام ده کرد، باوکم پیشت ئه و کاره ی ده کرد
و منیش نه مده هیشت ئه و ئاگره بکوژئیه وه، باوکم باخیکی گه وره ی هه بوو،
رۆژیک سهرقالی بیناکاری بوو و نهیتوانی بچیت بۆ لای باخه که ی، به منی وت
کورپی شیرینم من ئه مرۆ سهرقالی ئه م بینایه م و ناتوانم بچم بۆ لای رهز و
باخه که م، جا تو له بری من برۆ فلانه ئیش و ئیش بکه، که ویستم بکه ومه ری،
وتی کورپه که م دوانه که ویت، دوانه که و تنه که تله هه موو سامان و کاره کانم لام
گرنگتره، منیش که وتمه ری، له ریدا دام به لای کلئیسایه کی مه سیحیه کاندای
له وی دهنگی ئه وانم بیست که نوژیان ده کرد، من پیشت له به ره وه ی هه میشه
له مال بووم و باوکم نهیده هیشت بیمه دهره وه، نه مده زانی هه والی خه لکی
چۆنه، که چووم بۆ لای مه سیحیه کان و ئه وانم بینی، وتم به خوا ئایینه که ی
ئه وان زۆر باشته ره له وه ی ئیمه، به و هۆیه وه دواکه وتبووم، باوکیشم ترس
دایگرتبوو و کهسی ناردبوو به شوینمدا تا بزانیته بۆچی دواکه وتوم، خۆر
ئاوابوو بوو من هه ر لای مه سیحیه کان بووم و کاره که ی باوکم نه کرد، پیشت

ئەو هی جییان بهیلم، بهوانم وت بنه رەتی ئەم ئایینه ی ئیوه له کوئییه؟ وتیان له شام، منیش گه پامه وه بو لای باوکم، وا باوکم سه رقالم کردبوو وازی هی نابوو له کاره که ی خویشی، که چوومه وه بو لای باوکم، وتی کورپه شیرینه که م له کوئی بوویت؟ مه گه ر نه موت دوا نه که ویت؟ منیش وتم باوکه گیان دام به لای خه لکی کدا له کلئسایه کدا نوژیان ده کرد، منیش سه رسام بووم به ئایینه که یان، لایان مامه وه تا خوړئاوابوون، باوکیشم وتی کورپی شیرینم ئەو ئایینه ی ئەوان راست نیه، ئایینی باوبا پیرانت باشته ره له وه، منیش وتم نه خیر باوکه گیان، به خوا ئایینه که ی ئەوان له وه ی ئیمه باشته ره، که ئەمه م وت باوکم ترس دایگرت و بریاریدا به ندیم بکات تا واز له ئایینه که م نه هیتم، کوئی خسته قاچه کانم و له ماله وه منی به ند کرد، منیش هه والم نارد بو مه سیحیه کان ئەگه ر کاروانیک له مه سیحیه کانی شام هاتن بو لاتان، هه والم بو بنیرن، پاش ماوه یه که هه والیان بو ناردم که کاروانیک هاتوو، منیش وتم ئەگه ر ئیشیان ته واو بوو و ویستیان برۆنه وه هه والم پییده ن، ئەوه بوو که ویستیان بگه ری نه وه هه والیان پییدام، منیش کوئی ئاسنینی قاچه کانم لابردو ده رچووم تا گه ی شتمه لایان و له گه لیان چووم بو شام، که چوومه ئەوی وتم کئی باشته رین که سه له م ئایینه دا تا بچم بو لای؟ وتیان فلانه قه شه له کلئسا، چووم بو لای و وتم دلّم چووه ته سه ر ئەم ئایینه و چه ز ده که م له گه ل تو بم و له م کلئسایه دا خزمه تت بکه م و له تویشه وه زانستی ئەم ئایینه فیڕ بېم، ئەویش رازی بوو، چووم بو لای و له وی مامه وه، کابرای قه شه کابرایه کی خراپ بوو، کاتی که قسه ی بو ئەو خه لکه ده کرد هانی

دهدان بۆ خیرکردن، کاتیک خه لکی خیر و زه کاتیان ده هیئا بۆ ئه و تا دابه شی بکات به سهر هه ژاراند، ئه و لای خۆی ده یه یشته وه بۆ خۆی و دابه شی نه ده کرد، به و جۆره تا حه وت سندوق زیړی کۆکرده وه، من به و هۆیه وه زۆر رقم لئی بوو، پاش ماوه یه ک مرد، مه سیحیه کان کۆبوونه وه تا تهرمه که ی ئه سپه رده بکه ن، منیش خۆم نه گرت و به وانم وت ئه م کابرایه کابرایه کی خراب بوو، کاتیک قسه ی بۆ ئه و خه لکه ده کرد هانی دهدان بۆ خیرکردن، کاتیک خه لکی خیر و زه کاتیان ده هیئا بۆ ئه و تا دابه شی بکات به سهر هه ژاراند، ئه و لای خۆی ده یه یشته وه بۆ خۆی و دابه شی نه ده کرد، ئینجا ئه وانم برد و شوینی زیړه کانی قه شه که م نیشان دان، ئه وانیش که ئه وه یان بینی، وتیان به خوا نابیت بخریته زیړ گل، بردیان و له خاچیان دا، ئینجا که وتنه به ردباران کردنی، دوا ی ئه وه قه شه یه کی تریان له شوینی ئه ودا دانا، ئه مه یان زۆر دنیانه ویست و دوارۆژیست بوو، شه و و رۆژی له پرسشتدا به سهر ده برد، پیشتر هیچ که سم هینده ی ئه و خۆش نه ویستبوو، به رده وام له لای مامه وه تا سه ره مرگی هات، وتم ئه ی فالانه که س، وا ده بینیت سه ره مرگت هاتوه، به خوا من که سم هینده ی تو خۆشنه ویستوه، جا فه رمانی چیم پی ده که یت و بۆ لای کیم ده نیریت؟ ئه ویش وتی کورپی شیرینم، به خوا ته نها کابرایه ک ده ناسم له سه ر حه ق مابیت که له موسله، بچیت بۆ لای ده بینیت وه ک من وایه، که ئه و زانایه مرد و ئه سپه رده کرا، پاش ماوه یه ک چووم بۆ موسل بۆ لای ئه و کابرایه ی مامۆستا که م پیی وتبووم و ته ماشام کرد ئه میش دنیانه ویست و خواپه رسته، وتم فالانه که س

وهسيه تي بۆ كردم بيم بۆ لاي تۆ تا له گه ل تۆ بمينمه وه، ئه وئيش وتى ده ي
كوپى شيرينم بمينه ره وه، منيش لاي مامه وه تا ماوه يه كى زۆر لاي مامه وه،
دواتر ئه وئيش سه ره مرگى هات، وتم فلانه مامۆستاي پيشووم كه سه ره مرگى
هات وهسيه تي بۆ كردم بيم بۆ لاي تۆ، ئه ي تۆ وهسيه تي چيم بۆ ده كه يت و بۆ
كويم ده نيريت؟ چونكه وهك ده بينيت وا خوا تۆي خستووه ته ئه و حاله وه كه
تيايدايت، ئه وئيش وتى كوپى شيرينم به خوا ته نها يهك پياو شك ده به م له
نصيبينه، كه زاناکه مرد و ئه سپه رده كرا، كه وتمه پرى به ره و نصيبين و خۆم
گه ياند به و كابرايه، لاي ئه وئيش به هه مان شيوه مامه وه تا ئه وئيش سه ره مرگى
هات، وهسيه تي بۆ كردم بچم بۆ لاي كابرايه كه له ناوچه ي عمووريه له خاكي
رۆم، منيش چووم بۆ لاي و له وي بينيم ئه وئيش هاوشيوه ي ئه مان خواپه رست و
چاكه كاره، له وي له گه ل په رستشه كه مدا كاسپيشم كرد و برىك مه رو مالآت و
چهند مانگايه كم ده سته كه وت، ئه م زانايه ش سه ره مرگى هات، له سه ره مرگيدا
وتم وهسيه تم بۆ ده كه يت بچم بۆ لاي كى؟ وتى كوپى شيرينم به خوا كه س له م
سه رزه ويه دا شك نابه م له سه ر ئه و بارى ئايينداريه مابيتته وه كه ئيمه له سه رى
بووين تا بتنيرم بۆ لاي، به لام تۆ نزيكى سه رده ميكييت كه له ناوچه ي حه ره م
پيغه مبه ريك ده نيريت و كوچ ده كات بۆ خاكيك له نيوان دوو شاخدايه و زه ويه كه
دارخورماي لييه، چهند نيشانه يه كه له و پيغه مبه ره دا هه يه كه شاراوه نين،
نيوانى دوو شانى مۆرى پيغه مبه رايه تي پيوه يه، ديارى ده خوات و سه ده قه
ناخوات، ئه گه ر بتوانيت بچيت بۆ ئه و ناوچه يه برۆ، چونكه كاتى ده ركه وتنى

نزیکه و پیی ده گهیت، ئه ویش مرد و ئه سپه رده مان کرد، دواتر له وی مامه وه تا کاروانیکی بازگانانی عه ره ب له هۆزی که لویه کان هاتن، منیش به وانم وت بمبه ن بۆ خاکی عه ره ب له به رامبه ردا ئه و مه پ و مالآت و چه ند مانگایه ی هه مه دهیده م به ئیوه، ئه وانیش رازی بوون، له گه ل خۆیان منیان برد، که گه یشتینه وادیلقورا، له وی سته میان لی کردم و وه ک کۆیله منیان به کابرایه کی جووله که فرۆشت، به خوا له وی دارخورمام بینی و هیوام وابوو ئه وه ئه و شاره بیته که مامۆستا که م پیی وتم، به لام دلنیا نه بووم تا کابرایه ک له به نی قوره یضه هات و منی له و خاوه نه ی پی شووم کړی، منی برد تا گه یشتینه مه دینه، هه رکه مه دینه م بینی یه کسه ر زانیم ئه و شاره یه که مامۆستا که م بۆی وه سفکرد بووم، له وی به کۆیله یی مامه وه تا ئه وه ی خوی گه وره پیغه مبه ری خوی (ﷺ) له مه ککه نارد، به لام من هیچ هه والیم نه بوو، تا ئه و کاته ی پیغه مبه ر (ﷺ) کۆچی کرد و گه یشته قوبتا، له و کاته دا له سه ر دارخورمایه ک ئیشم ده کرد بۆ خاوه نه که م، ئامۆزایه کی خاوه نه که م هات و وتی فلانه که س خوا به نی قیله له ناوبه ریته، به خوا ئیستا ئه وان له قوباندا کۆبوونه ته وه و له ده وری کابرایه ک خرپون که له مه ککه وه هاتوو وه بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی ده کات، -سه لمان ده لیت- منیش که ئه وه م بیست ته زوو یه ک هات به له شمدا و خه ریک بوو بکه وم به سه ر خاوه نه که مدا، خیرا له سه ر دارخورماکه دابه زیم و وتم ئه و هه واله چی بوو هیئات؟ خاوه نه که م دهستی به رز کرده وه و به توندی زلله یه کی لیدام و وتی تو حه قت چیه به سه ر ئه و شتانه وه، منیش وتم هیچ، ته نها حه زم کرد ئه و هه واله

ببيستم، بۆ ئيواره كهى برېك خواردنم لايوو هه لمگرت و چووم بۆ لاي پيغه مبه ر
(ﷺ) كه هيشتا له قوباء مابوويه وه، وتم تو كابرايه كي پياوچاكي و
هاوه لانيكي غه ريبه ت له گه له، منيش برېك سه ده ده قه م پييه، پيم وايه ئيوه
له هه موو كه س زياتر ئه مه تان پي ده شي ت، فه رموون، پيغه مبه ر (ﷺ) خو ي
ليي نه خوارد و داي به هاوه لاني لييان خوارد، منيش له ده رووني خو مدا وتم
ئه مه يه كي كه له نيشانه كان كه ماموستا كه م پي و تم، دواتر گه رامه وه وه
پيغه مبه ر (ﷺ) هات بۆ مه دينه، كه هاته مه دينه برېكي تر خواردنم
كو كرده وه و چوومه وه خزمه تي و وتم بينيم پيشتر سه ده ده قه ت نه ده خوارد،
ئه مه يان دياريه، فه رموو، پيغه مبه ريش (ﷺ) ليي خوارد، هاوه لانيشي لييان
خوارد، له دلي خو مدا وتم ئه مه دوو نيشانه، دواتر پاش ماويه كه چوومه
خزمه ت پيغه مبه ر (ﷺ) كه به دواي ته رمي كه وه بو، منيش پشتي پيغه مبه ر م
(ﷺ) گرت و هه لم دها بزانه نيوان دوو شاني موري پيغه مبه رايه تي پيوه يه
يان نا، كه پيغه مبه ر (ﷺ) مني بيني ئاوا پشتي ئه وم گرتووه، زاني بۆ شتيك
ده گه ريم، عه باكه ي سه رشاني لابر د تا موره كه م بيني و ئيتر زانيم پيغه مبه ري
خوايه (ﷺ)، خو م دا به سه ري دا و ماچم ده كرد و ده گريام، ئينجا كه ناري گرت و
چوومه خزمه تي و به سه رهاتي خو م بۆ گي رايه وه، پيغه مبه ر (ﷺ) حه زي كرد
هاوه لانيشي ئه م به سه رهاته م ببيستن.¹

1 - سير أعلام النبلاء، ج 1، ص 505 - 510.

پیغمبهری خوا (ﷺ) برایه تی خسته نیوان سهلمانی فارسی و
 نه بوودهدائهوه، جا جاریک سهلمانی فارسی چوو بو سهردانی نه بوودهدراء،
 بینی ژنه که ی نه بوودهدراء جلوبه رگیکی شپۆل و سیمایه کی ناشیرینی ههیه،
 وتی بۆچی ئاوایت؟ نه مموودهدراء وتی نه بوودهدرائی برات ههچ پیویستییه کی به
 دنیا نیه، سهلمان وهستا تا نه بوودهدراء هاتهوه، خواردن خرایه بهرده میان،
 نه بوودهدراء وتی تو نان بخۆ، من به پۆژووم، سهلمان وتی تا تو نه خویت منیش
 ناخۆم، ناچار نه ویش خواردی، دواتر که شه وهات نه بوودهدراء ویستی ههستی
 بو شه ونویژ، سهلمان وتی بخوه، نه ویش خهوت، دوا ی ماوه یه کی دی همدی
 ههستا ویستی شه ونویژ بکات، سهلمان وتی بنوو، که نزیك بوویه وه له کاتی
 بانگ، سهلمان وتی ههسته ئیستا کاتی شه ونویژه، ههردووکیان پیکه وه
 ههستان و شه ونویژیان کرد، سهلمان به نه بوودهدرائی وت جهسته مافی ههیه
 به سهرته وه، پهروه ردگارت مافی ههیه به سهرته وه، میوانت مافی ههیه
 به سهرته وه، ژن و مندالت مافی ههیه به سهرته وه، جا هه رکه سه و مافی خۆی بده،
 دواتر ههردووکیان چوونه خزمه تی پیغمبهر (ﷺ)، به سه رهاته که یان بو
 گپرایه وه، پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی (سهلمان راستی وتوه).¹

1 - سنن الترمذی، الرقم 2395، صحیح ابن خزیمه، الرقم 1993، سن نالدارقطنی، الرقم 1995، صحه
 الألبانی فی صحیح و ضعیف سنن الترمذی، الرقم 2413.

کاتیک ئەبووبه کری صدیق موسلمان بوو، کهوته بانگهواز کردن بوئیسلام، بیباوه پان له سهر ئه وه زور لییان دا، عوتبه ی کورپی ره بیعه به نه له کانی دهیدا له ده موچاوی و ده چوه سهر سکی ئەبووبه کر، ئیتر وای لیها تبوو ده موچاوی ئەبووبه کر نه ده ناسرایه وه، به نوتیم هاتن و ئەبووبه کریان خسته ناو جلیکه وه و بردیانه وه مال ه وه و بروایان وابوو ده مریت، باوکی ئەبووبه کر و به نوتیم ده یاندواند و ئه ویش وه لامی ده دانه وه، ده یوت پیغه مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم) چی لی هات؟ ئه وانیش به قسه هیرشیان ده کرده سهری و جییانده هیشت،¹ ئینجا به ئوممولخه یریان وت بزانه شتیکی ناده یتی بیخوات، که چی ئەبووبه کر به دایکیشی هه مان شتی ده وت، پیغه مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم) چی لیها ت، ئه ویش ده یوت به خوا هه والی ها وه له که تم نیه، ئەبووبه کر وتی برۆ بو لای ئومموجه میلی کچی خه ططاب و لای ئه و پرسیا ری پیغه مبه ری خوام (صلی اللہ علیہ وسلم) بو بکه، ئوممولخه یر چوو بو لای ئومموجه میل و وتی ئەبووبه کر داوای هه والی موحه مبه دی کورپی عه بدولات لی ده کات، ئه ویش وتی من ئەبووبه کر و موحه مبه د نانا سم، ئه گه ریش هه ز ده که یت له گه لت دیم بو لای کورپه که ت، وتی به لی، ئه وه بوو له گه ل ئوممولخه یر چوو بو مالی ئەبووبه کر و بینی له چ حالیکدایه، ئومموجه میل دهستی کرد به شیوه ن و وتی به خوا ئه وانیه ی وایان کردوه به تو، فاسق و بیباوه ین و داوام له خوا یه تو له ت له وان بکاته وه،

1 - أسد الغابة، ج 7، ص 353.

ئەبووبەکر وتی پێغەمبەر (ﷺ) چی لیھات؟ ئومموجمیل وتی ئەوہ دایکتە، قسەکانمان دەبیستیت، ئەبووبەکر وتی ترست لەو نہبیئت، ئومموجمیل وتی پێغەمبەر (ﷺ) چاکەو سەلامەتە، ئەبووبەکر وتی لە کوئیە؟ وتی لە مائی ئیبنولئەرقەمە، ئەبووبەکر وتی دەی خوا ئاگادارە تا نہچم بۆ لای پێغەمبەری خوا (ﷺ) نہ نان دەخۆم و نہ ئاو دەخۆمەوہ، ئومموجمیل و ئوممولخەیر وەستان تا خەلکی بلأوہیان کرد، ئینجا نہوینە ژیر بالی و بردیان بۆ لای پێغەمبەر (ﷺ)¹، کہ گەشتن بە یەکدی، پێغەمبەر (ﷺ) خۆی دا بەسەر ئەبووبەکرە و ماچی دەکرد و دلای بۆی دەسووتا، ئەبووبەکر وتی ئەی پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەوہ دایکمە و تۆیش پیروزیت، نزای بۆ بکە و بانگی بکە بۆ ئیسلام، بەلکو خوا بە هۆی تۆوہ لە دۆزەخ رزگاری بکات، پێغەمبەریش (ﷺ) بانگەوازی دایکی کرد، ئەویش موسلمان بوو.²

1 - البداية والنهاية لابن كثير، ج3، ص 30.

2 - أسد الغابة، ج7، ص 354.

سوراقه ی کوری مالیک ده لیت کاتیک پیغه مبهەر (ﷺ) و نه بووبه کری صدیق کۆچیان کرد، نیردراوانی قورپه یش هاتن بو لامان و وتیان هه رکه س پیغه مبهەر (ﷺ) یان نه بووبه کر بکوژیت یان به دیل بگریت نه وه پاداشت ده کریت و پاداشته که شی هینده ی خوین باییه که، منیش له کۆرپکی به نی مودلیجا دانیشتبوم که کابرایه کی مودلیجی هات و وتی نه ی سوراقه که میک پیش ئیستا دوو تارماییم له که ناراه وه بینی، سوراقه وتی زانیم نه وانن، وتم نه وه نه وان نین، نه وه فلان و فلان بون که تو بینیوتن، دوایی که میک له کۆره که دا مامه وه و دواتر چوممه وه ماله وه و فرمانم کرد به که نیه که که م تا نه سپه که م بو ناماده بکات، رمه که مم هه لگرت و سوار وشتره که م بووم، چوم تا نزیک بوومه وه له پیغه مبهەر (ﷺ) و نه بووبه ر، له وی نه سپه که م منی خست، هه ستامه وه و دستم برد بو کیفی تیره کانم و تیریکم ده رکرد و کردم به دوو له ته وه که چی به دللی خوم بو دهرنه چوو،¹ سواری نه سپه که م بوومه وه و نزیک بوومه وه لییان، گویم لیبوو پیغه مبهری خوا (ﷺ) قورئانی ده خویند و لای نه ده کرده وه، به لام نه بووبه کر زور لای ده کرده وه، نه وکات دوو دهستی نه سپه که م رۆچوون به ناو زه ویداو تا نیوه ی له زه ویدا بوو، له سه ر نه سپه که م که وتمه خواره وه، تیم خوری و نه سپه که م هه ستایه وه، به لام دهسته کانی نه ده هاتنه دهره وه، که ریک وه ستایه سه رپی بینیم دوو که لیک له ئاسمانه وه

¹ - له سه رده می نه فامیدا نه و عاده ته هه بوو تیریان ده کرد به دوو به شه وه بو تاقیه کردنه وه ی به ختیان.

دیاره، همدی تیریکم ده رکرد و له تم کرد که چی خراپه کهم بۆ ده رچوو، داوای په نام کرد لییان، ئه وانیش وهستان، سواری ئه سپه کهم بووم تا چومه لایان، که بینیم ئاوام به سه رها ت و تم به دلنیا ییه وه دوارپۆژ بۆ پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده بیئت، پیم وت هۆزه که ت پاداشتی خوین باییه کیان داناوه بۆ گرتن یان کوشنتنت، ئینجا هه وال و باس چی هه بوو بۆم باسکردن، دواتر پیم وتن شمه ک و پیویستی چییان ده ویئت با لای من بیبه ن، پیغه مبه ر (ﷺ) ته نها داوای لیکردم زانیاریان بشارمه وه و نه هیلم خه لک پییان بزانیئت، منیش داوام لیکرد نامه یه کی په نام بۆ بنووسیئت، ئه ویش فه رمانی کرد به عامیری کوری فوه هیره و ئه ویش له پارچه پیسته یه کدا بۆی نووسیم، دواتر پیغه مبه ر (ﷺ) چوو،¹ ئینجا سوراقه ئه و نووسینه ی هه لگرت تا ئه و کاته ی پیغه مبه ر (ﷺ) له طائفه وه گه رایه وه سوراقه چوو بۆ لای و ئه و نامه ی پی نیشان دا، ئه وکات له جه عرانه بوو، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی نزیک به ره وه، ئه ویش نزیک بوویه وه و موسلمان بوو.²

ئه بووبه کر ده لیت کاتیك سوراقه گه یشت پیمان وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه وه گه یشت پیمان، فه رموی خه فه ت مه خو خوامان له گه له، که ته واو نزیک بوویه وه و نزیکه ی چه ند رمیک دوور بوو لیمانه وه ده ستم کرد به گریان و وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وا گه یشت پیمان، فه رموی بۆچی ده گریت؟ وتم به خوا بۆ خوّم ناگریم، به لکو بۆ تو ده گریم، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی

1 - صحیح البخاری، الرقم 3714.

2 - البداية والنهاية لابن كثير، ج3، ص 185.

خوایه بهو جوړه‌ی خۆت ده‌ته‌وێت دووری بخه‌ره‌وه لیمان، ئه‌وه‌بوو ئه‌سپه‌که‌ی تا لای سکی چوو به‌ناخی زه‌ویدا و سوراقه‌ش که‌وته خواره‌وه، سوراقه‌ وتی ئه‌ی موحه‌مه‌د ئه‌زانم ئه‌مه‌ کاری تو‌یه، نزا بکه‌ خوا رزگارم بکات، به‌خوا مه‌رج بی‌ت ری له‌وانه‌ی دوا‌ی خۆم ون بکه‌م تا نه‌گه‌رین به‌دواتدا، ئه‌وه‌ش تیره‌کانم تیریکیان ببه، ده‌زانم ده‌ده‌یت به‌ لای وشتر و رانه مه‌په‌کانمدا له‌ فلانه شوین، له‌وی چه‌ندت پێویسته‌ بیبه، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی هیچ پێویستیمان نیه به‌ وشتره‌کانت، ئینجا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نزای بو کرد و سوراقه‌ش گه‌رایه‌وه بو لای هاوه‌له‌کانی خۆی.¹

دواتر که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) گه‌یشته‌ مه‌دینه، سوراقه‌ که‌وته باسی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی و گرنگی و گه‌وره‌یی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، قوره‌یشیش ده‌ترسان ئه‌و قسانه‌ی سوراقه‌ بی‌ته‌ هۆکاری موس‌لمانبوونی خه‌لکیکی زۆر، بو‌یه ئه‌بوجه‌هل نامه‌یه‌کی نووسی و هۆشیاری دا که‌ موس‌لمان نه‌بن و نه‌بن به‌ دوو به‌شه‌وه، سوراقه‌ش وه‌لامیکی جه‌رگه‌ری ئه‌بووجه‌هلی دایه‌وه.²

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 6372، صححه شعيب الأرنؤوط، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 3، الطبقات الكبرى لابن سعد، ج4، ص 366.
2 - البداية والنهاية لابن كثير، ج3، ص 186.

ئه بوسوفیان دهلیت جاریک که له شام بووین، هیره قل ناردی به شوین کاروانی قورپه شیاندا، ئه مهش له ماوهی ریککه وتنه که ی قورپه شیدا بوو، ئه وانیش چوونه کورپه که ی هیره قله وه، گوره کانی رومیش له دهوری بوون، ئینجا داوای وه رگی پکی کرد، هیره قل وتی کی له ئیوه خزمایه تی هیه له گه له ئه و که سه ی بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی ده کات؟ منیش وتم من له هه موویان لی نزیکترم، وتی نزیکی بکه نه وه لی م و هاوه له کانی بخه نه پشتیه وه، به وه رگی پکه ی وت، پییان بلی من پرسیار له و پیاوه ده کم، ئه گه دروی له گه له کردم، پی م بلی ن، ئه بوسوفیان دهلیت به خوا ئه گه له بهر شه رمی ئه وه نه بوایه به دروم بخه نه وه، دروم ده کرد به دهم پیغه مبه ره وه (صلوات)، یه که م شت پرسیار لی کردم، وتی ره چه له کی له نیوتاندا چونه؟ وتم خاوه ن ره چه له که، وتی ئه ی که س پیش ئه و ئه و قسانه ی کردووه؟ وتم نا، وتی هیچ له باوبا پیرانی پاشا بون؟ وتم نا، وتی ئه ی خه لکی هه ژار شوینی ده که ون یان خانه دانه کان؟ وتم لاوازو هه ژاره کان، وتی زیاد ده که ن یان که م ده که ن؟ وتم زیاد ده که ن، وتی که سیان ده سته ردار ی ئایینه که ی ده بی ت؟ وتم نا، وتی ئه ی ئیوه پیشتر دروتان لی بیستوه؟ وتم نا، وتی ئه ی ناپاکی هیه؟ وتم نا، ئیستاش له ریککه وتنن له گه لی و نه مان دیوه ناپاک بی ت، وتی ئه ی دژایه تیتان ده کرد؟ وتم به لی، وتی جه نگتان له گه لی چونه؟ وتم هه ر جاره و یه کی کمان سه رکه وتوو بوین، وتی فه رمانی چی ده کات پی تان؟ وتم دهلیت خوی تاک و ته نه ای بی هاوه له

بپه‌رستن و واز له قسه‌ی باوبا‌پیرانتان بهینن، فه‌رمانمان پی ده‌کات به نویژ و زه‌کات و راستگویی و داوین پاکي و په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، هیره‌قل به وه‌رگیره‌که‌ی وت پی‌ی بلی، پرسیارم لی‌کردیت سه‌بارت به ره‌چه‌له‌کی، تویش وت خاوه‌ن ره‌چه‌له‌که، پیغه‌مبه‌رانیش له خاوه‌ن ره‌چه‌له‌که‌کانی هوزه‌کانیاندا بون، وتم که‌ستان پیشتر شتی وای وتووه، وت نا، وتم نه‌گه‌ر که‌س وای وتبیت نه‌وه ده‌کرا نه‌وه قسه‌ی پیشینانی خوی دووباره بکاته‌وه، وتم باوبا‌پیرانی که‌سیان پاشا بون، وت نا، نه‌گه‌ر وابوایه ده‌موت داوای ده‌سه‌لاته‌که‌ی باوکی ده‌کات، وتم پیش نه‌مه دروتان لی‌بیستبوو؟ وت نا، ده‌ی که‌سیک درو به‌رامبه‌ر خه‌لک نه‌کات، قه‌ت درو به‌دهم خواوه‌ناکات، وتم خانه‌دانه‌کان شوینی ده‌که‌ون یان هه‌ژاران، وت هه‌ژاران، شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌رانی پیشوویش هه‌ژاران بون، وتم زیاد ده‌که‌ن یان که‌م ده‌که‌ن، وت زیاد ده‌که‌ن، ئیمانیش هه‌ر وایه، وتم که‌سیان واز دینیت له ئایینه‌که‌ی، وت نا، چیژ و جوانی ئیمانیش وایه تی‌که‌ل به‌دله‌کان ده‌بیت، وتم ناپاکی ده‌نوینیت، وت نا، پیغه‌مبه‌رانیش وان ناپاکی نانوینن، وتم فه‌رمانی چیتان پی ده‌کات، وت فه‌رمان ده‌کات خوای تاک و ته‌نها بپه‌رستن و هاوه‌لی بو دانه‌نین و بت نه‌په‌رستن و نویژ بکه‌ن و راستگو و داوین پاک بن، نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی ده‌یلینیت راست بیت، نه‌وه نه‌م شوین پیانیه‌ی منیش ده‌گریت، من ده‌مزانی نه‌وه پیغه‌مبه‌ره ده‌رده‌که‌ویت، به‌لام نه‌مده‌زانی له ئیوه‌یه، نه‌گه‌ر ده‌مزانی ده‌گونجا به‌هه‌ر هیلاکیه‌ک خوم ده‌گه‌یاندی لای، نه‌گه‌ر له‌لای بوومایه قچه‌کانیم ده‌شورد، پاشان داوای نامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوای

(ﷺ) کرد که به دیحیه‌دا ناردبوی بۆ گه‌وره‌ی بوسرا و درا به هیره‌قل و خویندیوه، که له خویندنه‌وه‌ی نامه‌که بویه‌وه، گرمه‌و بۆله له دهوری زیادی کرد و ئیمه‌ کراینه‌ ده‌روه، که چووینه‌ ده‌روه، به‌ هاوپی‌کانم وت به‌خوا باسوخواسی کورپی ئه‌بی که‌بشه‌ گه‌وره‌ بووه، وا پاشای به‌نیله‌فه‌ر لی‌ی ده‌ترسیت، ئیتر دُنیا بووم زیاتر سه‌رده‌که‌ویت تا ئه‌وه‌ی خوا ئیسلامی خسته‌ دلمه‌وه.¹

79

جاریک ژنه‌که‌ی سه‌فوانی کورپی موعه‌ط‌طهل هات بۆ لای پیغه‌مبهر (ﷺ) و وتی ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) سه‌فوانی می‌ردم که دیته‌وه کاتیک نوێژ ده‌که‌م لیم ده‌دات و که رۆژوش بگرم پیم ده‌شکینیت، تا خۆریش هه‌له‌یه‌ت نوێژی به‌یانی ناکات، سه‌فوانیش خۆی له‌وی ئاماده‌ بوو، پیغه‌مبهر (ﷺ) پرسباری له سه‌فوان کرد بۆچی وایه؟ سه‌فوان وتی ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌وه‌ی وتی له کاتی نوێژدا لی‌ی ده‌ده‌م، ئه‌و ئافره‌ته‌ سووره‌ته‌که‌ی من ده‌خوینیت و منیش وتوومه‌ ئه‌وه مه‌خوینه، پیغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رمووی (ئه‌گه‌ر ته‌نها ئه‌و یه‌ک سووره‌ته‌ بوایه‌ بۆ خه‌لکی به‌س بوو)، سه‌فوان وتی سه‌باره‌ت به‌ رۆژوو شکاندنه‌که‌ی، ئه‌و ئافره‌ته‌ به‌رده‌وام رۆژوو ده‌گریت و منیش

1 - صحیح البخاری، الرقم 7.

گه نجیكم و توانای خوگرتنم نیه، پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی (با هیچ ژنیک بی مؤله تی میرده که ی رۆژوو نه گریت)، سه بارهت به درهنگ نویژکردنه که م، ئیمه هه موومان وا راهاتوین تا خوړ هه لئه یهت بیدار نابینه وه، پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی (که له خه وه ستایت نویژه کهت بکه).¹

80

دوای ئه وه ی غه زای به در روویدا و موسلمانان سه رکه وتن به سه ر بیباوه راندا، عومه یری کورپی وه هب هات بو لای سه فوانی کورپی ئومه ییه و دانیشتبوون، سه فوان وتی دوای کوزراوانی به در خوا ئه م ژیا نه بپرئ، عومه یریش وتی ئه ری به خوا، به خوا خو شی له م ژیا نه یا نه ماوه، ئه گه ر له بهر ئه وه نه بیئت قه رزم له سه ره وه هیچم نیه بیده مه وه و له بهر ژن و مندال له کانم نه بوایه که هیچیان بو شک نابم بویان جیبه یلم، ده چووم بو لای موحه مه د و ده مکوشت، چونکه بیانوویه کم هه بوو ده چووم و ده موت هاتوم تا ئه و کورپه دیله م وه ربگر مه وه، سه فوانیش به و قسه ی دلخوش بوو و وتی قه رز و خه رچی ژن و مندالت له سه ر من به لام تو ئه وه بکه، ئه وه بوو سه فوان ئاماده کاری بو کرد و شمشیریکی ژه هراویشی بو ئاماده کرد، عومه یر به سه فوانی وت چهند شه ویك ئه مه لای که س باس مه که، ئه وه بوو

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 1504، المستدرک علی الصحیحین، الرقم 1532، سنن أبی داود، الرقم 2116، صححه الذهبي فیالتلخیص، كما صححه شعيب الأرنؤوط، كما صححه الألباني فی صحیح و ضعیف سنن أبی داود، الرقم 2459.

عومهیر چوو بۆ مه‌دینه و چووه بهر ده‌رگای مزگه‌وت و وشتره‌که‌ی به‌سته‌وه و به شمشیره‌وه چوو بۆ لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، عومه‌ری کورپی خه‌ط‌طاب که عومه‌یری به شمشیره‌وه بینی ترس دایگرت و وتی برواننه ئه‌و سه‌گه له‌به‌رده‌رگایه، ئه‌وه دوژمنی خوایه که خه‌لکی لیّ هان ده‌داین، عومه‌ر چوو په ژووره‌وه بۆ لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و وتی ئه‌وه عومه‌یری کورپی وه‌هبه به چه‌که‌وه هاتووه‌ته ناو مزگه‌وت، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تو ده‌زانیت ئه‌و ناپاک و خراپه‌کاریشه لیّ دُنیا مه‌به، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی بیکه‌ره ژووره‌وه بۆ لام، عومه‌یر و عومه‌ر پیکه‌وه هاتن و هاوه‌لانیش هاتنه ژووره‌وه، چونکه عومه‌ر فه‌رمانی کرد وریابن ئه‌گه‌ر عومه‌یر شتیکی کرد ریّ پیّ نه‌دن، خۆیشی شمشیره‌که‌ی پیّ بوو، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به عومه‌ری فه‌رموو تو له دواوه بوه‌سته، عومه‌یر که نزیک بوویه‌وه وتی به‌یانیت باش، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی (خوا له‌بری ئه‌و سه‌لامه‌ی تو به سه‌لامی خۆمان ریژداری کردوین که سه‌لامی ئه‌هلی به‌هه‌شتیه‌کانه)، ئینجا فه‌رمووی بۆچی هاتویت ئه‌ی عومه‌یر؟ ئه‌ویش وتی هاتوم دیله‌که‌مم بده‌نه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی ئه‌ی ئه‌و شمشیره‌ چه‌ پیّت؟ ئه‌ویش وتی خوا ببیرپیت جا ئه‌و شمشیره‌ چه سوودیکی هه‌یه، که دابه‌زیم له‌بیرم چوو دایبینیم، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی (راستم پیّ بلیّ بۆچی هاتویت؟) عومه‌یر وتی ته‌نها بۆ بردنه‌وه‌ی دیله‌که‌م هاتوم، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی (ئه‌ی چه مه‌رجیکت دانا بۆ سه‌فوانی کورپی ئومه‌یه‌یه له‌ حیجردا؟) عومه‌یر ترسا و وتی چه مه‌رجیکم داناوه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی به‌لینت دا بمکوژیت به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ت بداته‌وه، خوا ریّ نادات ئه‌وه بکه‌یت، عومه‌یر خیرا شایه‌تومانی هینا و وتی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا

(ﷺ) نيمه ده مانوت درؤ ده كه يت كه ده لئيت سروشت بؤ ديت، به لام ئەم قسه ي نيوان من و سه فوان له حيجر كه س نه يده زاني جگه له من و سه فوان، به لام خوا ئه وه ي گه ياند به تو، بويه بروام هينا به خواو پيغه مبه ره كه ي و سوپاس بؤ خوا كه مني گه ياند به م مه قامه، موسلمانان به موسلمانبووني عومه ير دلخوش بوون، عومه ر وتي كه عومه ير هات له به رازيك لام بيزراوتر بوو، هچي كه موسلمان بوو هينده ي يه كيك له كوره كانم لام نازيز بوو، پيغه مبه ر (ﷺ) فه رموي (دابنيشه دلنه وات بكه ين)، ئينجا فه رموي (براكه تان فيري قورئان بكه ن و ديله كه ي بؤ نازاد بكه ن)، عومه ير وتي ئه ي پيغه مبه ري خوا (ﷺ) من زور هه ولم دها دزايه تي ئيسلام بكه م، جا ئيستا مؤله تم ده ده يت بچمه وه ناو قوره يش و بانگيان بكه م بؤ ئيسلام به لكو خوا رينموننيان بكات؟ پيغه مبه ريش (ﷺ) مؤله تي پيدا، عومه ير چوو يه وه بؤ مه ككه و سه فوانيش له كوري قوره يشيه كاندا بوو ده يوت موژده تان لي بيت موژده يه كتان بؤ ديت خه مي به درتان بير ده باته وه، هه ركه س له مه دينه وه ده هاته مه ككه سه فوان هه والي مه دينه ي ده پرسى تا دواچار هه والي زاني كه عومه ير موسلمان بووه، كه ئه وه ي زاني وتي به لين بيت هيچ يارمه تيه كي نه ده م و قسه شي له گه ل نه كه م، عومه ير هاته وه مه ككه و كه وته رينمايي خه لك بؤ موسلمان بوون و ژماره يه كي زور موسلمان بوون.¹

1 - المعجم الكبير للطبراني، الرقم 13992،

کاتیك پیغه مبهەر (ﷺ) کۆچی کرد بۆ مه دینه، طه لحه ی کوری به پراء تازه پیگه یشتبوو، ده چوو خۆی ده نووساند به پیغه مبه ره وه (ﷺ) و قاچی ماچ ده کرد،¹ ده یوت ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) چۆنت پی خۆشه فه رمانم پی بکه، له قسه ت ده رناچم، پیغه مبه ریش (ﷺ) پیکه نی و فه رمووی (برۆ باوکت بکوژه)، خیرا طه لحه چوو تا بیکوژیت، پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فه رموو من نه نیردراوم بۆ پچراندنی په یوه ندی، پاش ماوه یه ک طه لحه نه خۆش که وت، پیغه مبه ر (ﷺ) چوو بۆ سه ردانی، سه رمایه کی سه ختی زستان بوو، کاتیك ویستی جیی به یلئیت، به ژنه که ی طه لحه ی فه رموو (وا ده بینم مه رگ یه خه ی به طه لحه گرتووه، جا هه والم پی بده ن تا ئاماده ی بم و نوژی له سه ر بکه م، په له شی تیا بکه ن)، پیغه مبه ر (ﷺ) نه گه یشته لای به نی سالیم که طه لحه مرد و شه و به سه ردا هات، طه لحه ش وتبوی ئه سه پرده م بکه ن و بمگه یه ننه وه به په روه ردگارم، پیغه مبه ری خواش (ﷺ) بانگ مه که ن، چونکه ده ترسم جووله که ده ستی خۆیانی پی بگه یه نن و به هۆی منه وه تووشی شتیك بیئت، روژ بوویه وه ئینجا هه وال درا به پیغه مبه ر (ﷺ)، خیرا پیغه مبه ر (ﷺ) چوو تا له سه ر گوپه که ی وه ستا، خه لکی ریزیان به ست و پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی (خوایه وا پیشوازی له طه لحه بکه که بۆی پیبکه نیت و بۆت پیبکه نیئت).²

¹ - أسد الغابة، ج3، ص 80.

² - المعجم الاوسط للطبراني، الرقم 8328، معرفة الصحابة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم 3485.

له گيڙانه ووهيه كي تر دا هاتووه، طه لحه چوويه خزمهت پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) و وتي دهستت بکه ره وه تا به يعهتت پيښدهم، پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) فهرمووي ته نانهت نه گهر فهرمانتپي بکه م په يوه ندیت له گه ل دايکت بچپڙنیت؟ وتي نا، دواتره مدي هاته وه و وتي دهستت بکه ره وه تا به يعهتت پيښدهم، پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) فهرمووي له سه رچي؟ وتي له سه ر ئيسلام، فهرمووي نه گهر ته نانهت فهرمانت پي بکه م په يوه ندیت له گه ل دايکت بچپڙنیت؟ وتي نا، بو جاري سييه م هه مان شت دووباره بوويه وه، پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) فهرمووي نه ي طه لحه له ئاييني ئيمه دا پچراندني په يوه ندی نيه، به لام حه زم کرد هيچ گومانیک له ئايينتا نه مينيت، طه لحه زور به چاكي موسلمان بوو، داوي ماويه ك طه لحه نه خووش كه وت، پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) چوو بو سهرداني و ته ماشاي کرد له هوش خوي چوو، فهرمووي (بروام وايه نه مشه و طه لحه ده مریت، جا نه گهر هاته وه هوش بنيرن به شويندا)، نه وه بوو له نيوه ندی شه ودا طه لحه هاته وه هوش، وتي پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) نه هات بو سهردانم؟ وتيان با، پتيان وت پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) چي فهرمووه، طه لحه وتي مه نيرن به شويندا نه وه ك شتي بيگه زيت يان تووشی شتيك بيت، به لام نه گهر روژ بوويه وه، سه لامی منی پي بگه يه ن و بلين داواي ليخوشبوونم بو بکات، دواتر مرد، کاتيک به يانی پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) نويزي به يانی کرد، هه والي طه لحه ي پرسى، هه واليان پيدا وه فاتى کردووه و تيان چي وتوووه داواي چي کردووه، پيڻغه مبهه^(صَلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) دهسته کانی به رز کرده وه و فهرمووي (خوايه وا پيشوازي بکه که بو تو پيښکه نيت و توپش بوي پيښکه نيت).¹

طه لحه ی کورې عه مر ده لیت من چومه مه دینه و له صوففه دابه زیم، پیغه مبه ر (ﷺ) رۆژانه بړیک خورمای بو ده هی ناین و بهرگیکی هه رزان به ه امان ده پوښی، جاریک پیغه مبه ر (ﷺ) نویژی بو کردین، که سه لامی دایه وه، له راست و چه په وه نه هلی صوففه بانگیان کرد نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) خورما سکی سووتان دین و بهرگه که شمان جهسته ی ویران کردین، پیغه مبه ریش (ﷺ) چوو به ره و لای مینه ره که ی و سهرکه وت و سوپاس و شتایشی خوی کرد و باسی ناره حه تی خوی کرد که له ده ست هۆزه که ی تووشی بووه، ده یفه رموو جار بووه زیاد له سیانزه رۆژ خوم و هاوه له که م ته نها خوارد نمان به ریر- به ری ئه راک- بووه، دواتر هاتین بو لای ئه م برایانه مان له پشتیوانان و زوربه ی خوراکیان خورما بوو، تیایدا به شدار بووین، سویند به خوا ئه گه ر نان و گوشت شک به رم، تیرتان ده که م لی، به لام له وانه یه بگه نه سه رده میک ته نها که سیکتان به ری به یان به له مه خوارد نیکی بو به ینریت و ئیواره به له مه خوارد نیکی تری بو به ینریت، هاوه لان وتیان نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و کاته باشین یان ئیستا؟ فه رموی به لکو ئیوه ئه مپرو باشترن، ئه مپرو خوشه ویستی له نیوتاندا هه یه، به لام ئه وکات ده دن له گه ردنی یه کدی.¹

1 - المستدرک علی الصحیحین، الرقم 4232، صححه الذهبي فی التلخیص، شعب الإیمان للبيهقي، الرقم 1199.

کاتیك خهلكی له دهوری پیغهمبهر (ﷺ) بلاوهیان کرد، تهنها دوانزه
 كهس له دهوری مانهوه، یهكك لهوانه طهلههی كوری عوبهیدولا بوو، جا
 بیباوهپان دهیانویست خویمان بگهیهنن به پیغهمبهر (ﷺ)، پیغهمبهر (ﷺ)
 فهرمووی کی بهرامبهریان دهوهستییت؟ طهلهه وتی من، پیغهمبهر (ﷺ)
 فهرمووی وهك ههیت (له شوینی خۆت به)، یهكك له پشتیوانان وتی من ئهی
 پیغهمبهری خوا (ﷺ)، فهرمووی دهی تۆ بجهنگه، کابرا جهنگا تا شههید بوو،
 دواتر تهماشای کرد هیشتا بیباوهپان دین، فهرمووی کی رییان پی دهگریت؟
 طهلهه وتی من، پیغهمبهر (ﷺ) ههمان شتی پی فهرموو و ئه مجارهش
 کابرایه کی پشتیوانی چوو تا ئه ویش شههید بوو، بهردهوام بهو جوړه بوو تا
 هه موو پشتیوانیه کانی دهوری شههید بوون و تهنها مایه وه پیغهمبهر (ﷺ) و
 طهلههی كوری عوبهیدولا، پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی کی رییان پی دهگریت؟
 طهلهه وتی من، جهنگی یانزه كهسی کرد تا شمشیر بهر دهستی كهوت و
 په نه کانی برا، طهلهه وتی ئاخ، پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی ئه گهر بتوتایه
 به ناوی خوا فریشته کان بهرزیان ده کردیته وه و خه لکیش ته ماشایان ده کرد،
 دواتر خوای گه وره بیباوهپانی تیکشکاند.¹

1 - السنن الكبرى للنسائي، الرقم 4226، المعجم الاوسط للطبراني، الرقم 8872، حسنه الألباني في صحيح
 و ضعيف سنن النسائي، الرقم 3149.

طوفه یلی کوری عمر که سایه تیه کی خانه دان و شاعیر بوو، جاریک چوو بو
 مه ککه، خه لکی له قورپه یشیه کان چوون بو لای و وتیان ئه ی طوفه یل، تو
 هاتویته ته شاری ئیمه و ئه م کابرایه ی له نیوماندایه - مه به ستیان پیغه مبه ر (صلوات
 علیہ وسلم) بوو - باری خراپ کردوین و ریزی تیگداوین و قسه ی ئه لئیت جادوو و کور و باوک
 و براو برا و ژن و میرد له یه ک ئه کات، ده ترسین باری تو و هوزده کشت
 بشیوینیت، بویه هیچ قسه ی له گه ل مه که و گوئی بو مه گره، طوفه یل وتی به خوا
 هینده یان پی و تم بزیرم دا هیچ گوئی لی نه گرم و قسه ی له گه ل نه که م، دواتر
 چووم بو حه رهم و هه ردوو گویم ئاخنیبوو تا قسه ی موحه ممه د نه بیستم، روژیک
 چووم بو مزگه وت، ده بینم پیغه مبه ر (صلوات علیہ وسلم) لای که عبه وه نوژ ده کات، منیش
 که میک له نزیکیه وه وه ستام، ویستی خوا وابوو هه ندی قسه ی بیستم،
 قسه کانی وان بوون، له ده روونی خوودا و تم دایکم روله روم بو بکات، خو من
 که سیکی ژیر و شاعیرم و ده زانم چاک و خراپ چیه، با گوئی لیبگرم، ئه گه ر
 چاکی وت وه ری ده گرم و ئه گه ریش خراپی وت وازی لی دینم، که میک وه ستام تا
 چوویه وه به ره و ماله وه، که وتمه شوینی، که چوویه ماله وه، منیش له گه لی
 چوومه ژوره وه و وتم ئه ی موحه ممه د هوزده کات پییان وتووم تو ئاواو ئاوایت،
 وایان لی کردم گویم ئاخنی تا قسه ت نه بیستم، به لام ویستی خوا وابوو شتی که له
 قسه کانتیم بیست، قسه کانت جوان بون، بویه باسی خوتم بو بکه، پیغه مبه ریش
 (صلوات علیہ وسلم) مه سه له که ی بو باسکرد و قورئانی به سه ردا خوینده وه، ئه ویش وتی

به خوا تا ئیستا قسه ی وا باشم نه بیستوه و له مه راستتر و دادوه رانه ترم نه بیستوه، بۆیه موسلمان بووم و شایه تومانی حه قم هیئا، ئینجا وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من که سیکم له ناو هۆزه که مدا قسه م وه رده گیریت و سه باره ت به ئیسلام قسه یان له گه ل ده که م، جا نزام بۆ بکه خوا یارمه تیم بدات بانگه وازه که م له نیویاندا سه رکه وتوو بیئت، پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رمووی (اللهم اجعل له آیه)، (خوایه نیشانه ی پی ببه خشه) منیش ده رچووم و گه یشتمه وه ناو هۆزه که م، که گه یشتمه به رزایی رووه و هۆزه که م، رووناکیه که وته نیوچاوانمه وه دهوت چرایه، وتم خوایه با نیشانه که له ده موچاومدا نه بیئت، چونکه ده ترسم و ابزانن له بهر وازه یانمان له ئایینه که یان ده موچاوم شیواوه، ئیتر رووناکیه که که وته سه ر جیده سته قامچیه که ی ده ستم، خه لکه که که له وی بوون ئه و رووناکیه یان ده بیینی، چومه وه مال وه، باوکم هات بۆ لام، وتم بابه گیان که نار بگره لیم، نه ده تناسم و نه ده مناسیت، وتی بۆچی کورپه شیرینه که م، وتم من موسلمان بووم و شوین ئایینی موحه ممه د که وتووم، ئه ویش وتی کورپی شیرینم ئایینی منیش هه مان ئایینی توویه، وتم ده ی برۆ خۆت بشۆ و جله کانت پاک راگره، ئینجا هاته وه، باسی ئیسلامم بۆ کرد و ئه ویش موسلمان بوو، دواتر ژنه که م هات و چیم وت به باوکم به ویشم وت، وتی بۆچی به باوکه وه به قوربانانم، وتم من موسلمان بووم و شوین ئایینی موحه ممه د که وتووم، ئه ویش ئاماده یی ده ربیری موسلمان بیئت، داوام کرد بروات خۆی بشوات، چوو و خۆی شۆردو هاته وه و باسی ئیسلامم بۆ کرد و موسلمان بوو، دواتر ده وسیه کانم بانگ

کرد بو ئیسلام و ئەوان خیرا موسلمان نه بوون، بۆیه چوومه وه بو لای پیغه مبهەر (صلواته علیه وسلم) له مهککه و وتم ئەی پیغه مبهیری خوا (صلواته علیه وسلم) دهوسیه کان نایه ن به دەم داواکه مه وه، دهی نزای سهختیان له دژ بکه، پیغه مبهیریش (صلواته علیه وسلم) نزای رینموونی کرد بۆیان.¹

85

ئەبووبه کری صدیق ده لیت که خه لکی له ئو خوددا له دهوری پیغه مبهەر (صلواته علیه وسلم) بلاوه یان کردبوو، یه که م که س من بووم چووم بو لای پیغه مبهەر (صلواته علیه وسلم)، ده بینم که سیک له دهوری بهرگری لیده کات، وتم دهی ئەوه طه لحه بیت به دایک و باوکمه وه به قوریانی بم، دواتر بینیم له دوایشه وه که سیک هات ده توت بالنده یه و ده فریت، خیرا خوی گه یانده من، ده بینم ئەبووعوبه یده یه، خیرا پیکه وه چووین بو لای پیغه مبهەر (صلواته علیه وسلم) و طه لحه ش له بهر ده م پیغه مبهردا (صلواته علیه وسلم) که وتبوو، پیغه مبهەر (صلواته علیه وسلم) فه رموی فریای براکه تان بکه ون، ئینجا تیریک بهر ته ویلی پیغه مبهیری خوا (صلواته علیه وسلم) و تیریکیش بهر رومه تی که وتبوو، ئەبووعوبه یده وتی ئەی ئەبووبه کر سویندت ده دەم به خوا بهیله من لایبه رم، ئەوه بوو به ده می-دانی- تیره که ی گرت و هیواش هیواش ده ریده کرد و حهزی نه ده کرد پیغه مبهەر (صلواته علیه وسلم) ئازاری پی بگات، دواتر ویستم من ئەو

1 - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج 4، ص 238-239.

تیره‌که‌ی تر دهر بکه‌م، که‌چی همدی ئه‌بووعوبه‌یده سوئندی دام و به‌همان شیوه ئه‌وی دیکه‌شی دهر کرد.¹

86

جاریک پیغه‌مبهری خوا (صلواته‌علیه‌وسلمه) سریه‌یه‌کی ئاماده کرد که ژماره‌ی جه‌نگاوه‌ره‌کانی زیاد له سئ سهد که‌س ده‌بوون، ئه‌بووعوبه‌یده‌شی کرد به ئه‌میری سریه‌که، جابیری هاوه‌لی ناسراوی پیغه‌مبهریش (صلواته‌علیه‌وسلمه) له‌ناو سریه‌که‌دا بوو، جابیر ده‌لئیت پیغه‌مبهر (صلواته‌علیه‌وسلمه) بریک خورمای پیدابووین که ئیمه‌ش له‌بهر که‌میه‌که‌ی وه‌ک مندال خورماکه‌مان ده‌مژێ و به‌ دوایدا ئاومان ده‌خوارده‌وه، ئینجا ئه‌و گه‌لایانه‌ی که‌ وه‌ریبوون ده‌مانخواردو به‌دوایدا ئاومان ده‌خوارده‌وه، ئینجا گه‌یشتینه‌که‌ناراوی ده‌ریا، ده‌بینین ئاژه‌لیکی گه‌وره‌ که‌ پئی ده‌وترا عه‌نبر له‌ویدابوو، ئه‌بووعوبه‌یده‌ وتی مرداره‌وه‌ بووه‌ مه‌یخۆن، دواتر وتی ئه‌مه‌ سوپای پیغه‌مبهری خواجه‌و له‌ ریی خوادایه‌ و ئیمه‌ش ناچارین، ناوی خوا به‌ینن و لئی بخۆن، ئیمه‌ش لیمان خوارد و به‌شیکیشمان لیه‌ه‌لگرت، ئه‌و ئاژه‌له‌ هینده‌ گه‌وره‌ بوو که‌ نزیکه‌ی سیانزه‌ که‌س لای چاویه‌وه‌ دانیشتبوون، ئه‌بووعوبه‌یده‌ پارچه‌یه‌کی لیه‌ه‌لگرت، که‌ هاتینه‌وه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر (صلواته‌علیه‌وسلمه) هه‌والی پرسین، ئیمه‌ش به‌سه‌ره‌اته‌که‌مان بۆ باسکرد، پیغه‌مبهر (صلواته‌علیه‌وسلمه) فه‌رمووی(ئه‌وه‌ رۆزیه‌ک

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 7090 و اللفظ له، ضعفه شعيب الأرنؤوط.

بوو خوا پيی به خشين، هيچيتان لي هيناوه ته وه؟) وتمان به لي،¹ بريکمان ليی
برد بو پيغه مبه ر (عليه السلام) وئو ویش ليی خوارد.²

87

عائيشه ده لييت جاريك پيغه مبه ر (عليه السلام) پيی فهرمووم (إني لأعلم إذا كنت
عني راضية، وإذا كنت علي غضبي)، (من ده زانم تو که ی لي م رازيت و که ی لي م
تووره يت) منيش وتم چو ن ده زانيت؟ فهرمووی (أما إذا كنت عني راضية، فإنك
تقولين لا ورب محمد، وإذا كنت علي غضبي قلت لا ورب إبراهيم)، (ئه گه ر لي م
رازی بيت ده لييت نا به خوا ی موحه ممه د، ئه گه ريش لي م تووره بيت ده لييت نا
به خوا ی ئبراهيم)، منيش وتم به ليی به خوا وايه ئه ی پيغه مبه ري خوا (عليه السلام).³

1 - السنن الكبرى للنسائي، الرقم 4729، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن النسائي، الرقم
4354.

2 - سنن أبي داود، الرقم 3361، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داود، الرقم 3840.

3 - صحيح البخاري، الرقم 4933، صحيح مسلم، الرقم 4573، صحيح ابن حبان، الرقم 7219،
مسند أحمد بن حنبل، الرقم 23760.

عائیشه ده لیت فاطیمه هات بو لای پیغه مبهه (ﷺ) که ده چوو به ریډا ده توت هه مان ریگردنی پیغه مبهه (ﷺ)، پیغه مبهه (ﷺ) فه رموی مه رحه با له کچه که م، ئینجا لای خوویه وه داینیشان، دواتر چپه یه کی بو کرد و فاطیمه گریا، وتم بوچی ده گریه؟ دواتر پیغه مبهه (ﷺ) چپه یه کی تری بو کرد و فاطیمه دهستی کرد به پیکه نین، منیش وتم تا ئیستا نه مدیوه خه م و خووشی ئاوا له یه که نزیك بن، وتم چوون بوو واگریایت و دواتر پکه نیت؟ فاطیمه ش وتی نهی پیغه مبهه (ﷺ) ئاشکرا ناکه م، دواتر که پیغه مبهه (ﷺ) وه فاتی کرد، چووم هه مان پرسیارم لی کرده وه، ئه ویش وتی چپاندی به گویمدا (جیبریل هه موو سالیك یه که جار قورئانی له گه ل ده ور ده کرده وه، ئه مسال دوو جار له گه لم ده وری کرده وه، واده زانم ئه مه ئاماره ی مه رگمه، تویش یه که م که سیت به من ده گه یته وه)، منیش دهستم کرد به گریان، دواتر فه رموی (ئایا رازی نابیت تو گه وری ژنانی به هه شت - یان گه وری ژنانی باوه رداران - بیت؟) منیش به وه پیکه نیم.¹

¹ - صحیح البخاری، الرقم 3446.

کاتیك عائیشه له سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، ئیبن عه‌بباس هات بۆ لای، عائیشه وتی دواجار هاتیت؟ عه‌بدوڵای برازایشی له‌لای سه‌ریه‌وه بوو، وتی ئه‌وه ئیبن عه‌بباسه‌و داوای مۆلّه‌ت ده‌کات، عائیشه وتی وازم لێ بینه‌ پێویستم به‌ هاتن و ته‌زکیه‌ی ئه‌و نیه‌، عه‌بدوڵا وتی دایه‌ گیان ئیبن عه‌بباس له‌ کۆره‌ چاکه‌کانته‌و هاتوه‌ بۆ مالئاوایی و سه‌لام لیکردنت، ئه‌ویش وتی ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌یت مۆلّه‌تی بده‌، ئیبن عه‌بباس هات و دانیشته‌ و وتی موژده‌ت لێ بێت، به‌خوا ته‌نها ده‌رچوونی رۆحت له‌ جه‌سته‌ت ریگره‌ له‌ گه‌یشته‌نت به‌ موحه‌مه‌د و ئازیزان، ئه‌ویش وتی وایه‌ ئیبن عه‌بباس، ئیبن عه‌بباس وتی تۆ خۆشه‌ویستترین هاسه‌ری پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بووی لا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌ویش ته‌نها که‌سی پاکی خۆشه‌ویست، ئینجا به‌سه‌ره‌اتی دابه‌زینی ئایه‌تی ته‌یه‌مومه‌که‌ی بۆ گێپرایه‌وه‌، ئینجا وتی دواتر خوای گه‌وره‌ ئایه‌تی تایبه‌ت به‌ پاکی تۆی دابه‌زاند و له‌وسا به‌دوا چی مزگه‌وتی یادێ خوای تیدا بکریت تیایدا پاکی تۆیش باس ده‌کریت، عائیشه وتی وازم لێ بینه‌ ئیبن عه‌بباس خۆزگه‌ باسم بپرایه‌ته‌وه‌ و ناوم له‌ناوانا نه‌بوایه‌.¹

¹ - سیر أعلام النبلاء، ج 2، ص 180.

ئەبووھورەیرە دەلیت جار ھەبوو لە برساندا دەکەوتمە سەر زەوی، بەردم
لە سک دەبەست، رۆژیک لەسەر ریی خەلک دانیشتم، ئەبووبەکر تیپەر بوو و
منیش سەبارەت بە ئایەتییکی قورئان پرسیارم لیکرد، بەخوا بەس لەبەرئەو
پرسیارم لیکرد بەلکو شتیک خواردنم پێ بدات، کەچی تیپەر بوو و هیچ، دواتر
عومەر ھات و ھەمان شت روویدا، دواتر پیغەمبەر (ﷺ) ھات و کە منی بینی
زەردەخەنە یەکی کرد و بە دەموچاومدا زانی حالم چۆنە، پاشان فەرموی ئەی
ئەبووھیر، وتم بەلێ ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ)، فەرموی (دوام کەو)، منیش
بەداویدا چووم، چووێ ژورەو داوای مۆلەتی کرد و مۆلەت بە منیش درا و
چوومە ژورەو، پیغەمبەر (ﷺ) بڕیک شیری بەدیکرد و فەرموی ئەم شیرە
لە کوئی بوو؟ وتیان ئەوە فلانەکەس بە دیاری ھینای، پیغەمبەر (ﷺ)
فەرموی ئەی ئەبووھیر، وتم بەلێ ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ)، فەرموی (بڕۆ بۆ
لای ئەھلی صوففە و بانگیان بکە بۆم)، منیش ئەوہم پێ ناخۆش بوو، وتم ئەو
تۆزە شیرە بۆ ئەھلی صوففە؟ من شیواترم بیخۆم تا خۆم پێ رابگیریت، بەلام
ھەر دەبیت فەرمانی خوا و پیغەمبەرەکی بەجیبگە یەنم، چووم و بانگم کردن و
ھاتن، داوای مۆلەتیان کرد و مۆلەت دران و ھەریەکەو لە لایەکەو دانیشتن،
پیغەمبەر (ﷺ) فەرموی ئەی ئەبووھیر، وتم بەلێ ئەی پیغەمبەری خوا
(ﷺ)، فەرموی بگرە بیاندری، منیش یەک یەک دەمدا بە دەستیانەو
ئەوانیش تیریان دەخواردەو، ھەموویان تیریان خواردەو، ئینجا پیغەمبەر

(صَلَاةُ) قاپه شیره که ی گرتهدست و تهماشای منی کرد و پیکنی، فهرموی
ئهی ئه بووهر، وتم بهلی ئهی پیغه مبهری خوا (صَلَاةُ)، فهرموی من و تو
ماوینه ته وه، وتم راست ده فهرموویت ئهی پیغه مبهری خوا (صَلَاةُ)، فهرموی
دابنیشه بخوره وه، منیش دانیشتم و شیرم خوارده وه، پیغه مبهر (صَلَاةُ)
فهرموی بخوره وه، منیش همدی خوارده وه و پیغه مبهر (صَلَاةُ) به رده وام
دهیغه رموی بخوره وه، ئیتر تیرم خوارده وه، وتم ئهی پیغه مبهری خوا (صَلَاةُ)
سویند به وهی توی به حهق نارده وه ئیتر جی نابیته وه، پیغه مبهر (صَلَاةُ)
فهرموی دهی بیده به من، منیش قاپه شیره که م پی به خشی، سوپاسی خوی
کرد و بسم الله الرحمن الرحیم ی فهرموی و ئه وهی ما بوویه وه خواردییه وه.¹

1 - صحیح البخاری، الرقم 6069، صحیح ابن حبان، الرقم 6629، سنن الترمذی، الرقم 2460، السنن
الکبری لسنائی، الرقم 11377، السنن الکبری للبیهقی، الرقم 4031، مسند أحمد بن حنبل، الرقم
10439.

91

ئەبوو ھورەيرە دەلّيت جاريك له گەل پيغەمبەر (ﷺ) له بازاری مەدينە بووم، پيغەمبەر (ﷺ) چوو و منيش به دوايدا چووم، پيی فەرمووم (أين لكع) (کوا لوکەع) - وشەي لوکەع بۆ خۆشی بۆ مندال بەکار دەھيئرا -، سى جار ئەوھي فەرموو، ئينجا فەرمووي (حەسەنى كورپى عەلى بانگ بکە)، منيش چووم بينيم حەسەن دەروات بە ريدا و مليونيک له ملیدايە، پيغەمبەر (ﷺ) به دەست ئاماژەي بۆ کرد و ئەویش ئاماژەي بۆ کرد - واتە پيغەمبەر (ﷺ) باوھشي بۆ کردەوھو به ئاماژەي دەست بانگي کرد -، که حەسەن ھات پيغەمبەر (ﷺ) گرتيە کۆش و فەرمووي (خوايه من خۆشم دەويت دەي تۆيش خۆشت بویت و ئەوھشت خۆش بویت که ئەوي خۆش دەويت)، ئەبووھورەيرە دەلّيت ئيتر دواي ئەو فەرمايشتەي پيغەمبەر (ﷺ) کەس نەبوو ھيئدەي حەسەنى كورپى عەلى لام خۆشەويست بيّت.¹

1 - صحيح البخاري، الرقم 5552 و اللفظ له، صحيح مسلم، الرقم 4550، صحيح ابن حبان، الرقم 7073، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 8174، مسند الحميدي، الرقم 1004.

92

موغیره ی کوری شوعبه ده لیت له سه فه ری کدا له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) بووین، ده می به یان پیغه مبه ر (ﷺ) له خه لکه که دوور که وته وه و منیش به دوایدا چووم و له دووریه وه چاوه پروان بووم، که هاته وه فه رموی کارت هه بوو ئه ی موغیره؟ وتم نا، فه رموی ئایا ئاوت پییه؟ وتم به لی، ده ستنویژیکی ته واوه تی گرت و مه سحی سه ر خوفه کانی کرد، که گه یشتینه وه به خه لکه که نویژ دابه سرا بوو، عه بدوره حمانی کوری عه وف به رنویژی ده کرد، رکاتیکی کرد بوو و له رکاتی دووه مدا بوو، ویستم برۆم به عه بدوره حمان بلیم ده ست هه لگریت ئه وه پیغه مبه ری خواجه (ﷺ)، به لام پیغه مبه ر (ﷺ) ریگری لی کردم، ئیمه ش ئه و رکاته مان له دوایه وه کرد و دوای سه لامدانه وه ی عه بدوره حمان رکاته که ی ترمان ته واو کرد.¹

93

جاریک ئه بوو به کر میوانداری ده سته یه کی کرد و به عه بدوره حمانی کوری وت میوانه کانت ببه وا من ده چم بو لای پیغه مبه ر (ﷺ)، تا دیمه وه خزمه تیان بکه، عه بدوره حمانی ش چوو و چی هه بوو داینا بو یان و وتی بخۆن، ئه وانیش وتیان ئه ی گه وره ی مال له کو ییه؟ عه بدوره حمان وتی نانه که تان بخۆن، ئه وانیش وتیان نان ناخۆین تا گه وره ی مال نه یه ته وه، ئه ویش وتی خزمه تمان

1 - صحیح مسلم، الرقم 436 واللفظ له، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 17790، صحیح ابن خزيمة، الرقم 1541، صحیح ابن حبان، الرقم 1363.

قبوول بکهن، بهلام ئەوان رازی نه بوون، عهبدوپه حمان زانی باوکی بیتهوه تووپه ده بیته، بویه که ئەبووبه کر هاتهوه عهبدوپه حمان ماوه یه که خوی ون کرد، دواتر ئەبووبه کر به میوانه کانی وت چیتان کرد؟ ئەوانیش وتیان چی بووه؟ ئەبووبه کر وتی ئەی عهبدوپه حمان، ئەویش بیدهنگ بوو و وهلامی نه دایه وه، همدی بانگی کرد و ئەویش وهلامی نه دایه وه، ئەبووبه کر تووپه بوو و قسه یه کی پی و وتی سویندت دهدهم ئەگه ر دهنگم ده بیستیت وهلام بدروه وه، عهبدوپه حمان هاته دهره وه وتی پرسیار له میوانه کانت بکه، ئەوانیش وتیان راست دهکات، خزمه تی کردین، ئەبووبه کر وتی یانی چاوه پروانی من بوون؟ به خوا ئەمشه و نان ناخۆم، ئەوانیش وتیان دهی به خوا تا تو نان نه خۆیت ئیمهش نان ناخۆن، ئەبووبه کر وتی شهوی وه که ئەمشه و خراپم نه دیوه، مالویرانان چیتانه؟ بۆچی میوانداری و خزمه تمان قبوول ناکهن؟ عهبدوپه حمان خواردنه که بهینه، ئەوه بوو خواردنه که ی هیئا و ئەبووبه کر بیسمیلاهی کرد و لئی خوارد و ئەوانیش دهستیان کرد به خواردن،¹ بۆ به یانی ئەبووبه کر چوو بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) و به سه رهاته که ی بۆ باسکرد و وتی ئەوان سوینده که یان برده سه ر و من سوینده که م خست، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی (به لکو تو به وه فاتر بوویت به سوینده که ت و چاکترینیان بوویت).²

1 - صحیح البخاری، الرقم 5794.

2 - صحیح مسلم، الرقم 3927.

له سه رده می خیلافه تی عومهری کوری خه تتابدا عه بدولای کوری حوذافه به شداری هیرشیک بوو بو سهر رومه کان، به لام له جه ننگه که دا به دلیل گیرا، ئینجا برا بو لای پاشاکه یان، وتیان ئه مه له هاوه لانی موحه ممه ده، ئه ویش وتی ده بیت به مه سیحی و نیوهی سامانی خوّم بدهم به تو؟ عه بدولای وتی ئه گهر چیت هه یه و چی مولکی هه موو پاشایانی عه ره به بیده بیت به من، هیندهی چاوترووکانی وازنا هیتم له ئایینه که ی موحه ممه د، پاشاکه وتی دهی ده تکوژم، ئه ویش وتی چی ده که بیت بیکه، ئه وه بوو فه رمانی کرد و له خاچ درا، پاشان به تیرهاویژه کانی وت تیره که بدن له نزیکه جه سته ی و مه یکوژن، زوو زوو پیی دهوت ده بیت به مه سیحی؟ ئه ویش رازی نه ده بوو، ئینجا له سهر خاچه که دایانگرت و مه نجه لیکی گه وره ئاوی کولایان هیئا، دوو دیلی موسلمانانی بانگ کرد و هیئران، فه رمانی کردو یه کیکیان خرایه ناو مه نجه له که وه، ئینجا به عه بدولای وت ده بیت به مه سیحی؟ ئه ویش وتی نابم، هاوکات ده گریا، به پاشا وترا ئه و گریا، بویه وایزانی ترساوه، وتی بوچی ده گریت، عه بدولای وتی من یه ک گیانم هه یه ده رچی، خوژگه هیندهی تاله کانی سهرم گیانم هه بوایه و هه موویان له پیناو خوادا ده خرانه ناو ئاگر، پاشا وتی ئاماده بیت سهرم ماچ بکه بیت و ئازادت بکه م؟ عه بدولای وتی ئه گهر هه موو دیله کان ئازاد بکه بیت به لی، پاشا وتی به لی، ئه ویش سهری ماچ کرد و دیله کانی له گه ل خوی هیئایه وه بو لای عومهر و به سه رها ته که ی بو باسکرد، خه لیفه ش وتی ئه رکی سهرشانی هه ر موسلمانیکه

سەری عەبدوڵا ماچ بکات و وا منیش خۆم دەست پێدەکەم، ئەوەبوو سەری عەبدوڵای ماچ کرد.¹

هەر لە و ماوهی سزادانەیشدا جارێک باریه ژووریک و مەهی و گوشتی بەرازی بۆ دانرا، سێ رۆژ بەس ئەوەهی بۆ دانرا، ئەویش هیچی لێ نەخوارد، پاشا پێی وت بۆچی دەستت بۆ هیچیکامیان نەبردوو؟ ئەویش وتی لەبەر ناچاری بۆم حەلال بوو بیخۆم، بەلام حەزم نەکرد تۆ دلخۆش بکەم، ئینجا داوای کرد سەری ماچ بکات و لە بەرامبەردا دیلەکانی بۆ ئازاد بکات، ئەویش سەری ماچکرد، ئەوەبوو پاشاکە سێ سەد دیلی لەگەڵ ئازاد کرد و سی هەزار دینارو چەندین خەلاتی تریشی پێدا.²

95

کاتیك عەبدوڵای كۆری سەلام بیستی پێغەمبەر (ﷺ) هاتوو بۆ مەدینە، چوو بۆ لای و وتی من سەبارەت بە سێ شت پرسیارت لێ دەکەم کە تەنھا پێغەمبەران دەیزانن، یەكەم: یەكەم نیشانەکانی رۆژی دوایی چین؟ دووهم: یەكەم خواردنی بەهەشتیەکان چیە؟ سێیەم: منداڵ لە چیەوه دەچیتەوه سەر باوکی و لە چیەوه دەچیتەوه سەر خالوانی؟ پێغەمبەر (ﷺ) فەرموی پێشتر جیبریل هەوایی ئەوانەیی پێدام، عەبدوڵا وتی جیبریل فریشتەیهکی دوژمنی جوولەکەیه، پێغەمبەر (ﷺ) فەرموی (أما أول أشراف الساعة فنار تحشر

1 - سير أعلام النبلاء، ج2، ص 14.

2 - سير أعلام النبلاء، ج2، ص 15.

الناس من المشرق إلى المغرب، وأما أول طعام يأكله أهل الجنة فزيادة كبد حوت، وأما الشبه في الولد: فإن الرجل إذا غشي المرأة فسبقها ماؤه كان الشبه له، وإذا سبق ماؤها كان الشبه لها)، (يهكهم نيشانه كانی رۆژی دوايي ئه وه يه كه ناگريک ده بيٽ خه لکی له رۆژه لاتته وه بۆ رۆژئاوا کۆده کاته وه، يه که م خواردنی به هه شتیه کانیش زیاده ی جگه ری حوته، ئه وه ی مندال له کی ده چيٽ، ئه گه ر پیاو له گه ل ئافره ت سه رجی کرد و ئاوی پیاوه که پيش ئاوی ئافره ته که کهوت، ئه وه له پیاوه که ده چيٽ، ئه گه ريش ئاوی ئافره ته که پيش ئاوی پیاوه که کهوت ئه وه ليکچوونه که ی بۆ-خالوانی-ئافره ته که یه)، عه بدولا وتی شایه تی ده دم تو پيغه مبه ری خوايت، پاشان وتی ئه ی پيغه مبه ری خوا (ﷺ) جووله که خه لکانیکن زور بوختان ده که ن، ئه گه ر پيش ئه وه ی پرسياريان لی بکه يت به موسلمانبوونی منیان زانیبيٽ ئه وه بوختانم بۆ ده که ن، ئه وه بوو جووله که هاتن بۆ لای پيغه مبه ر (ﷺ) و عه بدولا چوويه ژوره وه، پيغه مبه ر (ﷺ) فه رموی عه بدولای کوری سه لام له نيوتاندا چ جوره پیاویکه؟ ئه وانیش وتیان زاناترين و کوری زاناترين و چاکترین و کوری چاکترینمانه، پيغه مبه ر (ﷺ) فه رموی (ئه گه ر بينيتان عه بدولا موسلمان بوو؟) ئه وانیش وتیان خوا بيپاريٽ له شتی وا، عه بدولا هاته دهره وه بۆ لایان وتی شایه تی ده دم هيچ په رستراویک نيه جگه له خوا و موحه ممه ديش نيٽردراوی خوايه، خيرا جووله که کان که وتنه قسه پي وتنی و وتیان خراپترین که س و کوری خراپترینمانه.¹

1 - صحیح البخاری، الرقم 3166، صحیح ابن حبان، الرقم 7268، السنن الکبری لسناني، الرقم 7981،

کاتیک پیغه مبهەر (صلوات علیہ وسلم) بریاری دا عه بدولای کوری ئه بیلحوقه یقی جووله که بکوژریت، دهسته یه که له پشتیوانانی بو ئه و کاره نارد و عه بدولای کوری عه تیکی کرد به ئه میریان، کاتیک چوون بو ئه وی، عه بدولا به هاوه له کانی وت له شوینی خوتان دابنیشن، من ده پۆم و خۆم لای کابرای دهرگاوان شیرین ده که م به لکو بچمه ژووره وه، ئه وه بو چوو تا نزیک بوویه وه له دهرگاکه، دواتر جله که ی دا به سهر خۆیدا وه که ئه وه ی بلئیت ده ست به ئاو ده گه یه نیت، خه لکی ده چوونه ژووره وه، دهرگاوانه که پیی وت ئه ی عه بدولا ئه گه ر ده ته ویت بیته ژووره وه وهره چونکه ده مه ویت دهرگاکه دابخه م، عه بدولا ده لئیت چوومه ژووره وه و خۆم هه شاردا، که دهرگاکه داخرا و کلله کان هه لواسران، چووم کلله کانم برد و دهرگاکه م کرده وه، کاتیک خه لکه که جییا نه یشت، چوومه سه ره وه بوی، هه ر دهرگا یه کم ده کرده وه، له و دیوه وه دامده خست، وتم با خه لکه که ئه گه ریش زانیان فریام نه که ون تا ته واو بیکوژم، که گه یشتمه لای ده بینم له ژووریکی زۆر تاریکدایه له ناو ژن و مندالیدا، نه مه زانی کامیان ئه وه، بویه وتم ئه ی ئه بوورافیع، ئه ویش وتی ئه وه کییه؟ منیش چووم به ره و لای ده نگه که و به شمشیره که م لیما، هاواری لی هه ستا، منیش له ژووره که چوومه دهره وه و زۆر دوور نه که وتمه وه و گه پامه وه بو لای و وتم ئه ی ئه بوورافیع ئه وه چی بووه؟ وتی دایکت رۆله پۆت بو بکات که سیک له ژووره وه بوو به شمشیر لییدام، زانیم هیشتا نه یکوشتوو، بویه لا

تيزه که ی شمشیره که م خسته سهر سکی و فشارم خسته سهر تا دلنیا بووم له وهی کوشتوومه، ئینجا یهک یهک ده رگا کانم ده کرده وه تا گه یشتمه لای په یزه یهک و قاچم دانا له سهری، وامزانی گه یشتوومه ته خوار، که چی که وتم، قاچم شکا و به میزه ره که ی سهرم به ستم، دواتر چووم له بهر ده رگا دانیشتم و وتم نارۆم تا دلنیا نه بيم له وهی کوشتوومه، قووقه ی که له شیر هات و که سیك هاواری ده کرد ئه بوورافیع کوژرا، ئیتر گه پامه وه بۆ لای هاوه له کانم و وتم ته واو بوو، خوا ئه بوورافیعی له ناوبرد، ئینجا گه پامه وه بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) و به سه رهاته که م بۆ باسکرد، فهرمووی قاچت راکیشه، قاچم راکیشا، دهستی به سه ردا هیئا، ئیتر دهتوت هیچی به سه ر نه هاتووه.¹

97

جاریک پیغه مبه ر (ﷺ) عه بدولای کورپی عه مری کورپی عاصی بینی، فهرمووی ئه ری عه بدولا وا بیستوومه به رۆژ به رۆژوویت و به شه ویش شه ونویژ ده که ییت؟ عه بدولا وتی به لی ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی (وامه که، رۆژوو بگره و رۆژووش بشکینه و شه ونویژیش بکه و بشخه وه، جهسته ت مافی هه یه به سه رته وه، چاوت مافی هه یه به سه رته وه، هاوسه رت مافی هه یه به سه رته وه، میوانت مافی هه یه به سه رته وه، هیئده به سه له هه موو مانگی کدا سی رۆژ به رۆژوو بیت چونکه به وه بۆ هه ر چاکه یهک ده به رامبه رت بۆ

1 - صحیح البخاری، الرقم 3831.

ههيه، ئهوه دهبيته رۆژووی ههموو سالهکه)، منیش هه ر وازم نههینا و داوام دهکرد مۆلهتی زیاترم بدات، وتم ئهه پینغهمبهری خوا (ﷺ) من توانا لهخۆمدا بهدی دهکهم، فهرمووی(دهی وهک رۆژووی پینغهمبهری خوا داوود رۆژوو بگره و لهوه زیاتر مهکه) وتم رۆژووی پینغهمبهری خوا داوود چۆن بووه؟ فهرمووی نیوهی سالهکه بهرۆژوو دهبوو-واته رۆژنارپۆژیک-، عهبدوللا دواتر که تهمهنی کرد و پیر بوو و توانای جارانی نهما، وتی خۆزگه مۆلهت و کارناسانیهکهی پینغهمبهری خوا (ﷺ) قبول بکردهیه.¹

98

ئهبوو موسای ئهشعهری دهلیت کاتیک پینغهمبهر (ﷺ) له غهزای حونهین بوویهوه، ئهبووعامیری به سوپایهکهوه نارد بۆ ئهوطاس، منیشی لهگهڵ ئهبوو عامیردا نارد، ئهبووعامیر که گهیشته به دورهد خوای گهوره سهرکهوتنی بهخشی به ئهبووعامیر و دورهد کوزرا و هاوهلانی شکان، بهلام تیریک بهر ئهبووعامیر کهوت، منیش خۆم گهیانده لای و وتم مامهگیان کی تیری لیدایت؟ ئهویش ئاماژهی کرد بۆ کهسیک و وتی ئهه منی کوشت، منیش کهوتمه شوینی و خۆم گهیانده پپی و ده موت شهرم ناکهیت رادهکهیت؟ ئهویش وهستا و جهنگاین و من ئههوم کوشت، دواتر به ئهبوو عامیرم وت خوای گهوره ئهه

1 - صحیح البخاری، الرقم 1891، صحیح مسلم، الرقم 2047، صحیح ابن حبان، الرقم 3698.

که سهی کوشت، ئەبوو عامیر وتی دەهی ئەو تیره لایبه، منیش تیره کهم لایبرد، وتی برازا گیان سه لامم بگهیه نه به پیغه مبهەر (ﷺ) و پیی بلی داوای لیخۆشبوونم بۆ بکات، ئینجا منی کرد به بهرپرسی خه لکه که، داوای ماوه یه کی کهم ئەبوو عامیر وه فاتی کرد، منیش گه پامه وه و چوومه خزمهت پیغه مبهری خوا (ﷺ) و له سه ر راخه ریکی له دارگه لا دروستکراو راکشاپوو و شوینه واری چنراوی راخه ره که به سه ر پشت و لاکانیه وه بوو، به سه رهاته کهم بۆ باسکرد، پیغه مبهری خوا (ﷺ) داوای ئاوی کرد و دهستنوژی گرت و دهسته کانی بهرز کرده وه و فهرمووی (خوایه له عوبهید ئەبی عامیر خۆش به) منیش سپیایی بنبالیم دهبینی، ئینجا نزای تری کرد و فهرمووی (خوایه له روژی داویدا له سهرووی زۆریک له و خه لکه دروستکراوهی خۆته وه دایینی)، منیش وتم نزای لیخۆشبون بۆ منیش بکه، پیغه مبهری خوایش (ﷺ) فهرمووی (خوایه له تاوانی عه بدولای کورپی قه یس خۆش به و روژی داوایی جی و مه قامیکی ریزداری پیی ببه خشه).¹

1 - صحیح البخاری، الرقم 4078، صحیح مسلم، الرقم 4658، صحیح ابن حبان، الرقم 7305، السنن الکبری للسنانی، الرقم 8508، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 7148.

ئەبوو موسای ئەشعەری دەلّیت من لای پیغەمبەر (ﷺ) بووم که له جەرانه له نیوان مەککە و مەدینە لایدابوو، بیلالیش له گەڵ پیغەمبەر (ﷺ) بوو، ئەعرابیەک هات بۆ لای پیغەمبەر (ﷺ) و وتی ئەو بەلینە ی پیت دام بۆم نایەنیتەدی؟ پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی (موژدەت لی بیّت)، کابرا وتی موژدە ی زۆرت پیدام، پیغەمبەر (ﷺ) وەک توورەبیەکی هەبیّت تەماشای ئەبوو موسا و بیلالی کرد و فەرمووی (کابرا موژدەکە ی بەرپەرچ دایەو، ئیوه وەرن)، ئیمەش چووین، داوای قاپی ئاوی کرد و دەست و دەموچاوی تیدا شۆرد و ئاوی رادایە دەمی و کردیەو ناوی و دواتر فەرمووی (لیی بخۆنەو و بیکن بەسەر دەموچاوی و گەردنتاندا و موژدەتان لی بیّت)، ئیمەش وامانکرد، پاشان فەرمووی زیادەکە ی لی بهیلنەو بۆ دایکتان، ئوموسە لەمە ی له پشت پەردەو بانگ کرد، ئیمەش زیادەکە یمان بۆ هیشتەو.¹

1 - صحیح البخاری، الرقم 4082، صحیح مسلم، الرقم 4657، صحیح ابن حبان، الرقم 59، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم 7149.

100

عه مری کوری جه مووح له ماله وه بتیکی هه بوو به ناوی مه ناف، زور
خوشی ده ویست و پاکی راده گرت و بونی خوشی لیده دا، جا که بریک له
گه ناجانی پشتیوانان موسلمان بوون، له وانه موعادی کوری جه بهل و موعادی
کوری عه مر- کوره که ی خوی- و به شدار بووی به یعه تی عه قه به بوون، شه و
ده چوون بته که ی عه مریان فری ده دایه ناو زیلدانه وه، بو به یانی عه مر هلسا و
هاواری لی هه ستا و وتی کی ئه مشه و هی رشی بر دوه ته سه ر خواکانمان، پاکی
کرده وه و بونی خوشی لیدا، ئه وانیش هه مدی وایان لیکرده وه، ئه مجار عه مر که
پاکی کرده وه شمشیریکی پیدا هه لواسی و وتی به خوا من نازانم کییه وات
لیده کات، جا ئه گه ر خوت خیریکت تیایه به م شمشیره به رگری له خوت بکه، بو
شه و ئه وانیش هه مدی بته که یان برد و شمشیره که یان لابر د و له شوینیدا
سه گیکیان به سته وه به ملی بته که وه و خستیانه ناو زیلدانیکی به نی سه له مه وه،
عه مر به یانی هه ستا بته که ی نه دی، چوو تا به و شیوه یه دوزیه وه، ئیتر راجله کی
و وازی له بتپه رستی هیئا و موسلمان بوو.¹

1 - أسد الغابة، ج 4، ص 220.

101

ئېين مه سعود ده لئيت پيغه مبه ر (ﷺ) ئيمه ي نارد بو لاي نه ججاشي كه هشتا پياو ده بووين، من و جه عفر و نه بووموساو عه بدولاي كورپي عور فوطه و عوثماني كورپي مه طعوون، قورپه يشيش عه مري كورپي عاص و عماره ي كورپي وه ليديان به بريك دياريه وه نارد و هاتن بو لاي نه ججاشي، كه چوونه ژوره وه بو لاي نه ججاشي كرنوشيان بو برد و چوون بو لاي، يه كيكيان له لاي راستيه وه و نه وي تریش له لاي چه پيه وه دانيشت، ئينحا وتيان ده سته يه كه له كه سوكاري ئيمه هاتوونه ته خاكي تو و پشتيان كرده ته ئيمه، نه ويش وتي نه وان له كوئين؟¹ شتي وا هه يه؟ پيي وترا به لي، نه ججاشي وتي به خوا نايانده مه وه ده ستان تا قسه يان له گه ل نه كه م، نه وه بوو نارد ي به شوئينياندا،² جه عفر به هاوه له كاني وت من له بري هه مووتان قسه ده كه م، هه موو به دواي جه عفر دا چوونه ژوره وه، به جه عفر يان وت بوچي كرنوش نابه يت بو پاشا؟ وتي ئيمه ته نها كرنوش بو خوا ده به ين، وتيان بوچي؟ وتي چونكه خوا پيغه مبه ريكي له نيوماندا نارد و فه رماني پيكردين ته نها كرنوش بو خوا به رين و نويز بكه ين و زه كات بده ين،³ نه ججاشي وتي نه م ئاينه ي ئيوه چيه؟ جه عفر يش وتي نه ي پاشا ئيمه گه ليك بووين له سه ر بيباوه ري بووين و بتمان

1 - سير اعلام النبلاء، ج 1، ص 206-207.

2 - سير اعلام النبلاء، ج 1، ص 215.

3 - سير اعلام النبلاء، ج 1، ص 206-207.

ده په رست و مرداره وه بوومان ده خوارد و حه رامه کانمان به حه لال ده زانين و خوینمان ره وا ده کرد، نه وه بوو خوا له ناو خو ماندا پیغه مبه ریکی بو ناردین که وه فاداری و راستگویی و سپارده کاری نه ومان ده زانی، بانگی کردین تا خوی تاک و تنها بپه رستین و په یوه ندی خزمایه تی بگه یه نین و دراوسییه تیمان باش بیټ و نویژ بکه یین و روژوو بگرین،¹ عه مر وتی نه وان سه باره ت به کورپی مریه م و دایکی رایان پیچه وانهی رای نیوه یه، نه ججاشی وتی سه باره ت به کورپی مریه م و دایکی چی ده لئین؟ جه عفریش وتی نه وه ده لئین که خوا فه رموویه تی روح و که لیمه ی خویه که به خشویوه تی به مریه می پاکداوینی بی هاوسه ر که هیچ مرؤفیک دهستی پیی نه گه یشتووه،² نه ججاشی وتی هیچتان پییه له وه ی بو ی دابه زیوه؟ فه رمانیشی کرد به قه شه کان تا په رتووکه کانی خو یان بکه نه وه، جه عفر وتی به لی، نه وه بوو بریک له سووره تی مریه می له سه ره تاوه بو خویندنه وه، نه ججاشی دهستی کرد به گریان تا ریشی ته ر بوو، قه شه کانیش هه روا گریان تا په رتووکه کانیا ن ته ر بوو،³ نه ججاشیش داریکی له سه ر زه وی هه لگرت و وتی نه ی خه لکی حه به شه و قه شه و راهیبه کان نیوه ده لئین چی من نه مه م پی خراب نیه، من شایه تی ده دم نه و پیغه مبه ری خویه و نه وه یه که له نیجیلدا هاتووه و عیسا مزگینی له باره وه داوه، سویند به خوا نه گه ر من له م

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 1، ص 215.

2 - سیر أعلام النبلاء، ج 1، ص 206-207.

3 - سیر أعلام النبلاء، ج 1، ص 215-216.

پاشایه تیه مدا نه بوومايه ده چووم بۆ لای و ده بوومه نه عل هه لگر و ئاوی ده ستنو یژیم دها، ئینجا به موسلمانانی وت برۆن له کوی ده تانه ویت بمیننه وه، فه رمانیشی کرد دیاریه کانی قورپه یشیه کان گێردرایه وه.¹

102

له دواى جهنگى خهندهق، عهمرى كورپى عاص له گهلا كۆمه لێك له قورپه یشیه کان کۆبوویه وه و وتی من ده بینم رۆژ دواى رۆژ ده سه لاتی موحه ممه د زیاد ده کات، جا من رایه کم هه یه، وتیان راکه ت چیه؟ وتی رام وایه بچین بۆ لای نه ججاشی و له وی لای ئه و بمینینه وه، جا ئه گه ر موحه ممه د سه رکه وت به سه ر هۆزه که ماندا ئه وه ئیمه لای نه ججاشی ده بین، چونکه له ژیر ده ستی نه ججاشیدا بین باشتره تا له ژیر ده ستی موحه ممه ددا بین، ئه گه ریش هۆزه که مان سه رکه وتن ئه وه ئیمه ئه وان ده ناسین و ته نها چاکه ی ئه وانمان به رده که ویت، ئه وانیش وتیان راکه ت په سه نده، بۆیه که وتنه کۆکردنه وه ی دیاری بۆ نه ججاشی و که وتنه ری تا گه یشتنه حه به شه، له و کاته دا نێردراوی پیغه مبه ر (ﷺ) هات بۆ لای نه ججاشی که عهمرى كورپى ئومه ییه ی ضه مرى بوو، سه باره ت به جه عفه رو هاوه لانی په یامی پیغه مبه ری خواى (ﷺ) بۆ نه ججاشی هینابوو، عه مر ده لیت منیش وتم ده چم و داواى لیده که م عه مرى

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 1، ص 206-207.

كۆرى ئومه ييه م پيبدات تا بدهم له گهردنى و به وهش قورپه يش دهزانن كه من به كوشتنى نيردر اوى موحه ممه د چيم بؤ كردون، چومه ژوره وه بؤ لاي نه جاشى و وهك خويان سوجه م بؤ برد، ئه ويش وتى مه رحه با له هاورپكه م، له ولاته كه ته وه هيج دياريه كت بؤ هيناوين؟ وتم به لى ئه ي پاشا، ئينجا دياريه كه م بؤ برد، ئه ويش زور پيى سه رسام بوو، دواتر وتم ئه ي پاشا من ئيستا بينيم كه سيك له لات چوو و نيردر اوى دوژمنيكى ئيمه بوو، ئه و كه سه م پي بده تا بيكوژم، چونكه ئه و پياوماقوولى زورى ئيمه ي كوشتووه، نه جاشى توورپه بوو، وا شه رمه زار بووم كه ئه گه ر زه وى شه قى ببرد ايه ده چووم به زه ويدا، دواتر وتم ئه ي پاشا وامزاني تو رفته لى بويه داوام كرد، ئه ويش وتى داوام ليده كه يت نيردر اوى كه سيكت پي بدهم كه په يامى خوى بؤ هاتووه (له هه مان سه رچاوه كه ي موساوه) بؤ ئه وه ي بيكوژيت، وتم ئه ي پاشا جا وايه په يامه كه يان يهك سه رچاوه يه؟ وتى مالت ويړان بيت ئه ي عه مر گويم لى بگهرو شويني بكه وه، به خوا ئه و له سه ر حه قه و به سه ر نه يار انيشدا سه رده كه وييت وهك چون موساى كورى عيمران سه ركه وت به سه ر فيرعه ون و سه ر يازه كانيدا، منيش وتم ئيسلام پي ده ده يت؟ ئه ويش وتى به لى، ئه وه بوو ده ستى كرده وه و به يعه تى ئيسلام پيدا، دواتر چووم بؤ لاي هاوه لآنم و رام وهك پيشتر نه ما بوو و موسلمان بوونى خوم شارده وه و دواتر گه رامه وه و بريارم دا بچم بؤ لاي پينغه مبه ر (صَلَاتُ عَلَيْنَا) و له ري دا گه يشتم به خاليدى كورى وه ليد، وتم بؤ كوى ده چيت؟ وتى ده چم تا موسلمان بم، منيش وتم ده ي به خوا منيش بؤ ئه وه هاتوم، پيكه وه

چووین بۆ لای پیغه مبهەر (ﷺ) و خالد پیشکهوت و موسلمان بوو، دواتر من چومه پیشهوهو و تم ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سه ر ئه وه به یعهتت پیدهدم که تاوانی رابردووم بسرپتهوه، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی (ئه ی عه مر به یعهت بده، چونکه ئیسلام پیش خۆی دهسرپتهوهو هیجره تیش پیش خۆی دهسرپتهوه)، منیش به یعهتم پیدا و گه رامه وه دواوه.¹

103

عه وفی کورپی مالیک ده لیت شه ویك له ریی سه فه رماندا دابه زین و هه رکه س چوو به شوینی خۆی، له نیوه ی شه ودا هه ستام ده بینم وا وشتره که ی پیغه مبه ره (ﷺ) و که س له لای نیه، چووم به دوا ی پیغه مبه ردا (ﷺ) بگه ریم، که چی بینیم مو عازی کورپی جه به ل و عه بدولای کورپی قه یس وه ستاون، و تم پیغه مبه ر (ﷺ) کوا؟ وتیان نازانین، به لام له و په ری شیوه که وه ده نگیکمان بیست، که میك وه ستاین و پیغه مبه ر (ﷺ) هاته وه وه فه رمووی (که سیك لای په روه ر دگارمه وه هات و سه رپشکی کردم له نیوان ئه وه ی نیوه ی ئومه ته که م بخاته به هه شت یان شه فاعه تم بۆ هه بیّت، منیش شه فاعه تم هه لبرارد)، وتیان ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) سویندت ده دهین له بهر خوا و له بهر هاوه لیمان بۆت ئیمه ش له دهسته ی شه فاعه ته که ت بین، فه رمووی ئیوه له دهسته ی

1 - البداية و النهاية لابن کثیر، ج4، ص 142.

شه فاعه تمن، دواتر که چوون فه رمووی (فانی أشهد من حضر أن شفاعتي لمن مات لا یشک بالله شیئا من أمتي)،¹ (ئاماده بوان به شایهت ده گرم شه فاعه تم بۆ هه رکه سیکه له ئوممه ته که م که مرد هیچ هاوه لیکی بۆ خوا بپیار نه دابیت).

104

له سه رده می ئه بووبه کری صدیقدا خه لکی تووشی وشکه سالیه کی سهخت بوون و خه لکه که چوون بۆ لای ئه بووبه کر و سکالای حالیان کرد، ئه ویش وتی خۆراگر بن خوا ده رووتان لی ده کاته وه، هینده ی نه برد کاروانیکی عوثماني کورپی عه ففان له شامه وه گه رایه وه و باری سه د و شتر گه نمی پی بوو، خه لکی چوونه به رده م مالی عوثمان و دایان له ده رگای و عوثمانیش هات بۆ لایان، وتی چیتان ده ویت؟ وتیان وشکه سالیه و به لکو ئه و باره ی بۆت هاتوه پیمان بفرۆشیت تا باری هه ژارانی موسلمانان چاک بیت، عوثمان وتی به ریز و خۆشه ویستیه وه، وهرنه ژووره وه و بکرن، خواردنیکي زۆر له مالی عوثماندا بوو، عوثمان وتی ئه ی بازرگانان چه ند قازانجم پی ده دهن بۆ ئه م کرپنه؟ وتیان ده به دوانزه، عوثمان وتی زیاتریان پی داوم، وتیان ده به چوارده، وتی زیاتریان پیداویم، وتیان ده به پانزه، وتی زیاتریان پی داوم، بازرگانه کان وتیان ئه ی ئه بووعه مر ئیمه هه موو بازرگانه کانی مه دینه یین، ئیتر کی زیاتری پیداویت؟

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 211، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 23363، صححه شعيب الأرنؤوط.

ئەویش وتی خوای گوره بۆ هەر درهه میك ده درهه مم پی دەبه خشیت؟ ئەوه لهوه زیاترتان پی دەدریت؟ وتیان ناوه لا، عوتمان وتی دهی خوا به شایهت دهگرم ئەم خواردنه م کرد به خیر بۆ هه ژارانی موسلمانان.¹

105

سه عدی کوری ئەبی وه ققاص ده لیت جارک عومەر داوای مۆله تی کرد بچیت بۆ لای پیغه مبهەر (ﷺ) و بریک ئافره تیش لای پیغه مبهەر (ﷺ) بوون و پرسیاریان هه بوو و دهنگیان بهرز ده کرده وه و قه ره بالغیه کیان نابوو یه وه، که زانیان عومەر دیت به په له که وتنه خۆکۆ کردنه وه و چونه پشت په رده، پیغه مبهەر (ﷺ) مۆله تی عومەری دا بیته ژوره وه و پیغه مبهەر (ﷺ) پیده که نی، عومەر وتی هه موو ته مه نت پیکه نین بیت ئەی پیغه مبهەری خوا (ﷺ)، پیغه مبهەر (ﷺ) فه رموی (سه رم له و ئافره تانه سوپما که لای من بوون، که دهنگی تۆیان بیست به په له چونه پشت په رده)، عومەر وتی ئەی پیغه مبهەری خوا (ﷺ) تۆ شیاوتریت تا سامت هه بیت لایان، ئەمانه چ ناحه زیکن به خۆیان، له من ده ترسن و سام له پیغه مبهەری خوا ناکه نه وه؟ ئافره ته کان وتیان به لی، تۆ رهق و زبرتریت له پیغه مبهەر (ﷺ)، پیغه مبهەری خوایش (ﷺ) به عومەری فه رموو (والذي نفسي بيده، ما لقيك الشيطان قط

¹ - الشريعة للأجري، الرقم 1442.

سالكا فجا إلا سلك فجا غير فجا)،¹ (سویند به وهی گیانی منی به دهسته، شهیتان له هه رزییه کدا پیّت بگات خیرا ریگه کهی ده گورپیت و رییه کی تر ده گریته بهر).

106

عوبادهی کورپی وه لید ده لیت جاریک له گهل باوکم چووین بو ناو پشتیوانان تا زانستیان لی وه ربگرین، یه که م که سی پیی گه یشتین نه بولیوسر بو، باوکم وتی توورپه ییه که به نیوچاوانته وه دیاره، نه ویش وتی به لی، قه رزیکم لای فلانه که س بو، چووم بو مالیان تا لیی وه ربگرمه وه که چی وتیان له ماله وه نیه، دواتر کورپیکی هاته دهره وه و تم باوکت له کوپیه؟ وتی له ماله وه یه، که دهنگی توی بیست چوویه ژوره وه، منیش چوومه وه به رمالیان و تم وه ره دهره وه ده زانم له ماله وه یه، نه ویش هاته دهره وه، و تم بوچی خوت شارده وه؟ نه ویش وتی به خوا پیّت ده لیم و دروت له گهل ناکه م، پیشتر بو یه خوم شارده وه ترسام بیم بو لات و دروت له گهل بکه م و به لینی بده م و نه یبه مه سه ر، تویش هاوه لی پیغه مبه ری خوا (صلوات علیها وسلم) بوویت، من حاله سه خته و له م وه زعه دا توانای قه رزدانه وه که م نیه، منیش و تم توخوا وایه؟ وتی به لی به خوا، هه مدی سویندم دا، ئینجا داوای نووسراوی قه رزه که م کرد و نه وه م بو زیاد کرد (نه گه ر توانیت قه رزه که بده یته وه بیده ره وه، نه گه رنا گه ردنت نازاد بیّت)، عوباده ده لیت

¹ - صحیح البخاری، الرقم 3135، صحیح مسلم، الرقم 4514، صحیح ابن حبان، الرقم 7003، السنن الکبری للنسائی، الرقم 7861، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 1415.

ئه بولیوسر وتی چونکه من بیستوومه له پیغه مبهەر (ﷺ) ده یفه رموو (من أنظر معسرا أو وضع له أظله الله في ظله)،¹ (هه رکهس چاوپۆشی له که سیک بکات باری گران بیئت- توانای دانه وهی قه رزه کهی نه بیئت- یان قه رزه کهی له سه ر لابه ریئت نه وه خوا له ژیر سیبهری خویدا دایده نیئت).

107

که عب له غه زای ته بووکدا دواکه وت و به شداری نه کرد، خۆی ورده کاری به سه رها ته که باس ده کات و ده لیئت: من له هیچ غه زایه کی پیغه مبههری خوادا (ﷺ) دوانه ده که وتم ته نها غه زای ته بووک نه بیئت، هه روه ها له غه زای به در دواکه وتم به لام کهس له سه ر دواکه وتن له غه زای به در سه رکۆنه نه کرا، چونکه پیغه مبههر (ﷺ) به مه بهستی هیرش بو سه ر کاروانی قورپه ش چوو، به لام دواتر جهنگ روویدا، من به شداری شهوی عه قه به بووم له گه ل پیغه مبههر (ﷺ) که له وی له سه ر ئیسلام به لیئمان دا... له غه زای ته بووکدا که پیغه مبههر (ﷺ) له کاتی گه رمایه کی زۆردا نه نجامی دا و رییه کی دووردریژ و دوژمنیش ژماره یان زۆر بوو، بۆیه ده رفه ت درا موسلمانان خۆیان بو ئه و غه زایه ئاماده بکه ن، موسلمانانیکی زۆر ئاماده بوون، هینده زۆر بوون که ناویان له کتیبیکدا جیی نه ده بوویه وه، هه رکهس بیویستایه نه چیئت وایده زانی له بهر زۆری خه لکه که ئه و

¹ - صحیح مسلم، الرقم 5438، صحیح ابن حبان، الرقم 5121.

دەرناکه و یت و کهس پێی نازانی، کاتی غەزاکه کاتی چینی وهی به رو بووم بوو، منیش که وتمه خو ئاماده کردن بو غەزاکه، به لام بی ئه وهی هیچ بکه م گه پامه وه، رۆژی دواتر هه مدی به یانی زوو چووم تا خو ئاماده بکه م، که چی هه روا گه پامه وه، وه ستام تا ئه وان چوون و منیش دواکه وتم، دواتر ویستم خو ئاماده ته نها به سواری که وه بچم به دوا یاندا و خو زگه ش وامبکرایه، به لام قه دهرم وا نه بوو بچم، دواتر که ده چوومه دهر وه له مه دینه هه رکه سم ده دی یان که سی که بوو گومانی دوور وویی له سه ر بوو، یان که سی که بوو له بهر بیتوانایی خوا مۆله تی مانه وهی دابوو، پیغه مبه ر (ﷺ) منی بیر نه بوو تا گه یشته ته بووک، له وئێ فه رموو بووی که عب چی کرد؟ یه کی که له به نی سه له مه وتی ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) شمه ک و به رو بوومی نه یه یشت بیت، مو عادی کوری جه به ل وتی خراب دوا یه، ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به خوا ئیمه به س چاکه مان لی دیوه، پیغه مبه ر (ﷺ) بیده نگ بوو، جا که بیستم وا پیغه مبه ر (ﷺ) ده گه ریته وه، خه فه ت دایگرتم و خه ریک بوو بیر له وه بکه مه وه وه ک پۆزشی بو دواکه وتنه که م درۆیه ک بکه م، بو ئه وه ش پرسم به چه ند که سی که کردو وتم چی بلیم باشه، دواتر که وتیان پیغه مبه ر (ﷺ) هاته وه، ئه و بیره پووجه م نه ما و زانیم به درۆ رزگارم نابیت، بو به یانی پیغه مبه ر (ﷺ) گه یشت، عاده تی وابوو که ده هاته وه خیرا ده چوو بو مزگه وت و دوو رکات نوێژی ده کرد و دواتر له گه ل خه لکی داده نیشت، ئه وه بوو ئه و که سانه ی دواکه وتبوون و ژماره یان هه شتاو ئه وه نده که س ده بوو، ده هاتن بو لای و بیانویان ده هی نایه وه، پیغه مبه ریش (ﷺ) به

رووکه ش لی قبوول ده کردن و به یعتی لی وهرده گرتن و نزای لیخوشبوونی بو ده کردن و نهینی ناخیانی دهسپارده دهست خوا، منیش چووم بو لای و سه لامم لیکرد، ئەویش بزەیه کی توورپهیی کردو دواتر فەرمووی (وهره)، منیش چووم تا له خزمهتیدا دابنیشم، فەرمووی (بوچی دواکه وتیت؟ مه گەر باره که تت نه فرۆشتبوو؟) وتم بهری وەلا به لام به خوا ئەگەر لای که سیکی تری دنیا یی بوومایه به بیانوو خۆم رزگار ده کرد، به لام به خوا ده زانم ئەمڕۆ درۆیه که به رامبەرت بلیم تا لیم رازی بیت، له وانه یه خوا توورپه ییت به سه رمدا دابارینی، ئەگەریش راستیه که ت پی بلیم، هیوام وایه خوا لیم خوش بی، نابه خوا هیچ بیانویه کم نیه و هیچکات هینده ی ئەمجاره م به هیز و ئاماده نه بووم، پیغه مبه ر (صلوات علیهم) فەرمووی ئەمه راستی وت، ده ی ههسته تا خوا حوکمت له باره وه دعات، منیش ههستام و که سانیک له به نی سه له مه هاتن به دوامدا و وتیان تۆیش نه تتوانی وه ک ئەو خه لکه بیانویه که لای پیغه مبه ر (صلوات علیهم) بهینیه وه، هینده بهس بوو بو تاوانه که ت تا پیغه مبه ر (صلوات علیهم) داوی لیخوشبوونت بو بکات، هینده هانیان دام خه ریک بوو بگه رپمه وه و خۆم به درۆ بخرمه وه، دواتر پیم وتن که سی تر وه ک منی به سه رهاتووه؟ وتیان دوو که سی تر وه ک تۆیان وت و پیغه مبه ریش (صلوات علیهم) هه مان شتی به وان فەرموو، وتم ئەوانه کین؟ وتیان موراره ی کوری ره بیع و هیلالی کوری ئومه ییه ی واقیفی، زانیم ئەوانه دوو پیاوی چاکن و به شداری به در بوون و پیشه نگ و سه رمه شق بوون، بویه که ناوی ئەوانیان برد چووم، دواتر پیغه مبه ر (صلوات علیهم) ریگری کرد له موسلمانان قسه

له گه ل ټه و سيانه ماندا بکه ن، ئيتر خه لکي که ناريان ده گرت لي مان، وام به سه رها ت بي زار بووم له وه ي له سه ر زه ويم، په نجا شه و له و باره دا بوو ين، دوو هاوړيکه ي ترم له مال ه وه دانيش تن و ده گريان، به لام من ته مه نم که متر بوو و ده چووم بو نويز و له گه ل موسلماناندا به شداري نويزم ده کرد و به بازاردا ده گه رام و که سيش قسه ي له گه ل نه ده کردم، ده چوومه خزمه ت پيغه مبه ر (عليه السلام) و سه لامم ليده کرد و له ده رووني خو مدا ده موت بل ييت ليوي جوولانديت، دواتر له نزیکيه وه نويزم ده کرد و به تيله ي چاو سه یرم ده کرد، که به لای ټه ودا ده مرواني پيغه مبه ر (عليه السلام) رووي و ه رده چه رخاند، ټه و جه فاو وشکيه ي خه لک زور ماندووي کردم و چووم خو م ه ل زني به ديواري باخه که ي ټه بووقه تاده ي ناموزامدا که خو شه ويست ترين که سم بوو، سه لامم لي کرد، به خوا ټه ویش وه لامی نه دامه وه، وتم ټه ي ټه بووقه تاده سویندت ده دم به خوا پي ت وایه خواو پيغه مبه ري خوا م خو ش بویت؟ ټه ویش بيده نگ بوو و وه لامی نه دامه وه، دووباره چوومه وه بو لای و سویندم داو ټه ویش وتی خواو پيغه مبه ره که ي زانترن، ئيتر چاوه کانم پر بوون له فرميسک، پشتم هه لکرد و هه ل زنيمه سه ر ديواره که، چوومه بازار و پياسه م ده کرد که کابرايه کی نه به طی (که له شامه وه هاتبوو تا خو رک له مه دينه دا بفرو شي ت) ده يوت کی ري مالی که عبي کوري ماليکم نيشان ده دات، خه لکيش به په نجه ناماژه يان بو ده کرد، کابرا هات بو لام و نامه يه کی پاشای غه سسانی پي دام که تيايدا نووسي بووي: بيستوومه هاوړيکه ت زبري و ساردی به رامبه ر نواندويت، خوا تو ي بو زه بووني و

فهوتان دانه ناوه، وهره بو لای ئیمه په ناو دلنه وا ده بین بو، که نامه که م خوینده وه وتم ئه مهش نه گبه تیه کی تر، بردم خستمه ناو ته نووره که و سووتاندم، چل شه و له و په نجا شه وه تیپه ر بو بو و که نیردراوی پیغه مبه ری خوا ^{صلوات} (علیه السلام) هات بو لام و فهرمووی پیغه مبه ر ^{صلوات} (علیه السلام) فهرانم پی ده کات که نار بگریت له ژنه که شت، وتم ته لاقی بده م؟ وتی نا به لکو که نار بگره لی و نزیکی مه به ره وه، وایشی به هه ردوو هاو ری که ی ترم فهرموو، منیش به ژنه که م وت بروره وه بو لای که سوکارت و له وی له لایان به تا خوا حوکم له سه ر ئه م مه سه له یه ده دات، ژنه که ی هیلالی کوری ئومه ییه چوو بو لای پیغه مبه ر ^{صلوات} (علیه السلام) و وتی ئه ی پیغه مبه ری خوا ^{صلوات} (علیه السلام) هیلال پی ری کی په ککه وته یه و خزمه تکاری نیه، بیته ناخوش نیه خزمه تی بکه م؟ فهرمووی نا به لام نزیکت نه بیته وه، ژنه که ی وتی به خوا له و کاته وه جووله یه کیشی نیه و به رده وام ده گری، مندالیکم وتی جا با تویش لای پیغه مبه ر ^{صلوات} (علیه السلام) مؤله تت وهر بگریتیه بو ژنه که ت، وتم به خوا داوای مؤله ت ناکه م بو، چوزانم پیغه مبه ر ^{صلوات} (علیه السلام) چون وه لامم ده داته وه، ئینجا خو من گه نجم، ئیتر ده شه وی ترم به سه ر برد تا په نجا شه و ته واو بوو، که نویژی به یانیم کرد، دانیشتبووم له هه مان ئه و باره ی وا پیشتر دانیشتبووم و ئه و ناره حه تیه م تووش بوو، هاواریکم بیست له سه ره شاخی سه له وه به وپه ری ده نگی هاواری ده کرد ئه ی که عبی کوری مالیک موژده بیته، منیش چووم به سوچه دا و زانیم ده رووم لیکراوه ته وه، پیغه مبه ر ^{صلوات} (علیه السلام) له کاتی نویژی به یانیدا ته وبه ی خوی بو راگه یاندین، خه لکیش ده هاتن و

موژدهیان پیده داین، پیئش من دوو هاوړیکه م به دلخوشیه وه چون، که سیک به ئه سپه وه بهره لام ده هات و یه کیک له سهر شاخه که وه هاواری کرد، هاواره که له ئه سپه که خیرتر گه یشته، که که سه که هات و موژده که ی پیدام، جله که ی بهرم پی به خشی، به خوا ئه و کاته ته نها ئه وه م هه بوو، دوو جلی ترم به ئیستیعاره هینا و کرده بهرم و چووم بو لای پیغه مبه ر (صلوات علیهم) و خه لکیش دهسته دهسته پیئمه گه یشتن و پیروزیایی ته و به که یان لیده کردم، ده یانوت پیروزت بیت خوا ته و به ی و هرگرتیت، که چوومه مزگه وت پیغه مبه ر (صلوات علیهم) دانیشتبوو و خه لکی له ده وری بوون، طه لحه ی کوړی عوبه یدولا به گورجی هات به ره و رووم و ته و قه ی له گه ل کردم و پیروزیایی لی کردم، به خوا له ناو کوچه راندا ته نها ئه و هات بو لام و ئه و هه لوئسته شی له بیر ناکه م، که سه لامم کرد له پیغه مبه ر (صلوات علیهم)، ده موچاوی ده گه شایه وه له خوشیدا، فه رموی (موژده ی خیرت لی بیت له و روژده ی له دایک بوویت تا ئیستات) وتم ئایا له پیغه مبه ری خوا وه یه یان له خوای گه وره وه یه؟ فه رموی نا به لکو له خوا وه یه، پیغه مبه ر (صلوات علیهم) که دلخوش بوایه ده گه شایه وه ده وت مانگه، ئیمه ش چاک ئه و باره یمان ده ناسیه وه، که چوومه خزمه تی و دانیشتم، وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا (صلوات علیهم) له به رامبه ر ته و به که م چی سامانم هه یه ده یکه م به خیر له ری خوادا، ئه ویش فه رموی هندی له ماله که ت به نیله وه ئه وه باشتره بو، منیش وتم پیشکه که ی خه یبه رم به سه ده یه نیلمه وه، ئینجا وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا (صلوات علیهم) خوای گه وره به راستگویییه که م رزگاری کردم، هر له بهر ته و به که م مه رج بیت تا ماوم ته نها راستی بلیم، خوای گه وره

ثم ثايه تانهى دابه زانه خواره وه بو سهر پيغه مبه ره كهى (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾¹.

108

ميقداى كورى ئه سوه ده لئيت جاريك من و دوو هاوړيم له تاو ماندوويى و برسيتى چاو و گويمان له ده ست دابوو، چووين تا ميوانى هاوه لانىكى پيغه مبه ر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بين، به لام كه س نه بيردينه وه، چووين بو لاي پيغه مبه ر (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئه ويش ئيمه ي برده وه ماله وه، سى بزنيان هه بوو فهرمووى ئه و شيره له نيوانماندا دابه ش بكن، ههركاممان به شى خوى ده خوارد، به شه كهى پيغه مبه ريشمان (صَلَاةٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) برد بوى، چهند جار ئاوامان ده كرد، شه و ده هاته وه و سه لامىكى ده كرد كه خه و تووى بيدار نه ده كرده وه و بيداريش ده يبيست، ئينجا ده چوويه مزگه وت و نويزى ده كرد و دواتر ده هاته وه شيره كهى ده خوارد وه، شه ويك شه يتان

¹ - صحيح البخاري، الرقم 4165، صحيح مسلم، الرقم 5079، مسند احمد بن حنبل، الرقم 15485.

هاته بنکلیشه م و که به شه که ی خووم خوارده وه پیی دهوتم موحه ممه د ده چیت
 بو لای پشتیوانان و ئەوانیش زۆر ریژی ده گرن و چی پیویست بیت پیی
 ده به خشن، بویه چووم به شه که ی پیغه مبه ریشم (صلوات علیهم) خوارده وه، جا که
 شیر ه که گه یشته ناو گه دهم و دلنیا بوومه وه که هیچ رییه کی گه رانه وه ی نیه،
 په شیمان بوومه وه و شه ی تانیش ریی په شیمانی ده خسته بهرم، پیی دهوتم
 مالویران چیت کرد؟ شیر ه که ی موحه ممه دت خوارده وه؟ جا خو ئیسته دیته وه و
 ده بینیت شیر ه که ی نه ماوه نزات لی ده کات و دنیا و ئاخیره تیشته ده فه وتیت،
 منیش بهرگیکم ده دا به خوودا، که بمدایه به سهر سه رمدا قاچم دهرده که وت و
 ئەگه ر بمدایه به سهر قاچمدا سه رم دهرده که وت، خه ویش له چاوانم تۆرابوو،
 به لام دوو هاوړیکه ی ترم خه وتن و ئەوه ی من کردم ئەوان نه یانکرد، پیغه مبه ر
 (صلوات علیهم) هاته وه و هک جارن سه لامیکی نه رمی کرد، ئینجا چوویه مزگه وت و
 نوژی کرد و دواتر هات تا شیر ه که ی بخواته وه، که چی بینی نه ماوه، سه ری
 به ره و ئاسمان بهر زکرده وه، وتم به خوا ئیستا نزام لی ده کات و مال ویران ده بم،
 ئینجا فه رمووی (خوایه ئەوه ی خواردنم پیی ده دات خواردنم پیی بدهیت، ئەوه ی
 خواردنم پیی ده دات خواردنم وه ی نۆش بکهیت)، منیش توند بهرگه که م دا
 به سهر خوودا و چه قویه کم هه لگرت و چووم بو لای بزنه کان تا بزانه کامیان
 قه له وتره سه ری بپریم بو پیغه مبه ر (صلوات علیهم)، ده بینم هه ر سی بزنه که گوانیان پره
 له شیر، چووم قاپیکی مالی پیغه مبه رم (صلوات علیهم) هیئا و پریم کرد له شیر، بردم بو
 پیغه مبه ر (صلوات علیهم)، پیغه مبه ر (صلوات علیهم) فه رمووی (ئهمشه و شیر ه که ی خوتان

خوارده وه؟)، وتم به لئی ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ)، فرمووی بخۆره وه، ئه ویش شیره که ی خوارده وه، دواتر هه ندیکی هیشته وه و دای به من، وتم ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بخۆره وه، ئه ویش هه مدی لئی خوارده وه و هه ندیکی مابوو دای به من، که زانیم پیغه مبهر (ﷺ) تیری خوارده وه و نزاکه ی منی گرتیه وه، ئه وه نده پیکه نیم تا که وتمه سه ر زه ویه که، پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی (خه ریکه داوینت ده رکه ویت ئه ی میقداد)، وتم ئه ی پیغه مبهر (ﷺ) بارو مه سه له که ئاوه ها بوو، پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی (ئه وه ته نها ره حمه تی بوو له خواوه، بۆچی پیت نه وتم تا دوو هاوړیکه ی تریشمان بیدار بکردایه ته وه و ئه وانیش لیان بخواردایه ته وه).¹

109

جوبه یری کوپی نوفه یر ده لیت روژیک له خزمهت میقدادی کوپی ئه سوه ددا دانیشتبووین، که سیک دای به لایدا و وتی خۆزگه به و دوو چاوه که پیغه مبهری خویان (ﷺ) بینیه، به خوا ئیمهش هه زمان ده کرد ئه وه ی تو بینیت ئیمهش بمانبینیا یه و ئه وه ی تو ئاماده ی بوویت ئیمهش ئاماده ی بووینا یه، میقداد توورپه یی گرتی، منیش سه رم سوپما چونکه ده موت خو کابرا خراپی نه وت، دواتر میقداد ته ماشای کرد و وتی کابرا بۆچی ئاوات به ساتی

1 - صحیح مسلم، الرقم 3924.

دهخوازیت که خوا نه یویستووہ ئهوی تیدا بیت، چوزانیت ئه گهر لهوی بوايه چی ده کرد، به خوا که سانیک له لای پیغه مبهه (ﷺ) ئاماده بوون که خوا له سه ر روو به ره و دۆزه خی بردن له بهر ئه وهی نه هاتن به ده م بانگه وازی پیغه مبهه وه (ﷺ) و بروایان پی نه کرد، بۆچی سوپاسی خوا ناکه ن که هر به له دایک بوونتان په روه ردگاری خۆتان ده ناسن و برواتان هیئاوه به وهی پیغه مبهه (ﷺ) هیئاویه تی، خوا له بری ئیوه که سانی تری خسته بهر تاقیکردنه وه و ئیوه رزگارتان بوو، به خوا پیغه مبهه (ﷺ) له سه ختترین حالدا نیردا، باریکی نه فامی که پییان وانه بوو ئه م دینه ی ئیمه باشتر بیت له بتپه رستی، پیغه مبهه (ﷺ) جیا که ره وه یه کی هیئا که حق و ناحه قی جیا ده کرده وه، باوک و کوری له یه ک ده کرد تا ئه وهی که سی وا هه بوو وای ده بیینی براکه ی یان کوری یان باوکی بیباوه ره، خوا دلّی به ئیمان والا کردبوو و ده یزانی ئه گهر مالویران بیت به ره و دۆزه خ ده چیت، که چی دلّی ئارامی نه ده گرت کاتیک ده بیینی ئازیزه که ی له دۆزه خدایه، له کاتی کدا ئه و ئازیزه ی ئه و که سه یه که خوا باسی ده کات (الذین یقولون ربنا هب لنا من أزواجنا و ذریاتنا قره أعین).¹

1 - صحیح ابن حبان، الرقم 6646، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 23172، المعجم الكبير للطبراني، الرقم 17382، صححه شعيب الأرنؤوط.

110

عه بدولای کوری جه عفر ده لیت: رُوژیک پیغه مبهَر (ﷺ) له دوی خویه وه
له سهر و لاخه که ی سواری کردم، فهرمووده یه کی پی فهرمووم که به هیچ که سی
نالیم، پیغه مبهَر (ﷺ) که بیویستایه بچیت دست به ئاو بگه یه نیت، حزی
ده کرد بچیته پشت دیواریکی به رزه وه یان پشت کومه له دارخورمایه کی
چرویره وه، جاریک چوویه ناو باخی کابرایه کی پشتیوانیه وه، بینی وشتریک لی
بوو، وشتره که که پیغه مبهَری خوی (ﷺ) بینی فرمیسک هات به چاوانیدا،
پیغه مبهَر (ﷺ) چو دهستی هینا به پشته ملی وشتره که دا و ئه ویش بیده نگ
بوو، پیغه مبهَر (ﷺ) فهرمووی (خاوه نی ئه م وشتره کییه؟) گه نجیکی
پشتیوانی هات و وتی ئه ی پیغه مبهَری خوا (ﷺ) هی منه، ئه ویش پی
فهرموو (أفلا تتقي الله في هذه البهيمة التي ملك الله إياها؟، فإنه شكا إلي أنك
تجيعه وتدئبه) (ئری له خوا ناترسیت له ئاست ئه و ئازه له دا که خوا تو
کردوو به خاوه نی و داویه تیه دهستت؟ و ئه و وشتره سکالای ئه وه دهکات
برسی ده که ییت و زور ماندووی ده که ییت).¹

1 - سنن أبي داود، الرقم 2199، المستدرک علی الصحیحین، الرقم 2421، مصنف ابن أبي شيبة، الرقم 31117، مسند أحمد بن حنبل، الرقم 1679، صححه الذهبي في التلخيص، صححه شعيب الأرنؤوط، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داود، الرقم 2549.

111

عومەری کورپی خەططاب کاتیک کە سێکی وه ک ئەمیر بناردایه بۆ ناوچهیه ک،
نامهیه کی له گه ل دەنارد بۆ خه لکه که وه دهیوت وا فلانه که سم بۆ ناردوون و
فه رمانی ئە وه وه ئە وه م پیکردووه، جا ئیوه ش گوێرایه لی بن، جا ئە وه بوو که
حوزه یفه ی کورپی یه مانی نارد بۆ مه دائین، نامه یه کی بۆ خه لکه که نووسی و وتی
من فلانه که سم بۆ ناردوون و ئیوه ش گوێرایه لی بن، ئە وانیش وتیان ئە م پیاوه
شان و شکۆ و ناوبانگیکی هه یه، سواری و لاخه کانیا ن بوون تا بچن پیشوازی لی
بکه ن، له نیوه ی ریډا پیی گه یشتن و ئە ویش له سه ر و لاخه که ی بوو و هه ردوو
قاچی له لایه که وه شوێر کردبوویه وه، ئە وانیش نه یانزانی ئە وه ئە میره یه که وه
تییانپه راند، که گه یشتن به خه لکه که ی تر وتیان ئە ری ئە میره که کوا؟ ئە وانیش
وتیان ئە وه بوو که ئیستا بینیتان، ئە وانیش خیرا رایانکرد به شوینیدا و خویان
گه یانده وه پیی، سه یریان کرد پارچه یه ک نان و ئیسقانیکی پییه که که میک
گۆشتی پیوه ماوه ته وه، خه ریکه ده یخوات، چوون و سه لامیان لی کرد، ئە ویش
سه یری گه روه که یانی کرد و پارچه نان و ئیسقانه که ی دایه ده سستی، که
حوزه یفه سه رقالم بوو و هۆشی به لای کابراوه نه ما، پارچه نان و ئیسقانه که ی
فریډا.¹

112

ئەحمەدی کورپی حوسەین دەلئیت: هەتیویک هەبوو دە هەزار دینار میراتی
 بۆ بەجیما، جا ئەبووعەبدوڵای کورپی ئەبووموسای هاشمی راسپێردرا تا
 ئاگای لەو پارەیه بیئت، ماوهیهک هەژاری و کەمدەستیەک روویکردە
 ئەبووعەبدوڵا و ئەو پارەیی لایبوو خەرجی کرد و وتی دواتر دەیدەمەوه، پاش
 سالانی کورپەکە گەورە بوو، ئیتر کاتی ئەوه بوو پارەکە بدریتهوه دەستی
 خۆی، ئەبووعەبدوڵا دەلئیت: دنیاام لی هاتەوه یەک و حالم شیوا، نەمدەزانی
 چی بکەم، سواری و لاخەکەم بووم و رووهو کەرخ چووم، هیندەم بینی خۆم
 لەبەردەگاری مزگەوتەکەیی دەعلەجدا بینیهوه، چوومه ژوورەوهو لە پشتیهوه
 نوێژی بەیانیم کرد، داوی ئەوهی سوننەتەکانی کرد، ئینجا هات و
 بەخیرھاتنی کردم، هەستاین و چووینە مالەکەیی خۆی، هەریسەیهکمان بۆ
 هینرا و منیش کەمیکم خوارد و ئیتر دەستم کیشایهوه، ئەویش وتی دەبینم
 دەروونت ئارام نیە و حالت باش نیە، منیش جوان مەسەلەکەم بۆ باسکرد،
 ئەویش وتی: نانەکەت بخۆ و خەمت نەبیئت، پیوستیهکەت دا بین دەکرئیت، کە
 لە نان خواردنەکە لیبووینەوه، داواي کرد کیشانە و زیڤری بۆ بهینن، دە هەزار
 دیناری بۆ کیشام، منیش لە خۆشیدا خەریک بوو بآلم دەگرت، زیڤرەکەم
 بارکرد و جوان پیچامەوه، دواتر چووم و بە بەرچاوی قازیهوه پارەکەم
 تەسلیم کردەوه، زۆر وەسف و سەنام کرا، جا کە گەرامەوه مالەوه، ئەمیری
 کە کورپیکی خەلیفە بوو بانگی کردم، وتی زۆر دآلم چوو تە سەر مامەلەت و

پيم خۆشه ئاگات له مال و سامانم بيٽ، منيش رازى بووم، ماوهى ساليك
سه رپه رشتيم كرد و قازانجىكى زورم دهستكهوت، له ماوهى سى سالداسى
ههزار دینارم دهستكهوت، چووم پاره كه م برد بۆ دهعه ج، ئه ویش وتى
سوبحانه لا، سویند به خوا نیه تم نه بووه لیٽ وه رگرمه وه، خه رجى بکه بۆ
منالان، منيش وتم ئه ی شیخ له بنه رته دا ئه م سامانه ت له كوئى بوو تا
بتوانیت ده ههزار دینار به من ببه خشیت؟ وتى، من گه وه بووم و قورئانم
له به ركرد، گه پام به دواى وه رگرتنى فه رمووده دا، ئه وه بوو بازرگانىكى
ده ریايم تووش بوو، وتى تو دهعه جى؟ وتم به لى، وتى حه ز ده كه م به
موزاره به ئه م سامانه م ته سلیمى تو بکه م، ملیونى دره مى خسته به رده ستم
و وتى ده ستت تیايدا والا بيٽ و له كویدا بینیت پیوستیه ك دابین ده كریت
بۆى به كاربه ینه، چه ند سال هه ر وا بوو و پاره كه زیادى ده كرد، ئینجا كابرا
وتى من زور له ناو ده ریادا سه فه ر ده كه م، ئه گه ر له ناوچووم، ئه و سامانه م بۆ
تو به لام به و مه رجه ی هه ندیكى لى بکه یت به خیر و مزگه وتى پى دروست
بکه یت، جا منيش له و كاته وه خه رىكى ئه وه م و خواى گه وه ئه م سامانه ی وا
خستووه ته به رده ستم، به لام تا له ژياندا ماوم ئه م به سه ره اته م لای كه س
باس مه كه.¹

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 16، ص 34.

113

کابرایه کی بۆنفرۆش هه بوو که به وه ناسرابوو خواناس و روو له سوننه ته، قهرزی شهش سه د دیناری هاته سهر و ناچار بوو دووکانه که ی داخست و کاسپیه که ی نه ما و چوویه وه ماله وه، خووی دابوویه نوێژکردن و نزا و پارانه وه، چه ندین شهوی وا برده سهر، شهوی له شهوان له خهویدا پیغه مبهری خوی (صلوات علیہ وسلم) بینی، پیی فهرموو: برۆ بۆ لای عه لی کوری عیسای وه زیر، پیم وتوو چه ارسه د دینارت پی بدات، که رۆژ بوویه وه کابرا چوویه به رده رگای وه زیر، به لام که س نه یناسی، ئه ویش دانیشت به و هیوایه ی یه کی مؤله تی بدات بچیت بۆ لای وه زیر، زۆر دانیشت تا بیتاقهت بوو و ویستی پروات، دواچار به یه کی له په رده داره کانی وت به وه زیر بلی من پیاویکم پیغه مبهری خوام (صلوات علیہ وسلم) له خه ودا بینیه و هه ز ده که م خه وه که بۆ وه زیر بگیڕمه وه، په رده داره که پیی وت تۆ خه و بینه که ییت؟ وه زیر چه ندین که سی ناردوو ه تا تۆ بدۆزنه وه، ئینجا په رده دار چوویه ژوو ره وه بۆ لای وه زیر و هه والی پیدا، ئه ویش وتی خیرا بهینه ژوو ره وه بۆ لام، چوویه ژوو ره وه وه زیر پیشوازی لی کرد و پرسیا ری ناو و حال و ژیا نی لی کرد، ئه ویش وه لامی دایه وه، وه زیر پیی وت من خه وم بینی به پیغه مبهری خوا وه (صلوات علیہ وسلم) و فه رمانی پی کردم چه ارسه د دینارت پی بده م، به یانی له خه و هه ستام نه مده زانی له کی هه والت وه رگرم، نه مده ناسیت و نه مده زانی له کویت، تا ئیستا چه ندین که سم ناردوو ه به شوینتدا، خوا پادا شتت بداته وه که خۆت هاتیت بۆ لام، ئینجا وه زیر فه رمانی کرد هه زار دیناری بۆ بهینن، وتی ئه وه چه ارسه د دیناری بۆ فه رمانه که ی پیغه مبه ر (صلوات علیہ وسلم) و شهش سه د

دیناریشی دیاری منه بۆ تۆ. کابراش وتی به خوا له وه زیاترم ناوئیت که پیغه مبه ر
 (صلواته علیهم وسلم) پیی فهرمووم، هیوام وایه خیر و به ره که تی تیدا بیئت، دواتر چوارسه د
 دیناری لی وه رگرت، وه زیر وتی ئه وه راستگویی و برپا و متمانه بوونه به خوا،
 کابرا به چوارسه دیناره که وه چوو، پاره که ی برده وه بۆ خاوه ن قهرزه کان و
 ئه وانیش وتیان سی سال لیئت ده وه ستین، به و پاره یه دوکانه که ت بکه ره وه و
 درێژه به کاسپیه که ت بده، ئه ویش رازی نه بوو، دواچار ریکه که وتن سی یه کی
 قهرزه که یان وه ربگر نه وه، کابرا به دووسه دیناره که ی تر دووکانه که ی کرده وه و
 سالی نه خایاند هه زار دینار قازانجی کرد.¹

114

جه ریری کوری عه بدولا ده لئیت: رۆژیکی گهرم بوو، چووم بۆ ناوچه ی
 صیفاح، ده بینم که سیک له قرچه ی نیوه پۆدا راکشاوه و خه وتوه، چووبوویه ژیر
 سیبه ری دره ختیك، شتیکی که م خواردنی پی بوو، تویشوووه که شی له ژیر
 سه ریدا دانا بوو، عه بایه کیشی به خۆیه وه پیچا بوو، که ئیمه چووین بۆ لای و
 دابه زین، راجله کی، سه یرمان کرد سه لمانی فارسیه، منیش پیم وت: خۆ
 نه مانناسیته وه، ئه ویش وتی ئه ی جه ریر له دنیا دا خاکی به، هه رکه س له به ر
 خوا خاکی بیئت، خوا له رۆژی دوا ییدا به رزی ده کاته وه، هه رکه س له دنیا دا خۆ
 به گه وره بزانی، خوا له رۆژی دوا ییدا نزمی ده کاته وه.²

1 - البداية والنهاية، ج 11، ص 246.

2 - سير أعلام النبلاء، ج 1، ص 548.

115

عیمرانی کورپی عه بدولا ده لیت: به یانییهک عوئمانی کورپی عه ففان بو نوئیز
چوو به ره و مزگه وت، له به رده رگا قه ره بالغی له ده ور کرا، ئه ویش وتی سه یر
که ن، که سه یریان کرد کابرایهک بوو به خه نجه ری یان شمشیریکه وه هات،
ئیمامی عوئمان پیی وت ئه وه چیه؟ کابراش وتی ویستم توی پی بکوژم،
ئه ویش وتی سوبحانه لا، مالویران له سه ر چی ئه مکوژیت؟ وتی: ئاخو
کاربه ده سه که ی تو له یه من سته می لیکردوم، ئه ویش وتی ئه ی نه ده کرا
له سه ر ئه و سته مه سکالای خو ت به رز بکه یته وه بو لام، ئینجا ئه وکات ئه گه ر
مافم بو وه رنه گرتیه وه و به رامبه ر به کاربه ده سه که م نه وه سته مه وه له سه ر
مافه که ت، ئه وکات هه ولی کوشتنم بده یت؟ ئینجا به وانه ی ده ور به ری وت: ئیوه
راتان چیه له سه ری؟ ئه وانیش وتیان: ئه ی ئه میری باوه رداران ئه مه دوژمنیکه و
خوا خستویه تیه به رده ست، ئه ویش وتی به لکو ئه مه به نده یه که نیه تی
هه بووه تاوانی بکات و خوا ری نه داوه به رامبه رم هیچ بکات، ئاده ی که سیکم بو
بینه که فالتت بکات که تا کاتی من به رپرسی موسلمانانم نه یه یته وه ناو
مه دینه، ئه ویش چوو که سیکی هیئا و که فیلی کرد، عوئمانیش ری دا بروت بی
ئه وه ی هیچ سزایه کی بدات.¹

1 - تاریخ المدینة المنورة، ج 2، ص 206.

116

مالیکی داری دهلیت: رۆژیک عومهری کورپی خه ططاب چوارسه دیناری خسته کیسیکه وه و به یه کیك له بهردهسته کان وت: ئەمه ببه بۆ عوبه یدهی کورپی جه راح و دواتر ماوه یه ک لهوی بمینه ره وه بزانه چی پی دهکات، بهردهسته کهش رۆیشت و پیی وت ئەمیری باوه پداران ئەمه ی بۆ ناردویت تا بۆ هندی پیویستی خۆت به کاری بهینیت، ئەویش نزای خیری بۆ کرد، ئینجا که نیه یه کی بانگ کرد و پیی وت ئەم حه وته ببه بۆ فلانه کهس، ئەو پینجه ش ببه بۆ فلانه کهس و ئەوهش بۆ فلانی، ئیتر هه ره مووی به خشیه وه، بهردهسته که گه رایه وه و مه سه له که ی بۆ خه لیفه گێرایه وه، ئینجا خه لیفه کیسیکی ئاوايشی ئاماده کرد و فه رمانی پیکرد بیبات بۆ موعادی کورپی جه به ل و چاوه پێی ئەویش بکات بزانیت ئەو چی پی دهکات، بهردهسته که رۆیشت و هه مان شتی به ویش وت، ئەویش نزای بۆ خه لیفه کرد، ئینجا که نیه یه کی له لابوو بانگی کرد و پیی وت ئەوهنده ی ببه بۆ مالی فلانه کهس، ئەوهنده شی ببه بۆ ئەو ماله، وا خه ریک بوو دابه شی ده کرد که ژنه که ی هات و وتی ده ی به خوا ئیمه ش هه ژارین، هیچ نه بی وه ک هه ژاری به شی ئیمه ش بده، که چی ته نها دوو دیناری تیدا مابوو، دوو دیناره که ی دا به ژنه که ی، بهردهسته که رۆیشته وه بۆ لای خه لیفه و به سه ره اته که ی بۆ گێرایه وه، خه لیفه ش که به خشنده یی هه ردووکیانی بیست، وتی: ئەوانه برای یه کن.¹

1 - صفة الصفة، ج 1، ص 186.

117

ئه بوو موسلیمی خه ولانی ژیانیکی سادهی هه بوو، روژانه که له مزگه و ته وه ده پویشته وه بو ماله وه، که ده گه یشته به ده رگاری مال، به دهنگی بهرز (الله اکبر) یکی دهوت، ژنه که شی به هه مان شیوه وه لآمی ده دایه وه، که پیی ده خسته ناو ماله که ی همدی به دهنگی بهرز (الله اکبر) یکی دهوت، ژنه که شی به هه مان شیوه وه لآمی ده دایه وه، شه ویک ئه بوو موسلیم چوو یه وه به ره و مال، که گه یشته به رده رگا به دهنگی بهرز (الله اکبر) یکی کرد، که چی ژنه که ی وه لآمی نه دایه وه، ئینجا که پیی خسته ناو ماله که به دهنگی بهرز (الله اکبر) یکی کرد، که چی هه ر وه لآمی نه درایه وه، جاران که ده چوو یه وه ماله وه، ژنه که ی ده چوو نه عله کانی بو ده خسته ئه ولاوه و پیشوازی ده کرد و خواردنی بو داده نا، که چی ئه مجار ژنه که ی نه هات به ده میه وه و چراش له ماله که یدا دانه گیرسابوو، ده بینیت له کونجیکی ژووره که دا ژنه که ی به کزی و بی تاقه تیه وه دانیشتنوه، به ئه بوو موسلیمی وت: پیاوه که، خو تو له شان و شکودا وه ک موعاویه وایت، که چی ئیمه خزمه تکاریمان نیه خزمه تمان بکات، بوچی پیی نالییت خزمه تکاریمان پی بدات؟ ئه بوو موسلیمیش به وه هه لو یسته ی ژنه که ی بی تاقه ت بوو و نزایه کی کرد و وتی: خواجه هه رکه سی بیرکردنه وه ی ئه م ژنه ی منی تیکداوه کویری که ییت، که می پیش ئه وه ئافره تی هاتبوو بو لای ژنه که ی و پیی وتبوو: خو میرده که ت هینده ی موعاویه شان و شکوی هه یه، بوچی پیی نالییت داوا له موعاویه بکات خزمه تکاریکی بو دابنی و بری به خششی بکات، جا ئه و ژنه له ماله وه دانیشتنوو له کتوپردا بینایی له ده ستدا، خیرا به دهنگی بهرز

وتى: ئەرى بۆچى چراكەتان كوژاندهوه؟ ئەوانىش وتيان چرامان نەكوژاندهوتەوه، خىرا ژنەكە هەستى كرد بە تاوانەكەى و بە گريان و چاوى پر فرمىسكەوه چوو بۆ لای ئەبووموسلىم و داواى لىكرد نزاى بۆ بكات تا خواى گەوره بينايى بۆ بگيرىتەوه، ئەبووموسلىمىش دلى بۆى سووتا و نزاى بۆ كرد و خواى گەوره بينايى بۆ گىرايهوه.¹

118

جاريك موحه ممه دى كورپى يووسف حەوت سەد دىنارى نارد بۆ طاووس، جا بەو كابراى وت كە برپيار بوو پارەكەى بۆ ببات، ئەگەر بتوانىت كارى بكەيت پارەكەت لى وەر بگريت ئەوه ئەمىر جليكى جوانت پى دەبەخشى و چاكەى زۆرت لەگەل دەكات، كابراش رۆيشت و پارەكەى بۆ برد و وتى ئەى ئەبووعەبدوپەرەحمان ئەم پارەيه لەلایەن ئەمىرەوه بۆ تۆ نىردراوه، ئەویش وتى هىچ پىويستىم پى نىه، كابرا هەرچى رىگەيهك بە باشى زانى و بە خەياليدا هات گرتىه بەر تا ئەو پارەيهى لى وەر بگريت، كەچى طاووس لى وەر نەگرت، دواجار كابرا پارەكەى فرى دايه سووچىكى ماله كە و گەرايهوه بۆ لای ئەمىر و وتى لى وەر گرتم، ماوهيهكى زۆرى نەبرد برى قسه و رەخنەى طاووس گەيشتەوه بەرگوى ئەمىر، بۆيه پەيامى نارد و وتى پى بلين ئەو پارەى پىمانداوو با بۆمان بهينىتەوه، نىردراو چوو و پى وت، ئەویش وتى خۆ من

1 - حلية الاولياء، ج2، ص 129-130.

هیچ پاره‌یه‌کم وهرنه‌گرتووه، ئه‌وانیش زانیان راست ده‌کات و هیچی وهرنه‌گرتووه، بویه ناردیان به شوین ئه‌و که‌سه‌ی پاره‌که‌ی بۆ بردبوو و وتیان طاووس وای وتووه، ئه‌ی پاره‌که‌ کوا؟ کابراش چوو بۆ مائی طاووس، وتی ئه‌ی ئه‌بووعه‌بدوپه‌حمان پاره‌که‌ که بۆم هینایت ب‌مده‌ره‌وه، ئه‌ویش وتی ئه‌ری من هیچم لی وهرگرتیت؟ کابرا وتی نا، ئینجا کابرا چوو بۆ ئه‌و شوینه‌ی پاره‌که‌ی تیدا فری دابوو، ده‌بینیت پاره‌که‌ له شوینی خۆیدایه و ده‌ستی لی نه‌دراوه و جالالۆکه هیلانیه له‌سه‌ر کردووه، پاره‌که‌ی هه‌لگرته‌وه‌و بریدی‌وه بۆیان.¹

119

جاریک کابرایه‌ک هات بۆ لای ئه‌بووجه‌عفهری مه‌نصور و باسی ئه‌وه‌ی بۆ کرد که جاریک چوو بۆ کاری بازرگانی و پاره‌یه‌کی چاکی ده‌ستکه‌وتووه و که هاتوه‌ته‌وه پاره‌که‌ی داوه به ژنه‌که‌ی، دواتر که داوای پاره‌که‌ی لی‌کردووه‌ته‌وه، ژنه‌که‌ی پیی وتوووه پاره‌که‌ دزراوه، که چی هیچ نیشانه‌و ئه‌گه‌ریکی دزی به ماله‌که‌وه دیار نه‌بوو، ئه‌بووجه‌عفهریش به کابرای وت: له که‌یه‌وه ئه‌و ژنه‌ت به‌هاوسه‌رگرتووه؟ وتی ماوه‌ی سالیکه، ئه‌بووجه‌عفهر وتی که به‌هاوسه‌رت گرت کچ بوو یان بیوه‌ژن بوو؟ وتی به‌لکو بیوه‌ژن بوو، ئه‌ویش وتی له پیاوه‌که‌ی پیشووی مندالی هه‌یه؟ کابرا وتی نا، ئه‌بووجه‌عفهریش جوان له مه‌سه‌له‌که‌ تیگه‌یشت، ئینجا داوای کرد بۆنیکی تاییه‌تی بۆ بهینن که له بازاردا ئه‌و بۆنه

1 - البداية والنهاية، ج9، ص 265.

دهست نه ده که وت، بۆنه که ی دا به کابرا و پیی وت ئەم بۆنه به کار بهینه ئیتر خەمت نامینی، جا که کابرا لای ئەبووجه عفر رویشت، ئەبووجه عفر به چوار که سی جی متمانه ی خۆی وت با هەر کامتان له بهردهم ده رگایه کی شاره که بیته و هەر کام له ئیوه ئەم بۆنه ی کرد خیرا ئەو که سه م بۆ بهینن، کابرا چوو یه وه ماله وه و بۆنه که ی دایه دهست ژنه که ی، ژنه که شی که بۆنی کرد و بینی چهنده بۆنی خۆشه، خیرا ناردی بۆ پیاوی که دلی لای بوو و خۆشی ده ویست، پیشتیش پاره که ی به و دابوو، کابراش بۆنه که ی له خۆی دا و چوو یه ده ره وه، که سه جی متمانه کانی ئەبووجه عفر کابرایان گرت و بردیان بۆ لای، ئەویش لیی پرسى ئەو بۆنه ت له کوئ بوو؟ کابرا له وچه له وچی بوو، ئەبووجه عفریش دایه دهست شورته و پیی وت ئەگەر ئەو پاره یه ی بۆ هینان وازی لی بهینن، ئەگەر نا هه زار قامچی لی بدهن، کابرایان برد و جله که یان لابرده تا قامچی لی بدهن، خیرا هاواری کرد و وتی پاره که دینم، چوو پاره که ی هیئا، ئەبووجه عفریش کابرای خاوهن پاره که ی بانگ کرد و پیی وت: ئەگەر پاره که ت بۆ بگیرمه وه ری ده دهیت بریار له سه ر ژنه که ت بدهم؟ کابرا وتی به لی، ئەبووجه عفر وتی ئەوه پاره که ت، وا بریاریشم دا ژنه که ت لی ته لاق بدهم.¹

120

زهیدی کوری وهه ده لیت: له سهرده می خیلافه تی عومه ری کوری
خه ططابدا سوپایه ک رووه و ناوچه ی شاخ که وتنه پری، رییان که وته لای رووباریک
که پردی له سهر نه بوو تا بتوانن بپه رنه وه، ئەمیری سوپاکه به یه کیک له وانه ی
دهوری وت: دابه زه و رییه کمان بو په یدا بکه تا له م رووباره بپه ریینه وه، ده بوو
کابرا بچیته ناو رووباره که وه، روژیکی زور ساردیش بوو، کابرا به ئەمیره که ی
وت ئەترسم بچمه ناو ئاوه که وه بمرم، به لام ئەمیره که زوری لیکرد که هر
ده بیته بچیته، ئەویش وتی ئەی هاوار عومه ر، ئەی هاوار عومه ر، هینده ی نه برد
کابرا مرد، کاتیک عومه ر ئەمه ی بیست له ناو بازاری مه دینه دا بوو، وتی به لئ
بیستم، به لئ بیستم، ئینجا ناردی به شوین ئەمیری ئەو سوپایه دا و له
ئهمیرایه تی لایبرد و پئی وت: ئەگه ر له به رئه وه نه بوایه بیته باو تۆله م
لیده کردیته وه، ئیتر هرگیز هیچ ئیشی لای من ناگریته ده ست.¹

1 - تاریخ المدینة لابن شبة، ج3، ص 813.

121

جاری هندی له جووله که کانی ناو دهسه لاتی ئیسلامی ههستان به لئینامه یه کی ساخته یان دروست کرد، به پیی ئه وه به لئینامه یه گوایه پیغه مبهه (صلواته علیهم وسلم) فهرمانی کردووه سه رانه له سه ره خه لکی خه یبه ره نه میئی، تیایدا هندی له هاوه لان شایه ت بوون، نووسینه که به دهستنووسی عه لی نووسراوه، جا کاتیک نامه که برا بو ره ئیسوروه سا، ئه ویش بو دنیا بوونه وه وه یه کلا کردنه وه ی به لئینامه که ی نارد بو خه طیب که یه کی که بوو له زانا گه وره کان، ئه ویش به وردی لیی راما و دواتر وتی ئه م نامه یه ساخته یه، پیی وترا چون شتی وا ده لئیت؟ وتی: له م نامه دا وا هاتووه که موعاویه شایه تی ئه م نووسینه بووه، به لام موعاویه له سالی فه تی مه که دا موسلمان بووه و فه تی خه یبه ریش له سالی هه وته می کوچیدا بووه، هه روه ها وا هاتووه که سه عدی کوپی موعاذ شایه تی ئه م نووسینه بووه، به لام سه عد له رووداوی به نی قوره یضه دا وه فاتی کرد که دوو سال پیش فه تی خه یبه ره رویدا، به وجوره فیلی جووله که کانی ئاشکرا کرد و دهستخوشی لیکرا.¹

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 18، ص 280.

122

ئه بووئومامه ی باهیلی که سیکی زۆر به خشنده بوو، زۆرجار پاره یه کی زۆری له بهرده ستدا ده بوو، که چی خۆی شتیکی زۆر ساده ی ده خوارد و پاره که ی داده نا بۆ خیر و هر که سی داوای لیبکردایه هاوکاری ده کرد، رۆژیک هیچ خواردنی له مالی ئه بووئومامه دا نه ما و ته نها سی دیناریشی پی بوو، که سی هات و داوای هاوکاری لیکرد و ئه ویش دیناریکی پی به خشی، هینده ی نه برد هه ژاریکی تر هات و داوای هاوکاری لیکرد، دیناریکیشی دا به و، مایه وه سه ر دیناری، هه ژاریکی تریش هات و دیناره که ی تری برد، مه ولاکه ی ئه بووئومامه ده لیت منیش تووره بووم و وتم خو هیچمان بۆ نه مایه وه، ئینجا ئه بووئومامه چو له سه ر جیگه که ی راکشا، منیش ده رگام له سه ر داخست تا ئه و کاته ی بانگی نیوه پۆی فه رموو، هاتم و به خه به رم کرده وه بۆ نویت، دلم بۆی سووتا که بینیم وا برسیه، به پۆژووش بوو، بۆیه چووم به شی نانی ئیواره قه رزم کرد و خوانیکم ئاماده کرد و سفره م راخست و چووم به ره و لای جیگه که ی تا هه لیته کینم، ده بینم بری زیری له ژیردایه، که ژماردم ده بینم سی سه د دیناره، هر له شوینی خۆی جیمه یشت تا هاته وه، که هاته وه و بینی چ خوانیکم بۆ ئاماده کردوه سوپاسی خوی کرد و زه رده خه نه یه کی بۆ کردم و وتی ئه مه له زۆر شتی تر باشتره، وتم خوا لیت خویش بیت ئه وه ی هه تبوو پیم زانی، ئینجا

زېږه که م بۆ هېنا و نیشانم دا، ئه ویش و اقى وړ ما و وتى مالویران ئه مه چیه؟
 وتم نازانم چیه چاوم که و ته سه ری و بینیم.¹

123

له سه رده می خیلافه تی عومه ری کورپی خه ططابدا سریه یه ک به پیاده
 که و تنه پړی، یه کیك له ئه ندامانی سریه که ته واو ماندوو بوو و توانای نه ما بروت،
 داوای کرد له ریی بوهستن، به لام ئه و که سه ی له گه لی بوو له ریی نه وه ستا و
 جیهیشت، ئه ویش هاواری کرد هاوار بۆ عومه ر، دواتر که عومه ر ئه وه ی
 بیسته وه نامه ی نووسی بۆ ئه بووموسای ئه شعهری و پیی وت: ئه و کابرایه م بۆ
 بنیره که جیهیشتبوو، ئه ویش کابرای نارد، عومه ریش که و ته لی دانی و ده یوت
 به لی و جوابم دایته وه، به کابرای وت هو له ناوبه ر، کابرا پیت ئه لی ت چاوه ریم
 بکه و تویش دهستی لی به رده دهیت و ناچارى ده که ی ت هاوار بۆ لای من بکات؟
 ئه ویش که و ته بیانوو بۆ هینانه وه ی، عومه ریش وتی: سویند به خوا باشی حال و
 بالی موسلمانى لام زور خوشه ویستره له له ناوچوونی ئه وه نده و ئه وه نده
 بیباوه ر، ئینجا خه لیفه نامه ی بۆ ئه بووموسا نووسی و پیی وت: وریابه ئه رک و
 کاروباری ئیمه نه سپیری به م کابرا له ناوبه ره.²

1 - صفة الصفوة، ج 1، ص 288.
 2 - تاریخ المدینة لابن شبة، ج 3، ص 812.

124

ئه بولعه بباسی به کوری ده لئیت: هاو ده م به چوار که س سه فه ری کم کرد،
ئه وانیش بریتی بوون له موحه ممه دی کورپی جه ریر و موحه ممه دی کورپی
ئیسحاقی کورپی خوزه یمه و موحه ممه دی کورپی نه صری مرووزی و موحه ممه دی
کورپی هاروونی ره ویانی، جا چی خوار دنیان پی بوو هه مووی ته واو بوو و
هیچیان پی نه ما بو خوار دن، برسیتیش ته واو زوری بو هیئان، شه وی له مالی
کوبوونه وه و پاش مشتومرپیکی زور له سهر ئه وه ری ککه وتن له نیوان خو یاندا
تیروپشک بکه ن و هه رکه س ده رچوو ئه و که سه بجیت داوای خوار دن بکات بو
خوی و هاوړیکانی شی، ده ستیان پیکرد و تیروپشکیان کرد و ناوی موحه ممه دی
کورپی ئیسحاق ده رچوو، ئه ویش به هاوړیکانی وت ده رفه تم بدن با ده ستنو یژی
بگرم و دوو رکات نو یژ بکه م، دهستی کرد به نو یژه که ی، ده بینن نیردراویکی
والی میصر ته قه ی دا له ده رگا، ده رگایان کرده وه و ئه ویش له سهر و لاخه که ی
دابه زی، وتی کامتان موحه ممه دی کورپی نه صره؟ وتیان ئانه وه یه، کیسه یه کی
ده رکرد که په نجا دیناری تیدا بوو و پی دا، دواتر وتی ئه ی کامتان
موحه ممه دی کورپی جه ریره؟ وتیان ئانه وه یه، کیسه یه کی په نجا دیناری شی دایه
ده ست ئه و، ئینجا وتی کامتان موحه ممه دی کورپی هاروونه؟ وتیان ئانه وه یه،
په نجا دیناری شی دا به و، دواتر وتی ئه ی کامتان موحه ممه دی کورپی ئیسحاقه؟
وتیان ئانه وه یه خه ریکه نو یژ ده کات، ئه ویش چاوه ری کرد تا نو یژه که ی ته واو
کرد، که له نو یژه که ی بوویه وه کیسیکی په نجا دیناری شی دایه ده ست ئه و،
ئینجا وتی دوینی ئه میر خه ریک بوو سه ر خه ویکی ده شکاند که خه وی بینی

سوارچاکی دهیوت: سوپاسگوزارهکان له برساندا پهکیان کهوتووه، جا ئه و
چهند کیسه پارهیان بو بنیره، ئینجا پیی وتن: سویندتان ئهدهم ئهگه ر
پارهکهتان تهواو بوو همدی پیم بلین با هاوکاریتان بکه م.¹

125

عبدالوایی کوری ئهحمده دهلیت: له خزمهت باوکمدا بووم، حالی باش
نهبوو، کهوته گیانه لا و خه ریک بوو گیانی دها، عارهقهیهکی زوری دهکرد و
دواتر چاوهکانی دهکردهوه و ئاوا دهستی دهجوولاند و دهیوت هیشتا نا، هیشتا
نا، جاریک و دوان ئه مهی دووباره کردهوه، له جاری سیهه مدا پیم وت باوکه
گیان ئه وه له و کاته دا ئه وه موو عه ره قهت دهکرد که ئیتر ده مانوت وا تهواو
بوو، قسه یه کت ئه کرد مه به ستت چی بوو، دهتوت هیشتا نا، هیشتا نا، ئه ویش
وتی رۆله گیان نازانیت چیم وت، ئه وه ئیبلیسی نه فرینلیکراو له پالما
راوه ستابوو و قه پی کردبوو به سه ره په نجه ی خویدا و دهیوت ئه ی ئه حمده پیم
هه لئه له تی و شوینم که وه، منیش ده موت هیشتا نا، هیشتا نا هه تا ده مرم.²

1 - تاریخ بغداد، ج 2، ص 548.

2 - صفة الصفوة، ج 1 ص 488

126

موحه ممه دی کوری عومەر ده لیت: گویم له مالیک بوو ده یوت: کاتیک
ئه بووجه عفری مه نصور هات بو حه ج، ناردی به شوینمدا، منیش چووم بو
لای و چاوم پیی کهوت و قسم له گه ل کرد، بری پرسیاری لیکردم و منیش
وه لامم دایه وه، دواتر پیی وتم نیه تم هیه ئه و نووسینانه ت (واته کتیبی الموطأ)
بده مه ده ستیان نوسخه ی لی بگرنه وه و دواتر فه رمان بکه م له هه موو شوینه کان
ئیش به و کتیبه بکه ن و ازبیین له هه رچی زانستی داهینراوی تر هیه، چونکه
من پیم وایه ئه صلی زانست بریتیه له ریوایه ت و زانستی خه لکی مه دینه، منیش
وتم ئه ی ئه میری باوه رداران، شتی وا مه که، چونکه ئه و خه لکه بری و ته و رای
جیا وازیان پی گه یشتووه و بری فه رموده یان بیستووه و بری ریوایه تیان
گیراوه ته وه، هه ر قه ومی سه ره تا چی پیگه یشتووه ده ستیان پیوه گرتووه و
له سه ری راهاتون، جا بته وی قه ناعه ت به و خه لکه بکه یت و ازبیین له وه ی بریوایان
پییه تی، زور سه خته، واز له و خه لکه بیته با له سه ر چی ده پون هه روا بن،
خه لکی هه ر ناوچه یه ک چییان بو خویان هه لباردووه با هه ر وا بن،
ئه بووجه عفریش وتی: به خوا ئه گه ر هاوړام بوویتایه فه رمانم ده کرد وا بکریت.¹

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 8، ص 79.

جاریک عومهری کورپی خه ططاب دهمه و نیوه پۆ له ژیر سیبه ری دره ختیکیدا راکشابوو، ئافره تیکی ده شته کی هات بۆ لای و پیی وت: من ئافره تیکی هه ژارم و بری مندالم هه یه، ئەمیری باوه پداران عومهری کورپی خه ططاب موحه ممه دی کورپی مه سلهمه ی ناردوو ه تا زه کات کۆبکاته وه، که چی هیچی له و زه کاته به ئیمه نه دا، ره حمه تی خوات لی بیته به لکو تو قسه یه کمان بۆ بکه یته، عومهریش خیرا هاواری کرد له یه رفه ئی به رده سستی و پیی وت موحه ممه دی کورپی مه سلهمه م بۆ بانگ بکه، ژنه که وتی وا بۆ من باشتره خۆت له گه لم بیته بۆ لای، ئەویش وتی پشتیوان به خوا کاره که ئاسان ده بیته، ئینجا یه رفه ئی به رده ست چوو بۆ لای، موحه ممه دی بانگ کرد و ئەویش هات و وتی سه لامت لی بیته ئە ی ئەمیری باوه پداران، ژنه که که ئەوه ی بیست شهرم دایگرت، عومهر وتی: باشه ئەگه ر خوا سه باره ت به م ژنه پرسیا ری لی کردیت چی ده لیته؟ خیرا فرمی سک به چاوانی موحه ممه ددا هاته خواری، ئینجا عومهر وتی: خوی گه وره پیغه مبه ری خوی نارد بۆ ئیمه و ئیمه ش بروامان پی هینا و شوینی که وتین، ئەویش فه رمانی خوی به جیگه یاند، سه ده قه ی دانا بۆ که سانی شیاوی خوی له هه ژاران، تا مردنیش له سه ر ئەو ریپه وه چوو، دواتر ئەبووبه کر بوو به خه لیفه و ئەویش تا مردن سوننه تی پیغه مبه ری خوی به جیگه یاند، ئینجا خوا خیلافه تی به من به خشی، جا من نیه تم وابوو چاکترینه کانتان هه لبریم، که تو م نارد وه سه ده قه ی ئەم ساله و سالیکی پیشوویشی پی بده، ناشزانم له وان ه یه نه تنیرمه وه، دواتر وشتریکی داوا کرد و کۆلی وشتره که گه نم و زه یته دا به

ژنه که و وتی ئەمه بگره تا له خهیبهر دئیته وه لامان، ژنه که ش رویشته و دواتر چوو بۆ خهیبهر بۆ لای خهلیفه، ئەویش داوای دوو وشتری تری کرد و وتی ئەو دوانهش ببه تا موحه ممه دی کورپی مه سله مه دئیت بۆ لاتان، فه رمانم پیکردوه مافی ئەمسال و سالیکی پیشووتریشت پی بدات.¹

128

ئەبیلوه قت عه بدولئه ووه له ده لئیت: هاو ده م به باو کم له ناوچه ی هه راته وه بۆ وه رگرتنی فه رموده چووین بۆ لای داوودی له بووشه نچ، هیشتا ته مه نم که متر له ده سالان بوو، باو کم دوو به ردی ده خسته هه ردوو ده ستم و ده یوت ئەو دوو به رده هه لگره، منیش له ترسی باکم به رده کانم له ده ستمدا ده هیشته وه، که ده چووم به ریڤا باو کم لیم راده ما، ئەگه هه سته بکر دایه ماندوو بوم، ده یوت یه کیك له به رده کان فری بده، منیش به رده که م فری دها و توژی بارم سووک ده بوو، هه مدی ده که وتمه ری تا جاریکی تر ماندویتی زوری بۆ ده هی نام، پی ده وتم چیه ماندوو بوویت؟ منیش له ترساندا ده موت نا، ئە یوت ئە ی بوچی دوا ده که ویت؟ منیش ناچار پی م هه لده گرت و ده که وتمه پی شی، به لام زوری نه ده خایاند به رگه م نه ده گرت و ماندویتی زوری بۆ ده هی نام، به رده که ی تریشم داده نا، هه مدی ده که وتمه ری تا ماندوو ده بووم، ئە وکات هه لی ده گرتم و به کۆل ده یبردم، که ده گه یشتین به جه ماعه تی جووتیار یان که سانی تر، ده یانوت:

1 - کتاب الاموال لابن سلام الهروي، ص 712.

ئەى ئەبووعیسا، ئەو مندالە بدەرە لای ئیمة با له گەل خۆمان سەرى بخەین و تۆیش سواری و لاخیکى ئیمة ببە تا بتانگە یەنینه بووشەنج، ئەویش دەیوت: پەنا دەگرم بە خوا بۆ گەپان بە دواى فەرموودەى پیغەمبەردا (ﷺ) سواری و لاخ بین، بە لکو بە پیادە دەچین، ئەگەر مندالە کەم توانای نەما، دەیخەمە سەر سەرم، هەر وه کوو ریژ و گەورەیی نواندی بۆ فەرموودەى پیغەمبەر (ﷺ) و هیواى دەستخستنى پاداشت ئەوه ئەکەم.¹

129

له سەردەمى دەولەتى عەبباسى و له کاتى دەسەلاتدارى خەلیفە مەهیدیا، جارێک کابرایەك هات بەرەو لای کۆشكى مەهدى و نامە یەكى مۆرکراوى پى بوو و دەیوت ئەوه نامەى ئەمیری باوەردارانە بۆ من، ئەو کابرای پى دەوتری ره بیعی حاجیب کوا؟ ره بیعی نامە کەى لى وەرگرت و بردى بۆ خەلیفە و کابرای دەشتە کى له بەردەگا وەستاند، نامە کەى کردە وەو بینى پارچە پیستە یە کە کە نووسراویکی کالى له سەر نووسراوه و کابرای دەشتە کیش دەیوت ئەوه دەستنووسى خەلیفە یە، مەهدى کە نامە کەى بینى، زەردەخە نە یە کى کرد و وتى: کابرای دەشتە کى راست دەکات، ئەوه دەستنووسى منە، روژى بۆ راو چوومه دەرە وەو سوپاکەم لى ون بوو، شەو داها و ئەو نزای پەناگرتنەى پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویە تى خویندم، له دوورە وە ناگریکم بینى، چووم بەرەو

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 20، ص 308.

لای ئاگره که، ده بینم ئەم پیره پیاوه و ژنه که ی لای ئاگره که ن، سه لامم لیکردن و ئەوانیش وه لامیان دامه وه و ئەم کابرایه جیی بو راخستم و بری شیر ی پی دام، شیر ی هیندە ی ئەوه خوشم نه نوشیوه، له سه ر ئەو عه بایه م خه وتنی خه وتم که هه رگیز خه وی وام نه کردوه، ئینجا هه ستا ئاژه لیک ی هه بوو بو ی سه ر بریم، گویم لیبوو ژنه که ی وتی ده سته که وت و هوی بژیوی منداله کانتت سه ر بری؟ خۆت و مال و منالی خۆتت له ناو برد، که هه ستامه وه به کابرام وت ئه ری شتیکت نیه نووسراویکی له سه ر بنووسم بۆت، ئەویش ئەم پارچه پیسته ی بۆ هی نام و منیش پینج سه د هه زارم بۆ نووسی، سه ره تا مه به ستم بوو په نجا هه زار بنووسم، به خوا هه مووی پیده ده م ئەگه ر دیناری پاره شم له به يتولمالدا نه هیشتبیته وه، ئینجا فه رمانی کرد پینج سه د هه زار هی نرا بۆ کابرا و ئەویش پاره که ی برد و هه ر له و شوینه ی خۆی له سه ر ری حاجیان له لای ئەنباره وه مایه وه، میوانداری خه لکی ده کرد، ئیتر مالله که ی ناسرابوو به مالی میواندۆستی ئەمیری باوه رداران مه هدی.¹

1 - البداية والنهاية، ج 10، ص 165.

130

به رزه ی کچی رافیع ده لیت: کاتیک خلیفه عومەر به خششی بریه وه بۆ خه لکی، پشکی زهینه بی کچی جه حشی نارد، جا که بۆ هیئرا، وتی خوا له عومەر خۆش بیئت، خوشکه کانی ترم زیاتر شیاون به مه تا من، چونکه وایزانی ناردوویه تی تا سه رپه رشتی دابه شکردنی بکات، ئەوانیش وتیان ئەوه هه مووی بۆ تویه، ئەویش وتی سوبحانه لا، ئینجا جلیکی دا به سه ریدا و وتی دایپوشن، ئینجا به منی وت ئاده ی مشتیک لئ ببه بۆ مالی فلانه که س و مشتئ بۆ فلانه مال، ئاوا که وته دابه شکردنی هه تا تۆزیک لئ مایه وه، منیش پیم وت خوا لیت خۆش بیئت ئە ی دایکی باوه رداران، به خوا ئیمه ش مافمان هه یه له مه دا، ئەویش وتی ده ی ئەوه ی ماوه ته وه بۆ ئیوه، که سه یرمان کرد ده بینین هه شتا و پینچ دره مه، دواتر دایکی باوه رداران زهینه ب دهستی به رزکرده وه و وتی خواجه ئەمسالی لئ ده رچیت سالیکی تر نه گه مه ئەوه ی به خششی عومهرم بۆ بیئت، ئەوه بوو نه گه یشته سالی داهاتوو وه فاتی کرد.¹

1 - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج3، ص 301.

131

سه عیدی ئومهوی ده لیت: موعاوییهی کورپی ئه بووسوفیان جلیکی سهوزی له سه ر شان بوو و هاته ژوره وه بو لای عومه ری کورپی خه ططاب، کاتی عومه ر بیینی به و بهرگه وه هاته ژوره وه، به گوچانه که ی دهستی که وته لیّدانی موعاوییه، موعاوییه ش دهیوت: ئه ی ئه میری باوه رداران بو خاتری خوا لیم مه ده، ئینجا عومه ر گه رایه وه بو شوینی خوئی و دانیشت، دواتر خه لکه که پییان وت: ئه ی ئه میری باوه رداران بوچی لیتدا؟ بو که سی تری وات له به رده ست هه یه؟ ئه ویش وتی به خوا جگه له خیر هیچی ترم لی نه دیوه، جگه له خیر و چاکه هیچی ترم له باره وه نه بیستوه، جا خو ئه گه ر جگه له خیر شتی ترم لی بیستایه شتی ترتان لی ده بینیم به رامبه ری، به لام که بینیم - ئینجا به دهستی ئاماژه ی کرد بو موعاوییه - حه زم کرد که می له و که شخه بییه ی که مبه که مه وه.¹

132

زهیدی کورپی ئه سلهم له باوکیه وه ده گپریته وه ده لیت: جاریک له گه ل عومه ری کوری خه ططاب ده رچووین بو چواره وری مه دینه تا چاوی بگپین، هینده مان بیینی ئاگریک هه یه، عومه ر وتی ئه ی ئه سلهم واده زانم ئه وانه کاروانی بن و شهویان به سه ردا هاتبی و سه رما گلی دابنه وه، وه ره با بچین بو لایان، پییمان هه لگرت و به په له خو مان گه یانده ئه وی، ده بینین ئافره تی که دوو مندالی

1 - البداية والنهاية ج8- ص 134.

پییه و مه نجه لیکیشی خستوته سهر ئاگر و منداله کانیشی ده کرووزانه وه،
عومهر سه لامی لیکردن و وتی سه لام له جه ماعه تی لای روشناییه که، حهزی
نه کرد بلیت جه ماعه تی لای ئاگره که، ژنه که ش وه لامی سه لامه که ی دایه وه،
عومهر وتی ری هه یه نزیك ببه وه؟ ژنه که وتی به لی خیرت پی بیت، عومهر
نزیك بوویه وه و هه والی پرسین، ئه ویش وتی شه و سه رمامان به سه ردا هاتووه،
وتی ئه ی ئه و مندالانه بو وا ده که ن؟ وتی برسیتی، عومهر وتی ئه ی ئه و
مه نجه له چی تیدایه؟ ژنه که وتی ئاوی تیایه، ده مه ویت به وه بیده نگیان بکه م تا
خه ویان لیده که وی، خوا له نیوان ئیمه و عومهر دا بیت، ئه ویش وتی رحمه تی
خوات لی بیت عومهر چووزانیت ئیوه له چ حالیکدان، ژنه که وتی ئیش و
کاروبارمان ده گریته ده ست و لی شمان بیئاگایه؟! ئه سه لم ده لیت عومهر
لایکرده وه به لای مندا و وتی ئاده ی با بچین، پیمان هه لگرت و به په له خومان
گه یانده کوگای گه نمه که، کو لیککی جیاکرده وه و دای به من و وتی بیده به سه ر
شانمدا، منیش وتم جا من له بری جه نابت هه لیده گرم، وتی تو بیده به سه ر
شانمدا، منیش هه ر لیم دووباره ده کرده وه، دوا جار پیی وتم روژی قیامت کو لی
تاوانم هه لده گریته هه ی بی دایک که ویت؟! منیش کو له که م دا به سه ر شانیدا و
که وته ری و منیش به دوایدا هه ناسه برکیم بوو، خومان گه یانده لای ژنه که و
کو له که ی دانا و دهستی کرد به ئاماده کاری، فووی ده کرد به ژیر مه نجه له که دا،
ریشیشی زور بوو، ده مبینی دوو که له که به به یینی ریشیدا ده رویشت، خوانه که ی
ئاماده کرد و دواتر وتی شتیکم بده ری، قاپیکی هیئا و خواردنه که ی کرده ناوی

و به ژنه که ی وت ئاده ی تیریان بکه، وازی نه هیئا هتا تیر بوون، ئینجا چی مابوویه وه لای جیهیشت و پیکه وه رویشتن، ژنه که ش دهیوت خوا پاداشتت بداته وه، تو زور له ئه میری باوه پداران شیواتریت به دهسه لات، ئه ویش دهیوت قسه ی خیر بکه، که هاتی بو لای ئه میری باوه پداران پشتیوان به خوا له وی دمبینی، ئینجا که ناری گرت و چاوه پیری کرد هتا مندالله کان که وتنه گه مه و پیکه نین و دواتر خه وتن، ئینجا عومه ر هستا و سوپاسی خوی کرد و روویکرده من و وتی ئه ی ئه سلهم برسیتی خوی لی زپاندبوون و دهیگریاندن، حهزم کرد نه پوم هتا به م چه شنه دهیانبینم.¹

133

شیخ عه بدولقادی گه یلانی ده لیت: هه ژاری و برسیتی ته واو زوری بو هیئا، تا ئاستی چند روژی بی نان و خواردن مامه وه، وام لیها ت ده چووم له سه ر شه خه ل و زبلدانه کان بو خواردن ده گه پام، روژیک رووه و که ناراو چووم، ده بینم هه ژاران پیش من که وتون، ئیتر ته واو لاواز و بیتوانا بووم و خوم پی رانه ده گیرا، چوومه مزگه وتیکه وه و دانیشتم، خه ریک بوو ده که وتمه گیانه لا، گه نجیکی عه جه می هاته ژوره وه و نان و گوشتی برژاوی پی بوو و دانیشتم و دهستی کرد به خواردنی، هه رکه پاروویه کی هه لده گرت من له ملاوه خه ریک بوو ده می بو بکه مه وه، ئه ویش لایکرده وه و منی بینی له چ حالیکدام، پیی وتم ناوی

1 - تاریخ الطبری، ج 2، ص 567-568.

خوای لی بینه و فەرموو، منیش رازی نەبووم، بەلام ئەو سویندی دام، منیش تۆزیکم خوارد و کەمە کەمە لیم دەخوارد، ئەویش پرسیاری لی دەکردم: ئیشت چیه؟ لە کوپۆه هاتویت؟ منیش وتم لە گەیلانەوه هاتووم، وتی خۆ منیش لە گەیلانەوه هاتوم، ئەری گەنجیکی گەیلانی هەیه ناوی عەبدولقادره پیم دەناسینیت؟ ئەو کورپە ناسراوه بە نەوهی ئەبووعەبدوللای صەومەعی زاھید، منیش وتم جا خۆ ئەوه منم، کە ئەوهم وت تەواو شلەژا و رەنگی گۆرا و وتی بەخوا براکەم کە گەیشتمە بەغداد بەشی لە خەرجیم مابوو، زۆر پرسیاری تۆم کرد کە چی کەس ریی نیشان نەدام تا هەموو خەرجیەکەم تەواو بوو، دوای ئەوه سی رۆژ تەنھا پارەکە تۆ هەبوو بۆ خەرجی و بژئویم، ئەمە کە رۆژی چوارەمە، وتم وا من سی رۆژم تەواو کرد و مردووشم بۆ حەلالە، بۆیە بەشی ئەم نان و گوشتە پارەم لەوهی تۆ وەرگرت، جا بیخەم بیخۆ چونکە ئەمە هی خۆتە و منیش ئیستا میوانی تۆم، وتم ئەمە چۆن؟ وتی دایکت هەشت دیناری بە مندا بۆ تۆ ناردوووە بەخوا تا ئەمڕۆ دەستم لی نەدابوو، منیش بیخەمم کرد و بریکیم دا بەو.¹

1 - سیر أعلام النبلاء، ج20، ص 445.

134

جاریک عومهری کورپی خه ططاب چوویه به رده رگای مالی عه بدوره حمانی کورپی عه وف و ته قه ی دا له ده رگا، ژنه که ی هات و ده رگا که ی کرده وه و دواتر به عومهری وت مهیره ژووره وه تا من ده چمه وه ژوور و له شوینی خۆم داده نیشم، ئه ویش چاوه رپی کرد تا ژنه که ی عه بدوره حمان چوویه وه ژووره وه و دانیشت و دواتر وتی وهره ژووره وه، عومهریش چوویه ژووره وه، ئینجا وتی ئه ری هیچ خواردنی هه یه؟ ژنه که ش بری خواردنی هینا، عومهر دهستی کرد به خواردنی و عه بدوره حمانیش خه ریکی نو یژکردن بوو، عومهر وتی کابرا نو یژه که ت در یژ مه که ره وه، عه بدوره حمانیش سه لامی دایه وه و دواتر به ره و لای هات و وتی ئه ی ئه میری باوه رداران چی بووه له م کاته دا هاتویت؟ ئه ویش وتی ده سته یه که له و لایه ی بازاره وه بوون و منیش ترسام دزه کانی مه دینه هیرشیان ببه نه سر، جا وهره با پاسه وانیشان بکه ین، هه ردووکیان چوونه بازاره که و له سووچیکه وه که وتنه ده مه ته قی، چرایه کیان بینی، عومهر وتی مه گه ر ریگریم نه کردوه که دوا ی خه وتن چرا ئیش نه کات (چونکه چه ند مالیک به و هویه وه سووتابوون) هه ردووکیان چوون به ره و لای چرا که، ده بینن خه لکیکن خه ریکن مه ی ده خۆنه وه، عومهر وتی برۆ، کابرام ناسیه وه، بو به یانی ناردی به شوین کابرادا و وتی هو فلانه که س دوینی شه و تو و هاو ریکه ت خه ریکی خواردنه وه بوون، ئه ویش وتی تو چووزانیت ئه ی ئه میری باوه رداران؟ عومهریش وتی خۆم بینیم، ئه ویش وتی مه گه ر خوا ریگری لینه کردویت له جاسووسی کردن؟ عومهر

كه ئه وهى لى بيست خوى به هه له زانى و چاوپوشى له كابرا كرد و سزاي نه دا.¹

135

ئيبن هوبه يره يه كيك بوو له وه زيره كانى دهوله تى عه بباسى سهرده مى دهسه لاتی سه لجووقى كه كه سيكى زور زيره ك و به توانا بوو، باسى سهرده مى هه ژارى خوى ده كرد و ده يوت: جار هه بوو نانئ چيه نه مبوو بيخوم، هه روه ها ده يوت هه رگيز سه رمایه م نه ده گه يشته ئه وهى زهكات بدهم، ئيبنولجه وزى ده لیت زور شه رمم لیده كرد و سوودى زورم له وه رگرت، هه موو روژيكي هه ينى له مالى خویدا كورپكى بو ساز ده دام و مؤله تيشى ده دا هه موان ئامادهى بن، يه كيك له هه ژاران لای ئه وه ده يخويند و ئه ویش پي سهرسام بوو و به ژنه كهى وت ئه مه وئ كچه كه مى بده مى، دايكى كچه كه رازى نه بوو، ئه وه كورپه هه موو روژي دواى عه سر وانهى فه رمودهى لا ده خویند، روژي فيقه زانئكى ماليكى هات، منيش باسى مه سه له يه كم كرد، رايه كى پيچه وانهى هه موانى هه بوو و له سه ريشى سوور بوو، وه زير وتى ئه رى تو كه ريت؟ نابينيت هه موان پيچه وانهى تو ده لئن؟ بو به يانیه كهى به خه لكه كهى وت دوینى من سته مم له وه پياوه كرد و شتى نه شياوم پي وت، با چيم پي وت پيم بلئته وه، منيش يه كيك وه كه ئيوه، ئاماده بوانى مه جلیسه كه پرمه ی گريان دايگرتن، فيقه زانه كه پوزشى هینا يه وه،

1 - تاريخ الطبري، ج 2، ص 567.

ئەویش وتی من شیاوی پۆزش هینانەوهم، بەردەوام دەیوت تۆلە بکەرەوه، هیندە لەسەری چوو کە یووسفی دیمەشقی وتی ئەگەر بە تۆلە رازی نابێ دەی فیدیه کە ی بەدە، وەزیریش وتی دەی با بریارە کە ی ئەو بیّت، فیهزانە کە وتی بەخششی تۆ بەسەرمەوہ زۆرە، ئیتر چ حوکمیکم بۆ بمینیتەوہ؟ ئەویش وتی ھەر دەبیّت رازی بیّت، فیهزانە کە وتی مادەم وایە سەد دینار قەرزارم ئەوہم بۆ بەرەوہ، وەزیر دووسەد دیناری پێدا.¹

136

جاریک عوبەیدوللا گەرەو پیاوماقوولانی خەلکی عێراقی کۆکردەوہ و ھەموویانی برد بۆ شام تا سەردانی موعاویە بکەن، ئەحنەفیش لەنیو ئەو خەلکەدا بوو کە دەستنیشان کرابوون، جا کاتی گەشتنە ئەوی، عوبەیدوللا چوو بۆ لای موعاویە و ھەوالی پێدا کە سەرکردەکانی عێراق ھاتون بۆ سەردانی، ئەویش وتی بەپێی پلەو کە سایەتیان یەک یەک بیانکەرە ژوورەوہ، ئەویش چوو یەک یەک ھەموویانی کردە ژوورەوہ و کۆتا کەس ئەحنەفی کردە ژوورەوہ، موعاویە کە ئەحنەفی بینی و دەیزانی چ پلە و پایە و کەسایەتیەکی ھەیە، ریزیکی زۆری لینا، پێی وت ئەی ئەبووبەحر وەرە لیم نزیک بەرەوہ، لەلای خۆیەوہ داینیشاند و بە گەرمی ھەوالی پرسی و وازی ھینا لەو خەلکە ی تر، ئینجا خەلکی عێراق کەوتنە چاکە باسکردنی عوبەیدوللا و پیاھەلانی،

1 - سیر أعلام النبلاء، ج20، ص 429.

ئەحنەفەش بېدەنگ بوو، موعاويە پېي وت ئەي ئەبووبەحر بۆچى بېدەنگىت؟
ئەويش وتى ئەگەر قسە بکەم ھاوپراي ئەوان نابم و پېچەوانەي ئەوان دەدويم،
موعاويە وتى دەي ھەمووتان شاھت بن ئەوھ عوبەيدولام لە پۆستەكەي لا برد،
ھەستن و بزائن كى بە باش دەزانن بېكەم بە ئەمىرتان، دواي سى رۆژى تر
وھرنەوھ بۆ لام، ئەوانىش كە چوونە دەرەوھ ھەر تاقمەو يان ھەر كەسەو لە
ھەولى ئەوھدا بوو شوپنەكەي عوبەيدولام بگريتەوھ و بە نھينى ھەوليان دەدا
خويان لە كەسە نزيكەكانى موعاويە نزيك بکەنەوھ بەلكو موعاويە بيانكات بە
ئەمىر، دواي سى رۆژەكە ھاتنەوھو ئەحنەفەش لەگەليان بوو، موعاويەش بەپېي
پلەوپايەيان داينىشاندن، وھك جارى پيشوويش ئەحنەفى لەلاي خويەوھ
دانىشاند و ماوھيەك قسەي لەگەل كرد، دواتر وتى: ئەرى چىتان كرد؟ ھەر
تاقمەو كەسيكيان ديارى كردبوو، زۆر قسەيان لەسەر كرد و ريكنەدەكەوتن،
ئەحنەفەش بېدەنگ بوو، ئەو سى رۆژەش لەگەل ھېچ كام لەو جەماعەتە قسە و
ريككەوتنى نەبوو، موعاويە وتى ئەي ئەبووبەحر بۆچى بېدەنگىت؟! ئەويش
وتى ئەگەر كەسيك لە خزمانى خۆت دا بنىيت كەسيكت دەست ناكەويت بگاتەوھ
بە عوبەيدولادا، ئەگەرېش كەسى تر دادەنييت ئەوھيان بە دەست خۆتە،
لەوانەشدا كە ليڤەدا ئامادەن و لە كۆرى يەكەمدا زۆر دەياندا بە شان و بالى
عوبەيدولادا ليڤەدا ھېچ ناوى نابەن و كەسيان داوا ناكەن ئەو دا بنىيتەوھ.
موعاويە كە ئەو قسەي ئەحنەفى بېست، بەو جەماعەتەي وت: دەي شاھت بن وا
عوبەيدولام خستەوھ شوپنەكەي خۆي، ئيتەر ھەموويان لەوھ پەشيمان بوون كە

چۆن ههوليان نه دا ناوی عوبهیدولا بهرن، موعاویهش زانی پیاهه‌لدانیان بۆ عوبهیدولا له بهرئهوه نه بووه که خۆشیان بویت و لئی رازی بن، دواتر که هه موان چوونه دهرهوه، موعاویه به تهنه له گه‌ل عوبهیدولا دانیشته و پپی وت چۆن پیاوی ئاوا گهرهت له بیرکردوه -واته ئه‌حنه‌ف- که توانی بهو بیده‌نگیهی هه م له سه‌ر ده‌سه‌لات لاتبه‌ریته و هه م داتبنیته‌وه، ئه‌وانه‌ش که هی‌نابوونت و پشتت پی به‌ستبوون سوودیان نه‌بوو بۆت و کاتی‌ک ئی‌شی خۆت سپارد به‌وان فریات نه‌که‌وتن، بۆیه که‌سی وه‌ک ئه‌حنه‌ف هی ئه‌وه‌یه پیاو بی‌کات به پشت و پشتیوانی خۆی، جا کاتی گه‌رانه‌وه بۆ عی‌راق، عوبهیدولا ئه‌حنه‌ف‌ی کرده پشت و پشتیوان و نه‌ینی پاریزی خۆی.¹

137

جاری‌ک عه‌بدولای کورپی موباره‌ک هاوده‌م به ژماره‌یه‌ک له که‌سوکار و هاوپی و نزیکانی، خۆی ئاماده کرد تا بجیت بۆ حه‌ج، له شاری (مه‌رو) هوه خۆیان ئاماده کرد و بارگه و بنه‌یان پی‌چایه‌وه، بری بالنده‌شیان پی بوو، بریک پاره‌شی له‌گه‌ل خۆی برد و که‌سی‌کی راسپارد بۆ سه‌ره‌رشتی ئه‌و پاره‌یه، له نیوه‌ی ری‌دا بالنده‌یه‌کیان تۆپی و عه‌بدولاش به یه‌کی‌ک له نه‌فه‌ره‌کانی وت فرپی دهره ئه‌و زی‌لدانه، عه‌بدولا خۆی له دوا‌ی کاروانه‌که‌وه بوو، ئافره‌تی‌ک هات و بالنده تۆپیوه‌که‌ی هه‌لگرت، عه‌بدولاش که له دوا‌ی کاروانه‌که‌وه ده‌هات، ئه‌وه‌ی بی‌نی و

1 - وفيات الأعيان، ج2، ص 503-504.

سەری سورما، ئەبێ ئافرەتێک ئیشی چی بێ بە بالئەندەیهکی تۆپیو، بینی ئافرەتەکه چووێه ناو خانوویهکی بچووکەوه که له نزیک زبڵدانەکهوه بوو، عەبدوڵایش چوو تەقەهێ دا له دەرگا و پاش سەلام کردن، له ئافرەتەکهی پرسى ئەو بالئەندە تۆپیووت بۆ چیه؟ ئەویش وتی من و بڕایەکم لێرەدا دەژین، باوکیکمان هەبوو که پاره و سامانی هەبوو، ستمی لیکرا و کوژرا، ئیمەش لێرە ماوینەتەوه و هەژارین، چەند رۆژیکە برسیتی زۆری بۆ هیناوین و هیچ نیە بیخۆین تا ئاستی هیندە زۆرمان بۆ هاتوووه گوشتی مردارەوهبوومان بۆ حالالە، خیرا عەبدوڵا فەرمانی کرد بە وهکیلهکهی بیته، پێی وت چەندە پارهت پێیه؟ ئەویش وتی هەزار دینار، عەبدوڵا وتی بیست دیناری لێ جیابکەرەوه تا بتوانین پێی بچینهوه بۆ مەرو، ئەوهکهی تری بده بەم کوپ و کچه هەژارە، ئەم ئیشەم لەم حەجەهێ ئەمسالمان پێی باشترە، ئینجا نەچوو بۆ حەجەکهی و گەراییهوه بۆ مەرۆ.¹

138

ئەبووسولهیمانی دارانی دەلیت: چوومه ناو کۆری کهسیکهوه که چیرۆک و ئامۆژگاری پیشکەش دەکرد، قسهکهی زۆر کاری کرده سەر دەروونم، جا که ویستم هەستمەوهو برۆم، دەبینم قسهکانی کاریگەریمان له دەرووندا نەماوه، نەمتوانی بچم و هەمدی دانیشتمەوهو گویم لیگرت و هەمدی قسهکانی کاریان کرده سەر دەروونم، ئینجا هەستمەوهو وتم ئەمجارە تەواوه، که وتمەرێ،

1 - البدایة والنہایة. ج 10 ص 178.

دوورنه که وتبوومه وه که کاریگه ری قسه کانی له دهرووندا نه ما، برپارم دا بگه پریمه وه و بۆ جاری سیهه م چووم گویم لیگرت، نه مجاریش قسه کانی زۆر کاریگه رییان هه بوو له سهر دهروونم، هه ستامه وه و تا گه یشتمه وه ماله وه هه ر قسه کانی کاریگه رییان له سهر دهروونم مابوو، چومه ژووره وه و چی ئامیری گالته و گه پ و لادان هه بوو هه موویانم شکاند و ریی راستم گرته بهر.¹

139

عهدولای کوری دینار ده لیت: شهویک له گه لّ عهدولای کوری عومه ردا چووم به ره و مه ککه، له نیوه ی رییدا له شوینی لاماندا، له سه روو شاخیکه وه شوانیک به مه رو مالاته وه به ره و لای ئیمه دابه زی، ئیبن عومه ر پرساری لیکرد و وتی ئه ری شوانه یی ده که ییت؟ ئه ویش وتی به لی: ئیبن عومه ریش ویستی تاقی بکاته وه و بزانییت ئاستی ده ستپاکیه که ی چه ندیکه، پیی وت ده ی یه کیک له و مه رانه م پیی بفروشه، شوانه که ش وتی من مه ملووکم و ئه مانه هی خۆم نین، ئیبن عومه ر پیی وت: جا که رویشتیته وه هه والی ئه و مه ره ی لی پرسیت پیی بلی گورگ خواردی، شوانه که ش پیی وت: ئه ی خوا له کوئییه؟ ئیبن عومه ر زۆر کاریگه ر بوو به و قسه ی شوانه که و زوو زوو ده یوته وه: ئه ی خوا له کوئییه؟ ئه ی خوا له کوئییه؟ دوا ی ئه وه چوو بۆ لای گه وره ی ئه و شوانه و برپاری دا له

1 - الرسالة القشيرية، ج 1 ص 209.

کۆیلایه تی رزگاری بکات، شوانه که ی کپی و ئازادی کرد، جگه له وهش مه پرو مالاته که ی بو کپی و هه مووی پی به خشی.¹

140

جاریک خه لیفه موعته ضید بو سه فه ریکی که وته پی و له نیوه ی ریډا دای به ناو گوندیکدا، دای به لای کیلگه یه کی ترۆزیدا، خاوه نی ترۆزیه که که خه لیفه ی بینی هاواری کرد و داوای کرد گوپی لی بگریت، ئه ویش وتی ئاده ی بیهینن بزانه چی ده لیت، که هینایان خه لیفه گوپی لیگرت، کابرای جوتیار وتی هه ندی له ئه ندامانی سوپاکه ت هاتن و ترۆزیه که ی منیان برد، خه لیفه ش وتی ده یانناسیته وه؟ جوتیاره که وتی به لی، ئه ویش یه که هه موو ئه وانه ی چواره وری نیشان دا، ئه ویش سیان له وان ی ناسیه وه، خه لیفه فه رمانی کرد هه رسییان به ند بکرین، بو به یانیه که ی خه لکی که چوونه ده ره وه ده بینن سی که س له سه ر ریگه که له خاچ دراون، خه لکی ئه وه یان زور لا سه خت بوو و ره خنه یان له خه لیفه ده گرت و ده یانوت: تو سه یر که، له سه ر ترۆزیه که سی که سی له خاچ دا، جا دوای ئه وه که سه نزیکه که ی خه لیفه که هات بو لای، جوریک له ناآرامی هه بوو، خه لیفه زانی قسه یه کی پییه و ده یه ویت بیکات، بویه پی وت: ده زانه قسه یه که ت پییه، بیکه، ئه ویش وتی ئه ی ئه میری باوه رداران ئه گه ر قسه بکه م بیخه م بم و ترسم نه بیت له ناوم به ریت؟ خه لیفه وتی به لی بیخه م به، وتی: ده ی خه لکی ره خنه و گله ییان زوره له سه ر ئه و خوین رشتنه ت که ئاوا په له ت تیا

1 - سیر اعلام النبلاء، ج3، ص 216.

کرد، ئەویش وتی: بەخوا لەو کاتەوێی بوم بە خەلیفە هیچ خۆینیکی حەرامم نەپشتوو، ئەویش وتی ئەو بۆچی ئەو سێ کەسەت لەسەر تروۆزیه کوشت؟ خەلیفە وتی ئەو سیانە ئەوانە نەبوون کە تروۆزیان دزیبوو، بەلکو ئەوانە چەتە و رێگر بوون و دەستیان گرتبوو بەسەر مائی خەلکدا، بۆیە کوشتنیان واجب بوو، منیش ئەوانەم لە بەندیخانە هینایە دەرەوێ کوشتم، وایشم نیشانی خەلکدا کە ئەوانە تروۆزی دزەکان بون، مەبەستیشم ئەو بوو ترس بخەمە نیو سوپاکەمەو تا نەکەوێ خراپە کاری و دەستدریژی نەکەنە سەر خەلک و دەست بگرنەوێ لە ئازاردانی خەلک، ئینجا فەرمانی کرد ئەو سێ کەسە تروۆزیەکیان بردبوو ئازاد کران، بەلام پێش ئازادکردنیان تەوبەیی پێ دادان.¹

141

ئەین تاهیر کە یەکیکە لە زانا گەرەکان دەلێت: ماوێهە کە لە تنیس مامەوێ بۆ وەرگرتنی زانست و دواجار هەژاری زۆری بۆ هینام و تەنھا درهەمیکم پێ مابوو، جا پێویستیەکی زۆرم هەبوو بە مەرەکەب و کاغەز، لەولاشەوێ زۆر برسیم بوو، نەمدەزانی بۆ کامیان خەرجی بکەم، سێ رۆژ بەو دوودلیە مامەوێ نانی نەبوو بیخۆم، بەرەبەیانێ رۆژی چوارەم زۆرم بۆ هاتبوو: لە دەروونی خۆمدا وتم ئەگەر ئەمڕۆ کاغەزیشم هەبێت، خۆ لە برساندا ناتوانم هیچ بنووسم، درهەمەکەم خستبوویە دەمم، چووم تا نانی پێ بکرم، کەچی درهەمەکە پەریه

1 - البداية والنهاية، ج 11، ص 99.

قورگم و قووتم دا، ته واو پيکه نين گرتمی، له و کاته دا هاوړيکه م پيم گه یشته،
وتی ئه وه به چی پيئه که نیت؟ منیش وتم خیره، ئه ویش زوری ليکردم و هر
وتی ده بیته پيم بلاییت، منیش پيم نه وت، دواچار سویندی ته لاقی به کارهینا و
وتی ته لاقم که وتبیته ئه بیته پيم بلاییت، منیش مه سه له که م بو باس کرد، ئه ویش
بردمیه وه بو مالی خوینان و خواردنیکی ناماده کرد، دواتر که چوین بو نویژی
نیوه رۆ، یه کی له وه کیله کانی به رپرسی تنیسی بینی، کابرا سه باره ت به من
پرسیاری کرد و وتی ئه وه کییه؟ ئه ویش وتی ئه وه ئین طاهره، کابراش وتی
خو به رپرسه که م ماوه ی مانگیکه فرمانی پیکردوم هه موو رۆژی ده دره می
پی بده م، که چی من بیرم نه بووه، جا رۆیشته و سی سه دره می بو هی نام.¹

142

جاریک له به حرهینه وه بری بونی خویشی میسک و عه نبر نیردا بو مه دینه
بو خه لیفه عومهری کوری خه ططاب، عومهریش ویستی دابه شی بکات به سه ر
موسلماناندا، خه می ئه وه ی بوو کیی ده ست بکه ویته به وپه ری دادپه روه ری
دابه شی بکات، وتی: ئای خوژگه ئافره تیکم ده ست ده که وت له کیشانه و
پیوانه دا زور چاک بوایه و ئه م بونه ی بو کیشانه ده کردم تا دابه شی بکه م به سه ر
موسلماناندا، ژنه که شی که ناوی عاتیکه ی کچی زهید بوو، وتی من زور چاکم له
کیشانه و پیوانه دا، ری بده من ئه وه ت بو بکه م، خه لیفه عومهر وتی نابیت،

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 19، ص 367.

عاتيكه وتى بۆچى نابيْت؟ ئه وئيش وتى: ده ترسم ده ست بكهيت به كيشانه و دابه شكر دنى و په نجه كانت بۆنه كه يان به ركه ويْت و دواتر گه ردى خۆتى پى بسپرئت، به وه شتى زياتر له به شى موسلمانانت به ركه ويْت.¹

143

ئەبووحاتەم دەلئیت: له سالی دووسەد و چوار دەى كۆچیدا ماوهى هەشت مانگ له بەصرە مامه وه، مه به ستم بوو ماوهى سالیك له وى بمینمه وه، به لام هیچ خه رجیم نه ما و ناچار بووم يه ك يه ك جله كانم بفروشم، ئه وه شم خه رج كرد و ئیتر هیچ خه رجیه كم بۆ نه مایه وه، له گه ل هاورپیه كمدا ده چوممه خزمهت زانایان و تا ده مه و ئیواره گویم لی ده گرتن و دواتر له هاورپیه كم جیا ده بوومه وه و ده گه پامه وه بۆ مالىكى چۆل، له برساندا هیچ نه بوو بيخۆم ناچار بووم ئاو بخۆمه وه، بۆ به يانیه كه ی هاوده م به هاورپیه كم چوممه خزمهت زانایان بۆ وه رگرتنى فەرمووده، برسیتی ته واو زۆرى بۆ هینابووم، هاورپیه كم رویشت و منیش به برسیتی گه پامه وه، بۆ روژی دواتر پى وتم وه ره با بچین بۆ لای زانایان، منیش وتم راستیه كه ی من ته واو لاوازم و ناتوانم بيم، وتى لاوازیه كه ت چیه؟ وتم لئیت ناشارمه وه، دوو روژه هیچم نه خواردوه، وتى جا وه ره من

1 - الزهد لأحمد بن حنبل، الرقم 623.

دیناریکم پی ماوه، نیوهی ددهم به تو و نیوهکهی تری بو دادهنیین بو کری،
ئینجا پیکهوه بهصره مان جیهیشیت و نیو دینارهکه م لی وه رگرت.¹

144

زوهری ده لیت: خه لکی مه دینه تووشی برسیتی و هه ژاریه کی سهخت بوون،
منیش روومکرده شاری دیمه شق، مال و منالیکی زورم هه بوو، چوومه مزگه وتی
دیمه شق و له گهره ترین بازنه ی ناو مزگه وته که دا دانیشتم، ده بینم پیاویک لای
ئه میری باوه پداران عه بدولمه لیکه وه هات و وتی ئه میری باوه پداران
مه سه له یه کی هاتوته بهردهم، مه سه له که ش ئه وه بوو که شتیکی له سه عیدی
کورپی موسه ییه ب بیستبوو، منیش وتم من فهرمووده م له سه عیدی کورپی
موسه ییه ب له عومهری کورپی خه تنابه وه بیستووه، ئه ویش وتی وهره له گه لم،
له گه لی چووم بو لای عه بدولمه لیک، هه والی منی پرسی خه لکی کویم و کیم،
منیش خوم ناساند، ئینجا باسی حالی هه ژاری خوم و مال و منالی خوم بو
کرد، لی پرسیم ئه ری قورئانت له بهره؟ وتم به لی هاوکات فهرزه کان و
سونه نه کانیشم له بهره، سه بارهت به هه موو ئه وانه پرسیری لیکردم و منیش
وه لامی هه موو پرسیاره کانیم دایه وه، ئه ویش قهرزه که ی دامه وه و فهرمانی کرد

1 - الجرح و التعديل لابن أبي حاتم، ج 1، ص 364.

خه لات بکریم، ئینجا پیی وتم: به دواى زانستدا بگه ری، زۆر له سه ره ئه وه هانی دام، منیش گه رامه وه مه دینه و که وتمه وه رگرتنی زانست.¹

145

ئین طاهیر ده لیت: روژیک له خزمهت ئه بووئیسحاقدا خه ریکی خویندن بووم، کابرایه کی خه لکی شاره که ی خۆم هات بو لام و به چپه قسه یه کی بو کردم و پیی وتم براههت له شامه وه گه یشتووه، ئاخۆ ئه و کاته تورکه کان چووبوونه به يتولمه قدیسه وه وه لوی کوشتاری خه لکیان کردبوو، منیش هه رچه نده پیی شله ژام، به لام بریارم دا دریزه بدهم به خویندنه که م، به لام له کاتی خویندنه وه ی کتیه که دا خه ریک بوو دیره کانم تیکه ل ده کردن و نه مه توانی بیخوینمه وه، ئه بووئیسحاق پیی وتم ئه ری ئه وه چیه؟ منیش وتم خیر ده بیته، وتی هه ر ده بیته پیم بلیت چی بووه، وتم که که سیکی شاره که م هاتووه وه هوالی براهه می بو هیناوم، ئه ویش وتی ئه ی له که یه وه براههتت نه دیوه؟ وتم ئه وه بو چه ند سال ئه چیت نه مدیوه، ئه بووئیسحاق وتی ئه ی بوچی ناچیت بو لای؟ وتم نا، ده مه ویت ئه م خویندنه ته واو بکه م ئینجا، ئه ویش وتی ئای فه رموده ناسان چه نده به گور و تینن بو وه رگرتنی زانست.²

1 - البداية والنهاية، ج9، ص 373.

2 - سير أعلام النبلاء، ج19، ص 367.

146

هیشامی کوری عه ممار ده لیت باو کم خانوویه کی هه بوو فروشتی به بیست دینار و ئاماده کاری بو کردم بو حج تا بچم حج بکه م، منیش که گه یستمه مه دینه، چوومه کوری زانستی مالیکه وه، بری پرسیارم هه بوون ویستم لی بیسرم تا وه لامم بداته وه، که چووم ده توت پاشایه و دانیشتووه و بری له و لاه وه ستابوون و خه لکیش پرسیاریان لیده کرد و ئه ویش وه لامی ده دانه وه، جا که کوره که ته او بوو، یه کیکی پی و تم سه بارهت به و شتانه ی ده تو یست پرسیت پرسیار لی بکه، منیش پی و تم ئه ی ئه بووعه بدولا، چی ده لیت سه بارهت به فلانه شت و فلانه مه سه له؟ ئه ویش وتی چون تووشمان بووه به تووشی منالانه وه، به یه کیکی وتی ئاده ی بیهینه، لاملی گرتم و بردمی، ئینجا وینه ی دارکاریه که ماموستا به کاری دینی حه قده داری لیدام، منیش ده ستم کرد به گریان، پی و تم بوچی ده گریت؟ ئه و دارکاریه ئازاری دایت؟ و تم باو کم خانوویه کی خوی بو فروشتم و منی نارد تا بیمه خزمهت جه نابت و فرموودهت لی وه رگرم، که چی تویش لی م ده دهیت؟ مالیکیش وتی ده ی ئاده ی بنووسه، ئینجا حه قده فرمووده ی بو گپرامه وه و حه قده فرمووده م لی وه رگرت، دوی ئه وه سه بارهت به و مه سه لانه ی ده مو یست پرسیار لی بکه م، هه موو پرسیاره کانم کرد و ئه ویش وه لامی دامه وه.¹

1 - سیر اعلام النبلاء، ج 11، ص 429.

147

هاشیمی کورپی بەشیر که یه کێک بوو له زاناکان، باوکێکی هه‌بوو که هینده‌ی بیر و خه‌یالی لای ئیش و کار بوو، هینده‌ی خه‌می نه‌بوو کورپه‌که‌ی به‌ دوا‌ی زانستدا بگه‌رپیت، جا کاتیک هاشیم به‌ دوا‌ی زانستدا ده‌گه‌را و هه‌ولی زانستی ده‌دا، باوکی ریی پی نه‌ده‌دا و ده‌یوت ده‌بیئت هاوکاری من بکه‌یت بۆ ئیش کردن، به‌لام نه‌یده‌زانی زانست چ گه‌وره‌یه‌کی به‌ کورپه‌که‌ی به‌خشیه‌وه، ویستی خوا و ابوو جاریک هاشم نه‌خۆش که‌وت و له‌ جیگه‌دا که‌وت، ئه‌بووه‌یه‌به‌ که‌ قاضی واسیط بوو هاوده‌م به‌ ژماره‌یه‌کی زۆری خه‌لکی ناوچه‌که‌ هات بۆ سه‌ردانی هاشیم، به‌شیری باوکی هیشام که‌ بینی چ که‌سیکی خاوه‌ن پۆست و پیگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هاتوووه‌ بۆ لای کورپه‌که‌ی، زۆر به‌وه‌ دلخۆش بوو و به‌ هاشیمی وت: کورپه‌ شیرینه‌که‌م بار و حالێ تۆ گه‌یشتوووه‌ته‌ ئه‌وه‌ی قاضی به‌ هۆی تۆوه‌ هاتوووه‌ بۆ مالی من؟ ئیتر له‌م‌رۆ به‌ دواوه‌ هیچ ریگه‌یه‌کت لی ناکه‌م بچیت بۆ وه‌رگرتنی زانست.¹

1 - البداية والنهاية، ج10، ص 198.

148

ئەبوویوسف که قاضی قوضات بوو، بەسەرھاتی خۆی دەگیڕیتەووە و دەلیت: کاتیک باوکم وەفاتی کرد، هیشتا مندالی بووم، دایکم دەستی گرتم و بردمی بۆ لای کابرایەکی قەصصار (ئیشی شۆردن و ئامادەکردنی جل بوو)، منیش روژانە دەمدا بە لای ئەلقەیی وانەوتنەووەی ئەبووحەنیفەدا و تیایدا دادەنیشتم، دایکیشم دەکەوتە شوینم و دەھات دەستی دەگرتم و دەبیردم بۆ لای کابرا، منیش ریک دواي ئەو کابرام جیدەهیشت و دەچووم بۆ لای ئەبووحەنیفە، پاش چەند جارێ کە دایکم زانی چار نەماوە، چوو بۆ لای ئەبووحەنیفە و پێی وت: ئەمە مندالیکی هەتیووە و هیچی نیە سووکە نانی نەبی، تۆ خووی کورەکەمت شەر کردووە، ئەبووحەنیفەش پێی وت هۆرەنا بیدەنگ بە، ئەو ئیستا کە خەریکی فیربوونی زانستە روژی دی حەلواي فالووزەج بە روئی فستقەووە لە سینی نەخشینراو بە بەردی فەرووزەجدا دەخوات، دایکیشم پێی وت بەخوا تۆ پیربوویت و خەلەفاویت، سالان هات و رویشت تا ئەم پۆستم وەرگرت، روژی لای هاروونەرەشید بووم کە شتی لە سینی نەخشینراو بە بەردی فەرووزەجدا هینرا، هاروونەرەشید وتی لەمە بخۆ، هەموو کاتی ئەمەمان بۆ ئامادە ناکرێ، وتم ئەی ئەمیری باوەرداران ئەووە چیه؟ وتی ئەووە حەلواي فالووزەجە، منیش زەردەخەنەیهکم کرد، وتی بۆچی پیکەنیت؟ وتم هیچ نیە خوا بتەیلێتەووە ئەی ئەمیری باوەرداران، وتی هەر دەبیئت پیم بلێیت، منیش بەسەرھاتەکەم بۆ باسکرد، هاروونەرەشید کە بەسەرھاتەکەم بیست وتی زانست لە دنیا و قیامەتدا سوود و سەربەرزى دەبەخشیت، ئینجا وتی

ره حمه تی خوا له ئەبووحه نیفه ئەوهی به چاوی سەر نه ده بینرا ئەو به چاوی
عه قلّ ده یبینی.¹

149

له سه رده می ده سه لاتی سه لجووقیه کاندای کاتی قوتلمش له گوپرایه لی
سولتان ئەلب ئەر سه لان ده رچوو و یاخی بوو، ویستی ده سه لاته که ی ئەلب
ئەر سه لان له ناوبه ری، زۆریش به هیز بوو، هیندە ده سه لاتی زۆر بوو که سولتان
ترسی هه بوو له ئاستیدا تووشی شکست بیّت، تووشی راری و ترسیک بوو،
خیرا وه زیره به هیزه که ی ده وله تی سه لجووقی که نیزامولموک بوو، دلنه وایی
سولتانی دایه وه و پی و ت: ئە ی پاشا هیچ ترست نه بیّت، چونکه من ماوه یه که
سوپیاه کم بۆ دروست کردویت که به رامبه ر به هه ر سوپیاه که بوه ستنه وه تووشی
شکستی ده که ن با ئەو سوپیاه هه رچه نده ش به هیز بیّت، سولتانیش سه ری
سورما چۆن تا ئیستا به و سوپیاه ی نه زانیوه، پی و ت ئەو سوپیاه کامه ن؟
وه زیر و تی ئەوانه سه ربازانیکن که ن زات بۆ ده که ن و به نزا کردن له نوێژه کانیان
و له کاتی چۆله وانیدا سه رت ده خه ن، ئەوانه زانیان و هه ژاره بۆ خوا
صولحاوه کانه ن، ئینجا سولتان ئەلب ئەر سه لان ئارامی بۆ هات و ترسی نه ما و

1 - البداية والنهاية، ج 10، ص 194.

دللی ئوقره ی گرت، جا کاتیک له گهل قوتلمش به رنگاری یه ک بوونه وه، زور به ئاسانی سه رکهوت به سه ریدا و خودی قوتلمشیش له جهنگه که دا کوژرا.¹

150

ئه بوویوسف یه عقوب که یه کیکه له زاناکانی ناو میژووی ئیسلامی، به سه رهاتیکی خوی باس دهکات و ده لیت: شه ویک له بهر رو شنایی چرا خه ریکی نووسینه وه بووم، شه وی له شه وه کان وه ک هه موو جارئ خه ریکی نووسینه وه بووم که شتی که وته سه ر چاوم و ئیتر توانای بینیم نه ما، ده ستم کرد به گریان که چون بینایم له ده ستمدا و ئیتر به و هویه وه ناتوانم فه رموده کانی پیغه مبه ر (صلوات علیهم) بنوسمه وه، جا بیریشم ده که وته وه له چ حالیکی غه ربیی و دووریدام، ئه مانه ته واو بی تاقه یتان کردم، دوا جار خه و زوری بو هی نام و خه وم لی که وت، له خه وه که مده گه یشتم به خزمه ت پیغه مبه ر (صلوات علیهم)، پیی فه رموم: ئه وه چیه؟ منیش سکالای حالی خوم لا کرد که له چ غه ربیه کددام و چون بی به شیش بووم له نووسینه وه ی فه رموده کان، ئه ویش فه رمووی (لیم نزیك به ره وه) لی نزیك بوومه وه، ده ستم خسته سه ر چاوم و ده توت شتی له قورئانیش ده خوینی، دوی ئه وه به خه به رهاته وه، ده بینم بینایم بو گه راوه ته وه، ئیتر دانیشتم و که وتمه ته سبیحاتی خوا.²

¹ - البداية والنهاية، ج 12، ص 90.

² - البداية والنهاية، ج 11، ص 69.

151

عبدالوای کوری موبارهك ههركات بيوستايه بچیت بۆ چهجی مالی خوا، به هاوپی و دۆستهکانی دهوت کامتان ئەمسال نیهتی چهجی ههیه با لهگهڵ من بیّت و خهرجیهکهی بداته دهست من با من سهپه رشتی بکه م بۆی، بهوجۆره پارهی سهفهری چهجهکهی له ههموویان وهردهگرت، لهسه رهه کيسهیه کیش ناوی خاوهنهکهی دهنووسی و دواتر ههمووی دهخسته سندووقیکهوه، دواتر بهوپهپی سهخاوهتهوه خهرجی دهکیشان و رهفتاری جوانی لهگهڵ دهناندن و کارئاسانی بۆ دهکردن، دواتر که چهجهکهیان تهواو دهکرد، پیی دهوتن: ئهري مال و منالتان داوی ههچ شتیکیان لی کردوون به دیاری بۆیان ببهنهوه؟ ئەوانیش وهلامیان دهدايهوهو دهیانوت فلانه شت و ئەمه و ئەوهیان داواکردوه، ئەویش دهچوو ههمووی بۆ دهکپین، چی دیاری ناو مهککه و مهدينهش ههبوو ههمووی بۆ دهکپین، ئینجا که دهگهپانهوه بۆ شارهکهی خۆیان، پیش ئەوهی بگهنهوه مالهوه، عبدالوای کهسی رادهسپارد تا ههموو ئەو مالانه جوان خاوی بکرینهوهو برازینرینهوه، داوی ئەوه دهگهپشتنهوه ناو شارهکه خوانیکی ئاماده دهکرد و خواردن و جلوبه رگی دها به ههموویان، ئینجا سندووقهکهی دههینا و داوی دهکرد ههکهسهو ئەو کيسه هه لگريتهوه که ناوی خۆی لهسه ره بی ئەوهی ههچی لی خهرج کرابیّت، ئەوانیش کيسی خۆیان هه لدهگرتهوهو به سوپاس و دلخۆشیهوه دهگهپانهوه ناو مالهکانیان.¹

1 - البدايه والنهائيه. ج 10 ص 178.

152

جاریک عهبدوپه حمانی کورپی ضه ححاک داوای فاطیمه ی کچی حوسه یینی کرد، به لام فاطیمه رازی نه بوو شووی پی بکات، عهبدوپه حمانیش زور سوور بوو له سه رئه وهی که هر ده بیئت به هاوسه ری بگریئت، بویه زوری لیده کرد و ته نانه ت هه پره شه شی لیده کرد، فاطیمه ش هه والی نارد بو یه زیدی کورپی عه بدولمه لیک و سکا لای حالی خوی له لا کرد، خیرا یه زید هه والی نارد بو عه بدولوا حیدی کورپی عه بدولا که به پرسی طائف بوو و به پرسیاریتی مه دینه شی پی سپارد و فه رمانی کرد هیئنده کوه کی عه بدوپه حمان بکات هه تا ئه میری باوه پداران له دیمه شقه وه گوپی له هاوار و ناله ی بیئت، هه روه ها چل هه زار دیناریشی لی وه بگریئت، عه بدوپه حمان که ئه مه ی بیست، خیرا سوار بوو و رووه و دیمه شق که وته پری، داوای په نای له مه سله مه ی کورپی عه بدولمه لیک کرد، ئه ویش چوو بو لای یه زیدی برای و پیی وت داواکاریه کم هه یه، یه زید وتی هه رچیت بوی بۆت ده که م ته نها په یوه ندی نه بیئت به عه بدوپه حمانه وه، مه سله مه وتی به ری وه لا په یوه ندی به وه وه هه یه، یه زید وتی به خوا لیی خوش نابم و داواکاریه که ت قبول ناکه م، بویه گیپرایه وه بو مه دینه و دایه دست عه بدولوا حیده وه، ئه ویش پاره که ی لیسهند و که وته لیدانی، وای لیکرد له ناو مه دینه دا داوای هاوکاری و نانه سکیی له خه لک ده کرد.¹

1 - البداية والنهاية، ج9، ص 256.

جاریک کابرایه کی ناسراو له گهل هیشامی کورپی عه بدولمه لیکدا
دهمه قاله یه کی بوو، له گهرمه ی دهمه قاله که دا هیشام قسه یه کی ناشیرینی به
کابرا وت، ئەویش وتی: تو خه لیفه ی خوایت له سهر زه ویدا و قسه ی ناشیرینیش
به من ده لئیت؟! هیشام که قسه ی کابرای بیست شهرم دایگرت و زور ته ریق
بوویه وه، به کابرای وت تۆله ی خۆتم لی بکه ره وه، یان هه مان قسه م پی
بلیره وه، یان شتیکی هاوشان به جنیوه که ی خۆم پی بلیره وه، کابراش وتی
جا ئەگه ر وا بکه م ئیتر منیش گه مژده یه کم وه کو تو، هیشام وتی ده ی له بری
ئوه قه ره بووم لی وه ریگه ره، کابرا وتی رازی نابم، هیشام وتی ده ی باشه له بهر
خاتری خوا وازی لی بهینه و گه ردنم ئازاد بکه، کابرا وتی ئوه له بهر خوا و
دواتر له بهر خوشت گه ردنم ئازاد کردیت، ئەوکات هیشام وتی: سویند به خوا
جاریکی تر شتی وا ناکه م.¹

1 - البدایة والنهائة. ج 9 ص 383-384.

154

خه لیه مه ئومون دوو کورپی هه بوو که ده یویست ه خزمهت مامۆستایاندا زانست وه ربگرن، بۆیه فرائی راسپاردبوو تا به جوانی نه حو فییری ئه و دوو کورپی بکات، رۆژیک فرا ء ویستی بۆ ئیشیکی خۆی ههستیته وه و بروت، هه ریه که له دوو کورپه که ی مه ئومون هه لمه تیان برد تا نه عله کانی بۆ دابنن، به لام هه چکام رازی نه بوون وازی لی بهینن بۆ ئه وی تریان، دوا جار له سه ر ئه وه ریکه وتن هه رکامیان تاکیکی نه عله که ی بۆ دابنیت، جا مه ئومون بۆ هه موو ئیش و کاری هه والگریکی دانابوو، ئه وه بوو له ری هه والگره که یه وه ئه م به سه رهاته ی بیسته وه، ناردی به شوین فرادا، هه رکه هاته ژوره وه مه ئومون پیی وت شکومه ندرین که س کییه؟ ئه ویش وتی کی هه یه شکومه ندر له ئه میری باوه رداران؟! مه ئومون وتی به لکو هه یه، ئه و که سه ی کاتی هه لده سی بروت له لایه ن کورانی ئه میری باوه ردارانه وه پیشبرکی بکریت تا نه علی بۆ دابنیت تا ئه وه ی ریکبه ون هه رکامیان تاکه نه علیکی بۆ دابنیت، ئه ویش که زانی مه ئومون ئه مه ی بیستوته وه وتی ئه ی ئه میری باوه رداران، من ویستم ریگریان لی بکه م، به لام ترسام ببه به ربه ست له ری زاریه که که هه نگاویان بۆ نا، یان له سه ر شه ره فمه ندیه که هه یانبوو ده روونیا ن بشکینم.¹

1 - تاریخ بغداد، ج 16، ص 224.

155

سوله يمانی کورپی حه رب زانایه کی سه رده می عه بباسیه کان بوو، خویندکار یکی زوری هه بوو، خه لیفه مه ئومون له لای کۆشکه که پدا دهرفته تی دابوو تا له ویدا وانه بلئته وه، به رزاییه کی شیوه مینبه ری بۆ درووستکرابوو، جارێک سوله یمان سه رکه وت تا وانه که ی بلئته وه، ژماره یه کی زۆر سه رکرده ش ئاماده بوون و جلی ره شیان له به رکردبوو، چونکه جلی ره ش هیما ی عه بباسیه کان بوو، مه ئومونیش له سه ر کۆشکه که ی خو ی بوو و دهرگای کۆشک کرابویه وه و په رده یه کی ته نک دانرابوو و مه ئومون له پشت ئه و په رده وه ته ماشای ده کرد و گێرانه وه که ی سوله یمانی ده نووسیه وه. یه که م پرسیار که له سوله یمان کرا سه باره ت به فه رمووده که ی حه وشه بی کورپی عه قیل بوو، ئه ویش وه لامی دایه وه و فه رمووده که ی بۆ گێرانه وه و وتی: حه وشه بی کورپی عه قیل بۆی گێراییه وه، خه لکه که وتیان ده نگت نابییستین، هه تا ده جار هه ر دووباره ی ده کرده وه، خه لکه که هینده زۆر بوون هه ر ده یانوت ده نگت نابییستین، ناچار سی که س دانران تا له نیو خه لکه که وه ئه و شته دووباره بکه نه وه که سوله یمان ده یلئته وه، واته که سوله یمان فه رمووده که ی گێراییه وه که سی یه که م بیلئته وه تا که سی دووه می ناو خه لکه که ش دووباره ی بکاته وه بۆ ئه وانه ی ناوه پراست و که سی سییه میش که له دواوه بوو له وی ببیستیت و دووباره ی بکاته وه بۆ ئه وانه ی دواوه، هیشتا خه لکه که ده یانوت نابییستین با هاروون بیت، چونکه هاروون ده نگیکی به رزی هه بوو، که ئه و هات هه موو خه لکه که بیده نگ بوون و

سىّ كه سه كهى تریش دانیشتن و هاروون بوی دهوتنه وه، ئیتر چی پرسیارئ له سوله یمان بکرایه سه بارهت به فهرمووده یهك، به له بهر دهیگپرایه وه.¹

156

عه بدولای کورپی ئەحمه دی کورپی حهنبه ل ده لئیت: گویم له باوكم بوو كه رهحمه تی ده نارد بۆ ئەبولهه یته م و دهیوت خوای گه وره لیی خووش بیّت، خوا رهحمی پی بکات، ئاوا هه موو جار نزی بۆ ده کرد و به چاكه باسی ده کرد، جارئ خوّم پی نه گیرا و وتم ئه ری باوکه گیان ئەبولهه یته م کییه؟ ئەویش وتی: ئەو کاته ی منیان برد تا قامچیم لی بدهن، ده بینم گه نجی له پشته وه کراسه که م راده کیشی و پیم ده لئیت ده مناسی؟ منیش وتم نا، ناتناسم، ئەویش وتی من ئەبولهه یته می دزم، تا ئیستا چه ند جار لیم دراوه و به هه موو جاره کانه وه هه ژده هه زار قامچیم لی دراوه، هه موو جار یکیش له سه ر گوپرایه لی شه یتان لیم دراوه، جا تو ئیستا له سه ر گوپرایه لی خوای گه وره و له بهر دینه که ت لیت ده دریت، بویه خوړاگر به، ئەو قسه زۆر کاریگه ری هه بوو له سه رم، له به رامبه ر ئەو هه ژده هه زار قامچیه ی ئەو من ته نها هه ژده قامچیم لیدرا، خیرا خزمه تکاره که هات و وتی ئەمیری باوه رداران لیی خووشبووه.²

1 - سیر أعلام النبلاء، ج10، ص 331-332.

2 - صفة الصفوة، ج1، ص 485.

157

رۆژیک وهزیر یه حیای کورپی هوبهیره کۆرپکی تایبهت به فهرموودهی ئاماده کردبوو، چونکه زۆر تامه زرووی فهرمووده بوو، ژمارهیهکی زۆر له کاربه دهستان و زانایان تیایدا ئاماده بوون، ئیبن شافیعیش له کۆرپه که دا خهریکی خویندنه وهی فهرمووده بوو، کتوپر له پشت دهرگا که ی پشتی وهزیره وه هاوار و قیزهیهکی زۆر پهیدا بوو، مهجلیسه که تهواو شله ژا و ههموان راپه رپین، وهزیریش له شوینی خۆیدا هیچ خوی تیکنه دا و گوپی له ئیبن شافیع بوو تا ههموو فهرمووده که ی به سه نه د و مه تنه وه خویندنه وه، دواتر وهزیر به ئاماده بوانی وت له سه رخۆ بن و مه شله ژین، ئینجا چوو به ئه ویدیو و هینده ی پی نه چوو هاته وه و همدی دانیشه وه و وتی ئاده ی فهرمووده بخویننه ره وه، ههموان نزایان بۆ کرد و ئینجا وتیان ئه و قیز و قاوه ئیمه ی ترساند و دوودلی کردوین، ئه گهر وهزیر پیی باشه با هۆکاره که یمان پی بلیت، ئه ویش وتی په له مه که ن هه تا مه جلیسه که کۆتایی پی بیت، ئینجا پیتان ده لیم، ئیبن شافیع دهستی کرده وه به خویندنه وهی فهرمووده و مه جلیسه که به رده وام بوو تا خۆرئاوا بوون، ههموان بیرو خه یالیان لای ئه وه بوو بزنانن چی بووه، بۆیه همدی لئیان دووباره کرده وه چی بووه، ئه ویش که زانی ئیتر مه جلیسه که تهواو بووه، وتی: کورپکی بچووکم هه بوو، کاتی گویتان له و قیز و قاوه بوو له و کاته دا کورپه که م مردبوو، ئه گهر له بهر ئه وه نه بوایه که فهرمان به چاکه و ریگری له خراپه م له سه ر واجبه و ده بوو نه هیلم قیز و قاوه هه بی، ئه و که مه ش هه لنه ده سام

تا مه جلیسی فرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) جیبه یلم، هموان که ئەمه یان بیست ته و او سه رسام بوون به خۆراگری وه زیر.¹

158

جاریك كابرايهك هات بۆ لای ئەمیری باوه پداران عه لی كورپی ئەبووطالیب، وتی ئەی ئەمیری باوه پداران پیویستیه کم هه یه، پیش ئەوه ی بیگه یه نمه لای تۆ لای خوا داوام کردوه، جا ئەگه ر تۆ بۆت جیبه جی کردم، ئەوه سوپاسی خوا ده که م و ده ستخۆشیش له تۆ ئەکه م، ئەگه ریش بۆت جیبه جی نه کردم ئەوه هه ر سوپاسی خوا ده که م و پۆزشت بۆ دینمه وه، عه لی وتی پیویستیه که ت له سه ر زه وی بنووسه بۆم، نامه ویت زه لیلی داواکردن له نیوچاوانتدا به دی بکه م، ئەویش له سه ر زه ویه که نووسی: موحتاجم، خه لیفه وتی: ئاده ی جلوبه رگم بۆ بهینن، خیرا جلیان بۆ هینا و دایان به کابرا و ئەویش له به ری کرد و به شیعریک ده ستخۆشی لیکرد، ئینجا ئەمیری باوه پداران عه لی وتی ئاده ی دینارم بۆ بهینن، سه د دیناری بۆ هینرا و هه مووی دا به کابرا، ئەصبه غ که له وی بوو وتی ئەی ئەمیری باوه پداران هه م جل و هه م سه د دیناریشی پی ده ده یه ت؟ ئەویش وتی به لی، گویم لیبووه پیغه مبه ر (ﷺ) ده یفه رموو (أنزلوا الناس منازلهم) (هه رکه س له ئاستی خۆیدا له گه لی هه ل سوکه وت بکه ن) ئەم پیاوه ش لای من ئەم پله و پایه ی هه یه.²

1 - ذیل طبقات الحنابلة، ج3، ص 263.

2 - البداية والنهاية، ج8، ص9.

159

جاریك یه كيك له كه سه خه واریجیه كان به دیل گیرا، ئه م كه سه دژ به دهوله تی
 عه بیاسی چه کی هه لگرتبوو و له کاتی جه نگدا به دیل گیرا، هینرایه بهردهم خه لیفه
 ئه بووجه عفری مه نصور، کابرای خه واریج سوپا که شی تیکشکابوو، که هینایان
 برپیار وابوو له بهردهم خه لیفه دا بدرییت له گهردنی، ئه بووجه عفر زور له دهستی
 تووپه بوو و وتی هو کورپی ژنه هینه که (واته جنیویکی پی دا) که سی وه کوو تو
 ئه یه ویئت سوپا بشکینی؟! کابرای خه واریجیش وه لآمی دایه وه و پیی وت:
 مالویران جنیو به حه یا و ئابرووم مه لی، دوینی شمشیر له نیوان من و تودا بوو
 (واته جهنگی چه کداریمان ده کرد) ئه مرپویش تو خه ریکیت جنیوم پی ئه دهیت، بو
 ترست نیه له م کاته دا که هیچ هیوایه کی ژیانم نه ماوه وه لآمت بده مه وه و منیش
 جنیوت پی بدهم و تا ماویت له دلّت دهرنه چیت؟ مه نصور که ئه وه ی بیست
 شهرم دایگرت و کابرای ئازاد کرد.¹

160

ئه میر عه بدوره حمانی کورپی حه که می ئومه وی که له ئه نده لوس
 ده سه لاتداری دهوله تی ئومه وی بوو، که نیزه یه کی هه بوو که زور زور خووشی
 ده ویست، جاریك له مانگی ره مه زان و له کاتی رۆژووگرتندا دلّی چوویه سه ری و
 سه رجیی له گه ل کرد، دواتر زانی تاوانی کردوووه زور زور په شیمان بوویه وه،
 بویه بانگه یشتی فیهناسانی کرد و هه موویانی کو کرده وه، سه بارهت به

1 - تاریخ الطبری، ج 4، ص 521.

تهوبه کردنی له و کاره ی و که فاره ته که ی پرسپاری له هموان کرد، یه حیای کوری یه حیا که یه کیک بوو له فیهناسه دیاره کان، وتی که فاره ته که ی نه وه یه دوو مانگ به سهر یه که وه به پۆژوو بیت، که یه حیا نه و فه توایه ی دا، هموو فیهناسه کانی تر له بهر ریز و گوره یی یه حیا بیده نگ بوون و هیچیان نه وت، له کاتیکدا ده کرا له بری نه و دوو مانگ به پۆژوو بوونه ش فه توای نه وه بدن کۆیله ئازاد بکات یان خواردنی هه ژاران بدات، دواتر که هاتنه دهره وه، له نیو خویاندا که وتنه مقومقو و به یه حیایان وت: بۆچی به مه زه به ی مالیک فه توات بۆ نه دا که به و پییه به ئاره زووی خو ی دهیتوانی یان رۆژووه که بگریت، یان نانی هه ژاران بدات، یان کۆیله ئازاد بکات، یه حیاش وتی نه گهر نه و دهرگایه مان بۆ والا بکردایه، بۆ نه و ئاسان بوو به پاره کۆیله ئازاد بکات و نانی هه ژاران بدات و ئیتر نه و تاوانه ی له لا ئاسان ده بوو، بۆیه من ته نها رۆژووه که م له سهر واجب کرد بۆ نه وه ی زۆر له سهری سهخت بیت هه تا جاریکی تر نه چیتته وه سهر شتی وا.¹

161

ئەبوویوسفی دادوهری دادوهران دەیوت: لەو کاتەوہی ئەم ئیشەم
گرتوہتە دەست ہیوام وایە خوای گەورە سەبارەت بە هیچ ستەمیک لیم
نەپرسیتەوہ و نەمدابیت بە لای هیچ کەسدا، تەنھا رۆژی نەبیت، ئەویش ئەوہ
بوو کابرایەک ہات بۆ لام و وتی باخیکم ہەیە و ئیستا لای ئەمیری باوہردارانہ،
منیش چووم بۆ لای ئەمیری باوہرداران و مەسەلەکەم بۆ باسکرد، ئەویش وتی
ئەو باخە مەہدی بۆی کپیوم، منیش وتم ئەی ئەمیری باوہرداران ئەگەر ری
بەدەیت با کابرا بیت و گوئی لە سکالاکە ی بگرم، ئەویش رازی بو، کابراش ہات
و وتی ئەو باخە ہی منہ، منیش وتم ئەی ئەمیری باوہرداران ئەی جەنابت چی
دەلییت؟ وتی ئەوہ باخی منہ، بە کابرام وت گویت لە وەلامەکە بوو؟ کابرا وتی
دەبیت سویند بخوات، وتم ئەی ئەمیری باوہرداران ئایا سویند دەخۆیت؟ وتی
نا، منیش وتم تا سێ جار داوات لی ئەکەم سویند بخۆیت، ئەگەر سویند بخۆیت
باشە، ئەگەرنا لە دژت بپیار دەدەم و باخەکە بۆ کابرا دەبیت، سێ جار
پیشنیاری سویند بۆ کرد و ئەویش رازی نەبوو سویند بخوات، منیش حوکم
دا و وتم باخەکە ہی کابرایە، خۆ لەو کاتەدا حەزم دەکرد کابرا لەگەڵ خەلیفەدا
نەوہستینم، بەلام ناچار بووم، ئینجا کەسیکم نارد تا باخەکە تەسلیمی کابرا
بکەنەوہ.¹

1 - البداية والنهاية، ج 10، ص 195.

162

ئیبولوجه وزی دهلیت: جاریک له لای وهزیر ئیبن هوبهیره دانیشتبووین، کتیبی الافصاحی بو ده خویندینه وه، له و کاته دا کابرایه ک هات و که سیکیشی له گه ل بوو، دهیوت ئەم کهسه براهی منی کوشتوو، عه ونه دین پیی وت ئه ری براکهیت کوشتوو؟ ئه ویش وتی به لی، ده مه قاله یه ک که وته نیوانمانه وه و منیش کوشتم، کهسه که ی تر وتی: وا بینیت دانی نا به تاوانه کهیدا، ده ی بیده ره دهستان با بیبهین بیکوژین، عه ونه دین (ئیبن هوبهیره) وتی ئازادی بکه ن و مه یکوژن، وتیان چۆن وا ده بیته له کاتی کدا برای ئیمه ی کوشتوو؟! ئه ویش وتی ئه ی ئه یفرۆشن به من؟ (واته خوین باییه که ی بدهم) ئه وه بوو شه ش سه د دیناری پیدان و پاره که ی دایه ده ستیان و ئه وانیش چوون، ئینجا به بکوژه که ی وت لامان دانیشه، ئه ویش دانیشته، وهزیر په نجا دیناری پیدایا، به وهزیرمان وت ئه ری تو چاکه ی زۆرت له گه ل ئه و کابرا نواند، مه سه له چی بوو؟ ئه ویش وتی: ئیوه ده زانن من هیچ به چاوی راستم نابینم؟ وتمان نا په نا به خوا، وتی به ری وه لا، ده زانن هۆکاره که ی چیه؟ وتمان نا، وتی ئەم کابرایه ی که له کوشتن رزگارم کرد جاریک هات بو لام و منیش کتیبیکی فیهیم پی بوو ده مخوینده وه، سه به ته یه ک میوه ی پی بوو، به منی وت ئه و سه به ته یه هه لگره، منیش پیم وت سه رقالی خویندنه وه م، به که سیکی تر بلی، ئه ویش لایکرده وه و بوگزیکی لیدام

و چاوی والیکردم، له و رۆژده وه تا ئیستا نه مدیوه ته وه. بۆیه وه زیر ویستی به و
هه لویستی چاکه نواندنه وه لآمی خراپه که ی بداته وه.¹

163

هیشامی کوری عوروه ده لیت: جاریک باوکم چوو بۆ لای وه لیدی کوری
عه بدولمه لیک، قاچی تووشی نه خوشیه کی سهخت بووبوو، وه لید پیی وت ئه ی
ئه بووعه بدولا پیم باشه قاچت بپر مه وه، ئه ویش رازی بوو، هه رچه نده
به رۆژوویش بوو، قاچی برایه وه، هه ر له و رۆژده دا کورپکی گه وره ی چوو بوویه ناو
په چه ی ئاز ه له وه و ولاخه که ی شیلابووی و کوشتبووی، جا باوکم هه یچ ئاگای
له وه نه بوو و نه بیستبوو تا هاته وه مه دینه، کاتی که هاته وه مه دینه و هه والی
پیدرا کورپه که ی چی به سه ره اتوه، وتی: خویه من چوار په لم هه بوو، په لیکت
لی سه ندمه وه و سی په لت بۆ هیشتمه وه، سوپاس و ستایش بۆ تۆ، خویه چوار
کورپشم هه بوو، کورپکت لی سه ندمه وه و سی کورت بۆ هیشتمه وه، ده ی
سوپاس و ستایش بۆ تۆ.²

1 - ذیل طبقات الحنابلة، ج2، ص 127.

2 - حلیة الأولیاء، ج2، ص 179.

164

عهلی کورپی عاصم ده لیت: جاریک من و هوشه یم پیکه وه له واسیته وه
چووینه دهره وه تا بچین بۆ دیداری مه نصور، چند فهرسه خی
دورکه وتینه وه، نه بووموعاویه م بین، وتم نه بووموعاویه بۆ کوی ده چیت؟ وتی
قه رزیکم له سه ره ده چم هه ولئیکی بۆ بدهم، وتم بگه رپره وه له گه ل من،
چواره زارم هه یه، دوو هه زاری ده دهم به تو، نه وه بوو گپرامه وه دوو هه زارم
پیدا، دواتر دهرچووم، هوشه یم به یانی زوو چوویه کووفه و منیش دهمه و ئیواره
چوومه دهره وه، نه و رویشت و چل فهرمووده ی له مه نصور بیست، منیش بۆ
به یانیه که ی چوومه به رده رگای مالی مه نصور، که چی ده بینم مردوه، دانیشتم
و دهستم کرد به گریان، پیاوی له ویدا بوو وتی کوره گه نجه که بۆچی نه گریته؟
وتم هاتوم تا فهرمووده له م زانایه وهر بگرم که چی وا ده بینم مردوه، نه ویش
وتی سه باره ت به فلانه مه سه له فهرمووده یه کت بۆ بگپرمه وه؟ وتم به لی، وتی
ده ی بنووسه، دهستی کرد به گپرانه وه ی فهرمووده، ماوه ی یه ک مانگ
فهرمووده م لی وهر گرت، ئینجا پیم وت نه ری تو کیت؟ وتی من حوصه یینی
کورپی عه بدوره حمانم، ته نها به ربه ستی له به رده ممدا بوو بگم به ئین عه بباس
تو درهم بوو، عیکریمه فهرمووده ی لیوه ده بیست و دواتر ده هاته وه و
ده یگپرایه وه بۆ من.¹

1 - سیر اعلام النبلاء، ج 9، ص 253.

165

ئه حمه دى كورپى سه لمان ده لئيت: تووشى نه بوونيهك بووم و ناچار بووم بچم
 بو لاي ئيبراهيمى حه ربى و باسى حالى نه بوونى خو مى بو بكه م، ئه ويش وتى
 دلت بو خو ت دانه ميئى و ترست نه بي ت، خوا ده روو ده كاته وه، من جارى
 تووشى نه بوونيهك بووم كه ته نانه ت خو اردنى مال و مناليشم نه ما، ژنه كه م پيى
 وتم باشه وا من و تو به رگه ده گرين، ئه ي چى بكه ين به م دوو مناله ؟ ده ي برؤ
 هه ندئ له كتيبه كانت بفرؤشه يان بيانده به ره ن، منيش ويستم وا بكه م، به
 ژنه كه مم وت به قه رز شتيكيان بو به ينه و ته نها شه و و رؤژئ ده رفه تم بده، له
 ماله كه مدا ژووريكم هه بوو بو كتيبه كانم كه تيايدا سه رقالي نووسين ده بووم، ئه و
 شه وه له وي بووم يه كئ هات ته قه ي دا له ده رگا، وتم كييه ؟ ئه ويش وتى
 پياويكى دراوسيتانم، وتم فه رموو وه ره ژووره وه، وتى چراكه بكوژينه ره وه با
 بي مه ژووره وه، منيش شتيكم دا به سه ر چراكه دا و وتم وه ره ژووره وه، هاته
 ژووره وه و له سووچيكي ژووره كه وه شتيكي بو جييه شتم و رؤيشتم، په رده ي
 سه ر چراكه م لابر د، ده بينم په رويه كي به به هايه و هه مه چه شنه خو اردنى تيايه،
 كاغه زيكيشى تيايه كه پينج سه د دره مى تيايه، ژنه كه مم بانگ كرد و وتم
 مناله كان له خه و هه ستينه با بخون، بو به يانیه كه ي قه رزيكمان له سه ر بوو
 رؤيشتم دامه وه، جا كاتى هاتنى حاجيان بوو له خوراسانه وه، ئه و شه وه تا
 به يانى له به ر ده رگاي مالى خو مان دانيشتم، ده بينم كه سي دوو وشترى پييه كه
 دوو بار وه ره قه يان له سه ره و پرسى يارى مالى ئيبراهيمى حه ربى ده كات، هات بو
 لام و له منى پرسى، منيش وتم خو مم، هه ردوو باره كه ي داگرت و وتى ئه و دوو

باره پياويكى خهلكى خوراسان بوى ناردويت، وتم كى بوو؟ وتى سويندى داوم ناوى نه به م.¹

166

عيساي كورى موسا ده لئيت، باوكم به سه رهاتى باپيره مى بو ده گيرامه وه و ده يوت: جارئك له حه زره مه وته وه حه وت سه د هه زارى بو هات، نه و شه وه خه وى ليئه ده كه وت و هه ر ده هات و ده چوو، ژنه كه ي پيى وت ئه رى نه وه چيته؟ نه ويش وتى هه موو نه مشه و بيرم كردوته وه و ده موت كه سيك شه وى نه م هه موو پارهيه له مالايدا بيئت ده بيئت چ گوماني ببات به په روه ردگارى؟ ژنه كه شى وتى: نه ي نه و هه موو نازيز و خو شه ويسته ت چين؟ كه روژ بوويه وه، هه ر هه مووى دابه ش بكه، نه ويش به ژنه كه ي وت: ره حمه تى خوات لى بيئت، تو ئافره تيكي باش و ريډروستيت و باوكيشت هه ر وا بووه، كه روژ بوويه وه، كه وته دابه شكردنى سامانه كه ي به نيو كوچهران و پشتيواناندا، قاپى له و پاره شى نارد بو عه لى كورى نه بو طاليب، ژنه كه ي پيى وت: نه ي نه بو موحه ممه د! نه ي ئيمه له م پاره و سامانه دا پشكمان به رناكه ويئت؟ نه ويش وتى نه ي له به يانيه وه له كوئييت؟! ده ي وه ره چى ماوه ته وه بو تو، كيسه يه ك ما بوويه وه كه هه زار دره مه مى تيئا بوو.²

1 - تاريخ بغداد، ج6، ص 522.

2 - سير اعلام النبلاء، ج1، ص 30-31.

167

کابرایه کی قورئان خوین هه بوو که زور جار ده چوو به کوری سه عیدی کوری
عاص، جا نه و کابرایه تووشی هه ژاری و نه بوونیه کی زور بوو، جا ژنه که ی پی
وت: ئەم ئەمیره ی ئیمه به به خشنده یی ناسراوه، بۆچی باسی وه زعی خۆتی بۆ
ناکهیت به لکو یارمه تیه کت بدات؟ ئەویش وتی مالویران، رووتاشراوم مه که
(شهرمه زارم مه که)، ژنه که ی زور له سه ری رویشت و هه ولی دا قه ناعه تی پی
بکات، دوا جار کابرا رازی بوو و چوو بۆ لای سه عید، که مه جلیسه که چۆل بوو و
خه لکه که رویشتن، کابرا له شوینی خۆیدا مایه وه، سه عید پی وت واده زانم
ئیشیکت هه یه بۆیه نه رویشتوویت، کابراش بیده نگ بوو، سه عید به
به رده سه کانی وت: برۆن، ئەوانیش رویشتن، دواتر به کابرای وت ته نها من و تو
ماوینه ته وه، چی ئیشیکت هه یه بیلی، کابرا هه ر بیده نگ بوو، سه عید چرا که ی
کوژانده وه و دواتر پی وت ره حمه تی خوات لی بیت خو ده موچا ویشم نابینیت،
پیویسته که ت چیه بیلی، ئەویش وتی خوا باری ئەمیر چاک بکات، تووشی
نه بوونیه کی سه خت بووین و هه زم کرد بۆت باس بکه م، به لام رووم نه بوو،
ئویش پی وت: به یانی زوو برۆ بۆ لای فلانه که سی وه کیلم، بۆ به یانی کابرا
چوو بۆ لای وه کیله که، ئەویش پی وت ئەمیر فه رمانی داوه چیت پییه باریکی
ته واوی پی ببهیت، وتی هه چم پی نیه تا باری پی به رمه وه، دواتر کابرا
چوو به وه بۆ لای ژنه که ی، زور سه رکۆنه ی ژنه که ی کرد و وتی ناچارت کردم
واش بکه م، ژنه که ش وتی جا چه ندی پیده دایت بته ینایه به سمان بوو، کابرا
چوو به وه بۆ لای وه کیل، ئەویش وتی لای ئەمیر باسی تۆم کردوه و ئەویش

ئەم سەئ و لاخەئ ناردووە تا باری پئ ببهیتەوه، کابرا رویشت، که گەیشتهوه مالهوه دەبینت ههریهک لهو ولاخانه ده ههزار درهه می لهگهله، ئینجا بهو بهردهستانهئ وت که هینابوویان: چیتان پییه داینین و برۆن، ئەوانیش وتیان ئەمیر ئیمهئ داوه به تو تا خزمهتت بکهین، بهو جوړه کابرا تهواو حالئ باش بوو و له ههژاری رزگاری بوو.¹

168

ئەبووعەبدوئای واقیدی دهائت: جاریک تووشی نهبوونیهکی سهخت بووم، من خووم هاوده می یهحیای کورپی خالیدی بهرمهکیم دهکرد، جهژن هات و کهنیزهیهک هات و وتی وا جهژن دئت و هیچ خهرجیهکمان نیه، منیش چووم بو لای هاوپییهکی بازگانم و پیم وت پیوستیم به برئ قهرزه، ئەویش کیسهیهکی مؤرکراوی بو هینام که ههزار و دووسه درهه می تیدا بوو، منیش ههلمگرت و چوومهوه بو مالهوه، ههکه گەیشتمهوه مالهوه هاوپییهکی هاشمیه هات و وتی بارهکه م دواکهوتوووه و پیوستیم به قهرزه، منیش چووم بو لای ژنهکه م و پیم وت ئەو هاوپی هاشمیه م هاتوووه بو قهرز، ئەویش وتی نیهتت ههیه چی بکهیت؟ وتم دهمهویت پارهکهی لهگهله بکه م به دوو بهشهوه، ژنهکه م وتی هیچت نهکردوووه، تهنها چوویت بو لای کابرایهکی دووکاندار ههزار و دووسه درهه می پئداویت، ئیستا کهسئ له خزمانی پیغهمبەر (ﷺ) هاتوووه دهتهویت نیوهی

1 - البداية والنهاية، ج 8، ص 93.

ئهو هی پئی بدهیت که کابرای دووکاندار پئی داویت؟ ئه وه هیچ نیه، بپۆ هه مووی بده بهو، منیش چووم و هه موویم پیدایا، هاوپی بازرگانه کهم که قه رزه کهی پیدابووم چووبوو بۆ لای هاوپی هاشمییه کهم و داوای قه رزی لیکردبوو، ئه ویش کیسه کهی منی پیدابوو، ئه ویش که مۆره کهی بینی ناسیه وه و زانی ئه وه یه که خۆی دای به لای منه وه، هات بۆ لای من و مه سه له کهی بۆ باسکردم، داوای ئه وه نێردراوی یه حیای کورپی خالید هات بۆ لام و ده یوت نێردراوی من نه هاتوو بۆ لات، چونکه زۆر سه رقالی ئیشوکاری ئه میری باوه پداران بووم، منیش مه سه له ی کیسه پاره کهم بۆ باسکرد، ئه ویش به به رده ستیکی وت ئاده ی ئه و پاره یه به یته، ده هه زار دینار بوو، وتی دوو هه زاری بۆ خۆت و دوو هه زاری بۆ هاوپی کهت و دوو هه زاری بۆ هاشمییه که، چوار هه زاریشی بۆ هاوسه ره کهت، چونکه له هه مووتان به خشنده تر بووه.¹

169

یه حیای کوری عه بدولوه هاب ده لئیت: هاو ده م به عوبه یدولای مام له ری
 نه یسابووردا بووین، که گه یشتینه ناوچه ی بیئر مه جه ننه، مامی وتی: جار یکیان
 من لیړه دا بووم، پیاویکم تووش بوو، پیی وتم: من و باو کم پیکه وه له
 خوراسانه وه ده هاتین، که گه یشتینه ئیره چل بار و کولمان لیړه بینی،
 و امانزانی جلو به رگی دووراوه، ده بینین له ولاره خه یمه یه که هیه پیاویکی تیدایه،
 که سه یرمان کرد باوکی تو بوو، یه کیکمان سه باره ت به و کول و باره پرسیری
 لی کرد و وتی ئه ری ئه وه چیه؟ ئه ویش وتی ئه وه شمه کیکه که خه لکی ئه م
 سه رده مه زور که م حه زی پیده که ن و گرنگی پی ناده ن، ئه وه فه رموده کانی
 پیغه مبه ری خوان ^{صَلَاتِهِ} (عَلَيْهِ السَّلَام).¹

170

روژیک پیش بانگی نیوه رپو خه لیفه موعته ضید و هندی له خزمه تکاره کانی
 له ده وری بوون، به شله ژاوی له خه و راپه ری و هاواری کرد و ئیمه ش خیرا
 چووین بو لای، وتی ئاده ی خیرا برپون بو لای دیجله و یه که م که شتی به تالتان
 بینی خاوه نه که ی بهینن بوم و که شتی که ش راگرن، ئه وانیش خیرا چوون و
 فه رمانه که یان به جیگه یاند، که کابرای که شتی هوان خه لیفه ی بینی خه ریک بوو
 شق ببات، خه لیفه هاواریکی توندی به سه ردا کرد که شتی هوانه که خه ریک بوو
 روچی ده رچی، خه لیفه پیی وت هه ی نه فره ت لی کراو، به راست و بی درو

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 17، ص 37.

بهسه رھاتی خۆت و ئەو ئافرەتەم بۆ بگێرەوه که ئەمپۆ کوشتت، ئەگەرنا دەدەم له گەردنت، کابرا تەواو شلەژا و دواتر وتی بەلێ ئەی ئەمیری باوەرداران، من ئەمپۆ بەری بەیان له ئیشی خۆمدا بووم که ئافرەتی هات تا ئیستا شتی وام نەدیوو، جلیکی زۆر که شخەو رازاوه و گەوهەر و مرواریهکی زۆری پێ بوو، چاوم چووێه سهری و زۆرم بۆ هینا، دەمێم گرت و خنکاندم و چی پێ بوو هەموویم برد، ترسام بیهینمەوه مالهوه دەسته کهم ئاشکرا بییت، بۆیه ویستم ببیەم بۆ واسیت، ئەوه بوو ئەمانەم تووش بوو و منیان گرت، خەلیفه وتی جلوبەرگه کهی کوا؟ ئەویش وتی له ناو که شتی هه که دایه، خەلیفه فەرمانی کرد جلوبەرگ و شمه کی ئافرەتە که بهینن، خەلیفه فەرمانی کرد له هەمان ئەو شوینە ی ئافرەتە که ی خنکاندبوو، که شتی هه وانه که بخنکینن، فەرمانی کرد هاوار بکری که سوکاری ئافرەتە که بین تا پارە و شمه کی ئافرەتە که ببه نه وه، سی زۆژ له بازاری به غداددا هاوار کرا، دوا ی سی زۆژ که سوکاره که ی هاتن و شمه که که یان برده وه، خزمه تکاره که ی خەلیفه پێی وت: ئەی ئەمیری باوەرداران ئەمەت له کوی زانی؟ ئەویش وتی: له و کاتەدا خەوم بینی پیاویکی سه رو ریش و جلوبەرگ سپی هات و هاواری ده کرد ئەی ئەحمەد، ئەی ئەحمەد، یه که م که شتی هه وان که ئیستا دیت بیگره و سه باره ت به و ئافرەتە ی ئەمپۆ کوشتی و شمه که که ی برد ناچاری بکه راستیه که ی بلێ و هه دیشی له سه ر جیبه جی بکه و تۆله ی لی وه ربگره.¹

1 - البداية والنهاية، ج 11، ص 100-101.

171

سوهه یلی کورپی عه لی ده لئیت: من زۆر جار ده چووم بۆ لای خهیری کورپی
 نوعه یم و له لای داده نیشتم، خهیر سه رقالی کرپین و فرۆشی زهیت بوو، جا خۆم
 بۆ نه گیرا و وتم باشه ته نانه تۆش که وتیته ئه وهی کرپین و فرۆش بکهیت و
 کاتی خۆت به مه وه سه رف بکهیت؟ ئه ویش نه رم نه رمی دای به سه ر شانمدا و
 وتی په له مه که با به هۆی سکی خه لکی تره وه برسیت بیته ئینجا ده زانیت
 بۆچی، منیش له دلی خۆمدا وتم یانی چی به هۆی سکی که سی تره وه برسیم
 بیته، پیاو برسی بیته سکی به تاله، به لام سکی خه لکی تر یانی چی؟ له وه
 تینه گه ییشتم هه تا ژنم هیئا و خوا مندالی پیدام، ئینجا له قسه که ی تیگه ییشتم
 که برسیته سکی ئه وان منی برسی ده کرد.¹

172

جاریک مه سه له مه ی کورپی عه بدوله لیک چوو بۆ سه ردانی عومه ری کورپی
 عه بدوله زیز، ئاخۆ عومه ر نه خۆش که وتبوو و له ناو جیگه دا بوو، که بیني
 عومه ری کورپی عه بدوله زیز له چ حالیکدایه و چی جلوبه رگیکی له به ردایه، به
 فاتیمه ی خوشکی عومه ری وت واده زانم پیویست بکات ئه و جلوبه رگه ی ئه میری
 باوه رداران بگۆرین، فاتیمه ش بیده نگ بوو، که میکی نه برد مه سه له مه هه مان شتی
 وته وه به فاتیمه، ئه ویش ناچار بوو وه لایمی بداته وه، نه وه که مه سه له مه وابزانیت

1 - المنتظم لابن الجوزي، ج 8 ص 17.

ریز بۆ قسه که ی دانانیت، پیی وت: به خوا ئه میری باوه پداران ته نها ئه م جله ی هه یه و به س.¹

173

سوفیانی ته وری ده لیت: جاریک چووم بۆ لای جه عفری کوری موحه ممه د، ده بینم جلیکی زۆر جوانی له به ره، سه رسام بووم به جوانی و که شخه یی جله که ی، ئه ویش که بینی وا ورد بوومه ته وه، وتی ئه ی ته وری ئه وه چیه؟ بۆ وا بۆمان ده پروانیت، له وانیه سه رت سوپما بییت له م جله ی له به رمایه، منیش وتم ئه ی نه وه ی پیغه مبه ری خوا ئه م جله نه هی تۆ و نه هی باو با پیرانیشته نه بووه، ئه ویش وتی ئه و سه رده مه سه رده می نه بوونی بوو، ئیستاش سه رده میکی تره، ئینجا جله که ی ژیر ئه و جله که شخه ی نیشاندام، جلیکی زبر و کورت و ناته واو بوو، پاشان پیی وتم ته وری ئه م جله یمان له بهر خوا پۆشیوه و ئه م که شخه شمان له بهر ئیوه پۆشیوه، جا ئه وه ی له بهر خوا پۆشیومانه شار دوومانه ته وه و ئه وه ی له بهر ئیوه پۆشیومانه خستوومانه ته پروو.²

1 - إصلاح المال لابن أبي الدنيا، ص 113.

2 - حلیة الأولیاء، ج 3، ص 193.

174

ئین ئه بی حازم ده لئیت: کاتیک صه فوانی کوری سوله یم نه خوش کهوت و سه ره مه رگی هات، براکانی هاتن بو لای و له لای دانیشتن، ئه ویش هر ئه مدیو و ئه ودیوی ئه کرد، ئه وانیش بینیان هینده نائارامه، پییان وت وادیاره پیویستیه کت هه یه و نایلیت، صه فوانیش وتی به لئ، به لام رووی نه بوو پییان بلئ، کچه که ی وتی به لئ پیویستیه کی نه، ته نها ئه وه نه بیته پیی خوشه ئیوه هه ستن و جیی بهیلن بو ئه وه ی ده ست بکات به نوێژکردن، ئه وانیش بیدلییان نه کرد و هه ستان و رویشتن، صه فوان به هر جورئ بیته خوی هه ستانده وه و رویشته بو مزگه وته که ی و ده سته کرد به نوێژکردن، هینده ی نه برد که وته سه رزه وی، کچه که ی قیزاندی، خه لکه که هاتنه وه ژوره وه، هه لیانگرت ده بینن مردووه.¹

175

مه ئموون ده لئیت: هه یچ که سه یکم نه یدوه هینده ی فه ضلی کوری یه حیا له گه ل باوکیدا چاکه بکات، ته نانه ت چاکه ی گه یشتبوویه ئاستی کاتی هه ردوکیان پیکه وه له به ندیخانه دا بوون، باوکی به ئاوی گه رم نه بوایه ده ستنوێژی نه ده گرت، به لام پاسه وانانی به ندیخانه که رییان پی نه ده دان ئاگر بکه نه وه، شه ویکی زور سارد بوو، یه حیا چویه سه ر جیگه که ی و خه وت، فه ضلیش بو ئه وه ی ئاوی گه رم ئاماده بکات بو ده ستنوێژی باوکی بو نوێژی به یانی، هه سته ده فریکی هینا و پری کرد له ئا، دوا ی ئه وه نزیکه کرده وه له چراکه و هه تا

1 - المحتضین لابن أبي الدنيا، ص 169.

بهري بهيان دهستی راگرت تا ئه و ئاوه گهرم بوو بۆ ئه وهی باوکی به و ئاوه
گهرمه دهستنوێژه که ی بگریت.¹

176

ئه بووعه بدولا که بانگبێژی مزگه وتی به نی جراد بوو ده لیت: گه نجی هه بوو
دراوسیم بوو، هه رکات ده چووم بانگ بدهم خیرا ده هات له گه لم و لیم جیا
نه ئه بوویه وه، که نوێژم ده کرد ئه ویش نوێژی ده کرد، دواتر نه عله کانی
ده کرده وه پی و ده رویشته وه بۆ ماله وه، هیوایه تم ئه وه بوو روژی قسه یه کم
له گه ل بکات یان بلیت پیویسته یه کم هه یه تا بوی جیبه جی بکه م، ئه وه بوو روژیک
هات و وتی ئه ی ئه بووعه بدولا په راویکی قورئانت لایه دهیده یه به لامه وه تا
قورئانی تییدا بخوینم، منیش قورئانه که م بۆ هیئا، که قورئانه که ی بینی جوان
گوشی به سنگیه وه، ئینجا وتی ئه مرۆ هه م من و هه م تویش شتی کمان ئه بیته به
شتی، دوا ی ئه وه رویشته، ئه و روژه بوی گه رام که چی نه مبینی وه ک جاران
بیته ده ره وه، چاوه ریم کرد تا ئیواره، که چی هه ر دیار نه بوو، نوێژی عیشاش
هه ر نه هات، گومانی خراپم بۆ هات، بویه دوا ی نوێژی عیشا چووم بۆ ئه و ماله ی
که تیایدا ده ژیا، چووم ده بینم مه سینیه ک و سه تلێ له ولا وه ن و په رده یه ک به
ده رگا که وه یه تی، پالم نا به ده رگا که وه، چوومه ژووره وه ده بینم مردووه و
قورئانه که ش له کوشیدایه، قورئانه که م هه لگرت و داوام له خه لکی کرد هاوکاریم

1 - عیون الاخبار لابن قتیبة الدینوری، ج3، ص 112.

بكهن تا خستمانه سهر جيگه كهى، ئەو شهوه هەر بيرم لهوه دهكردهوه به كى
بلييم تا كفى بۆ ئاماده بكات، چووم بانگى به يانيم دا، چوومه ناو مزگهوت تا
نويز بكم، ده بينم له رووى قيبلهوه رووناكيهك ههيه و كفىي پيچراوه تهوه،
ههلمگرت و سوپاسى خوام كرد و بردمهوه مالهوه و دوايى هاتم نويزه كه مم كرد،
كه سهلامم دايهوه ده بينم له لاي راستمهوه ثابتى به نانى و له چهپمهوه ماليكى
كورى دينار و ههبيى فارسى و صالحى مررين، وتم براكانم به م به يانیه چون
هاتون بۆ ئيره؟! ئەوانيش وتیان ئەمشه و كهس له م نزيكانهى تۆ مردووه؟ وتم
به لى گنجى مردووه كه له گه ل من نويزه كانى ده كرد، وتیان ئادهى نيشانمان
بده، نيشانم دان، ماليك په رده كهى له سهر دهموچاوى لابرده و شوين سوچهى
نيوچاوانى ماچ كرد، دواتر ده ستيان كرد به شوردينى، ههركاميان كفىيكيان پى
بوو، ههركاميان ده يوت من كفى ئەكه م، زۆر مشتومريان له سهر كرد، منيش
پيم وتن ئەمشه و زۆر بيرم ليكردهوه چون كفى بكم تا چوومه مزگهوت و
دهستنويزم گرت و چووم نويز بكم، ده بينم كفى پيچراوه تهوه و نه مزانى كى
دايناوه، ئەوانيش وتیان دهى با له وه دا كفن بكري، كفنمان كرد و بردمان تا
ئەسپه ردهى بكهين، ده بينن هينده خه لك هاتون دهرفتهى ئيمه نه ما.¹

1 - المنتظم لابن الجوزي، ج7، ص 149.

177

ئه بووجه عفه ری توستوری ده لئیت: له خزمهت ئه بووزورعه دا بووین کاتی له سه ره مه رگدا بوو، ئه بووحاته م و موحه ممه دی کورپی موسلیم و مونذیری کورپی شاذان و دهسته یه ک له زانایان له خزمه تیدا بوون، شه رمیان ده کرد ته لقینی ئه بووزورعه دابدهن، نه یانده زانی چی بکن، بویه بیریان له وه کرده وه فه رمووده ی ته لقین بلینه وه بو ئه وه ی وا نیشان بدهن فه رمووده ی بو ده لئینه وه، هاوکات ته لقینیشی پی دابدهن، موحه ممه دی کورپی موسلیم له بری ئه وانی تر ناوی خوی لیهینا و دهستی کرد به وتنی سه نه ده که، ته نها دوو ئه لقه ی سه نه ده که ی وت، ئه وانی تر بیدهنگ بوون، ئه بووزورعه خوی دهستی پی کرد و سه نه ده که ی ته واو کرد تا گه یشته موعادی کورپی جه به ل، وتی له موعادی کورپی جه به له وه ده لئیت پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: (هه رکه س کۆتا وتی لا اله الا الله بیّت) نه ی توانی فه رمووده که ته واو بکات و به وتنی (لا اله الا الله) گیانی ده رچوو.¹

178

عامیری کورپی عه بدولا تووشی نه خووشیه ک بوو و نه خووشیه که زوری بو هیئا و له جیگه دا خستی، گوپی له بانگ بوو، مالی له مزگه وته وه نزیک بوو، خوی پی نه گیرا و ویستی بجیت بو نوپژ، ده وروبهره که ی رییان پی نه دا و

¹ - صفة الصفة، ج 2، ص 291.

وتیان تو نه خوشیت، ئه ویش وتی دهستم بگرن و بمبهن، زور هه ولیان دا قه ناعه تی پی بکه ن نه چیت، وتی گویم له بانگخوازی خوا بییت و نه چم به ده میه وه؟! ئه وانیش قه ناعه تیان کرد و دهستیان گرت و بردیانه مزگه وته وه، دهستی کرد به نوژی ئیواره و له گه ل ئیمامدا رکاتی نوژی کرد و له رکاتی دووه مدا وه فاتی کرد.¹

179

له کاتی فیتنه و ئالوزیه کانی سه رده می دهوله تی ئومه ویدا، موضعه بی کوری زوبه یر که سه رکرده ی سه ربازی دهوله ته که ی عه بدولای کوری زوبه یری برای بوو، کابرایه کی گرت و بریاری دا بدریت له گه ردنی، ئه ویش وتی خوا باری ئه میر چاک بکات چند ناشیرینه روژی دوایی من بهینن و هه لبواسریم به چاکه کانتته وه و بهری رووناکی ناوچاوت بگرم، ئینجا له وی بلیم خواجه پرسیار له موضعه ب بکه له سه ر چی منی کوشت؟ موضعه ب که ئه مه ی بیست، پی کاریگه ر بوو و فه رمانی دا ئازاد بکریت و لی خو ش بوو، کابرا به وه وه نه وه ستا، وتی خوا بارو حالی ئه میر چاک بکات، ئه گه ر پییت باش شتیکیشم پی ببه خشیت تا حالی زیانم باش بییت، ئه ویش سه د هه زاری پی به خشی، کابرا وتی ده ی ئه ی ئه میر هه م خوا و هه م تویش به شایهت ده گرم په نجا هه زاری

1 - صفة الصفة، ج 1، ص 374.

داده نيم بۆ ئين قهيس، موضعه بيش پي و ت ئه و بۆچي؟ كابر و تي چونكه له و شيعرهيدا وهسفي تري كردوووه سه بارهت به تو و توويه تي:

إنما مصعب شهاب من الله تجلت عن وجهه الظلماء.¹

180

ئيراهيمي كورپي ئه بي عه لبه ده لئيت: هيشامي كورپي عه بدولمه ليك ده لئيت: ئه ي ئيراهيم ئيمه به بچووكي و گه وره بيش تو مان ناسيوه و له ژيان و ره فتارت رازين، پيم خو شه له گه ل خو م و كه سه تايبه ته كانم تيكه لت بكه م و له ئيش و كارمدا هاويه شيت پي بكه م، ده تكه مه به رپرسی خه راجي ميصر، ئه و يش و تي ئه ي ئه ميري باوه رداران سه بارهت به و گومانه باشه ي هه تبووه به رامبه ر به من خوا پاداشتت بداته وه، سه بارهت به وهش كه من بكه يته به رپرسی خه راج ئه وه من تواناي شتي وام نيه، هيشام به وه لامه كه ي رازي نه بوو و تووره بوو و ده موچاوي گورا و پيي و تي به خو شي بيت يان به ناخوشي بيت، هه ر ده بيت ئه و ئه ركه وه ربيگريت، منيش وه ستام تا تووره بيه كه ي دامركايه وه، ئينجا وتم ئه ي ئه ميري باوه رداران قسه بكه م؟ و تي به لي، وتم خوي گه وره له كتبه كه يدا باسي ئه مانه تي قورئاني كردوووه كه پيشنياري كردوووه بۆ زه وي و ئاسمانه كان و ئه وان رازي نه بون وه ربيگرن و خوي گه ورهش زوري لينه كردوون، جا حق

1 - المنتظم لابن الجوزي، ج6، ص 116.

نيه تَوَيْش زُور له من بكهيت و ليم تووره بيت، ئهويش دهستی کرد به پيکهنين و وتی ئهی ئيبراهيم ئهگه ر رازی نهبيت نه رمی ده نوينين به رامبهرت و لیت ده بوورين و ليشت رازين.¹

181

جاريك سوله يمانی كورپی عه بدولمه ليك ناردی به شوين ئه بووحازمدا، ئهويش هات بو لای، سوله يمان پيی وت ئهی ئه بووحازم ئه وه بوچی ئيمه رقمان له مردنه؟ وتی چونكه ئيوه ئاخيره تی خوتان ويران کردووه و دنيا تان ئاوه دان کردووه ته وه، بویه رقتان له وه یه له بنياده وه به ره و ويرانه بچن، ئهويش وتی راست ده كه يت، به رده وام ئاوا سوله يمان پرسيا ری ليده کرد و ئهويش بی هیچ خاترگرتنی وه لامي ده دايه وه، كابرايه ك له وي بوو به وه لامانه قه لس بوو و وتی ئهی شه يخ خراپ قسه ده كه يت، ئهويش وتی خوا ی گه وره به واجبی دانا وه له سه ر زانا يان به جوانی شته كان روون بكه نه وه بو خه لك و نه يشارنه وه، سوله يمان وتی ئهی حازم له گه ل ئيمه به هم تو سوودمان لی و ه رده گريت و هم ئيمه سوودت لی و ه رده گرین، ئه بووحازم وتی په نا ده گرم به خوا له شتی وا، سوله يمان وتی دهی وته يه کی په سه ندم پی ببه خشه، ئه بووحازم وتی: له خوا بترسه و مه هیله له شوینی بتبينیت كه نافه رمانی خوا بكه يت يان له و شوينه نه تبينیت كه فه رمانی کردووه له وي بيت، دواتر داوا ی نزا ی خیری

1 - المنتظم لابن الجوزي، ج 8، ص 156.

لێکرد، ئەویش وتی خوايه ئەگەر سولهيمان دۆستی تۆيه رێی بۆ ئاسان بکه بهرهو خێر، ئەگهريش دوژمنته پهلی بکێشه بهرهو خێر، سولهيمان به بهردهستیکی وت ئادهی سهه دینار بینه، که هینای دای به ئەبووحازم، ئەویش وتی پیوستم پیی نیه، دهترسم له بهر ئەم قسانه م ئەمه م پیی ببهخشیت.¹

182

سهوار دهلێت: رۆژیک له لای مههدی رۆیشتمه دهر و بهرهو ماله وه چوم، خواردنم بۆ دانرا و دلم نهیبرد، چوم تا که میك بنووم، که چی خهویشم لی نهکوت، ههرحیهکم ئەکرد خۆم پیی رانه ئەگیرا، ئیتر له ماله وه چومه دهره وهو سوار ولاخه که م بووم، که میك رۆیشتم، پیاویکم پیگه یشت ههزار دره می پیی بوو، وتم ئەمهت له کوی بوو؟ وتی له پاشای نوپوه وهرمگرت، داوام کرد له گه ل خۆم بییت و به شه قامه کانی به غداددا ده رۆیشتین، کاتی نوپۆی عه سه ر هات و له مزگه وتی ناو کۆلانیکدا بووین، دابه زیم تا نوپۆ بکه م، دای نوپۆه که پیاویکی نابینا کراسه که ی گرتم و وتی: پیوستیم پیته، وتم پیوستیت چیه؟ وتی من که سیکی نابینام، به لام به بۆنکردنی بۆنه که ت زانیم که سیکی ده وله مه ند دیاریت، بۆیه هه زم کرد پیوستی خۆم لای تۆ باس بکه م، وتم ئاده ی بیلی، ئەویش وتی ئەم کۆشکه ی به رامبه ر مزگه وته هی باوکم بوو و ئەویش چوو بۆ خوراسان و فرۆشتی و منی له گه ل خۆی برد، ئەوکات مندا ل بووم، له وی جیا بووینه وه و من له وی تووشی نابینایی بووم، باوکم له وی مرد و ئیمه ش گه راینه وه به غداد، هاتم بۆ لای خاوه نی

1 - صفة الصفة، ج1، ص 387.

ئەم كۆشكە و داواى شتىكم لىكرد تا بچم بۆ لای سەووار، چونكە ھاوړپى باوكم بوو، وتم بەلكو ئەو بەخشندهیى بنوینى، منیش بە كابرانم وت بۆچى باوكت كى بوو؟ نابینا كەش ناوى كەسكى برد كە نزیكترین ھاوړپم بوو، پیم وت من سەووارى ھاوړپكەى باوكتم، خوا بە ھۆى تۆوہ ئاوا ئەمړۆ نان و خەو و ئیسراحتى لى بريم تا بيم تۆ ببينم، بە وەكیلەكەم وت دوو ھەزار درھەمى پى بدات، پاشان وتم بەیانیش وەرە بۆ مالمان كە لە فلانە شوینە، داواى ئەوہ چوومەوہ بۆ كۆشكى خىلافەت و وتم ئەمشەو مەھدى شتى لەمە سەیرترى نەبىستووە، بەسەرھاتەكەم بۆ گىرپاڤەوہ، ئەویش زۆر سەرسام بوو و فەرمانى كرد دوو ھەزار دینار بدریت بەو نابیناى، ھەر وہا بە منى وت ئەرى قەرزت لەسەرە؟ وتم بەلى، وتى چەندە؟ وتم پەنجا ھەزار دینار، مەھدى لى بیدەنگ بوو و ماوہیەك قسەى لەگەل كردم، كە وىستم ھەستم و چوومەوہ مالەوہ دەببىم پيش خۆم پەنجا ھەزار دینارى خۆم و دوو ھەزار دینارى نابینا كەشى ناردووە، ئەورۆژە چاوەرپم كرد نابینا كە بىت كەچى نەھات، شەو گەرامەوہ بۆ لای مەھدى، وتى زۆر بىرم كردهوہو وتم ئەگەر قەرزەكەت بەدەیتەوہ خۆ ھیچت بۆ نامىنیتەوہ، بۆیە فەرمانم كرد پەنجا ھەزار دینارى ترت پى بدریت، بۆ رۆژى سبھەم نابینا كە ھات بۆ لام، منیش وتم خوا بەھۆى تۆوہ رۆزى كى زۆرى دام، دوو ھەزار دینارەكەى خەلیفەم پىدا و دوو ھەزار دینارى خۆیشم پىدا.¹

1 - البداية والنهاية، ج10، ص 165.

جوعه یفی سه مه رقه ندی ده لیت جاریک له ده رچوونیکدا له گهل موعته چیدی گه وره مدا بووم، نه وه بوو له سه ربازگه که جیا بووینه وه و ته نها نه و دوانه مان ماینه وه، له و ده مه شدا شیرئ هاته سه رریمان و به ره و روومان هات، موعته چید وتی نه ی جوعه یف نه مپو خیریکت نه بیئت و ده چیت بو نه و شیره؟ منیش وتم نه به خوا، وتی ته نانه ت ناتوانیت نه سپه که م بگریت و خوم بچم بوئی؟ وتم با، نه مه یان نه که م، له نه سپه که ی دابه زی و چوو به ره و رووی شیره که، شیره که هه لیکوتایه سه ری و نه ویش به شمشیره که ی دای له دهستی شیره که، که شیره که بریندار بوو خه ریکی دهستی بوو، بو جاری دووه م به شمشیر لییدا و شیره که ی کوشت و دواتر گه پایه وه بو لای من و هیچ سه رکونه یه کیشی نه کردم، هاتینه وه و گه یشتینه وه به سه ربازگه که، که چی روژی له روژان نه مبینی باسی نه و رووداوه بکات، نه مده زانی سه رسامی کام له و سیانه ی بم، دلیری و نازایه تیه که ی، یان شانازی نه کردنی به نازایه تیه که ی و باسنه کردنی، یان لیبورده یی و نه رمونیانیه که ی که هیچ سه رکونه یه کی منی نه کرد.¹

184

ئه صمه عی ده لئیت: عه طائی کورپی ئه بی ره باح چوو بۆ لای عه بدولمه لیکه کورپی مه پوان، عه بدولمه لیکه دانیشتبوو و چوارده وریشی پیاوماقوولانی هه موو هۆز و تیره کانی لی بوو، ئه مه ش له سه فه ریکی حه جی عه بدولمه لیکه بوو که هاتبوویه مه ککه، خه لیفه که عه طائی بینی خیرا له به ری هه ستا و له لای خۆی داینیشاند و دواتر خۆی چوو له به رده میدا دانیشت و وتی ئه ی ئه بوومو حه ممه د چی ئیشیکت هه یه پیم بلی، ئه ویش وتی: ئه ی ئه میری باوه پداران سه باره ت به حه رهمی خوا و پیغه مبه ره که ی له خوا بترسه و نۆژهنی بکه ره وه، هه روه ها سه باره ت به مندالانی کۆچه ران و پشتیوانان له خوا بترسه، چونکه تۆ به هۆی ئه وانه وه له و شوینه دا دانیشتویت، سه باره ت به سه نگه رنشینانیش له خوا بترسه، چونکه ئه وانه قه لغان و پاریزه ری موسلمانان، ئاگات له کاروباری موسلمانان بیت، چونکه تۆ به ته نها به رپرسی لیان، سه باره ت به وانه ی له به رده رگاتن له خوا بترسه و لیان بیئاگا مه به و ده رگایان به روودا دامه خه، ئه ویش وتی باشه واده که م، ئینجا هه ستا و رویشت، عه بدولمه لیکه گرتی و وتی ئه ی ئه بوومو حه ممه د پیویستی خه لکی ترت لی داوا کردین و به جیمان هیئا، ئه ی پیویستی خۆت چیه؟ ئه ویش وتی من پیویستیم به هیهچ دروستکراویکی خوا نیه، ئینجا رویشت.¹

1 - إحياء علوم الدين، ج2، ص345.

185

جاريك وهليدي كورپى عهبدولمهليك به پهردهدارهكهى وت له بهر ده رگا راوهسته وهركهس هات بو لات بيهينه ژوره وه بو لام تا فهرموده م بو بگيرپته وه، پهردهدارهكش راوهستا و ماويهكى پي چوو عهطائى كورپى ئه بى ره باح هات، كابران نه يزاني ئه وه عهطائى، پي وت ئه شهيخ وه ره ژوره وه بو لاي ئه ميرى باوه پداران چونكه خوئى فهرمانى كردوه، عهطائيش كه چويه ژوره وه ده بينيت عومهرى كورپى عهبدولعه زيزى لايه، كه له وه ليد نزيك بوويه وه وه سه لامى ليكرد و وتى سه لامت لى بيت ئه وه ليد، ئه ويش تووره بو له پهردهدارهكهى و پي وت: مالويران، فهرمانم پيكرديت كه سيكم بو بينيت فهرموده م بو بگيرپته وه، كه چي كه سيكت بو هيناوم رازى نيه به ناوى نام بهيني كه خوا رازى بووه نام بيت، ئه ويش وتى تهنه ئه وه به ويدا تيپه بو، پاشان وه ليد به عهطائى وت دانيشه، عهطاء ده ستي كرد به قسه كردن و وتى پيمان گه يشتووه كه له دوزه خدا دؤلك هه يه پي ده وتريت ههب خواي گوره نامادهى كردوه بو هه ر پيشه وايه كه له ده سه لاته كه يدا سته م بكات. وه ليد كه ئه وهى بيست له هوش خوئى چوو، عومهرى كورپى عهبدولعه زيز پي وت خو ئه ميرى باوه پدارانت كوشت، عهطائيش نوقرچيكي گرت له بالى عومهر و پي وت ئه وهى عومهر مه سه له كه زور زور جديده، ئينجا هه سته و روشت.¹

1 - إحياء علوم الدين، ج2، ص345.

186

له سالی 833 کۆچیدا شاهروخی کوری تهیموور نامهیهکی نارد بۆ سه رکردهی مهملووکیهکان سولتان ئه شرف برسبای، یه کیك له داواکاریهکانی ئه وه بوو کتیبی فتح الباری بشرح صحیح البخاری بۆ بنیژی که ئیبن حه جهر نووسیوو، ئیبن حه جهریش سی بهرگی ئه و کتیبه ی بۆ نارد چونکه هیشتا هه مووی ته واو نه بوو بوو، دواتر له سالی 839 هه مان داوا ی نارد هه وه و ئه ویش دووباره بری بهرگی تری بۆ نارد چونکه هه مووی ته واو نه بوو بوو، دواتر له سه رده می تاهیر جومقدا نوسخه یه کی ته واو ئاماده کرا و نیردرا بۆ، چونکه نووسینی ئه و کتیبه ی له سالی 817 ده ست پی کرد و له سالی 842 دا ته واوی کرد، واته نزیکه ی بیست و پینج سال سه رقال بوو به نووسینی ئه و کتیبه وه، کاتیکیش نووسینه که ی به ته واوه تی کۆتایی هات ئاههنگیکی گه وره بۆ ئه و نووسینه ی گیردرا و پاره یه کی زۆر به خشرایه وه و شیعیری تیدا خوینرایه وه، خودی ئیبن حه جهریش شیعیری خوینده وه.¹

1 - الشوکانی: البدر الطالع، ج 1، ص 88-89.

187

هیشتا ئیبن تهیمیه ته مەنی مندالی تینه په راندبوو که پوژیک باوکی بریاریدا مندالەکانی بباته دەر وه بو گه پان، به ئەحمەدی وت له گەل براکانت وەرە با که میک بحه سییته وه، به لام تهیمیه حەزی نە کردو هەرچەندە باوکی پیی وت، ئەحمەد داوا کرد نە چیت و بمینیتته وه و وتی وام پیخۆشه ریم پیبدهیت نە یەم، باوکیشی رازیبوو و مندالەکانی تری برد، کاتیک ئیواره گه رانه وه باوکی جوړه لۆمه یه کی کرد که چ سودیکت بینی نه هاتی، ئەحمەد وتی ئەمپو ئەم کتیبه م له بهر کردوه، باوکی برپای نە بوو توانیبیتی شتی وا بکات، بویه کتیبه که ی لیوه رگرت و لیی پرسیه وه، ئەحمەد هه مووی به له بهر کردنه وه بو خوینده وه، باوکیشی له ترسی ناحه زان وتی: کورپی شیرینم به که س مه لی شتی واتکردوه.¹

188

موزه نی ده لیت: جاریک له لای شافیعی بووین، پیاوی هات جلی خوری له بهر کردبوو، گۆچانیکی به دهسته وه بوو، شافیعی هه ستا و کابراش سه لامی کرد و دانیشت، شافیعی به شان و شکویه که وه ته ماشای ده کرد، کابرا وتی پرسیارئ بکه م؟ شافیعی وتی فهرموو، کابرا وتی: به لگه له دینی خوادا چیه؟ شافیعی وتی کتیبی خوا، واته قورئان، وتی چی تر؟ وتی سوننه تی پیغه مبه ری

1 - ابن ناصرالدین: الرد الوافر علی من زعم أن ابن تیمیة شیخ الاسلام کافر، ط1، دار الکتب العلمیة، بیروت: 2005م)، ص 510-511.

خوا، کابرا وتی ئەی چی تر؟ شافیعی وتی: یه کدهنگی ئوممهت، کابرا وتی له کوپوه ئەم قسهت کرد؟ واته به لگهت چیه بۆ ئەوه، شافیعی ماوهیهک بیری کردهوه و وهلامی پی نهبوو، کابرا وتی سی رۆژ مۆلهتت دهدهم، ئەگەر له قورئانهوه به لگهیهکت بۆ ئەو قسهت دهستکهوت باشه، ئەگه رنا تهوبه بکه، شافیعی تهواو شله ژا و رهنگی گۆرا، رۆیشت و تا سی رۆژ نه هاتهوه، له رۆژی سیهه مدا له نیوان نوژی نیوه پۆ و عه سردا هاتهوه، کابراش هات و سهلامی کرد و دانیشت و وتی کوا وهلامه کهم، شافیعیش وتی به لای باسی کراوه، خوا دهفه رمویت (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى...) کابراش وتی راست دهکهیت، ئینجا رۆیشت، شافیعی دواتر وتی ئەو سی شهو و رۆژه بهردهوام خهریکی خویندنهوهی قورئان بووم تا پهیم برد بهم ئایهته.¹

189

جاریک ههندی له بهرپرسیانی خهزینهی ناو دهولهتی عوسمانی تووشی ههلهیهک بوون، سولتان سهلیم خانیش پی زانین، سولتان خوی کهسیکی زۆر تووره بوو و که ههله چوو بریاری زۆر توندی دهدا، فهرمانی کرد هه ره موویان بکوژین، ژمارهشیان سهه و په نجا کهس بوو، یهکیک له زانا گه وره کانیش که مهولا عه لائه دین بوو، خیرا چوو بۆ دیوان، هه موان سهریان سورما که عه لائه دین

1 - سیر اعلام النبلاء، ج 10، ص 84.

بۆچی هاتوو؟ لییان پرسی خیره هاتویت؟ ئەویش وتی ئەمەوی سولتان ببینم، هەوالیان دا بە سولتان و ئەویش وتی بلین با بیته ژوورهوه، عەلانیەدین چووێ ژوورهوه و سەلامی کرد و دانیشت، ئینجا وتی ئەرکی فەتوادەرانه ئاخیرەتی سولتان بپاریزن، جا بیستوو مەفرمانت کردوو بە کوشتنی سەد و پەنجا کەسی ناو دیوان کە کوشتنیان لە رووی شەرعهوه دروست نیە، سولتان توورە بوو و وتی دەست مەخەرە ئیشوکاری سەلتەنەتەوه و ئەوه ئیشی توو نیە، مەولا وتی بەلکو لەبەر ئاخیرەتی خۆت ئەم کارە دەکەم و ئەمە ئیشی منە، ئەگەر لییان خۆش بیت ئەوه رزگارت دەبیت، ئەگەرنا سزایەکی سەخت تووش دەبیت، و تەکانی مەولا عەلانیەدین کاریان کردە سەر سولتان و توورەبیەکە ی نەهیشت و لە هەموویان خۆش بوو، دواتر زانا و سولتان کەوتنە قسەکردن، ئینجا مەولا داوای لە سولتان کرد ئەوانە بنیڕیتەوه سەر پۆستەکە ی خۆیان، ئەویش بە گوێی کرد.¹

1 - الكواكب السائرة لنجم الدين محمد الغزي، ج 1، ص 269.

190

جاریک حه ججاج بریاری دا ئیبراهیمی نه خه عی به ند بگریت، دهسته یه کی نارد بو گرتنی، جا به پرسی دهسته که که رویشت بو گرتنی، ری کی که وته ئیبراهیمی تهیمی و هه والی ئیبراهیمی نه خه عی لی پرسی تا بزانیت له کوئییه و بروات بیگریت، نهیشیده زانی ئه مه ی پرسیاری لی دهکات کییه، ئیبراهیمی تهیمی که زانی مه به سستی ئه م کابرا گرتنی ئیبراهیمی نه خه عیه، بریاریدا قوربانی به خوی بدات و به بگریت به گرتنی ئه و پیاوه، به کابرای وت به لی من ئیبراهیم، ئه ویش گرتی و بردی بو به ندیخانه، به ندیخانه یه کی زور ناخوش و پر ئازار، هینده شوینه که ی خراب بوو کاتی دایکی هات بو بینینی، کورپه که ی خوی نه ناسیه وه، که ئیبراهیم دهستی کرد به قسه کردن، ئه وکات دایکی دلنیا بوویه وه ئه وه کورپه که ی خویته تی، نارپه حه تی کاری کرده سه ر جهسته ی و له به ندیخانه دا مرد، شه وه که ی حه ججاج خه وی بینی که سی پی وت ئه مشه و له م شاره دا پیاویکی به هه شتی وه فاتی کرد، بو به یانی حه ججاج وتی ئه ری ئه مشه و له واسیط که س مردووه؟ وتیان به لی، ئیبراهیمی تهیمی له به ندیخانه دا مرد، شه یان بیرکردنه وه ی حه ججاجی گوپی و وتی هیچ نیه خه وه که م بی مانا بووه و له شه ی تانه وه بووه.¹

1 - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج6، ص 285.

191

جاريك ئه بووموعاويهى فهرمووده ناس بانگ كرا بو لاي خليفه
هاروونه رهشيد بو ئه وهى فهرموودهى بو بگيرپته وه، ئه بووموعاويه ش هات بو
لاى، دهستى كرد به فهرمووده گيرانه وه، هرچى جاري بيوتايه پينغه مبه ر
(صَلَاةُ الرَّسُولِ) خيرا هاروونه رهشيد ده يوت (صلى الله و سلم على سيدى)، ئه گهر
فهرمووده كه ئاموزگار يه كى تيدا بوايه، هاروونه رهشيد دهستى ده كرد به
گريانيكى به كول، ئه بووموعاويه ده لئيت روژى كه له لاي بووم، دواى گيرانه وهى
فهرمووده كان دهستمان كرد به نان خواردن، دواى ئه وه ههستام دهستم بشوم،
كه سيك ئاوى ده كرد به دهستما و منيش نه مده زانى كييه، هاروونه رهشيد وتى
ئهى ئه بووموعاويه ده زانيت كييه ئاو دهكات به دهستندا؟ وتم نا، وتى ئه ميرى
باوه دارانه، منيش نزاى خيرم بو كرد، ئه ويش وتى مه بهستم له م كارهم
به رزراگرتنى زانست بو.¹

1 - البداية والنهاية، ج 10، ص 233.

192

جاریک کابرایه کی شامی هات بو بازار و ویستی جلی بکریت، ری که وته لای یونسی کوری عوبهید، پیی وت ئه ری فلانه جوری جلتان لاهیه به چوارسه د؟ یونسیش وتی به لی لامانه به دووسه دینار، له و کاته ی کپین و فرۆشدا بانگی فهرموو، یوونس چوو بو نویژه که ی و کابراش دلی چوو به سه ر جله که، خوشکه زا که ی یوونس له دووکانه که دا بوو، به چوارسه د جله که ی پی فرۆشت، یوونس که هاته وه به خوشکه زا که ی وت ئه ری ئه و دره مانه چین؟ ئه ویش وتی به های ئه و جله به فرۆشتم، خیرا یوونس کابرای شامی دۆزیه وه و پیی وت ئه ی به نده ی خوا خو من پیم وتیت به دووسه د دره مه، ئه گه ر ئه ته ویت جله که ببه و دووسه د دره همیشه ببه ره وه، ئه گه رنا وازی لی بهینه و جله که دابنیره وه، کابراش وتی ئه وه تو کییت؟ یوونس وتی یه کیکم له موسلمانان، کابرا وتی سویندت ئه دهم به خوا تو کییت و ناوت چیه؟ یونسیش وه لامی دایه وه و وتی یونسی کوری عوبه یدم، کابرا وتی ده ی به خوا ئیمه که له گه رمه ی جهنگدا له گه ل دوزمندا رووبه پروو ده بینه وه و ته واو زورمان بو دیت، نزا ده که یت و ده لیین: خواجه ئه ی پهروه ردگاری یوونس رزگارمان بکه، یونسیش سه ری سورما له وقسه و چند جاری سوبحانه لای کرد.¹

1 - سیر اعلام النبلاء، ج 6، ص 289.

193

عه لی کورپی ئەبی فهزاره ده لیت: دایکم له پی که وتبوو و ماوهی نزیکه ی بیست سال نه یه توانی ههستیته وه سه ر پی، رۆژیک دایکم پی و تم کورپی شیرینم برۆ بۆ لای ئەحمه دی کورپی حه نهل و داوای لی بکه نزایه کم بۆ بکات، منیش چووم بۆ لای، ته قه م دا له ده رگا، وتی کییه؟ وتم که سیکم دایکم ناتوانیت ههستیته وه سه ر پی و منی ناردوو ده داوات لی بکه م نزای بۆ بکه ییت، ئەحمه دیش که ئەو قسه ی بیست ته واو توورپه بوو و به توورپه ییه وه وتی: ئیمه خو مان زۆر موحتاجترین به وه ی ئیوه ن زمان بۆ بکه ن، چونکه پی ناخوش بوو وا سه یر بکریت که نزای گیرایه، منیش بریارم دا برۆم، پیره ژنی هاته ده ره وه و وتی ئیستا که من جیمه یشت نزای بۆ دایکت ئەکرد، چوومه وه بۆ ماله وه و ته قه م دا له ده رگا، دایکم خو ی هه ستایه وه و ده رگا که ی بۆ کردمه وه.¹

194

موحه ممه دی کورپی ئەبی حاته م ده لیت: رۆژیک رۆیشتین بۆ تیره او یژی، له وی ده ستمان کرد به تیره او یژی، ویستی خوا وابوو ئەبووعه بدولا تیریکی هاویشت و تیره که بهر گوریسی ئەو پرده کهوت که له سه ر رووباری وه رراهه بوو، په ته که ی کرد به دوو به شه وه، ئەبووعه بدولا که ئەوه ی بینی له سه ر ولاخه که ی دابه زی و تیره که ی له گوریسه که هینا یه ده ره وه وازی هینا له

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 11، ص 211-212.

تیرهاویژی و به ئیمه ی وت بگه رینه وه، له گه لی گه راینه وه بۆ ماله وه، پیی وتم
ئه ی ئه بووجه عفر ئیشیکم پیته به لکو بۆم بکهیت، وتم فه رمانت به جییه، وتی
ئیشیکی زۆر گرنگه، هاوکات له گه ل قسه که دا هه ناسه ی قوولی هه لئه کیشا، به
چهند که سیکی تری وت له گه ل ئه بووجه عفر برۆن و هاوکاری بکهن، منیش وتم
ئیشه که ت چی بوو؟ پیی وتم به لئین ده دهیت بۆم جییه چی بکهیت؟ وتم به لی،
به سه سه ر و به سه ر چاو، ئه ویش وتی ده بیته بچیت بۆ لای خاوه نی ئه و پرده و
پیی بلئیت ئیمه گوریه که ی تۆمان خراپ کردوه، پییمان خۆشه مۆله ت ده دهیت
له بری ئه و پرده پردیکی ترت بۆ دروست بکهین و تۆیش گه رنمان ئازاد بکهیت،
خاوه نی پرده که ش هه میدی فیربه ری بوو، که چووین بۆ لای، پیی وتین سه لامم
بگه یه نه ئه بووعه بدولا و پیی بلی گه ردنت ئازاد بیته، هه روه ها پیی بلی هه موو
مال و سامانم به فیدات بیته، ئه گه ر بلیم خۆیشم به فیدات بم درۆ ده که م،
منیش چوموه وه هه واله که م بۆ برده وه، که وه لامه که ی بیست، ده موچاوی
گه شایه وه و خۆشحالیه کی زۆری نیشان دا، ئه و رۆژه نزیکه ی پینج سه د
فه رموده ی بۆ خه لکی گێراپه وه و نزیکه ی سی سه د دره هه میشی کرد به خیر.¹

1 - سیر أعلام النبلاء، ج12، ص 443-444.

195

ساليك هاروونه پره شيد چه جي كرد، له ريډا چوو بو كووفه، هه موو خه لك
 ناماده بوون ته نها عه بدولاي كورپي ئيديس و عيساي كورپي يوونس نه بيت،
 هاروونه پره شيد ئەميين و مه ئمووني كورپي نارد به شوين ئەو دوانه دا، عه بدولاي
 كورپي ئيديسيس ئەميين و مه ئمووني دانيشاند و دهستي كرد به گيړانه وهى
 فهرمووده بويان و سه د فهرمووده ي بو گيړانه وه، مه ئموون وتى: مامه گيان
 مؤله ت ده دهيت به له بهر بو ت دووباره بكه مه وه؟ ئەو يش وتى ئاده ي، مه ئموون
 دهستي پيكر و هه مووي وت وه، عه بدولا سه رسام بوو به تواناي له بهر كردنى
 مه ئموون، ئينجا ئەميين و مه ئموون رويشتن بو لاي عيسا، ئەو يش فهرمووده ي
 گيړايه وه بويان، مه ئموون برى ده هه زار دره مى دانا بو عيسا، كه چى رازى
 نه بوو وه ريبيگري ت و پيى وت له سه ر فهرمووده ي پيغه مبه ر (ﷺ) ته نانه ت قومه
 ئاويكيش قبول ناكه م.¹

1 - سير اعلام النبلاء، ج 10، ص 276.

196

ئیراهیمی مه‌دی ده‌لیت: روژیک له‌لای ره‌شید بووم، بانگی چیشت
لینه‌ره‌که‌ی کرد و پی‌وت: ئه‌ری له‌خواردنه‌کاندا گوشتی و شتر هه‌یه؟ وتی
به‌لی، به‌چندین جو‌ره‌یه، ئه‌ویش وتی ده‌ی له‌گه‌ل‌خواردنه‌که‌ بیهینه، کاتی
هینرایه به‌رده‌می، پاروویه‌کی ئاماده کرد تا بیخوات، که خستیه ده‌می،
جه‌عفهری به‌رمه‌کی پیکه‌نی، هاروونه‌ره‌شید تیکه‌که‌ی دانا‌یه‌وه‌و سه‌یریکی
جه‌عفهری کرد و وتی به‌چی پیته‌که‌نیت؟ ئه‌ویش وتی هیچ نیه ئه‌ی ئه‌میری
باوه‌پداران، قسه‌یه‌کی نیوان خو‌م و که‌نیزه‌که‌مم بیرکه‌وته‌وه، هاروون وتی
سویندت ئه‌ده‌م پیم بللی، جه‌عفهر وتی با ئه‌و پارووه بخویت، هاروون
پارووه‌که‌ی دانا و وتی سویند به‌خوا ده‌بی‌ت پیم بللیت، ئه‌ویش وتی ئه‌ی
ئه‌میری باوه‌پداران پی‌ت وایه ئه‌م گوشتی حوشتره که بو‌ت هینرا چند
که‌وتبی‌ت؟ وتی چوار دره‌م، جه‌عفهر وتی به‌لکو چوارسه‌د هه‌زار دره‌م
که‌وتووه، هاروون وتی چو‌ن؟ جه‌عفهر وتی ماوه‌یه‌کی زور له‌مه‌وبه‌ر روژیک داوای
گوشتی حوشترت کرد له‌چیشت لینه‌ره‌که، که‌چی ئه‌و روژه لای نه‌بوو، له‌و
روژه‌وه تا ئیستا روژانه ئه‌و گوشته ده‌ک‌دری‌ت تا جه‌نابت داوای بکه‌یت که‌چی
هر داوات نه‌کرد تا ئه‌م‌پو، له‌و کاته‌وه تا ئیستا چوارسه‌د هه‌زار دره‌م
که‌وتووه، جا به‌وه پیکه‌نیم ئه‌و هه‌مووه‌ی تیچووه که‌چی ته‌نها ئه‌و پارووه
به‌رکه‌وت و ئه‌و پارووه بو‌ ئه‌میری باوه‌پداران چوارسه‌د هه‌زار دره‌م که‌وت،
هاروونه‌ره‌شید ده‌ستی کرد به‌گریان و زور خه‌فته‌ی پی‌خوارد، سه‌رکونه‌ی
خوی ده‌کرد، کاتی نو‌یژ هات و چوو بو‌ نو‌یژی نیوه‌پو و به‌رنو‌یژی کرد و

هاتهوه، همدی خهفت دایگرت و دهستی کرد به گریان، نویژی عهسریشی کرد، هاتهوه و هر له دلی دهرنه چوو بوو، فهرمانی کرد دوو ملیون درهم ببه خشریتهوه به سهر هه ژارانی حهرمی مه ککه و مه دینه دا، دوو ملیون دره میس له رۆژه لآت و رۆژئاوای به غداد ببه خشریتهوه، ملیونیکیش به سهر هه ژارانی کووفه و به صرده دا، نویژی ئیواره شی کرد، ئینجا چوو بۆ لای ئه بوویوسفی دادوهر، ئه بوویوسف وتی ئه ی ئه میری باوه پداران چیه ئه مرۆ هر ئه گریایت؟ ئه ویش مه سه له که ی بۆ باسکرد و وتی له پینا و ئاره زویه کی مندا چهنده خهرج کراوه؟ ئه بوویوسف به جه عفری وت ئه و گوشتی وشتره خراپ ده بوو یان خه لکی ده یان خوارد؟ ئه ویش وتی به لکو خه لکی ده ی خوارد، ئه بوویوسف به هاروونه ره شیدی وت ده ی ئه ی ئه میری باوه پداران موژده ت لی بییت، له سهر ئه و پاره ی خهرج کراوه و موسلمانان ئه و رۆژانه ئه و گوشته یان خواردوه خیرت بۆ نووسراوه، خوی گوره کارئاسانیشی بۆ کردیت بۆ به خشین، ههروه ها هر له م رۆژه دا ترسی خوات پی به خشرا.¹

197

ئەبووعەبدولای سەعدی هەندی جار بۆ هەندی له ئیشوکاری دەچوو بۆ شوینی
 له شاخی صالحیه، جارێ چاوی کەوت بە گۆزهیهك که پر بوو له دینار،
 هاوسەرەکەشی له هەلکەندنی چالەکەدا یارمەتی ئەدا، بپیری دا دەستکاری ئەو
 پارەیه نەکات و گۆزهکە ی بردەو هەمان شوینی خۆی و چالەکە ی پپرکدەو هەو بە
 هاوسەرەکە ی وت ئەمە فیتنەو تاقیکردنەو هیه، لهوانه یه که سانیکى شیاو بەو
 پارەیه هەبن که ئیمە نه یانناسین، به لاینیشی له ژنهکە ی وەرگرت بەسەر هات و
 شوینی ئەو پارەیه به هیچ کەس نه لیت، ژنهکەشی هەرۆک خۆی خواناس و روو
 له خوا بوو، هەرچەندە ئەو ژن و میرده زۆریش هەژار بوون و زۆر پپووستیان به
 پارەکه هەبوو، به لام وەرعیان کرد و به کاریان نه هینا.¹

198

جاریك که سیک بری شمهك و کالای ناردبوو بۆ موحه مەدی کورپی
 ئیسماعیل، هەندی له بازرگانەکان هاتن بۆ لای و داوایان لیکرد ئەو کالای
 شمهکەیان پپ بفرۆشیت به پینچ هەزار درههه قازانج، ئەویش وتی جارێ
 ئەمشه و برۆن بزانه چی ئەبیت، بۆ به یانی چەند بازرگانیکى تر هاتن بۆ لای و
 داوایان کرد به ده هەزار درههه قازانج ئەو کالای و شمهکەیان پپ بفرۆشیت،
 ئیمامی بوخاری وتی نابیت، چونکه من دوینی نیهتم هیناوه کالای و شمهکەکه

1 - ذیل طبقات الحنابلة، ج 4، ص 226.

بدهم به و كه سانهى تر كه هاتبوون و نامه و پيت نيه ته كه م بشكيتنم، له پيناو نيه ته كه يدا پينچ هه زار دره مى زياترى وازلپهينا.¹

199

عه ونه دين ئين هوبه يرهى وه زير ده لپت: جارئك له گه ل چه ند پياويكى ناودارى ناو يه كيك له گونده كان مامه له يه كم هه بوو، چومه شويني مه وعيده كه مان كه چى نه مبيني له وي بن، له وي دانيشتم و چاوه رپم كردن تا شه و داهات، سه ركه وتم تا له شويني بخوم، ده بينم له ولاوه خه لكى خه ريكي قسه ي هيچ و نابه جيئن، وتم ئه ري ئه مانه كيئن؟ وتيان ئه مانه به روژ خه ريكي ئه وهن مه ي ئاماده ده كهن و به شه ويش خه ريكي قسه ي نابه جي و مه جليس گه رم كردنن، منيش وتم سويند به خوا لي ره نامينمه وه، وترا بوچى؟ وتم ئه ترسم سزايه ك دابه زپته خوار بويان و منيش له و به ينده دا پيوه بيم، خو ئه گه ر سزاهه له به رچاو نه بيت و له ناويان نه بات، ئه وه له ناوبردنيكى مه عنه وييان تووش ده بيت و دليان ره ق ده بيت و يادى خوا له ده ست ده دن و له برى يادى خوا خو ده دنه گو يگرتن له و قسه نابه جيئانه.²

1 - تاريخ بغداد، ج 2، ص 322.

2 - ذيل طبقات الحنابلة، ج 2، ص 136.

200

طوفه یلی کورپی ئوبه ی کورپی که عب ده لئیت: روژانه به یانی زوو له گه ل
 عه بدولای کورپی عومەر ده چوم بۆ بازار، جا ئیبن عومەر له بازاردا نه ده وهستا،
 دهیدا به لای هەر دووکانداریک و خاوه ن پیشه یه کدا سه لامی لیده کرد، ته نانه ت
 که هه ژاریکیشی ده بینی سه لامی لیده کرد، منیش پیم وت باشه خو تو هیچ
 ناکریت و هیچ ئیشیکیش ناکهیت له بازاردا و هه والی نرخى هیچ شتیکتیش
 ناپرسیت و له هیچ مه جلیسیکیشدا دانانیشیت، هیچ نه بیته وهره له لایه که وه
 دابنیشین که میك قسه بکهین، ئیتر بۆچی دئیت بۆ بازار؟! ئه ویش پیی وتم ئه ی
 ئه بووبه طن (قه له و) ئیمه به یانیان دئینه بازار له پینا و سه لامکردندا، بۆیه به هەر
 که سیک گه یشتیت سه لامی لی بکه.¹

201

موحه ممه دی کورپی یه حیای که رمانی ده لئیت: روژیک له لای ئه بووعه لی کورپی
 شاذان بووم، گه نجی هاته ژوو ره وه و سه لامی کرد، دواتر وتی کامتان ئه بووعه لی
 کورپی شاذانه؟ ئیمه ش پیمان نیشاندا، گه نجه که وتی: ئه ی مامۆستا من خه وم
 به پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بینی و پیی فهرمووم پرسیارى ئه بووعه لی کورپی
 شاذان بکه و ئه گه ر چوویت بۆ لای سه لامی منی پی بگه یه نه، ئینجا گه نجه که
 رویشت، ئه بووعه لی دهستی کرد به گریان و دواتر وتی: هیچ کارى شك نابه م به

1 - حلیة الأولیاء، ج 1، ص 310.

هۆیه وه شیایوی ئەمه بوویم، تهنها ئەوه نه بیئت بۆ خویندنه وهی فەرمووده کانی پیغه مبهەر (ﷺ) زۆر خۆراگر بوم و زۆر سه له واتم داوه له سهەر پیغه مبهەر (ﷺ) و هه رکات ناوی هات بیئت سه له واتم له سه داوه، دوو سی مانگی به سه ردا تیپه پ نه بوو ئەبوو عه لی وه فاتی کرد.¹

202

بیشری حافی که یه کیکه له پیاوه خواناسه کان، سه ره تا زۆر که سیکی خواناس نه بوو، جارێک سه یری کرد له توونی هه مامیکدا پارچه یه ک فری دراوه که ناوی خوای له سه ره، زۆر ئەوهی له لا سه خت بوو و پارچه که ی هه لگرته وه و به رزی کرده وه و دهستی به ره و ئاسمان به رز کرده وه و تی: گه وره که م، ناوی تو ئاوا لی ره دا فری بدری و شتی به رکه وی و پیس بی؟! خیرا رووی کرده بازار و چوو بۆ لای بۆنفروشیك و بۆنیکی خویشی به دره می کری و ئەو پارچه ی ژه نیه ناو بۆنه که و جاوون بۆنخویشی کرد، دواتر پارچه که ی برد له شوینی داینا که که س دهستی پی نه گات، ئیتر ئەوه بوو به هۆی خیر و به ره که ت بۆی و خوا دلێ زیندوو راگرت و ری راستی نیشان دا و بوو به و زاھید و خواناسه ی که له میژوودا باسی هاتووه.²

1 - سیر أعلام النبلاء، ج17، ص 418.

2 - البداية والنهاية، ج10، ص 327.

203

جاریک عه‌ضدوده‌وله ئه‌بووبه‌کری باقه‌لانی به نامه‌یه‌که‌وه نارد بۆ لای پاشای رۆم، ئه‌بووبه‌کریش که‌وته‌پری، که گه‌یشته ئه‌وی سه‌یری کرد ته‌نها له ده‌رگایه‌که‌وه ده‌بیته‌بچیته‌ژوره‌وه بۆ لای که ده‌بیته‌بچه‌میته‌وه، باقه‌لانیسه‌ له مه‌به‌ستی پاشا تیگه‌یشت و زانی مه‌به‌ستی ئه‌و له‌وه‌دایه هه‌رکه‌س دیته ژوره‌وه بۆ لای وه‌ک کپنوش بۆ بردن بچیته‌ژوره‌وه، بۆیه پشته‌کرده‌ پاشا و به پشته‌چویه ژوره‌وه، ئینجا لایکرده‌وه به‌ولادا و سه‌لامی کرد، پاشا زانی ئه‌م که‌سه زۆر زیره‌که‌و چه‌نده ورده‌و زانستیکی زۆری پینیه، ریزیکی زۆری گرت، ئینجا بری ئامیری موسیقایان هینا بۆ ئه‌وه‌ی کار بکاته سه‌ری، ئه‌ویش قاچی خۆی بریندار کرد و خوینیکی زۆری لی رۆیشت، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رقال بیت به قاجیه‌وه، پاشا سه‌رسام بوو به‌و کاره‌ی، ئینجا هندی له قه‌شه‌کان هاتن و که‌وته‌ن پرسیارکردن لی، ئه‌ویش وه‌لامی دروستی ده‌دانه‌وه.¹

204

عه‌بدولقادی گه‌یلانی کاتیک ویستی بچیت بۆ به‌غداد، چوو راویژی کرد به دایکی، دایکیشی ده‌ستی کرد به گریان و خه‌فته‌ دایگرت، چونکه کوره‌که‌ی لی دوردکه‌وته‌وه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌پینا‌وه‌رگرتنی زانستدا بوو، مۆله‌تی دا به کوره‌که‌ی تا بروت. دایکی هه‌شتا دیناری هه‌بوو، ئه‌وه هه‌موو داهاتیکی مالیان بوو، هه‌مووی دا به عه‌بدولقادی کوری تا له‌گه‌ل خۆی بیبات و به‌شی خه‌رجی

1 - البداية والنهاية، ج 11، ص 403.

ماوهیه کی بکات، بهلام عهبدولقادر تهنه نیوهی ئه و پارهی برد و ئهوی تری جیهیشت، ئه و کاتهی عهبدولقادر له گه ل کاروانه که دا که وته پری، دایکی بانگی کرد و کۆتا ئامۆژگاری خۆی بۆ کرد و وتی: رۆله گیان وریابه ههرگیز درۆ نه کهیت، چونکه کهسی باوه ردار درۆ ناکات، کورپه شیرینه که م ههمیشه راستگۆ به چونکه من وا پهروه رده م کردویت و هیوام وایه ههمیشه راستگۆ بیت.

له نیوهی ریډا کۆمه لکی چه ته و ریگر هاتنه ری کاروانه که و که وتنه بردنی شمه کی خه لکه که، کاتی که دزه کان بۆ که لوپه ل و پارهی خه لکه که ده گه پان، یه کی که له دزه کان به عهبدولقادی وت ئه ری تۆ هیچ پاره ت پییه؟ عهبدولقادر وتی به لی، چل دینارم پییه، دزه که بروای نه کرد، چونکه ههموان ده یانویست شته کانی خۆیان بشارنه وه، که چی ئه م گه نجه شته که ی خۆی نه ده شارده وه، بۆیه دووباره پرسیاری لی کرد، ئه ویش وه لآمی دایه وه و وتی به لی چل دینارم پییه، دزه که سه ری سوپما و عهبدولقادی برد بۆ لای گه وره و سه رکرده که یان و مه سه له که ی بۆ باسکرد، سه رکرده ی دزه کان به عهبدولقادی وت بۆچی راستیت وت و پاره که ی خۆتت ئاشکرا کرد؟ ئه ویش وتی ئاخۆ دایکم ئامۆژگاری کردوم ههرگیز درۆ نه که م چونکه کهسی بروادار ههرگیز درۆ ناکات، سه رکرده که زۆر سه رسام بوو و دهستی کرد به گریان، وتی رۆله گیان تۆ تهنه له بهر ئامۆژگاریه کی دایکت درۆ ناکه ییت، که چی ئیمه چند سه له فرمانی خوامان پشتگۆی خستوو و دزی ده که یین، ده ی تۆ شاهید به وا من ته وه به م کرد و واز

دینم له دزی و خراپه، ئینجا هاوړې دزه کانی تریشی ته و به یان کرد و هرچی یان
بردبوو هه موویان گپرایه وه.¹

205

باوکی عه بدولای کورې موباره ک سهره تا خزمه تکارې بوو، خزمه تکارې
کابرایه کی بازگان بوو، ئەم خزمه تکاره هه ژاره که سیکی زور خواناس بوو و
په رستشی زور زور بوو، جا کابرای دهوله مهند باخیکی هه بوو که موباره ک
سه په رشتی ده کرد، جاریک کابرا هات و داوای هه ناریکی شیرینی کرد تا
موباره ک بوی لیکاته وه، ئەویش چوو هه ناریکی بو هیئا، که چی هه نارکه ترش
بوو، کابرا تووره بوو و وتی من داوای هه نارې شیرین ده که م و تویش هه نارې
ترشم بو دینیت؟ موباره ک دوو جاری تر هه نارې بو هیئا هر ترش بوو، کابرا
وتی یانی تو هه نارې ترش و شیرینی ئەم باخه نانسیته وه؟ ئەویش وتی نا،
کابرا وتی بوچی؟ موباره ک وتی من تا ئیستا هیچم له هه نارې ئەم باخه
نه خواردوه تا بزائم کامیان شیرین و کامیان ترشه، کابرا وتی ئەی بوچی
نه خواردوه؟ ئەویش وتی ئاخو تو مؤله تت پی نه داوم لیی بخوم، کابرای
خاوهن باخ به ره وشت به رزی و پاکی موباره ک سه رسام بوو، جا کچیکی هه بوو
که داواکاری زور زور بوو، کابرا به موباره کی وت بوچی ئەم کچم به هاوسه ر

1 - عبدالرحمن الصفوري: نزهة المجالس و منتخب النفاس، ج1، ص 145.

ناگريت؟ موباره كيش به هاوسهري گرت، دواتر له سالي سه د و هه ژدهي كوچيدا
خوای گه وره مندالیکي پی به خشین به ناوی عه بدولا.¹

206

پرسیار کرا له ئه بووعوتمان ئه ری چ کاریکت زور هیوات پی هه یه؟ ئه ویش
وتی: تازه پیگه یشتبووم، که سوکارم ده یانویست ژن بهینم و منیش رازی
نه بووم، جاری ئافره تی هات بو لام و پی و تم هینده خوشه ویستی تو چوو ته
دل مه وه که خه و خوراکی لی حه رام کردووم، سویندت ئه دم به و خوییه ی
دل ه کان ئه گوریت و ته وه سولت پی ده که م بییت و به هاوسه رم بگريت، منیش
و تم باشه باوکت ماوه؟ وتی به لی، خیرا چووم و به هاوسه رم گرت، جا شه وی
گواستنه وه که بینیم، ده بینم زور زور ناشیرینه، و تم خوییه سوپاس بو تو
له سه ر ئه و قه ده ره ی بو ت نووسیوم، که سوکاره که م که ئه وه یان زانی که وتنه
سه رکونه کردنم بوچی به هاوسه رم گرتووه، به لام من هه ر چاکه ی زیاترم له گه ل
ده کرد و ریژگرتنم بو زیاتر ده بوو که متر نه ده بوو، ته نانه ت هه ندی جار به
هوی ئه وه وه له بری مه جلیس دوا ده که وتم و ئیشه کانم ده فه وتان، هه ندی جار
ئه توت له سه ر پشکو دانیشتوم، به لام نه مده هیشت هاوسه ره که م هیچ هه ستی

1 - وفيات الأعیان، ج3، ص 32.

پئی بکات، ماوهی پانزه سال ئاوا ژيام، جا هیچ شتی نیه هیندهی ئه وه
چاوه ریئی پاداشت بم له سه ری که هه ولّم دا دلّی ئه و هاوسه ره م راگرم.¹

207

عه بباسی کینانی ده لّیت: رۆژیک له گه لّ شیخ عیماده دینی مه قدیسیدا
ده رۆیشتین بۆ خوانیک که بانگه یشت کرابووین، له نیوهی ریّدا پیاویکی
نابینامان بینی که سوالی ده کرد، داوای کرد عیماده دین هاوکاری بکات و
نیشیناسی، عیماده دین به کابرای وت وهره له گه لّ ئیمه، کابرا که بینی وا
خولک ئه کریت و له گه لّ ئیمه دیت، شهرم دایگرت و زۆر ته ریق بوویه وه، چونکه
ته نها ئه ویش سوالی ده کرد له نیوماندا، هه موان پیکه وه به پیکه وتین، جا که
چووینه ئه وی بۆ ماله که، شیخ عیماده دین هه ولی دا شتیک بکات شهرم و
ته ریقی ئه و سواله ره نه هیلّیت، لای سواله که ره که دانیشت و وه ک ئه و خوی
نیشاندا و وتی فلانه که س ئیمه هه موومان سواله که رین، به رده وام هه موومانی به
سواله که ر ناوئه برد تا کابرا ئه و ته ریقیه ی نه ما.²

1 - البداية والنهاية، ج 11، ص 129-130.

2 - ذیل طبقات الحنابلة، ج 3، ص 205.

208

جاريك كابرايه كي بازرگان هات بو لاي ئيبن تهيميه و سكالاي حالي خوي له لا
 كرد كه سهركرده قوطلوبهگ شتيكي ئه مي له لايه و به هيچ جورئ نايداته وه،
 تكاي له ئيبن تهيميه كرد هرچونيك بيت چاره سهرئكي بو بدوزيته وه،
 شه يخولئيسلاميش برپاري دا خوي بجيت بو لاي قوطلوبهگ، هاوده م به خاوه ن
 مافه كه چوو بو لاي و داواي ليكرد مافي كابرا بداته وه، ئه ويش ويستي هم
 سووكايه تيهك بكات به ئيبن تهيميه و هم واي لي بكات په شي مان بيت له
 هاتنه كه ي، پئي وت ئه گهر ئه ميرت له به رده گاي مالي زانادا بيني ئه وه هم
 ئه ميره كه چا كه و هم زاناكه ش، ئه گهر يش زانات بيني له به رده رگاي ئه ميردا، ئه وه
 هم ئه ميره كه خراپه و هم زاناكه ش زانايه كي خراپه، ئيبن تهيميه ش پئي وت
 وانيه، فيرعه ون له تو بي زراو و ناجورتر بوو و مووساش له من زور باشتر بوو،
 مووسا هم موو روژئ ده چوو بو به رده رگاي فيرعه ون و فه رمانئ پئده كرد ئيمان
 به نيئت، منيش فه رمانت پئ ده كه م مافي ئه م كابرايه بده يته وه، قوطلوبه گيش
 هيچي بو نه مايه وه و به گوئي ئيبن تهيميه ي كرد و مافي كابراي دايه وه.¹

1 - الدرر الكامنة، ج 4، ص 296.

209

عوبه يدولای قه واریری ده لیت: به به رده وامی نوژی عیشام به جه ماعت ده کرد و نه مده هیشت هیچ کات نوژی جه ماعت بفه وتیت، جاریک واریککوت میوانیکم هات و سه رقال بووم به میوانه که وه، دواپی به په له که وتمه پری تا فریای جه ماعت بکهوم، که چی که گه یشتمه ئه وی ده بینم خه لکی نوژیان کردوه، له دهرونی خومدا وتم پیغه مبه ر (صلواته علیه وسلم) فرموویه تی نوژی جه ماعت فه زلی زیاتره له بیست و یه ک یان بیست و پینج یان بیست و هوت نوژی که سی به تهنه بیکات، خیرا چوممه وه بو ماله وه، بیست و هوت جار نوژی عیشام کرد، دواتر راکشام و خوم لیکهوت، خوم بینى له گه ل بری سواره دا بووم، ئه سپه کانی ئه وان پیش ئه سپه که ی من که وتبوون، هه رچه نده غارم ده دا تا پیان بگه مه وه که چی پیان نه ئه گه یشتمه وه، کوتا سواریان لایه کی کرده وه به لامدا و پیی وتم: خوت ماندوو مه که، ناگه یته وه پیمان، منیش وتم بوچی؟ ئه ویش وتی چونکه ئیمه نوژی عیشامان به جه ماعت کردوه.¹

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 11، ص 444.

210

جاریک کابرایهك له بهنی عه بهس داوای له سهلمانی فارسی کرد دهرفته تی بدات هاوده می بکات بو ئه وهی زانستی لیوه فییر بییت، ئه ویش دهرفته تی پییدا، ههرچی ئه کرد نه یئه توانی شتی بکات چاکتر له سهلمانی فارسی، ئه گهر هه ویری بشیلایه، سهلمان دههات و نانی ده کرد، ئه گهر کابرا ئالفی بو ئاژه له کان ئاماده بکردایه، سهلمان دهچوو ئاوی ده دان، دوا جار گه یشتنه لای رووباری دیجله، سهمان به کابرای وت دابه زه و بخوره وه، ئه ویش دابه زی و ئاوی خوارده وه، سهلمان وتی زیاتر، کابراش زیاتری خوارده وه، ئینجا سهلمان پیی وت به و ئاو خوارده وهت چه ندت له ئاوی ئه و رووباره که مکرده وه؟ کابراش وتی بپوا ناکه م هیچم لی که م کرد بیته وه، سهلمانی فارسی وتی: دهی زانستیش وایه، لیی وهرده گریت و که م ناکات، بویه ئه وهی له زانستدا سوودت پییده گه یه نییت ئه وه وهر بگره.¹

211

موحه ممه دی کورپی قاسم ده لییت: زیاد له بیست سال هاوه لی موحه ممه دی کورپی ئه سه له م بووم، زور چاوم له سه ری بوو، که چی نه مبینی جاری چون جارن نویژی سوننه ت بکات، ته نها له روژی هه ینیدا نه بییت که دوو رکات نویژی سوننه تی ده کرد، ئه وهش نه بوو سوننه ته کان نه کات، به لکو هه ولی ده دا که س

1 - صفة الصفوة، ج 1، ص 207.

نه بيبينيت کاتي نويزي سوننه دهکات، جاري گويم ليی بوو دهیوت: سویند به خوا ئەگەر بمتوانیايه له کاتي نويزي سوننه تدا وا بیکه م دوو فریشته کهش نه مبینن وامده کرد، تهنه له ترسی روپامایش ئەوه م ده کرد، جار هه بوو ده چوو په ژوره وه و ده رگای داده خست و کهس نه یده زانی چی ئەکات، هه تا جاري گويم له کورپکی بچوکی بوو باسی ئەوه ی ده کرد باوکی له ژوره وه ده گری، دایکی گله یی زوری لیی هه بوو، منیش وتم بۆچی؟ ئەویش وتی: ئەبولحه سه ن ده چیته ئەو مالە و ده ست ده کات به قورئان خویندن و ئەگری، ئەو مندالەش ده بیستی و دیت ده یگیریته وه، کاتیکیش ده یه ویت بیته ده ره وه، ده موچاوی ئەشوات و کل ئەکات بۆ ئەوه ی شوینه واری گریانه که ی پیوه دیار نه بیت، که خیر ده کات و شتی ده نیریت بۆ هه ژاری، به کابرا ده لیت سویند ئەده م نه لیت هی کییه و با کهس نه زانیت هی منه.¹

212

جاریک سوله یمانی کوری عه بدولمه لیک چوو بۆ حه ج، داوای کرد که سیکی فیهناسی بۆ بهینن هه تا سه باره ت به هندی رپوره سمی په رستش پرسیری لی بکات، په رده داره کهشی چوو په ده ره وه و بۆ کهسی بگه پ، له و کاته دا طاووسی یه مانى به و ناوه دا تیپه پ بوو، خه لکه که وتیان ئەوه طاووسی یه مانیه، په رده داره که وتی وهره و وه لامی ئەمیری باوه رداران بده ره وه، ئەویش وتی واز

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 12، ص 200-201.

له من بینه و برۆ بۆ لای کهسیکی تر، بهلام پهردهداره که وازی لی نههینا و بردی بۆ لای سولهیمان، طاووس دهلیت: که چوومه بهردهمی له دهروونی خۆمدا وتم خوای گهوره لهسه ر ئەم شوین و ههلوسته لیم دهپرسیته وه، ئینجا وتم: ئەی ئەمیری باوهپداران بهردی له که نار چالکی ناو دۆزه خدا هه بوو، بهردرایه وه ناوی و ههفتا پاییز ئینجا کهوته بنه کهی، ده زانیت خوا ئەو چالهی بۆ کی ئاماده کردوه؟ وتی نا، مالویران خوا بۆ کی ئاماده کردوه؟ وتم: بۆ هه ر کهسی خوا به شه دهسه لاتی پی دابیت که چی سته می پی بکات، سولهیمانیش زۆر پی بیتاقهت و خه مبار بوو و بۆی داچوو.¹

213

جاریک موحه ممه دی کوپی ئیسماعیل (ئیمامی بوخاری) بانگهیشت کرا بۆ باخی یه کیک له هاوپیکانی، ئەویش رویشت و به شداری کرد، جا کاتی نوژی نیه رپۆ هات و ئیمامی بوخاری به رنوژی کرد بۆ خه لکه که، دواي ئەوه هه ستا و نوژی سوننه تی کرد، نوژه که ی زۆر دریز کرده وه، دواتر که له نوژه که ی بوویه وه، چمکی جله که ی به رز کرده وه و دواتر به یه کی له وانه ی دهوری وت ئەری بزانه له ژیر جله که مه وه هیچ ده بینی؟ ئەویش که سهیری کرد ده بینیت زه رده واله یه که و له شانزه یان هه قده شوینه وه پیوه ی داوه، شوینه که ی ته واو ئاوسا بوو، یه کیک له وانه ی له وی ئاماده بوو پیی وت: باشه بۆچی که یه که مجار

1 - سیر اعلام النبلاء، ج 5، ص 42.

پیوهی دایت نویژه کهت نه بری؟ ئه ویش وتی: ئاخۆ له سووره تیکدا بووم چه زم کرد ته واوی بکه م.¹

214

ئیبین ئه بی وداعه ده لیت: من زۆر جار ده چوومه مه جلیسی سه عیدی کوپی موسه یب، جا چه ند روژی ئاماده نه بووم و ئه ویش هه والی منی پرسیبوو، که چووم بو لای، وتی ئه ری له کوئی بوویت؟ وتم هاوسه ره که م کۆچی دواپی کرد و سه رقالی ئه وه بووم، وتی ده ی با بیته بوتینایه ئاماده ی نویژه له سه رکردن و سه رقه برانی بووینایه، دوا ی که میک وتی ئه ی ئافره تی ترت دیاری کردوه؟ منیش وتم: ره حمه تی خوات لی بیته، کی کچ به من ئه دات له کاتیکدا ته نها دوو سی دره م هه یه؟! سه عید وتی من، وتم جا شتی وا ده که یته؟ وتی به لی، ئه وه بوو له سه ر دوو یان سی دره م کچه که ی خوی لی ماره کردم، له خو شیدا نه مده زانی چی بکه م، گه رامه وه ماله وه دواتر بیرم له وه ده کرده وه چی بکه م و چی نه که م، نویژی ئیواره م کرد و هه مدی رویشتمه وه بو ماله وه، هه ر خو م بووم و به روژووش بووم، نانم هینا تا به ربانگ بکه مه وه، نانه که شم ته نها زه یت و نان بوو، ته قه درا له ده رگا، وتم کئییه؟ وتی سه عیدم، بیرم کرده وه چ سه عیدی بی، هه رچی سه عید ناو هه یه هات به خه یالدا ته نها سه عیدی کوپی موسه یب نه بیته، چونکه چل سالی ری که ته نها له نیوان مالی خوی و مزگه وتدا بینرابوو، چوومه ده ره وه ده بینم سه عیده، سه رم سوپما و وتم ئه ی ئه بوومو حه ممه د با بتناردایه به شوینما من

1- تاریخ بغداد، ج2، ص 322.

دەهاتم بۆ لات، ئەویش وتی نا، دەبیّت ئیمە بیین بۆ لات، تۆ پیاویکی تەنها و رەبەنیت، ئینجا کە ژنت ماره کردوو پیم باش نەبوو ئەمشەو خۆت تەنها بیت، ئەو ژنەکەت، دەبینم کچەکە ی لە پشتیەوه یەتی، دەستی گرت و هینای تا ئەودو دەرگا و خۆی چوو یەوه ئەودو، کچەکە لە شەرمدا کەوتە سەر زەوی، منیش دەرگا کەم توند پیۆه دا بۆ ئەو ی باوکی نەیبینیت وا کەوتوو، دوا ی دەبینم دراوسیگان هاتن بۆ لام و وتیان چی بوو؟ منیش بۆم باسکردن چی رویداوه، دایکم هەواله کە ی بیست و هات و وتی چاوم بە چاوت نەکەوی ئەگەر دەستی لی بدەیت هەتا سی رۆژ خەریکی نەبم و خزمەتی نەکەم، منیش سی رۆژ وەستام و دوا ی ئەو چووم بۆ لای، دەبینم یەکیک لە هەرە جوانترینی ئافرهتەکانە و لە هەموان جوانتر قورئانی لە بەرکردوو و زۆر زۆر شارەزایە بە سوننەتی پیغەمبەر (ﷺ) و زۆر بە چاکی مافی پیاو دەزانی، ماوه ی یەک مانگ نەچووم بۆ لای سەعیدی کوری موسەیب، دواتر چووم بۆ لای دەبینم خەریکی وانەوتنەوه یە، سەلامم کرد و ئەویش وەلامی دامەوه و هیچی لەگەڵ نەوتم تا مەجلیسە کە تەواو بوو، دواتر کە تەنها خۆم و خۆی ماینەوه پیی وتم هەوالی ئەو کەسە چۆنە کە لاتە؟ وتم زۆر زۆر باشە ئە ی ئەبوومو حەممەد، بەوجۆرە یە کە دۆست حەزی پییە و دوژمن پیی ناخۆشە، ئینجا رویشتمەوه بۆ ماله وه، دەبینم بیست هەزار درهه میشی بۆ ناردووم.¹

1 - سیر أعلام النبلاء، ج4، ص 233-234.

فهره جی کورپی فضاله که له سهرده می خیلافه تی هاروونه ره شیددا به پررسی به یتولمال بوو له به غداد، له سهرده می ئه بووجه عفری مه نصوردا رۆژی ئاماده ی مه جلیسی خه لیفه بوو له کۆشکدا، که خه لیفه هاته ژوره وه هه موان له بهری هه ستان ته نها ئه و نه بیته، ئه بووجه عفر به و هه لۆیسته ی بیته قه ت بوو و توورپه یی دایگرت و پیی وت باشه هه موان هه ستان بۆچی تو هه لئه سایه ت و خۆت جیا کرده وه؟ ئه ویش وتی: ترسم هه بوو له رۆژی دواییدا خوی گوره له سه ر ئه مه هه م له من بپرسیته وه و هه م له تۆش بپرسیته وه و به فرمویت بۆچی به وه رازی بوویت له بهرت هه ستن، له کاتی کدا پیغه مبه ر (ﷺ) چه زی نه کردوه خه لک له بهری هه ستی، مه نصور سه رسام بوو به هه لۆیسته که ی و خۆی پی نه گه را و دایه پر مه ی گریان، ئینجا فه ره جی له خۆی نزیک کرده وه و چی پیویسته یه کی هه بوو هه مووی بۆ جیبه جی کرد.¹

1 - البداية و النهاية، ج 10، ص 183.

216

جاریك كابرایهك هات بۆ لای یوونسى كورى عوبهید و سكالای نهبوونى و ههژارى خۆى كرد و زۆر خهفتهى پى دهخوارد، یوونس پى وت باشه ئامادهیت بیناییت لهدهست بدهیت و سهدههزارت پى بدرییت؟ كابرا وتى نا، وتى ئهى ئامادهیت بیستنت لهدهست بدهیت و سهدههزارت پى بدرییت؟ كابرا وتى نا، وتى ئهى ئامادهیت زمانت لهدهست بدهیت و سهدههزارت پى بدرییت؟ كابرا وتى نا، یوونس وتى ئهى ئامادهیت عهقلت لهدهست بدهیت و سهدههزارت پى بدرییت؟ كابرا وتى نا، یوونس چهندن شتى تری بۆ ژمارد، ئینجا به كابراى وت دهبینم سهدان ههزارت ههیه، كه چى هیشتا سكالای حالى نهبوونى دهكهیت؟!¹

217

حامیدی ئهسوه دهئیت: لهگهڵ ئیبراهیمی خهواص له سهفهریكدا بووم، شهومان بهسهردا هات و له لایهك لاماندا، ئازهلێ درنده گهمارۆیان داین، ترس دایگرتم و خۆم بۆ رانهگیرا و سهه درهختی كهوتم، ئینجا بیرى ئیبراهیمم كهوتهوهو سهیرم كرد لهسهه پشته راکشاهه، ئازهلێ درندهكان دهورهیان دابوو و ههه له سههیهوه ههتا نووکهپى دهیانلیسایهوه، كه چى هیچ خۆى تیکنهئهدا، سهرم سوورما له چاونهترسیهكهى، رۆژ بوویهوهو چووینه شوینیکی تر و له مزگهوتی ماینهوه، بینیم میشوولهیهك نیشهت به دهموچاویهوهو قهپی لیگرت،

1 - سیر اعلام النبلاء، ج6، ص 292.

ئىبراهيم ئاخىكى كرد، سهرم سورما له وه لؤيستهى دوينى شهوى و ئەم هه لؤيستهى ئيستاى، پيم وت ئەى ئه بووئيسحاق ئەمەت له چى و ئەوهى دوينى شهوت له چى؟ ئەوئيش وتى: ئاخۆ ئەوهى شهو له گه لّ خوادا بووم (يادى خوام ئەكرد)، به لام ئەمەيان حالى ئاسايى خۆم بوو.¹

218

جاريك فهضلى كورپى رهبيع لاي هاروونه پرهشيد بوو، وتى ئەى ئەميرى باوه پداران وهك خۆت فهرمانت دابوو ئيبين سماك بو هيناويت، ئەوئيش وتى ئادهى بيكه ره ژوره وه، ئيبين سماك هاته ژوره وه، هاروونه پرهشيد وتى ئامۆزگاريم بكه، ئەوئيش وتى ئەى ئەميرى باوه پداران له و خوايه بترسه كه تاك و ته نهايه و هيچ هاوه لئىكى نيه، چاك بزانه سبهى ده چيته وه به رده ستى خوا و ته نها دوو ريگه ت له به ره و رى سىيه مت بو نيه، يان به هه شت، يان دۆزه خ، هاروونه ره شيديش ده ستى كرد به گريان، هينده گريا تا ريشى ته پ بوو، فهضل روويكرد ئيبين سماك و پىي وت سوبحانه لا بو كه س رووى ههيه گومان به وه ببات كه ئەميرى باوه پداران پشت به خوا به ره و به هه شت ده چىت، چونكه فهرمانى خوا به جيده گهيه نى و له ناو به نده كانى خواشدا دادپه ره وه و چاكه شى زۆره، ئيبين سماك هيچ گرنگى نه دا به قسه كهى و هه ر لايشى نه كرده وه به لايدا، ئينجا سهيرى هاروونه ره شيدى كرد و وتى ئەى ئەميرى باوه پداران سوئند به

1 - صفة الصفة، ج2، ص 298.

خوا ئائمه (واته فهضل) له و روژدها نه له لاتو نه له گه لته، جا له خوا بترسه و چاك بپوانه خۆت، هارون هینده گریا ههتا هه موان ههستیان بۆی بزوا، فهضلیش ورتهی لی پرا و تا مه جلیسه که تهواو بوو یه ک قسه ی تری نه کرد.¹

219

طاووس ده لیت: جاریک له مه ککه بووم که هه ججاج ناردی به شوینمدا، منیش چووم بۆ لای، که گه یشتمه ئه وی، له پال خۆیدا داینیشاندم و شوینی گونجاوی بۆ دانام، له و کاته دا گوئی له که سیك بوو به دهوری که عبه دا ته وانی ده کرد و ته لیبیه ی ده کرد، هه ججاج وتی ئاده ی ئه و که سه م بۆ بانگ بکه ن، کابرا هات، هه ججاج وتی ئه ری تۆ له کامانه ییت؟ مه به سته ی ئه وه بوو خه لکی کویت؟ کابرا وتی له موسلمانانم، هه ججاج وتی پرسیار ی موسلمانیتیم لی نه کردیت، کابرا وتی ئه ی پرسیار ی چیت کرد؟ هه ججاج وتی خه لکی کویت؟ کابرا وتی خه لکی یه مه نم، هه ججاج وتی موحه ممه دی کوری یووسف چۆن که سیکه؟ موحه ممه د برای هه ججاج بوو، ئه ویش وه سفی کرد که جلوبه رگی جوان و ئه سپ و سوار و دیکۆریکی چاکی هه یه، هه ججاج وتی له و باره وه پرسیارم لی نه کردیت، کابرا وتی ئه ی سه باره ت به چی؟ وتی سه باره ت به هه لسوکه وتی له گه ل خه لکدا، کابرا وتی زۆر سته مکار و خراپه و فه رمانی به نده جیبه جی ده کات و له فه رمانی خوا ده رده چیت، هه ججاج وتی باشه خۆ تۆ

1 - تاریخ الطبری، ج 5، ص 22.

ئەزانیت ئەو چی منە، ئیتر بۆچی ئاوا باست کرد؟ کابرا وتی بۆ پیت وایه پله و پایه ی ئەو لای تو گرنگتره له پله و پایه ی من لای خوا، جا وا من هاتوم بۆ ماله که ی خوا و بروام به پیغه مبه ره که ی هه یه، ئیتر ترسی چیم هه بی، حه ججاج به وه لامه که ی تاسا و هیچی نه وت، کابراش بی ئەوه ی مؤله ت وه ربگریت هه ستا و رویشت.¹

220

ئین طاووس ده لیت: من هه موو جاری که له گه ل باوکم قسه م ئەکرد، ئەموت باوکه گیان حه ق وایه ئیتر دژی ده سه لات هه ستیت و چۆکی پی دابده ییت، ئیتر ئەم وه زعه قبول نه که ییت، روژان هات و روژان چوو تا جاری رویشتین بۆ حه ج، له نیوه ی ریڤا له یه کی له گونده کاندا لاماندا و کاربه ده ستیکی موحه ممه دی کوپی یوسف یان ئەییووی کوپی یه حیا له وی به رپرس بوو که پیی ده وترا ئین نه جیح، یه کی بوو له خراپترین و پیسترینی کاربه ده سه ته کانیان، له مزگه وتدا نوژی به یانیمان کرد، ئین نه جیح هه والی بیستبوو که طاووسی باوکم له وییه، هات و له به رده م باوکمدا دانیشت و سه لامی لیکرد، باوکیشم وه لامی نه دایه وه، ئین نه جیح قسه ی له گه ل باوکم ده کرد و باوکیشم رووی وه رده چه رخاند، ئین نه جیح ئینجا هه ستا و چوو له و لاوه له به رامبه ری دانیشت، باوکم هه متر رووی لی وه رچه رخاند، منیش که بینیم

1 - المنتظم لابن الجوزي، ج7، ص 116.

وهزعه كه چۆنه، ههستام و دهستيم گرت و پيم وت ئهوه ئه بووعه بدوره حمان نهيناسيت، ئه ویش وتی با چاك منی ناسی، بهلكو ناسینه كهی وایكرد ئاوام له گه ل بكات، ئینجا كه رۆیشتینه وه باوكم سهیریکی كردم و پیی وتم هه هی گه مژه، خو تو پیشتر بانگه شهی ئه وه ت ده كرد شمشیریان له دژ هه لگريت، كه چی نه تتوانی له بهرده میاندا ته نها زمانت بگریته وه.¹

221

له سهرده می هاروونه په شیدا رۆمه كان بری ئافره تی موسلمانان به دیل گرتبوون، ئه وه واله گه یشته وه شاری ره ققه و هاروونه ره شیدیش له وی بوو، جا به مهنصورری کوری عه ممار وترا: خوژگه له خزمه ت ئه میری باوه رداراندا مه جلیسیکت ساز ده دا و تیایدا خه لکت هانده دا بو جیهاد، ئه ویش به پیشنیاره كه رازی بوو و كه وته باسکردنی فه زل و گه وره یی جیهاد، له وه سه روبه نده دا پارچه یه ك فری درایه به رده م مهنصور، سه یر کرا نامه یه کی تیایه و پرچی براوی ئافره تی پیوه یه، له نامه كه دا نووسرابوو: من ئافره تیكم و بیستومه كه رۆمه كان چی ده كه ن به ئافره ته موسلمانه كان و هاندانه كه ی تۆیشم بیست كه خه لکت گه رم ده كرد بو جیهاد، به به هاترین شتی جه سته ی خو م ئه م دوو پرچه م بوون هه ردووکیانم پیچایه وه به م پارچه وه و سویندت ده ده م به خوا بو قه یدی ئه سپیکی ری جیهاد به کاریان به ینیت له ری خوا دا،

1 - حلیة الاولیاء، ج 4، ص 16.

به لكو خواى گه وره به هوى ئه مه وه ره حميكم پى بكات، مه نصور ده ستي كرد به گريان و خه لكه كه ش هه موو گريان، ئينجا هاروونه ره شيد فه رمانى كرد جارى ده رچوون بو جيهاد بدرت و خوى سه ركردايه تى هيرشه كه ي كرد و شكستىكى گه وره ي تووشى رومه كان كرد.¹

222

عوثمانى كورپى عه طائى خوراسانى ده لئيت: هاوده م به باوكم كه وتينه رى تا بچين بو لاي هيشامى كورپى عه بدولمه ليك، كه نزيك بوينه وه، پياويكى ره ش پيستماني بينى كه جليكى ناشيرين و شروول و ديمه نيكي زور هه ژارانه و ناله بارى هه بوو، پيلاوه كانى له ته خته بوون، پيكه نيم و به باوكم وت ئه م ده شته كيه كييه؟ ئه ويش وتى بيدهنگ به، ئه وه گه وره ي فيقه زانانى حيجازه، ئه وه عه طائى كورپى ئه بي رباحه، كه نزيك بوويه وه هه ردووكيان دابه زين و ده ستيان كرده ملي يهك و هه والى يه كترين پرسى، دواتر پيكه وه چوون تا گه يشتنه به رده رگاي هيشام، چوونه ژووره وه و دواى ماويه ك هاتنه ده ره وه، كه هاتنه وه، به باوكم وت پيم بلئ چيتان كرد: ئه ويش وتى كاتى به هيشام وتر عه طائى كورپى رباح له به رده رگايه، خيرا وتى بيكه نه ژووره وه، به خوا منيش له بهر ئه و كرامه ژووره وه، هيشام كه ئه وى بينى وتى مه رحه با مه رحه با، وه ره ئيره، هينده نزيكى كرده وه له خوى تا ئه ژنويمان نووسا به يه كه وه، خه لكانى

1 - صفة الصفة، ج 2، ص 363.

لهوی بوون قسه یان دهکرد، هه موویان بیده نگ بوون، هیشام وتی ئەی ئەبووموحوه مەد پئویستیت چیه؟ ئەویش وتی ئەی ئەمیری باوهرداران خەلکی مەککه و مەدینه ئەهلی خوان و دراوسی پێغه مبهری خوان، با بهخشش و رۆزیان له نیویاندا دابهش بکری، ئەویش وتی بهلی، به کهسیکی وت ئادهی دوو بهخشش و رۆزی و مووچهی یهك سال بنووسه بو خەلکی مەدینه و مەککه، ئینجا وتی پئویستیهکی ترت نیه؟ وتی با ئەی ئەمیری باوهرداران، ئینجا داوای مافی خەلکی حیجاز و نهجد و سهنگه رنشینانی سهه سنوورهکانی کرد، داوی ئەوهش داوای مافی ئەهلی زیممه ی کرد، هیشامیش له هه موویاندا به گوئی دهکرد، پاشان هیشام وتی ئەی ئەبووموحوه مەد پئویستیهکی ترت نیه؟ ئەویش وتی ئەی ئەمیری باوهرداران سه بارهت به خۆت له خوا بترسه، چونکه به تهنه دروست کراویت و به تهنهش دهمریت و به تهنهش زیندوو ده کریته وه به تهنهش لپپچینه وهت له گه له ده کریت، سویند به خوا ئەوانه ی ئەمرو ده یانبینیت هیچیان له گه له ت نابن، هیشام دهستی کرد به گریان و عه طائیش ههستا و رۆیشت، که گه یشته بهردهرگا که سیک کیسه یهکی هیئا و وتی ئەمیری باوهرداران فه رمانی کردوه ئەمه بدریت به جه نابتان، ئەویش وتی من له سهه ئەمه چاوه پئی پاداشتی ئیوه نه بووم و پاداشتم تهنه لای خوا یه، ئینجا هاته دهره وه، سویند به خوا لای هیشام قومه ئاویکیش چیه نه یخواره وه.¹

1 - المنتظم لابن الجوزي، ج7، ص 167-168.

223

مهیموونی کورپی میهران ده لیت: روژیک عومهری کورپی عه بدولعه زیز له ناو دهسته و تا قمی خه لکدا بوو، دهستی کرد به ئاموژگاری کردنیان و وتهیه کی زور جوانی پیشکesh ده کرد، قسه کانی کاریگه ریه کی زوریان هه بوو له سه ر خه لکه که، یه کی له وانه ی ئاماده ی مه جلیسه که بوو هه نیسکی ئه دا و فرمیسک به چاوانیه وه بوو، ئه میری باوه پداران که بینی کابرا ده گری، دهستی له قسه کردن هه لگرت، منیش پیم وت ئه ی ئه میری باوه پداران دریژه به ئاموژگاریه کانت بده، ئه ویش وتی وازم لی بینه، قسه کردن فیتنه ی تیا به و کردار له پیشتره بو باوه پدار.¹

224

مه نصووری کورپی عه ممار ده لیت: کاتیک چووم بو میصر و خه لکی له نه بوونی و وشکه سالیدا بوون، دوا ی نوژی هه بینی خه لکی به نزا و پارانه وه و گریان وه ده نگیان به رزبوویه وه، منیش گوپ و تین گرتمی و چوومه به رزاییه کی مزگه وته که و وتم: هو خه لکینه به به خشین خوتان له خوا نزیك بکه نه وه، چونکه رییه کی باشتر له وه بو نزیك بوونه وه نیه، ئینجا جله که ی خوم هه لدا و دامنا بو به خشین، پاشان وتم: خوا به ئه وه جله که مه و ئه وه هه موو توانامه و له وه زیاترم له دهست نایه، خه لکه که ش که ئه وه یان بینی ده ستیان کرد به به خشین،

1 - الإخلاص والنية لابن أبي الدنيا، ص 69.

هیندهی نه برد باران دایکرد، ئینجا که نوژی عه سر کرا، وتم ئه ی خه لکی میصر، من که سیکی بیگانه م و هه ژارانی میصر ناسم، فیهناسه کانتان له کوین؟ ئه وه بوو له یثی کورپی سه عد و ئیبن له یعه یان پی نیشان دام، ئه وانیش وتیان ده ستکاری مه که ن تا به یانی، منیش رویشتم بو ئه سکه نده ریه و ماوه ی دوو مانگم پی چوو، له وی که سی منی بینی و وتی ئه ری تو بوویت هاتیه میصر؟ وتم به لی، وتی تو بوویت روژی هه یینی قسه کانت کرد؟ وتم به لی، وتی ده ی بوویت به فیتنه بو خه لکی میصر، وتم چون؟ وتی خه لکی ده لین ئه وه خضر بووه و نزای کردووه و نزاکه ی گه را بووه، منیش وتم من ئه و نیم به لکو به نده یه کی تاوانبارم، خیرا چوومه وه به ره و میصر، گه یشتمه وه به له یث، که منی بینی وتی تو بوویت روژی هه یینی قسه ت ئه کرد؟ وتم به لی، وتی ده کریت لیره له ناوماندا بمینیه وه؟ وتم ئاخو چون بمینمه وه له کاتیکدا ته نها ئه م جلانه ی به رم هه یه و هه چی تر، ئه ویش وتی پانزه فه دانم بو تو داناوه، ئینجا چووم بو لای ئیبن له یعه، ئه ویش هه مان شتی پی وتم و پینج فه دانی بو دانا بووم، بو یه له وی مامه وه.¹

1 - تاریخ بغداد، ج 15، ص 80.

225

کاتیك وه لید هات، عومهری کورپی عه بدولعه زیز فه رمانی کرد به بیست که س له قورپه یشیه کان تا بچن بۆ پیشوازی لی کردنی، ئەوانیش چوون و له ناوچهی سوهدیدا پیی گه یشتن، که وه لید هاته مه دینه چوو بۆ مزگهوت و سهیری بنیادی مزگهوت ته که ی ده کرد، خه لکی هه موویان چوونه دهره وه، ته نها که سیك مایه وه و نه چوو یه دهره وه، ئەویش سه عیدی کورپی موسه یب بوو، که س نه یده و یئرا بیکاته دهره وه، پاسه وانه کان هه موان شه رمیان ده کرد بیکه نه دهره وه، یه کیك پیی وت: خۆزگه ده کرا هه ستیت، ئەویش وتی به خوا هه لئاسم تا کاتی خۆی نه یهت، پیی وترا ئە ی بۆچی ناچیت سه لامی بکه یت له ئە میری باوه رداران؟ وتی نه به خوا هه لئاسم بچم بۆ لای، عومهر ده لئیت: منیش ده چووم وه لیدم ده برد بۆ هه موو شوینه کانی مزگهوت و هیوام وابوو سه عیدی کورپی موسه یب نه بینیت، که چی دوا جار بینی، وتی ئە وه کییه دانیشتوو ه؟ ئە وه سه عیدی کورپی موسه یب نیه؟! عومهریش وتی با، ئینجا که وته وه سفکردنی سه عید بۆ وه لید، پاشان پیی وت ئە گهر بیزانیبا تۆ کییت به دلنیا ییه وه هه لده سا و ده هات تا سه لامت لی بکات، وه لید به ناو مزگهوتی مه دینه دا گه را تا له پال سه عیددا وه ستا و پیی وت ئە ی شه یخ حال و ئە حوالت چۆنه؟ ئەویش بی ئە وه ی له شوینی خۆی بجوولیت وتی سوپاس بۆ خوا باشم، ئە ی ئە میری باوه رداران چۆنه؟ وه لید وتی سوپاس بۆ خوا باشم، ئینجا وه لید رویشت و به عومهری دهوت: ئائمه ماوه و

دهستمایه ی خه لکه، نئه مه ماوه و دهستمایه ی خه لکه، عومهریش دهیوت به لئى
وايه ئه ی ئه میری باوه پرداران.¹

226

جاریک یه کیك له خواناسه کان به ناوی سه هلی کوری عه بدولا هات بو لای
ئه بو داوود، داوای مؤله تی کرد و ئه و که سه ی درگا که ی کرده وه وتی ئه ی
ئه بو داوود وا سه هل هاتووه بو لات، ئه ویش چوو به ده میه وه و پیشوازیه کی
گه رمی کرد و داینیشان، داوی سه هل وتی ئه ی ئه بو داوود داواکاریه کم لیت
هه یه، ئه ویش وتی چیه؟ سه هل وتی ده بیئت به لئینم پی بدهیت ئه گه ر توانیت
بیکه ییت، وتی باشه، سه هل وتی ئه و زمانه ت که فه رمووده ی پیغه مبه ری خوات
دابوو، بویه زمانی هینایه دره وه و سه هلیش ماچی کرد.²

1 - المنتظم لابن الجوزي، ج6، ص 300-301.

2 - وفيات الأعيان، ج2، ص 404-405.

شوجاع ده لئيت: رُوژيک مه ليک کاميل پيى وتم پياويکي فيقه ناس لي ره يه ده لئين بيباوهره، منيش وتم نايناسم، وتي با دينا سبت، ئه و فهرمووده ناسيشه، وتم له وانه يه زاناي فهرمووده ناس عه بدولغهنى بلئيت؟! وتي به لئى خو يه تي، وتم ئه ي مه ليک زانايان دوو تا قمن، يان هه و لئى ئاخيره ت ئه دن يان هه و لئى دنيا ئه دن، جا تو دنيا ت له به رده سته، ئايا ئه م پياوه كه هاتووه بو لات، داواي هيجي دنيايي لئى كردوو يت؟ وتي نا، وتم ده ي ئه ي مه ليک، سو يند بيت به خوا ئه وانه ي پيى ده لئين كافر هه سوودي پيى ده بن، له م ولا ته دا له تو پا يه به رزتر هه يه؟ وتي نا، وتم ده ي زاناي له و پياو هه ش پا يه به رزتر نيه، وه ك چو ن تو لي ره له ناو خه لكدا پا يه به رزيت، ئه ويش وتي خوا پا داشته ت بده ته وه كه وا جوان مه سه له كه ت تيگه ياندم، جا داواي ماوه يه كي تر ناردي به شو يندا و چووم ده بينم خه لكى له لاي مه ليک كاميلن و ئيبن حمويه ش له وييه، مه ليک پيى وتين سه باره ت به زاناي فهرمووده ناس عه بدولغهنى كو بو وي نه ته وه، منيش وتم ئه ي مه ليک ئه م خه لكه هه سوودي پيى ده بن، ئينجا به ئيبن حمويه م وت ئايا هيج وته يه كت له عه بدولغهنى بيستووه كه له ئيسلام ده ري بكات؟ وتي نه به خوا، ته نها جوانيم لئى ديوه، ئينجا چهنده كه سيكي تريش له ويى كه وتنه وه سف و پيا هه لدانى عه بدولغهنى، ئه وه بوو داواي مشتومريك مه ليک كاميل عه بدولغهنى ئازاد كرد.¹

1 - ذيل طبقات الحنابلة، ج3، ص 38-40.

228

جاریک سوپایه کی موسلمانان گه ماروی قه لایه کی دوژمنیان دا و هه رچه نده هه ولیان ددها قه لاکه یان بۆ نه ده گیرا، زۆر به دست دوژمنه وه ماندوو بوون، هه موان هیوایان وابوو ده روزه یه که هه بیته تا بتوانن دزه بکه نه ناو قه لاکه وه، یه کی که له موسلمانان به ته نها برپاری دا ئواتی موسلمانان بیئیته دی و توونیلکی لیدا و توانی بجیته ناو قه لاکه وه، به وه موسلمانان سه رکه و تنیان به ده ستهینا، به لام که س نه یه زانی کی خاوه نی ئه و توونیله بوو، مه سه له مه ی سه رکرده ی موسلمانان ویستی هه رچۆنیکی کرد بیته ئه و که سه بدۆزیته وه و خه لاتیکی باشی بکات، له ناو سوپادا جار درا کی ئه و توونیله ی لیدا وه با بیته بۆ لای ئه میر، به لام که س نه هات، به لام مه سه له مه ئه وه ی له دل ده رنه ئه چوو، بۆیه ئه مجار چوو یه ناو سوپا و وتی له بهر خاتری ئه و خاویه داوام له و که سه یه ئه و توونیله ی لیدا وه بیته بۆ لام، سه ربازه که ش که ئه وه ی بیست برپاری دا بجیته بۆ لای، دره نگانیکی شه و به ده موچاوی داپۆشرا وه وه چوو بۆ لای ئه میر، به لام داوای لیکرد مه رجیکی هه یه جیبه جیی بکات، ئه ویش ئه وه یه ئه گه ر خوی ئاشکرا کرد جاریکی تر به داویدا نه گه پیت و ئاشکرای نه کات، مه سه له مه ش به لئینی پیدا، سه ربازه که ش خوی لای ئه میر ئاشکرا کرد و ئه ویش به لئینی خوی برده سه ر و که سه که ی ئاشکرا نه کرد، ئیتر ناوی ئه و سه ربازه به نه یینی مایه وه

تا لای خوا پاداشتی خوئی وهر بگریت، جا مه سله مه له کاتی نزاکانیدا ده بیوت:
خوایه له گه لّ خاوه نی توونیلله که چه شرم بکه ییت.¹

229

فه ضلی کوری موسا ده لیت: فوضه یلی کوری عیاض سه ره تا که سیکی
نالهار و چه ته و ریگر بوو، له نیوان ئه بیوه رد و سه رخه سدا خوئی چه شار دها
و ریی به خه لکی ده گرت، جا له و سه روبه نده دا شهیدای کچی بوو، بیرو خه یالی
لای ئه و کچه بوو، زور جار ده چوو له سه ر دیواره وه سهیری ئه و کچه ی ده کرد،
شهوی که خوئی هه لزیبوو به دیواردا تا سهیری ئه و کچه بکات، گوئی له که سی
بوو قورئانی ده خویند و ئه م ئایه ته ی ده خوینده وه (ألم یأمن لذین آمنوا أن تخشع
قلوبهم لذكر الله) ئایه ته که و خویندنه وه که ی کاری کرده سه ر دهروونی فوضه یل و
خیرا وتی: با ئه ی پهروه ردگارم ئیستا کاتی هاتووه، ئینجا گه پرایه وه، ریی
که وته خه لکی، یه کیکیان وتی با دریزه به ریگه که مان بده یین، یه کیکی تریان
وتی نا، ده وه ستین تا رۆژ ده بیته وه، چونکه فوضه یل له و سه ره رییه
وه ستاوه و رییمان پی ده گریت، فوضه یل که ئه وه ی بیست له خوئی راما و وتی
من شه وان له تاواندا به سه ر ده به م و خه لکیکی موسلمانیش ئاوا لییم ده ترسن،
وا ده زانم خوای گه و ره بویه منی هیئایه لای ئه م جه ماعه ته هه تا راجله کیم،

1 - فصل الخطاب في الزهد والرقائق والآداب، ج2، ص 53.

خوايه وا تهوبه م کرد و دهگه ريمه وه بو لای تو و بهم تهوبه وه دهچمه به يتولحه رام.¹

230

بیشری حافی که یه کیکه له کهسه خواناسه کانی ناو میژووی ئیسلامی، سه ره تا ژیانیکی تاوانبارانه ده ژیا و گوئی نه ده دا به حه رامه کان، یه کی له شه وه کان له ماله وه هاو ده م به ژماره یه ک له هاو پیکانی سه رقالی خوار دنه وه و به زم و گورانی بوون، پیاوچاکی دای به لای ماله کهیدا، که گوئی له به زمه که یان بوو، ته قه ی دا له ده رگا، ئافره تی ده رگا که ی کرده وه، کابرا وتی ئه ری خاوه نی ئه م ماله که سیکی ئازاده یان کویله یه؟ ئافره ته که وتی به لکو که سیکی ئازاده، ئه ویش وتی راست ده که ییت، ئه گه ر کویله بوایه ئه ده بی به ندایه تی به کار ده هیئا و وازی ده هیئا له و به زم و گورانیه، له گه رمه ی ئه م قسانه دا بیشر گوئی له قسه کانیا ن بوو، خیرا به پی پیخاوس و بی خو ئاماده کردن خوی گه یانده به رده رگا که، به لام کابرا چوو بوو، بیشر به که نیزه که ی وت ئه ری ئه وه کی بوو له به رده رگا قسه ی له گه ل ده کردیت، ئه ویش هه موو مه سه له که ی بو باسکرد، بیشر وتی ئه ی نازانیت له کویوه رویشت؟ ئه ویش وتی له ویوه رویشت، بیشر هه ر به و دیمه نه وه به هه ناسه برکیوه خوی گه یانده کابرا ی پیاوچاک و پی وت گه وره م تو بوویت هاتیته به رده رگا و له گه ل ئه و ئافره ته قسه ت کرد؟ وتی

1 - سیر أعلام النبلاء، ج8، ص 423.

به لئى، بيشر وتى دهى قسه كانتم بۆ دووباره بکه ره وه، ئه ویش قسه كانى بۆ دووباره کرده وه، بيشر په شيمانى داىگرت و ههر له ویدا چوو به سوچه دا و وتى به لکو به ندهم، جا دواى ئه وهش ههر به پى خاوسى ده گه را، ده يانوت بۆچى نه على ناکه يته پیت؟ ئه ویش ده يوت چونکه به و پى خاوسیه وه خواى گه وره ئیصلاحي حالى کردم، بۆیه تا مردن وازى لى ناهینم.¹

231

عه بدهى كوپى سوله يمان ده لئيت: له سريه يه كدا له گه ل عه بدولاي كوپى موباره ك بووين، له جهنگى دژ به رۆمه كاندا بووين، رۆژئيك له گه ل دوزمندا به ريه ك كه وتين و جهنگى سەختمان تووش بوو، جا كه ههردوو سوپا به يه ك گه يشتن، كابرايه كى ناو سوپاي رۆمه كان هاته مه يدان و داواى جهنگى رووبه رووى كرد، يه كئيك له موسلمانان رۆيشته به رامبه رى و له گه لى جهنگا، به لام كابراى دوزمن زۆر به هيز بوو و توانى بيكوژئيت، ئينجا وتى ئه رى كه سى تر هه يه بيته پيشه وه؟ كه سيكى تر بۆى چوويه پيشه وه و ئه ویش دهره قه تى نه هات و كابرا ئه ميشى كوشت، ئينجا وتى ئادهى بزائم كه سى تر ماوه ئاماده يى هه بيته به رامبه رم بوه ستيته وه؟ كه سيكى تر رۆيشته مه يدانه كه و ماوه يه ك جهنگى ده سته و يه خه جهنگان و دواچار موسلمانانه كه توانى كابراى رۆمى بكوژئيت، خه لكى له خو شيدا ده وره يان دا و قه ره بالغيان له ده ور كرد،

1 - كتاب التواين، ج 1، ص 211.

به لام کابرای موسلمان دهموچاوی خوی هه لپچابوو هه تا کهس نهیناسیت، منیش په پوکهی سهر دهموچاویم راکیشا و دهموچاوی ده رکهوت، ده بینین عه بدولای کورپی موباره که، به لام ئه و زور پیی ناخوش بوو که لای خه لکه که ده رکهوت و چهزی ئه کرد کهس پیی نه زانیت و تهنها خوا بزانیته ئه و بووه، پیی وتم ئه ی ئه بوو عه مر تو بۆ چه یامان ده به یته و به زمی وامان پیده که یته؟!¹

232

مه محمودی کورپی سه لامه ی چه رانی که یه کیک بوو له بازرگانه گه وره کانی ئه صبه هان چه ندین جار باسی زانای فه رمووده ناس عه بدولغه نی ده کرد و ده یوت: ئه و زانا پایه به رزه ده هاته ئه صفه هان و لای من ده مایه وه، شه وانه زور که م ده خهوت، به لکو زور به ی شه وه که ی به نوێژ و قورئان خویندن و گریان به سه ر ده برد، جاری وا هه بوو گریان و شه ونوێژه که ی خه وی له چاوانی ئیمه ش ده تۆراند و تا به ری به یان خه ومان لی نه ئه کهوت، جا جاریک زانای پایه به رزه که چوو یه ئه صفه هان، چوو بۆ مالی، که سیکی تریش له وی میوان بوو، پاش قسه کردن و ده مه ته قیی نیوانیان بۆی ده رکهوت که کابرا خۆرپه رسته و برپای به ئیسلام نیه، عه بدولغه نی ده لیت که به وه م زانی دلم زور ته نگ بوو، ئارامم لی برپا، دواتر شه وه هه ستام بۆ شه ونوێژ، کابرای خۆرپه رستیش نه خه وتبوو و گوئی له من گرتبوو، جا که رۆژ بوویه وه من رۆیشتم، دوا ی چه ند رۆژیک کابرای

1 - تاریخ بغداد، ج 11، ص 400. سیر أعلام النبلاء، ج 7، ص 374.

خاوهن مالّ هات بۆ لام، وتی دهزانیت ئه و کابرا خۆرپه رسته ی ئه و شه وه له وی
 بوو دهیه ویّت موسلمان بیّت؟ منیش چووم بۆ لای و له وی کابرا موسلمان بوو،
 ئینجا وتی ئه و شه وه که گویم لیبوو قورئانت ده خویند ئیسلام چوویه ناو
 دلمه وه و له و کاته وه چه زم به وه یه موسلمان بم.¹

233

عه بدولای کورپی موحه ممه د ده لئیت: جارێک بۆ سه نکه رنشینى رووه و که ناری
 ده ریا چووم، جا که گه یشته که ناراو ه که، ده بینم له خه یمه یه کدا کابرایه کی
 لئیه که هه ردوو ده ست و هه ردوو قاچی له ده ست داوه و بیستن و بینایشی
 په کیان که وتوو هه گوئی زۆر گران بوو بوو و چاکیش نه یده بینى، ته نها زمانى
 مابوو بلئى سه لامه ته، ده بینم خه ریکه نزا ده کات و ده لئیت: خوا یه توانام پى
 به خشى سوپاست بکه م، سوپاسى بتوانم پى سوپاسگوزارى ئه و به خششانه ت
 بم که پیت به خشیوم و له زۆر دروستکراوى تر فه زلى زیاترت پى به خشیوم،
 منیش وتم به خوا ئه بیّت بچم بۆ لای ئه م کابرایه و لئى بپرسم بزانه م ئه م قسه ی له
 چیه؟ چووم و سه لامم لیکرد و وتم من گویم له نزا که ت بوو، جا توخوا چ فه زلى
 هه یه خوا له و خه لکه زیاتر به توى به خشیبى له کاتیکدا خویشت ده بینیت له چ
 حالیکدا یّت؟! ئه ویش وتی خو ده بینیت خوا چی پیکردوم، به خوا ئه گه ر له و
 ئاسمانه وه ئاگریشم بۆ بنیرى و بمسووتینى و فه رمان بکات شاخه کان پلچ و

1 - ذیل طبقات الحنابلة، ج3، ص 15-16.

پانم بکه نه وه و فه رمان بکات ده ریا بمخنکیئی و بفهرمویت به زهوی قووتم بدات، ته نها سوپاسی خوا ده که م و ناشگه مه نه وهی وهک خوی سوپاسی خوام کرد بیئت له سهر زمانئی که پیی به خشیوم، به لام ئه ی بهنده ی خوا چاک بزانه ئیستا که هیچم پیی ناکریت، کورپیکی بچووکم هه بوو له کاتی نوپژه کاندا یارمه تی ده دام، که برسی بوومایه نانی پیده دام، تینوو بوومایه ئاوی بۆ ده هی نام، سی رۆژه ئه و کورپه شم دیار نه ماوه و بوی ده گه رپیم، به لکو بتوانیت هه والیکیم بۆ وه ربگریت، عه بدولا ده لیت: منیش چووم به دوا ی ئه و منداله دا بگه رپیم، که می چوومه ئه ولاتر ده بینم مندالی له ناو ئه و لمه دا که وتوووه و ئازه لی درنده کوشتوو یانه و گوشته که یان خوار دووه، گه رامه وه بۆ لای کابرا، به بینینی به سه رهاتی پیغه مبه ر ئه یوویم بیره اته وه، سه لامم لی کرد و ئه ویش وه لامی دامه وه، وتی تو پیاوه که ی که میک له مه و به ر نه بوویت؟ وتم با، وتی چیت کرد بۆ داواکاریه که م؟ منیش وتم باشه تو لای خوا ری زدارتريت یان ئه ییووب؟ وتی به لکو پیغه مبه ر ئه ییووب، وتم ئه ی باشه ئه زانیت خوی گه وره چی پی کرد؟ له مال و سامان و مندالیشیدا تووشی به لای نه کرد؟ وتی با، وتم ئه ی ئه و چی کرد؟ وتی خورپاگر بوو و سوپاسی خوی ده کرد، وتم به وه شه وه خوی گه وره وای لی کرد خزم و که سانی له ده وری دوورده که وتنه وه، وتی به لئی وایه، وتم ئه ی ئه و چی کرد؟ وتی خورپاگر بوو و سوپاسی خوی ده کرد، جوان هه موویم بۆ باسکرد، ئه ویش وتی ره حمه تی خوات لی بیئت قسه که ت کورت بکه ره وه و چیت هه یه بیلی، وتم باشه، ئه و منداله ی منت نارد به دوایدا ئا له ولاره له ناو ئه و

له دا كه وتوووه و ئازهلې درنده خوار دوويانه، خوا پاداښتت چهند بهرامبه ر بكات و سه برت پي ببه خشيت، ئه ویش وتی سوپاس بو خوا كه له نه وه كانمدا كه سيكي پي نه به خشيم نافه رمانی خوا بكات و به دوزه خ سزای بدات، ئینجا يه ك دوو هه نیسكي هه لكيشا و مرد، منیش وتم باشه جبي بهيلم گورگ دهیخوات، لیره ش بمینمه وه ناتوانم هیچی بو بکه م، پیچامه وه و لای سه ریه وه دانیشتم و دهستم کرد به گریان، له و سه روبه نده دا چوار كه س هاتن بو لام و وتیان ئه ی به نده ی خوا چپته؟ چی بووه؟ منیش به وردی به سه رهاته كه م بو گپرانه وه، ئه وانیش وتیان ده ی ده رفه ت بده ده موچاوی ببینین، كه سه یریان کرد كه وتنه ماچکردنی دهست و ده موچاوی و وه سفیان ده کرد، وتم ره حمه تی خواتان لی بیّت بو ئه مه كییه؟ وتیان ئه وه ئه بووقیلابه ی جرمی هاوه لی ئین عه بباسه، ئه مه زور خواو پیغه مبه ری خوی خوشده ویست، ئینجا شو ردمان و كفنمان کرد و نوپژمان له سه ر کرد و ئه سپه رده مان کرد و خه لکه كه چوونه وه، منیش چووم بو سه نگره نشینیه كه م، شه و خه وم لیكه وت، بینیم له باخچه یه کی به هه شتدایه و جلی به هه شتی له به ره و به رده وام ئه و ئایه ته ی ده وته وه (سلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار) منیش وتم ئه ری تو هاوپیکه ی دوینیم نه بوویت؟ وتی با، وتم ئه مه ت له کوی بوو؟ وتی خوا بری پله ی داناوه كه ته نها به خوراگری له کاتی نارپه حه تیدا و سوپاسگوزاری له کاتی خوشی و له خواترسان له ئاشکرا و په نهاندا ئاده میزاد پیی ده گات.¹

1 - الثقات لابن حبان، ج 5، ص 3-5.

234

نظامولمولك باسى سهردهمانئىكى ژيانى خۆى دهکرد و دهپوت: ماوهيهك
خزمهتى يه كئىك له پاشاكانم ئەکرد، رۆژئىك كهسى ھات بۆ لام و پىي وتم: ئەرى
به تهمايت ھەتا كەى خزمهتى كهسى بكهيت كه سبهى سهگهكان دهبخون؟ برۆ
خزمهتى كهسئىك بكه كه خزمهتهكهت سوودى ھەبئت بۆت، ئىتر بهسه
خزمهتكردى كهسى كه سبهى سهگهكان ئەبخون، منيش سهرم سورما له م
قسەى كابر، پاشايهك و سهگ بيخوات؟ ھەرچيم ئەکرد نەمئەتوانى له و قسەى
تئىبگەم، جا وا ھاتە پئىشهوه ئەو شهوه ئەو سهركرديه دەستى كرد به مەى
خواردنەوه و سهرخۆش بوو، تاريكئىكى عەجيب دنياى داگرتبوو، به و
سهرخۆشئىهوه چوويه دەرەوه، ھەر ئەم سهركرديه خۆى برئىك سهگى ھارى
ھەبوون كه ھەركهسى نەناسراو بوایه ھەلمەتيان بۆ ئەبرد، ويستى خوا وابوو
ئەو شهوه خاوهنەكەى خۆيان نەناسئىهوه و پەلاماريان دا و پارچه پارچهيان
كرد، كه سئيش پئى نەزانيبوو تا بچئت به ھانا ئىهوه، به يانى كه رۆژ بوويهوه و
بينيم چى به سەرھاتوو، خئرا قسەكەى ئەو پياوھم بىركهوتەوه و ئئىنجا لئى
تئىگەيشتم.¹

1 - البداية و النهاية، ج12، ص 140.

235

رۆژيک موحه ممه دی کورپی زیدان چوو بۆ لای یه حیای کورپی خالیدی بهرمه کی و سهیری کرد زۆر خه مباره و دۆش داماره، سهری سوپما، بنه ماله ی بهرمه کیه کان پله و پایه یان له ناو دهسه لاتدا بهرز بوو و له هه رچی ناز و بهخششی دنیا یی هه یه بههره مند بوون، پپی وت خوا چاکت بۆ بکات، زۆر قوول بۆی داچویت، مهسه له که چیه؟ ئه وه کورپکت بهرپرسی خوراسانه و جه عفر بهرپرسی عیراقه و موحه ممه د بهرپرسی یه مه نه و موساش بهرپرسی ناوچه ی جیباله و خۆیشت ئه و دهسه لاته ت هه یه که دهیزانیت، ئه ویش وتی مالویران، بیرکردنه وه که ی من هه ر بۆ ئه مه یه، ده بینم له و هه موو خۆشیه داین، ئاخۆ کاتی خۆی بهرمه کی باپیره م له نه وه هار بوو، سالانه دهچوو بۆ لای هیشامی کورپی عه بدولمه لیک و ژیانیکی زۆر خۆشی هه بوو، دیهقانی هه بوو هه رچی برۆیشتایه و بهاتایه ته وه سهری لی ده دا، جاری باوکم پپی وت خۆ تو له ژیانیکی زۆر خۆشدا ییت و وا مندالت زۆر و سامانت بی ئه ندازه، ناوبانگیکی چاکت هه یه، ئه ویش وتی جا سوودی چیه؟ ئه گه ر دایکی منداله کانم ده بیننی له چ حالیکدایه؟ شه و و رۆژ هه ر خه ریکی گریانه، ناشزانم له بهر چیه و پییشم نالیت، ئه ویش وتی مۆله تم ده ده ییت من قسه ی له گه ل بکه م؟ وتی به لی، باپیره م قسه ی له گه ل کرد و پپی وت له چ خۆشگوزه رانیه کدا ییت، ئیتر بۆچی وا ده که ییت به خۆت و پیاوه که شت بی تاقه ت کردووه؟ ژنه که ش وتی خۆ پیاوه که م زۆر لی پرسیوم و تا ئیستا پیم نه وتووه، ئیمه زۆر ده وله مه ندین و هیچ نا په حه تیه کمان تووش نایه ت، ترسم له و رۆژه یه به لا و نا په حه تیه کان روومان تیئه که ن، بۆ ئه وه

دەگرم، ئەویش پێی وت باشە هێشتا نەهاتووە بۆچی ئەگریت؟ کە هاتە پێشەوه ئەوکات بگری، ژنەکەش وتی توانای خوگرتم نیه، ئەوهبوو دواى ماوهیهک هێرشیان کرایە سەر و دیهقانهکە و کورپهکەشى کوژرا و سامانهکەیان برا و چی باخ و بیستانیشیان هه‌بوو هه‌موویان کاول کرد، جا منیش ترسی ئەوهم هه‌یه هه‌مان به‌سه‌رهات تووشی ئیتمه‌ش بیّت، موحه‌مه‌دی کورپی زیدان ده‌لیت هێنده‌ی نه‌برد به‌لا و نه‌گبه‌تی به‌رمه‌کیه‌کانی گرتەوه‌و له‌ناوبران.¹

236

موباره‌کی کورپی سه‌عید ده‌لیت: جارێک کابرایه‌ک هات بۆ لای سوفیانی ئەوری و کیسی یان دوو کیس پارهی بۆ هینا، ئاخۆ باوکی ئەو پیاوه کاتی خۆی هاورپیه‌کی زۆر نزیکى سوفیان بوو و خوشه‌ویستیه‌کی زۆر له‌ نیوانیاندا هه‌بوو، ئەویش چه‌زی کرد وه‌ک وه‌فایه‌ک بۆ هاورپیه‌تی باوکی، ئەو خه‌لاته‌ بدات به‌ سوفیان، به‌ سوفیانی وت ئەری سه‌باره‌ت به‌ باوکه‌م هه‌چ قسه‌یه‌کت نیه؟ سوفیانی زۆر وه‌سفی باوکی کرد و زیکری خیری کرد و ره‌حمه‌تی بۆ ده‌نارد، پیاوه‌کەش وتی ئەى ئەبووعه‌بدو لا خوۆ تۆ ئەزانیت چۆن ئەم پارهم ده‌ستکه‌وتوووه‌و بیخه‌میت له‌ هه‌لایه‌که‌ی، جا پیم خوشه‌ ئەمه‌م لی وه‌ربگریت و بۆ خه‌رجی مال و منالته‌ به‌کاری به‌ییت، سوفیانی قبوولی کرد، دواى که‌میک کابرا هه‌ستا و ویستی بروت، سوفیان پێی وتم: ئەى موباره‌ک هه‌سته‌و خوۆت

1 - الإعتبار و أعقاب السرور لابن أبي الدنيا، ص 50.

بگهیه نه ره وه به کابرا و ئەم پارە ی بده ره وه ده ست، منیش رویشتم و خیرا پارە که م دایه وه به کابرا، ئەویش وتی برازاگیان پیم خوشه ئەو پارە یه قبول بکەیت، خو من لیم وەرگرتیت به لام حەز ئەکەم وەر یبگریتە وه، ئینجا به سوفیانی وت ئەری دلت هیچ گومانیکى تیا یه سه باره ت به پارە که؟ وتی نا، به لام حەز ئەکەم وەر یبگریتە وه، زۆر له سه ری چون تا دوا جار کابرا پارە که ی وەرگرتە وه، ئینجا که کابرا رویشته دەر وه، چوومه وه بو لای سوفیان و خۆم پی نه گیرا و له بەر ده میدا دانیشتم و وتم مال کاول ئە وه تو چ دلکت هه یه؟ دلت بو وه به به رد؟ خو تو مال و منالت هه یه، بو ره حمیکت بو من نه جوولا، بو ره حمیکت نه بوو بو براکانت، با بیر یکت لای مناله کانمان بوایه، ئیتر زۆر قسه م کرد، ئەویش وتی: ئە ی مو باره ک تو به ئی سراحه ت و بیخه م بیخویت و له روژی دوا ییشدا من له سه ری مو حاسه به بکریم؟ هه رگیز شتی وا ناییت.¹

237

جاریك عەلی كۆری عەبدوڵای نەیسابووری بانگهێشت كرا بۆ لای سولتان مەحمود كۆری سوبوكتكین بۆ ئەوێ ئامۆژگاری سولتان بکات، ئەویش رویشت، كە گەیشته بەردەرگا و مۆلەت درا بچیتە ژوورەوه، خۆی كرد بە ژوردا و بێ ئەوێ سولتان مۆلەتی بدات دابنیشیێ عەلی نەیسابووری دانیشت، ئینجا دەستی كرد بە قسەکردن و ویستی ئامۆژگاری سولتان بکات، سولتان توورپەیی دایگرت و فەرمانی كرد بە یەكێك لە بەردەستهكان زللهیهکی لێدا، هەندی له ئامادهبوان دەیانزانی ئەوێ چ زانایهکی گەورەو ناسراوهو بە سولتانیان وت دەزانیت ئەوێ كێیه؟ ئینجا كەوتنه وەسفکردنی، كە سولتان پلهو پایه و گەورەیی ئەو زانایهی بۆ دەرکەوت، كەوتە پۆزش بۆ هینانەوهی و فەرمانی كرد پارەیهکی زۆری پێ بدریێت، بەلام ئەو قبوولی نەکرد، ئینجا سولتان وتی ببورە ئاخۆ دەسەلات برێ رێورەسم و تاییهتەندی خۆی هەن دەبیێت رەچاو بکریێن، منیش بینیم جەنابتان ئەو سنوورەتان بەزاند، بۆیه بمبورن و گەردنم ئازاد بکەن، ئەویش وتی خوا لەنیوانماندا بیێت، ئاخۆ بە لای خۆیهوه توۆ منت بانگ كرد تا ئامۆژگاریت بکەم و فەرموودهکانی پیغمبەر (ﷺ) بەم بە گویتدا و خشووعت بینمه پیش چا، نەوهك بۆ پەیرەوکردنی یاسا و ریساکانی دەسەلات و سەرۆکایهتی، سولتان هیندهی ت پەشیمانی دایگرت و زۆر تەریق بوویهوهو چوو بەرهو لای عەلی نەیسابووری و لە ئامیزی گرت.¹

1- سیر أعلام النبلاء، ج18، ص 173-174.

238

زانای فەرمووده ناس موحه ممدی کوری عیسا که ناسراوه به ئیمامی
ترمیذی ده لیت: له ری مه که دا بووم و دوو به شی فەرمووده کانی
مامۆستایه کم له بهردهست بوو، جا ئه و مامۆستایه دای به لاماندا و منیش
هه والی ئه و له خه لک ده پرسسی، وتیان ئه وه خۆیه تی، چووم بو لای، واشمزانی
دوو به شی فەرمووده کانم پییه، که چی دوو به شی ترم پی بوو و ئه وانه نه بوون
که له و زانایه گیردرابوونه وه، که چومه خزمه تی و پرسیارم لیکرد، ئه ویش
وه لامی دامه وه و ئه و فەرموودانه ی ده گیڕانه وه، سه یری دوو به شه که م کرد
که چی ده بینم ئه وانه م پی نیه و لاپه ره کان سپین، ئیتر مامۆستا فەرمووده کانی
ده گیڕایه وه، که په ره کانی به ده ستمه وه بینی، وتی ئه ری شه رم ناکه یت؟ وتم
نا، ئینجا به سه ره اته که م بو باسکرد و وتم ئیستا هه موو فەرمووده کانتم
له به رکرد، هه موویم بو وته وه، ئه ویش برۆای پی نه کردم و وتی پیشت له به رت
کردوون ئینجا هاتوویت بو لام، منیش وتم ده ی فەرمووده ی ترم بو بگیڕه وه و
تاقیم بکه ره وه، چل فەرمووده ی تری بو گیڕامه وه و منیش هه ر به و یه کجاره
له به رم کردن و هه موویم بو وته وه بی ئه وه ی یه ک پیت هه له بکه م، ئینجا که
بینی راست ده که م پیی وتم که سی وه ک تو م نه دیوه.¹

239

جاریک سوفیانی ثهوری له مهککه رویشت بو لای کابرایهکی صهیره فی ههتا بری دینار بگورپتهوه به درههه، لهوی دیناریکی دا به کابرا، جا دیناریکی تریشی پی بوو و ئهه دینارهشی له دهست کهوته خوارهوه، داوای دینارهکهی کردهوهه وتی دیناریکی دهگورمهوهه و ئهوی تر له دهستم کهوت، کابراش وتی دهی دینارهکهی خوت هه لگرهوه، سوفیان وتی ئاخو نازانم کامهیان دینارهکهی خومه، کابرا وتی باشه ئهوهیان هه لگره که به دیوی ناقصه کهیان کهوتوهه، سوفیان وتی جا کی ئه لیت دینارهکهی خوم ئهوهیان نیه که به دیوی زائیده کهیا کهوتوهه، ئهوکات ئهوهی خوم هه لنه گرمهوهه و گونا هبار بيم، باشتره خوم تووشی ئهوه نه کهم، بو ئهوهی ترسی نه بیئت تووشی حه رام ده بیئت وازی له دینارهکهی خویشی هیئا و هیچ کامیانی هه لنه گرتهوهه و ههردووکیانی جیهیشت بو کابرای صهیره فی و رویشت.¹

240

ئه بولحه سه نی به صری ده لیت: کابرایهک بو ی گپرامه وهه ده یوت: خزمه تی وه زیر ئیبنولفوراتم ئه کرد، ئه وه بوو به ند کرا و پینچ سه د دیناریشی لای من بوو، هه رچونیک بیئت پاسه وانی به ندیخانه م رازی کرد و چووم بو لای، ئه ویش که منی بینی سه ری سورما، وتی هیچ ئیشیکت هه یه؟ منیش پاره کهم ده رکرد و

1- وفیات الأعیان، ج 2، ص 387.

وتم ئەمه به کاربێنه، ئەویش لێی وەرگرتم و دواتر دایهوه دهستم و وتی با ئەمانهت بێت لای تۆ، منیش گه پامهوه، دواى ماوه يهك ئىبنولفورات ئازاد کرا و گه پايه وه شوپين و پۆستی خۆی، چووم بۆ لای و ئەویش سه رێکی له قاند و چاک سه یرى نه کردم و لایکرد به ولاوه، رۆژان هات و چوو و منیش پاره کهم خه رج کرد و حالیشم زۆر خراپ بوو، ئینجا وه زیر پێی وتم له هینده وه بری که شتی دین، برۆ و حه قى به یتولمالیان لى وهر بگره و ئەو ره سمیاتهى ئیمه ش که هه یه وهر بگره، منیش وامکرد و دواتر گه پامه وه به غداد، وه زیر وتی ئەوه ی به یتولمال ته سلیم بکه و ئەوه ی تریش به ره وه ماله وه، وتم ئاخۆ بیست و پینچ هه زار دیناره، ماوه یه کی زۆری پى چوو، دواى ئەوه که منى بینى، بێتاقه تیه کی لى به دیکردم، وتی ئەوه چیه وا ره نگت گۆراوه و ره نگ و بۆت باش نالیت؟! منیش بۆم باسکرد وه زعم به چی گه یشتوووه و چ نه بوونیه کم تووش بووه، وتی مالۆیران به و ماوه که مه بیست و پینچ هه زار دینارت خه رج کرد؟ وتم کوا پاره ی وام هه بووه؟ وه زیر وتی هه ی نه زان، من نه موت بارى بکه بۆ مالى خۆت و هه لیگره، نه تبینى من پشتم تیکردیت؟ ئەوه له شه رمى تۆدا بوو، ره وشت به رزی و کرداری جوانی تۆم هاته وه یاد کاتى من له به ندیخانه بووم چیت بۆ کردم، برۆره وه ماله وه به دلێ خۆت لێی خه رج بکه و هه ول ئەدهم جگه له وه ش شتیکی ترت بۆ جۆر بکه م.¹

1 - سیر أعلام النبلاء، ج 11، ص 291.

241

جارێك ئیمامی قورطوبی كه یهكێكه له موفهسیره گهورهكان هاودهم به شههابه دینی قهرافی له سهفه رێكدا پێكهوه بوون دهچوون بۆ فهییوم، كه چوونه ئهوی به دواى شوینیکدا دهگهپان تا تیايدا بمیننهوه، شوینیکیان پى نیشان درا، كه چوون بۆ ئهوی، یهكێك پى وتن گهورهكانم مهچن بۆ ئهوی، ئهو شوینه پره له جنۆكه، ئهوهبوو چوون بۆ نوێژ بۆ ئهوهی تا دینهوه لهو شوینه جیيان بۆ راخریت، دواتر كه گهپانهوه گوپیان له باعهی گیسكى بوو، چهند جار دووباره بوویهوه، قهرافی تهواو شلهژا و ترس دایگرت، دهركا كرایهوهو سهرى گیسكى هاته دهرهوه، قورطوبی خیرا ههردوو شاخی گرت و پهناى دهگرت به خوا و قورئانی دهخویندهوه، ئینجا میرمندالیک هاته دهرهوهو پهت و چهقویهکی پى بوو، وتی گهورههه بهرى ده، چوو و سهرى برى، وتی كه ئیوه هاتن بۆ ئیره ئه م گیسکه م كړی بۆ ئهوهی سهرى بېرم و پێكهوه بیخوین، لیره دامنا ههتا ئیوه بینهوه.¹

1 - الوافی بالوفیات، ج2، ص 87.

242

كۆر و مهجلیسی نیظامولمولك هه‌میشه پر بوو له زانایان و فیه‌ناسان، زۆر به‌ی کاتی له‌گه‌ڵ ئه‌وان به‌سه‌ر ده‌برد، جا پێیان ده‌وت باشه‌ بۆچی ئه‌و هه‌موو کاته‌ی خۆت به‌وانه‌وه به‌سه‌ر ده‌به‌یت، له‌ زۆر ئێشی گرنگت ده‌که‌ن، ئه‌ویش ده‌یوت ئه‌گه‌ر بیانخه‌مه سه‌ر سه‌رم هه‌یشتا که‌مه، جا هه‌ندی جار ئه‌بولقاسمی قوشه‌یری و ئه‌بولمه‌عالی جوه‌ینی ده‌هاتن بۆ لای، له‌گه‌ڵ خۆی دایده‌نیشاندن و ریزیکێ زۆری ده‌گرتن، به‌لام که‌ ئه‌بووعه‌لی فاره‌مدی ده‌هات، ده‌یبرده‌ شوینه‌که‌ی خۆی و خۆی له‌به‌رده‌میدا داده‌نیشته‌ وه‌ك چۆن قوتابی له‌به‌رده‌م مامۆستا که‌یدا داده‌نیشته‌، دوا‌جار ده‌وروبه‌ره‌که‌ی خۆیان پێ رانه‌گیرا و جارێک پێیان وت: ئه‌ری ئه‌و دوو زانایه‌ دین له‌پال خۆت دا‌یاندانه‌نیشته‌، که‌چی ئه‌بووعه‌لی ده‌خه‌يته‌ شوینه‌که‌ی خۆت، ئه‌و زیده‌ ریزگرتنه‌ت له‌ چیه‌؟ ئه‌ویش وتی: ئاخۆ ئه‌و دوانه‌ که‌ دین بۆ لام زۆر ریزم ده‌گرن و چاکه‌کانم باس ده‌که‌ن و هه‌ندی وه‌سفم ده‌که‌ن که‌ ده‌زانم من له‌و ئاسته‌دا نیم، به‌لام که‌ ئه‌بووعه‌لی دیت بۆ لام، که‌موکورتیه‌کانم باس ده‌کات و هه‌ر سته‌م و لادانیکم هه‌بووبیت پیم ده‌لیت، منیش به‌وه ئه‌شکیمه‌وه‌و به‌خۆمدا ئه‌چمه‌وه‌و زۆر شت هه‌ن که‌ پێویسته‌ وازیان لی به‌ینم ده‌ستیان لی هه‌لته‌گرم.¹

1 - البداية والنهاية، ج12، ص 140.

243

زیادی کورپی عوبهیدولاً رۆژیک عوبهیدولای کورپی عومهری بانگ کرد و پیی
وت ئه‌ری پیت چۆنه ئه‌بووبه‌کری برام بکه‌م به دادوهر و به‌شی دادگا بده‌مه
ده‌ست ئه‌و؟ عوبهیدولاش وتی زۆر باشه وای لی بکه، زیادیش ته‌واو
دلنیا‌بوویه‌وه و ناردی به شوین ئه‌بووبه‌کردا، که ئه‌بووبه‌کرها ت بۆ لای و زیاد
مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ باسکرد، رازی نه‌بوو ئه‌و پۆسته وه‌ربگریت، ئینجا زیاد ناردی
به شویند عوبهیدولای کورپی عومهردا به‌لکو بیت و هه‌رچۆنیکی کردبیت
قه‌ناعت به ئه‌بووبه‌کرها تا ئه‌و پۆسته وه‌ربگریت، ئه‌بووبه‌کرها به
عوبهیدولای وت سویندت ئه‌ده‌م به خوا پیت باشه من ئه‌و پۆسته وه‌ربگرم؟
عوبهیدولاش وتی نه به‌خوای گه‌وره، زیاد واقی و پرما و تاسا، وتی سوبحانه‌لا،
خۆ من پیشتر راویژم پی کردیت و تۆیش وتت ئه‌و زۆر باشه بۆ ئه‌و پۆسته،
که‌چی ئیستا ده‌بینم پی ده‌لئیت ناوه‌لا مه‌یکه، ئه‌ویش وتی ئه‌ی ئه‌میر تۆ
راویژت پی کردم و منیش ئیجتیهادی خۆم کرد و را و ئامۆژگاری خۆم بۆ
جه‌نابتان خسته‌رو، ئیستاش ئه‌و راویژم پی ده‌کات و را و ئامۆژگاری خۆمی
پی ده‌لیم.¹

1 - عیون الأخبار، ج 1، ص 84.

244

موحه ممه‌دی كورپی فه‌ضل ده‌لێت: كاتی خۆی كارمه‌ندی به‌رده‌ستی سه‌ركرده‌یه‌ك بووم به‌ ناوی عه‌جیف، جارێك له‌ سه‌ر ئیشیك لیم توورپه‌ بوو و سویندی خوارد ده‌بیت بمكوژیت، خیرا بانگی كرد شمشیر به‌ ده‌ستی هات و گه‌ردنم ئاماده‌ كرا بۆ لیدان، ته‌واو ترس و بیم دایگرتم و له‌ پێ كه‌ وتم، نووسه‌ره‌كه‌ی به‌رده‌ستی كه‌ سه‌یری كردم، به‌زه‌یی پیامدا هاته‌وه‌، ئینجا وتی خوا ئه‌میر پایه‌دار بكات، جه‌نابتان ئیستا زۆر سه‌رقالن به‌م بینایه‌وه‌ و كوشتن و لیدانی ئه‌مه‌ له‌ ده‌ستمان ده‌رناچی، بۆچی فه‌رمان ناكه‌یت به‌ند بكریت، ئه‌گه‌ر دواتریش هه‌ر ویستت بیکوژیت ئه‌وه‌ له‌ به‌رده‌ستماندايه‌، ئه‌گه‌ریش راو بۆچوونت گۆرا ئه‌مه‌ شتیکی تره‌، ئه‌ویش رازی بوو، به‌ند كرام، چه‌ند رۆژیکی نه‌ خایاند موخته‌صه‌م عه‌جیفی كوشت و نووسه‌ره‌كه‌ی عه‌جیف كه‌ ئه‌وه‌ی بیست خیرا رزگاری كردم، ئینجا چووم بۆ شاری سوورپه‌ مه‌ن ره‌ئا (سامه‌را) و چووم بۆ لای به‌رپرسی دیوان و ئه‌ویش زۆر خۆشحال بوو به‌ ئازادبوونم و ئیشیکی بۆ دۆزیمه‌وه‌، چوومه‌ مالیك، ده‌بینم ته‌والیته‌كه‌ی پاك و خاوین نیه‌، چوومه‌ ده‌ره‌وه‌ و له‌ سه‌ر ته‌پۆلكه‌یه‌ك میزم كرد، خاوه‌ن مالله‌كه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌ و وتی ده‌زانیت میز به‌ سه‌ر چیدا ئه‌كه‌یت؟ وتم ته‌پۆلكه‌یه‌كه‌ و هیچی تر، وتی ئه‌وه‌ یه‌كێكه‌ له‌ سه‌ركرده‌كان به‌ ناوی عه‌جیف، سولتان لێی توورپه‌ بوو و كوشتی و له‌ویدا خرایه‌ ژێر خاك، وا ئیستا تۆ میزی به‌ سه‌ردا ئه‌كه‌یت.¹

1 - المنتظم لابن الجوزي، ج11، ص 85.

245

سالیک چه ججایی کوری یوسف چه جی کرد، دواتر له ری نیوان مه ککه و مه دینه دا بوو، خواردنی بو هینرا، جا خوانی هه میشه قه ره بالغ بوو، به په رده داره که ی وت بزانه کی دیت نانیکم له گهل بخوات، خولکی نه و خه لکه بکه، نه ویش رویشت، بینی که سیکی ده شته کی له ولوه خه وتووه، قاجیکی لیدا و له خه و بیداری کرده وه، پیی وت ههسته وهره به دهم داوای نه میره وه، نه ویش ههستا و چوو بو لای چه ججاج، بینی سفره و خوان ناماده یه، چه ججاج پیی وت دهستت بشو و وهره نانم له گهل بخو، نه ویش وتی که سی له تو چاکتر بانگهیشتی کردووم، چه ججاج وتی کییه؟ کابرا وتی خوی گوره بانگهیشتی کردووم بو روژوو و منیش چووم به دهم داواکه یه وه، چه ججاج وتی نا له م گه رما سه خته دا؟ وتی به لی، روژوو ده گرم بو روژی روژ له نه مرؤ گه رمتره، چه ججاج وتی دهی نه مرؤ روژوو که ت بشکینه و سبه ی به روژوو به، نه ویش وتی نه گه ر زامنی نه وه ده که ییت تا به یانی بمینمه وه و نه مرم باشه، چه ججاج وتی شتی وام پی ناکریت، کابرا وتی جا چون داوا نه که ییت له بهر نیستا واز له و روژوو به ینم بو کاتیکی دره نگر که هیچ ده سه لاتیکت نیه بمگه یه نیته نه و کاته؟ چه ججاج وتی ناخو خواردنه که زور خوشه، نه ویش وتی نه تو و نه چیشت لینه ره که ت خوشتان نه کردووه، به لکو عافیه ت و له شساغی تامی پیداوه.¹

1 - البداية والنهاية، ج9، ص 122.

246

جاریک نیردراوی ناوچهیهك هات بۆ لای عومهری كوری عهبدولعهزیز،
درهنگانیکی شهو بوو، تهقهی دا له دهركا، دهركاوانهكه چوو بۆ لای، ئه ویش
وتی به ئهمیری باوهپداران بلی نیردراوی فلانه ناوچه هاتوو، دهركاوانهكه
چوویه ژوورهوهو به عومهری وت، خهلیفه دهیویست بخهویت، خیرا
ههستایهوهو پیی وت بیکه ره ژوورهوه، نیردراوهكه هاته ژوورهوه، عومهر داوای
کرد مۆمیکگی گهوره هه لکرا، نیردراوهكه دانیشته و خهلیفهش سهبارته به
خه لکی ئه و ناوچه و حالی موسلمانان و بهرپرسه که یان و نرخه شمهك و حالی
نهوهی کۆچه ران و پشتیوانان و زۆر شتی تر پرسپاری لیکرد، کابراش جوان
وهلامی هه موو پرسپارهکانی دایهوه، دواتر کابرا ویستی هه والی خهلیفه
بپرسیت، وتی ئه ی ئهمیری باوهپداران خۆت چۆنیت؟ جهسته و تهندروستیت،
مال و منال و دهووروبه ره کهت چۆن؟ خیرا عومهر مۆمه که ی کورژاندهوهو به
بهردهسته که ی وت ئادهی فتیلهیهك بیینه، رووناکیه کی که می هه بوو، ئینجا وتی
ئادهی چ پرسپاریکت هه یه ئیستا بیکه، کابرا داوای ئه وهی پرسپارهکانی کرد،
وتی ئه ی ئهمیری باوهپداران سه رم سوپما له و هه لویستهت، بۆچی واتکرد؟
ئه ویش وتی ئه و مۆمه ی بینیت کورژاندمه وه ئه وه هی بهیتولمالی موسلمانان بوو،
تۆیش سه ره تا پرسپار و ئیشت په یوهست بوو به وان بۆیه ئیشم پی کرد، کاتی

سه بارهت به خووم و مال و منالم پرسپارت کرد، ئیتر ئاگره که ی موسلمانانم
کوژانده وه و به کارم نه هیئا.¹

247

شه عبی ده لیت: عه بدولمه لیکی کوری مه پروان وه ک نیردراو منی نارد بو لای
پاشای روم، که چوومه ئوی، سه بارهت به هرچی پرسپاری بکردایه وه لامم
ده دایه وه، خووی عادهت وابوو نیردراوی زور لای خووی نه ده هیشته وه و زوو
دهیناردنه وه، به لام چه ند روژیک منی هیشته وه، ئیتر چه زم ئه کرد بچمه وه، که
ویستم برومه وه، پیی وتم: ئه ری تو له که سوکاری خه لیفه ییت؟ وت نا، به لکو
عه ره بیکم، چه یه کی کرد و پارچه نووسراویکم پی درا تا بیبه مه وه و پیی وتم
ئه گهر نامه کانت گه یانده ده ست به رپرسه که ت، ئه م پارچه نووسراوه شی پی
بده، منیش که رویشتمه وه بیرم چوو ئه و پارچه نووسراوه ی پی بده م، خه ریک
بوو بچمه ده ره وه بیرم که وته وه و خیرا گه رامه وه و نووسراوه که م پیدایا، ئینجا
چومه وه ده رده وه، له به رده رگا بووم که گه پاندمیه وه، چوومه وه به رده سستی،
پیی وتم ده زانیت چی تیدا نووسراوه؟ وتم نا، وتی بیخوینه ره وه، ده بینم تیایدا
نووسراوه: سه رم سوورده مینئ له قه ومئ که سی وایان تیدابی که چی که سی
تریان کردبی به خه لیفه، منیش پیم وت به خوا بمزانیایه شتی وای تیدا
نوو سیوه نه مده هیئا، ئه وه جه نابتانی نه دیوه بویه ئه م قسه ی کردووه، ئه ویش
وتی ده زانیت بوچی ئه وه ی نووسیوه؟ وتم نا، وتی ئیره یی بردووه که که سی

1 - عبد الله بن عبد الحكم: سيرة عمر بن عبد العزيز على ما رواه الإمام مالك بن أنس وأصحابه، ص 138.

وهك تۆم ههیه، ویستوویه تی به و نووسینه من گهرم بکات تا بتکوژم، دواتر ئەم به سه رهاته گه یشته وه به پاشای رۆم، ئەویش وتی به لێ، هه مان مه به ستم هه بوو له و نووسینه.¹

248

یه زیدی کوری ئەصه م ده لیت: که سیکی زۆر به هیز و به توانا هه بوو زۆر جار ده هات بۆ سهردانی ئەمیری باوه پداران عومهری کوری خه ططاب، کابرا خه لکی شام بوو، جارێک عومهر به دوایدا گهرا و نه یبینی، عومهر هه والی پرسی، پێی وترا: بهردهوام خه ریکی خواردنه وهیه، خوی گرتوو به مهینۆشیه وه، خیرا عومهر نووسه ره که ی بانگ کرد و پێی وت بنووسه: له عومهری کوری خه ططابه وه بۆ فلانه که س، سه لامت لی بیت، سوپاسی خوایه که ده که م که هیچ په رستراوی نیه جگه له و، خوایه که له تاوانه کان ده بووریت و ته وه به قبول ده کات و سزای زۆر سه خته و خیرو بیژیکی زۆری لایه و هیچ په رستراوی نیه جگه له و و گه رانه وه ش هه ر بۆ لای ئەوه (عَافِرَ الذَّنْبِ، وَقَابِلَ التَّوْبِ، شَدِيدَ الْعِقَابِ، ذِي الطُّوْلِ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ) ئینجا دهستی کرد به نزا کردن و ئەوانه ی ده وریشی ئامینیان بۆ کرد، جا که نامه که برا بۆ کابرا، دهستی کرد به خویندنه وه ی، له گه ل به ش به شی خویندنه وه که دا هه لویستی ده گۆرا، بۆ (غافر الذنب) وتی په روه ردگارم به لینی پیداویم لیم خۆش بیت، بۆ (قابل التوب شدید العقاب) وتی خوی گه وره هۆشیاری کردوومه ته وه له سزای خوی، بۆ (ذی

1 - وفيات الأعيان، ج3، ص 13.

الطول) وتى واته خيرو بيړيكي زور، بو (لا اله الا هو اليه المصير) يش بهردهوام دهيوتهوه، ئينجا دهستي كرد به گريان و وازى هينا له مهى خواردنهوه، كه عومر بيستي كابرا وازى هيناوه، بهوانهى دهورى وت ئاوا بكن، ئه گهر برايه كتان بينى نوشستيه كي هه بوو بهرى پي بگرن و بيوه ستينن و داوا له خوا بكن لى خوش بيت و مه بنه پالپشتى شه يتان دژى براكه تان.¹

249

ئه بوو قلابه ده لئيت: ئه بوودهدا داي به لاي كابرايه كدا كه تووشى تاوانيك بوو بوو، خه لكي زور تووره بوون له و تاوانه ي كه بهردهوام دهيكرد و وازى لى نه ده هينا، كه وتبوونه قسه پي وتنى، ئه بوودهدائيش هه لوپشتى ئه و خه لكه ي پي ناخوش بوو، ويستي تيان بگه يه نييت توندى و زبريى هه له كان راست ناكه نه وه، به لكو ده بيت نه بيته پشت بو شه يتان، به و خه لكه ي وت ئه رى ئه گهر ئيستا ئه و كابراتان ببينايه له ناو چاله قووليكدا بوايه، ئايا ده ستيتان نه ئه گرت و نه تاننه هينايه دهره وه؟ هه موويان وتيان با، وتى: ده ي قسه مه لئين به براكه تان و سوپاسى خوا بكن كه ئيوه ي پاراستوه، ئه وانيش وتيان باشه يانى تو رقت نيه له م كابرايه كه ئاوا ئه و تاوانه ئه كات؟ وتى نا، ته نها رقم له و ئيشه يه تى، ئه گهر هاتو وازى هينا له و تاوانه ي ئه و برامه.²

1 - حلية الاولياء، ج4، ص 97.

2 - شعب الإيمان للبيهقي، الرقم 6394.

250

ثابتی بونانی ده لیت: صیله ی کوری ئەشیه م زۆرجار ده چوو بۆ جه بیانه و له وی پهرستشی ده کرد، جا له سه ر یگه که ی دهیدا به لای بری گه نجداء، ئەم گه نجانه رۆژانه سه رقالی گالته و گه پ و رابواردن بوون، ئیشیان نه بوو ئەوه نه بیته، ئەمیش دلی بۆیان ئەسووتا، به لام حهزی نه ئەکرد قسه یه ک بکات توورپه یان بکات و هینده ی تر بده نه لاساری، ویستی به حکمهت و دانایی تییان بگه یه نیت ئەو کاره ی ده یکه ن هه له یه، هه موو رۆژی که ئەگه یشته لایان ئەیوت: ئەری گه نجینه، پیم بلین جه ماعه تی هه بن بیانه وی بچن بۆ سه فه ر، که چی به رۆژ له ری لابدهن و به شه ویش بخهون، ده بیته که ی بگه نه جی؟ ئەوانیش له مه به سه ته که ی تیینه ئەگه یشتن، رۆژان ده هات و رۆژان ده چوو به رده وام ئەم قسه ی دووباره ئەکرده وه، هه تا رۆژی که ئەم قسه ی کرد و رۆیشت، یه کی له گه نجه کان وتی: هاوړپیان مه به سته ئەم پیاوه جگه له ئیمه هیچی تر نیه، ئەوه ئیمه یان به رۆژ سه رقالی رابواردن و گالته و گه پین و به شه ویش ئەخه وین، خیرا ئەوانی جیه یشت و خوی گه یاند به صیله و له گه لی چوو بۆ پهرستش، ئیتر رۆژانه چاوه پپی صیله ی ئەکرد و ئەچوو بۆ پهرستش هه تا مرد ئەوه ئیشی بوو.¹

1 - حلیة الأولیاء، ج 2، ص 238.

به ره مه کانی نووسهر

نووسینه کان

1. ناسینی هاوه لانی پیغه مبه ر(ﷺ). (نو به رگه). (ئاماده یه بو چاپ).
2. ژیانی پیغه مبه ر(ﷺ) بو مندالان. (چاپکراوه).
3. ژیانی خه لیفه کانی پیغه مبه ر(ﷺ) بو مندالان. (چاپکراوه).
4. هاوه لانی پیغه مبه ر(ﷺ) بو مندالان. (چاپکراوه).
5. ژیانی هه لکه وته کانی ئیسلام بو مندالان (چاپکراوه).
6. له میژووی ئیسلامیه وه. (ئه م به ره مه ی به رده سته).
7. ئیبن ته میمه (ره چه له ک و رۆلی له میژووی ئیسلامیدا). (چاپکراوه).
8. پیناسی هاوه لانی(ﷺ). (چاپکراوه).
9. روانینیك بو میژووی ئیسلامی (چاپکراوه).

وه رگیژانه کان

10. چه ند وانه یه ک له میژووی ئیسلامی: شیخ محمد خضری بك (چاپکراوه).
11. پوخته ی میژووی ئیسلامی: د. محمد سهیل طقوش (چاپکراوه).
12. ده وله تی ئومه وی: پروفیسور دکتور عبدالشافی محمد عبداللطیف (چاپکراوه).
13. میژووی ده وله تی عه بیاسی: د. محمد سهیل طقوش. (چاپکراوه).
14. ده وله تی سه لجووقیه کان: د. علی محمد الصلابی، وه رگیژان به هاوکاری شاهۆ عومه ر عارف (چاپکراوه).

15. مه غۆل له میژوودا: د. فؤاد عبدالمعطی الصیاد (چاپکراوه).
16. میژووی ئه ییووبی و مه ملووکیه کان: د. أحمد مختار العبادی (چاپکراوه).
17. دهوله تی عوسمانی: د. علی محمد الصلابی وه رگیترانی به هاوکاری أحمد عبدالرحمان أحمد (چاپکراوه).
18. پوخته ی شارستانیته تی ئیسلامی، نووسینی: د. رحیم کاظم محمد الهاشمی و أ. عواطف محمد العربی شنقارو.
19. جهنگه گه وره کان و فتوحاته ئیسلامیه کان: محمد سعید مرسی (ئاماده یه بۆ چاپ).
20. سه رچاوه کانی ئیمامی ته به ری (نامیلکه) نووسینی: د. محمد أمحزون، له مالبه ری ئه یووبی بلاوکراوه ته وه.
21. پوخته ی میژووی شارستانیته کان، محمود شاکر، به هاوکاری مامؤستا موسا. (چاپکراوه).
22. پوخته ی میژووی ئه وروویا له کۆنه وه تا ئه مپۆ: پروفیسۆر دکتۆر جفیری برۆن. (چاپکراوه).
23. میژووی نوئی ئه وروویا: چه ند نووسه ریک، وه رگیتران به هاوکاری فارووق محمد محمد أمين (ئاماده یه بۆ چاپ).
24. فیکری رۆژئاوا، ئه نوهر لچوندی. (چاپکراوه).
25. به راوردی ئایینه کان، نووسینی أنور الجندی. (چاپکراوه).
26. ئیسلام و بانگه وازه رووخینه ره کان، نووسینی: أنور الجندی (چاپکراوه).
27. پیلان دژی ئیسلام، نووسینی أنور الجندی (ئه م به ره مه ی به رده سته).

28. به اوردیک له نیوان غه زالی و ئیبن ته میمه دا: د. محمد رشاد سالم (ئاماده یه بو چاپ).
29. ژیانی هاوه لئان (سئی بهرگ)، نووسینی: محمد یوسف الکاندهلوی. (چاپکراوه).
30. رهوته هه نارده کان، نووسینی: أنور الجندی. چاپکراوه.
31. به گه وره دانانی خواو حوکمی ئه وهی قسه ی پی ده لیت (نامیلکه)، نووسینی: د. عبدالعزیز الطریفی، له مالپه ری ئیسلام هاوس بلاوکراوه ته وه.
32. بژارده ی نیوان ئیسلام و مه سیحیه ت، نووسینی: أحمد دیدات. (له ژیر چاپدایه).
33. ئیسلام و ریبازه فه لسه فیه کان، نووسینی: د. مصطفى حلمی.
34. 150 به سه رهات له ژیانی ئه بووبه کری صدیق، أحمد عبدالعال الطهطاوی. (له ژیر چاپدایه).
35. 150 به سه رهات له ژیانی عومهری کوری خه تتاب، أحمد عبدالعال الطهطاوی. (له ژیر چاپدایه).
36. 150 به سه رهات له ژیانی عوسمانی کوری عه ففان، أحمد عبدالعال الطهطاوی. (له ژیر چاپدایه).
37. 150 به سه رهات له ژیانی علی کوری ئه بووتالیب، أحمد عبدالعال الطهطاوی. (له ژیر چاپدایه).

